

നാലാം തുണിനപ്പുറം

(വാർത്തകളുടെ കാണാപ്പുറങ്ങൾ)

ഏപ്രിൽ 2023

NaalaamThooninappuram
Varthakaludekanapuramthedi

Life memoir Articles (Malayalam)

By Francis E. Thadathil
Cover Caricature: N.G. Sureshkumar
Cover Design: Rajesh Chalode
Page Layout: Celine Thomas, Thrissur.
Printing: St Francis Press, Ernakulam.
Publisher: www.keralabookstore.com
Email id: support@keralabookstore.com

First Edition: December 2019
Price: Rs 150/-
ISBN: 9788194374022

@ All Rights Reserved to Author

No part of this publication may be reproduced,
stored in a retrieval system or transmitted, in any form
or by any means, electronic, mechanical, photocopying,
recording or otherwise, without the prior written permission
of the Author.

*Keralabookstore.com is an Imprint of Consors Technologies Pvt Ltd.,
Thiruvananthapuram.*

സമർപ്പണം

പത്രപ്രവർത്തന രംഗത്തെ എന്റെ ഏറ്റവും നല്ല വിമർശകനായിരുന്ന എന്റെ ചാച്ചന്റെ (പിതാവ്) പാവന സ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിലും, അനേക തവണ ജീവിതം കൈവിട്ടുപോകുമായിരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലും എനിക്ക് താങ്ങും തണലുമായി നിന്ന് മനമുരുകി തർപ്പണം ചെയ്ത എന്റെ പ്രിയതമ നെസി, മക്കളായ ഐറിൻ, ഐസക്ക്, വാത്സല്യ നിധിയായ എന്റെ അമ്മച്ചി എലിസബത്ത് മാണി എന്നിവർക്കും എന്റെ ഈ പ്രഥമ ഗ്രന്ഥം സമർപ്പിക്കുന്നു.

എന്നെ റിപ്പോർട്ടിങ്ങിന്റെ ബാലപാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ച ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ് സർ, പത്രപ്രവർത്തന പരിശീലത്തിൽ ഗുരുവായിരുന്ന ടി. ദേവപ്രസാദ് സർ, പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്തുള്ള എന്റെ സ്നേഹ വാത്സല്യമുള്ള ഗുരുക്കന്മാർ, ഉപദേശകർ, നല്ല വിമർശകർ, എല്ലാ നല്ല സുഹൃത്തുക്കൾ, രോഗശയ്യയിൽ നിന്ന് എന്നെ എഴുത്തിലേക്ക് മടക്കി കൊണ്ടുവന്ന ഇ-മലയാളി എഡിറ്റർ ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, ഏറെ പ്രചോദനവും സഹായങ്ങളും നൽകിയ പ്രിയ സഹപാഠി റീന വർഗ്ഗീസ് കണ്ണിമല, എന്റെ രണ്ടാം ജീവിതത്തിൽ ഒപ്പം നിന്ന 'വീ ഫൈ' എന്ന പേരിൽ വിളിക്കുന്ന ചങ്ങാതിമാരായ സജിമോൻ, ഷിജിമോൻ, ലിന്റോ മനോജ്, സ്നേഹനിധിയായ എന്റെ സഹോദരങ്ങൾ, ഏറ്റവും ഒടുവിൽ ഇതു ഒരു പുസ്തകം ആക്കാൻ ഒരു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനെപ്പോലെ സ്നേഹശകാരങ്ങളിലൂടെയും ഉപദേശിച്ചും ഒപ്പം നിന്ന ന്യൂ ജേഴ്സിയിലെ ഭാഷാ-പുസ്തക പ്രേമിയായ ബെന്നി കുര്യൻ, അണിയറയ്ക്കു പിന്നിൽ നിന്ന് നിസ്വാർത്ഥമായി സഹായിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്ത, ഞാൻ സ്നേഹപൂർവ്വം ബേബിച്ചേട്ടൻ എന്ന് വിളിക്കുന്ന പത്രപ്രവർത്തകനും എഴുത്തുകാരനുമായ വർഗ്ഗീസ് പ്ലാമുട്ടിൽ എന്നിവരെയും നന്ദിയോടെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പുസ്തകം നിർഭയ പത്രപ്രവർത്തനം തപസ്യയാക്കിയ അർപ്പണമനോഭാവമുള്ള യുവതലമുറയിലെ പത്രപ്രവർത്തകർക്കായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

●

നിഖതം കൂരു കർമ ത്വം കർമ
ജ്ഞാലോ ഹൃകർമണഃ
ശരീരയാത്രാപി ച തേ ന
പ്രസിദ്ധ്യഭകർമണഃ

-ഭഗവത്ഗീത-കർമഭാഗഃ
ശ്ലോകം-8

Where the mind is without fear and the head is held high
Where knowledge is free
Where the world has not been broken up into fragments
By narrow domestic walls
Where words come out from the depth of truth
Where tireless striving stretches its arms towards perfection
Where the clear stream of reason has not lost its way
Into the dreary desert sand of dead habit
Where the mind is led forward by thee
Into ever-widening thought and action
Into that heaven of freedom,
My Father, let my country awake.

Gitanjali - Rabindranath Tagore

ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ (ലേഖകനെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പ്)

കേരളത്തിലും അമേരിക്കയിലുമായി രണ്ടര ദശാബ്ദത്തിലേറെ പത്രപ്രവർത്തന രംഗത്തു തിളങ്ങിയ ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ മാധ്യമ ജീവിതത്തിലെ മറക്കാത്ത ഓർമ്മകളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ പങ്കു വയ്ക്കുന്നത്. വിധിയുടെ നിഷ്ഠൂരത ജീവിതത്തെ ഗതി മാറ്റി വിട്ടപ്പോഴും പ്രത്യാശയുടെ ചിറകിൽ, ഉറ്റവരുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ തണലിൽ പുതു ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുത്ത വീറുറ്റ പോരാളിയുടെ അനുഭവ കഥനങ്ങളാണിത്. ഇത് ആർക്കും ഒരു പാഠപുസ്തകം കൂടിയാണ്. അനുഭവങ്ങളുടെ നല്ലതും ചീത്തയുമടക്കം ഉലയിൽ ഊതിക്കാച്ചിയപ്പോൾ പ്രകാശം പരത്തുന്ന മുത്തുകളായി മാറിയ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ വായനക്കാരുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ ചക്രവാളങ്ങളെ വികസിപ്പിക്കുമെന്നുറപ്പ്.

രോഗം ശരീരത്തെ തകർത്തു താറുമാറാക്കിയപ്പോഴും മനസ്സ് പതറാതെ ധീരമായി പോരാട്ടത്തിലൂടെ രക്താർബുദത്തെയും കീഴടക്കി. രോഗാവസ്ഥയിൽ മരണത്തെ മുഖാമുഖം കണ്ടത് ഒമ്പത് തവണയായിരുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹവും മനശ്ശൈര്യവുമാണ് ഒരു തിരിച്ചു വരവിന് കാരണമായതെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ പല കുറി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാൻസറിനെതിരെ ഒരു ധീരയോദ്ധാവിനെപ്പോലെ പൊരുതിയ ഫ്രാൻസിസ് പല ഘട്ടത്തിലും മരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടത് സ്വന്തം മനകരുത്തുകൊണ്ടാണെന്നു സുഹൃത്തുക്കൾ പറയുന്നു. അപാരമായ മനകരുത്തുള്ളവർക്കു മാത്രം കഴിയുന്ന തരത്തിലുള്ള പത്രപ്രവർത്തനമാണ് അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിലുടനീളം നടത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നു ഈ പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ മനസിലാകും.

94-97 കാലയളവിൽ ദീപികയിൽ ജേർണലിസം ട്രെയ്നിനായി തുടക്കം കുറിച്ച ഫ്രാൻസിസിന്റെ ആരംഭവും പരിശീലനക്കളരിയും തൃശ്ശൂർ തന്നെയായിരുന്നു. ഇക്കാലയളവിൽ പ്രഥമ പുഴങ്കര ബാലനാരായണൻ എൻഡോവ്മെന്റ്, പ്ലാറ്റൺ പുരസ്കാരം (1997) ആവർഷത്തേ മികച്ച ലേഖകനുള്ള മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ പുരസ്കാരം എന്നിവ ഫ്രാൻസിസിനായിരുന്നു. കേരള കലാമണ്ഡലത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ 'മഹാകവി മാപ്പ്', പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ 'രക്തരക്ഷസുകളുടെ മഹാനഗരം' എന്നീ ലേഖന പരമ്പരകൾക്കായിരുന്നു അവാർഡുകൾ ലഭിച്ചത്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ തൃശ്ശൂർ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടതും അനുഭവിച്ചതുമായ കാര്യങ്ങളാണ് പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്.

1997-98 ദീപിക കൊച്ചി ബ്യൂറോ ചീഫ് ആയി സ്ഥാനക്കയറ്റം ലഭിച്ച അദ്ദേഹം 1998 ൽ ദീപിക തിരുവനന്തപുരം നിയമസഭാ റിപ്പോർട്ടിങ്, 1999-ൽ ദീപിക പാലക്കാട് ബ്യൂറോ ചീഫ്, 2000-ത്തിൽ കോഴിക്കോടു രാഷ്ട്ര ദീപികയുടെ എഡിറ്റർ ഇൻ ചാർജ്, അതേ വർഷം കോഴിക്കോട് ബ്യൂറോ ചീഫ് എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിച്ചു. ഇക്കാലയളവിൽ മാരാട് കലാപത്തെക്കുറിച്ചും മുത്തങ്ങ വെടിവെപ്പിനെക്കുറിച്ചും ഭീകരവാദ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും നടത്തിയ റിപ്പോർട്ടിങ്ങുകൾ ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു.

മുത്തങ്ങയിൽ വെടിവെച്ച് നടക്കുമ്പോൾ സാക്ഷിയായിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ് നടത്തിയ റിപ്പോർട്ടുകൾ ഏറെ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. മാരാട് കലാപത്തെക്കുറിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ റിപ്പോർട്ടുകൾ പിന്നീട് മാരാട് കമ്മീഷന്റെ ഫൈനൽ റിപ്പോർട്ടിലെ ശ്രദ്ധേയമായ കണ്ടെത്തലുകളായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു. 2003 മുതൽ മംഗളം കോഴിക്കോട് യൂണിറ്റിലെ ന്യൂസ് എഡിറ്റർ ആയി നിയമിതനായ ഫ്രാൻസിസ് മലയാള പത്ര പ്രവർത്തനരംഗത്ത് ഈ പദവിയിലെത്തുന്ന ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ പത്രപ്രവർത്തകരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. കോഴിക്കോട് ന്യൂസ് എഡിറ്റർ എന്ന നിലയിൽ വടക്കൻ കേരളത്തിലെ 6 ജില്ലകളിലെ റിപ്പോർട്ടർമാരെയും സബ് എഡിറ്റർമാരെയും ഏകോപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തിയ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി മംഗളം മലബാർ മേഖലയിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പത്രമായി മാറി.

ദേശീയ-അന്തർദേശീയ സംസ്ഥാനതല കായികമത്സരങ്ങൾ, സംസ്ഥാന സ്കൂൾ യുവജനോത്സവം, റിപ്പോർട്ടിംഗ് കോ ഓർഡിനേറ്റർ, ദേശീയ സാഹിത്യോൽസവം, നിരവധി രാഷ്ട്രീയ റിപ്പോർട്ടുകൾ, അന്വേഷണാത്മക റിപ്പോർട്ടുകൾ, അന്തർദേശീയ ഫിലിംഫെസ്റ്റിവൽ തുടങ്ങിയവ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ നിരവധി ബ്രേക്കിംഗ് ന്യൂസുകൾ പതിനൊന്നര വർഷം നീണ്ട പത്രപ്രവർത്തന ജീവിതത്തിൽ നടത്തി. 1999 ലെ പാർലമെന്റ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ബിഹാർ, യു.പി, ജാർഖണ്ഡ്, എം.പി, ഹത്തീസ്ഗഡ്, ഒറീസ്സ എന്നിവിടങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് റിപ്പോർട്ടിംഗ് നടത്തിയിരുന്നു. 12 വർഷത്തെ പത്രപ്രവർത്തന ജീവിതത്തിനു ശേഷം 2006-ൽ അമേരിക്കയിൽ കുടിയേറി. ആദ്യകാലത്തു അമേരിക്കയിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന മാധ്യമങ്ങളിൽ സജീവമായിരുന്നുവെങ്കിലും പിൽക്കാലത്തു രക്താർബുദത്തെ തുടർന്ന് സജീവ പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് കുറച്ചുകാലം വിട്ടു നിന്നു. രക്താർബുദം ഭേദമാകാതെ വന്നതിനെ തുടർന്ന് സ്റ്റൈംസെൽ ട്രാൻസ്പ്ലാന്ററും നടത്തിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കാൻസർ പൂർണ്ണമായും മാറിയെങ്കിലും പൂർണ്ണ ആരോഗ്യം കൈവരിച്ചിട്ടില്ല. അമേരിക്കയിൽ എത്തിയതിനുശേഷം നിരവധി

പത്രങ്ങളിൽ ഫ്രീ ലാൻസ് പത്രപ്രവർത്തനം നടത്തിയ ഫ്രാൻസിസ് ഇപ്പോൾ ഇ-മലയാളി ന്യൂസ് പോർട്ടലിൽ ന്യൂസ് എഡിറ്റർ ആയും സേവനം ചെയ്യുന്നു. 2017 ജനുവരി 21 മുതൽ ഇ-മലയാളിയിലൂടെയാണ് ഒരു ഫീനിക്സ് പക്ഷിയെപ്പോലെ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ് സജീവ പത്രപ്രവർത്തനത്തേക്കു മടങ്ങിയെത്തിയത്. തന്റെ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന ലേഖന പരമ്പരയിലൂടെ തിരിച്ചുവരവ് ഗംഭീരമാക്കി. നിലയ്ക്കാത്ത ഉലയിലെ ജാലിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ എന്ന 30 അധ്യായമുള്ള ലേഖന പരമ്പരയിൽ നിന്ന് തെരെഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട 15 അധ്യായങ്ങളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഈ ലേഖനപരമ്പരയ്ക്കു 2017 ൽ അമേരിക്കയിലെ ഏറ്റവും മികച്ച പത്രപ്രവർത്തകനുള്ള ഇന്ത്യ പ്രസ് ക്ലബ് ഓഫ് നോർത്ത് അമേരിക്ക (IPCNA)യുടെ അവാർഡിന് അർഹനാക്കിയിരുന്നു. 2018 ൽ ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് കേരള അസ്സോസിയേഷൻസ് ഇൻ നോർത്ത് അമേരിക്ക (ഫൊക്കാന)യുടെ മികച്ച മാധ്യമ പ്രവർത്തകനുള്ള അവാർഡും ലഭിച്ചിരുന്നു.

അമേരിക്കയിലെ പ്രമുഖ മലയാളി ചാനലായ എം.സി.എൻ ചാനലിന്റെ ഡയറക്ടർ ആയിരുന്നു. എം.സി.എൻ ചാനലിനു വേണ്ടി 'കർമ്മവേദിയിലൂടെ' എന്ന 35 എപ്പിസോഡ് നീണ്ടു നിന്ന അഭിമുഖ പരിപാടിയിലൂടെ പ്രമുഖ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക-ആത്മീയ-സാമ്പത്തിക മേഖലയിലുള്ളവരെ പ്രവാസി മലയാളികൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി. കൂടാതെ അമേരിക്കൻ യുവജനങ്ങൾക്കായി 'ഇന്ത്യ ദിസ് വീക്ക്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ന്യൂസ് റൗണ്ട് അപ് പ്രോഗ്രാമിന്റെ സ്ക്രിപ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുകയും സംവിധാനം നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അമേരിക്കയിൽ ഒട്ടനവധി ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകുന്ന ഫ്രാൻസിസ് ന്യൂജേഴ്സി ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഫാ. മാത്യു കുന്നത്ത് ചാരിറ്റബിൾ ഫൗണ്ടേഷന്റെ സജീവ പ്രവർത്തകൻ കൂടിയാണ്. ന്യൂജേഴ്സിയിലെ ഈസ്റ്റ് ഹാനോവർ സ്വദേശിയായ ഫ്രാൻസിസ് കോഴിക്കോട് ദേവഗിരി കോളജിലെ ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗം അദ്ധ്യാപക നായിരുന്ന പരേതനായ ടി.കെ. മാണിയുടെയും എലിസബത്ത് കരിംതുരുത്തേലിന്റെയും(കല്ലറക്കൽ) 11 മക്കളിൽ പത്താമനാണ്. ഭാര്യ: നെസി തോമസ് തടത്തിൽ (അക്യൂട്ട് കെയർ നേഴ്സ് പ്രാക്ടീഷണർ). എട്ടാം ക്ലാസ് വിദ്യാർത്ഥിനിയായ ഐറീൻ എലിസബത്ത് തടത്തിൽ, കിൻഡർഗാർട്ടൻ വിദ്യാർത്ഥി ഐസക്ക് ഇമ്മാനുവേൽ തടത്തിൽ എന്നിവർ മക്കളാണ്.

Francis Thadathil, BA, BS, PGDJMM, RHIA
 429 River Road, East Hanover, NJ 07936, USA
 Ph 973-792-8785 (Home), 973-518-3447(Cell)

— 125 —

ആമുഖം

അതിജീവനത്തിന്റെ ആദ്യതാൾ

ജനുവരി 20. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ദിവസങ്ങളിലൊന്നാണിത്. ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും മാതൃരാജ്യം വിട്ട് മറ്റൊരു രാജ്യത്ത് മരുപ്പച്ച തേടിപ്പോകുമെന്ന് കരുതാത്ത ഞാൻ. ആ ഞാൻ ഇന്ന് സജീവ പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്ന കുപ്പായമഴിച്ചുവെച്ച് മരുപ്പച്ച തേടി സമ്പന്നതയുടെ മടിത്തട്ടെന്ന് വിളിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ ഐക്യനാട്ടിൽ കുടിയേറിയതിന്റെ പത്താം വാർഷികം (ഈ അധ്യായം എഴുതുന്നത് 2016 ജനുവരിയിലാണ്.) ഇതെഴുതുമ്പോൾ സമയം പുലർച്ചെ നാലുമണി. എന്റെ രോഗാവസ്ഥയുടെ പാർശ്വഫലമായ ഗ്രാഫ്റ്റ് വേഴ്സസ് ഹോസ്റ്റ് ഡിസീസ് (GVHD) വീണ്ടും വേട്ടയാടിയതിനെ തുടർന്ന് സ്റ്റീറോയിഡിന്റെ ഉപയോഗം പുനരാരംഭിച്ചിരുന്നു. അതേ തായാലും നന്നായി. ഉറക്കം കൺപോളകളെ അലട്ടുന്നേയില്ല! എഴുത്തു പുനരാരംഭിക്കാനുള്ള അദമ്യമായ അഭിവാഞ്ഛ ഇതോടെ സട കുടഞ്ഞെണീറ്റു.

പിന്നൊന്നും ചിന്തിച്ചില്ല, എന്റെ കഴുത്തിൽ വട്ടം പിടിച്ച് സുഖനിദ്രയിലാണ്ട മകൾ ഐറീന്റെ ലോലമായ കരതലം അതിലും മൃദുലമായി എടുത്തുമാറ്റി ഓഫീസ് മുറിയിലേക്കു പലായനം ചെയ്യുകയായി ഞാൻ. അകാലത്തിൽ ലഭിച്ച തിമിരം ദീർഘനേരം കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്നതിൽനിന്നെന്നെ വിലക്കി. എന്നാലും വയ്യ. ഇനിയും നീട്ടി വയ്ക്കാൻ വയ്യ. മനസിൽ ചില ആശയങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതാകട്ടെ സ്വജീവിതാനുഭവത്തിന്റെ നേർസാക്ഷ്യങ്ങളും. വെറും നേർസാക്ഷ്യങ്ങളല്ല, സംഭവബഹുലമായ പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉലയിൽ കാച്ചിയെടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ. അപ്പോൾപ്പിന്നെ വായനക്കാർ തീർച്ചയായും അതിനെ നെഞ്ചേറ്റുമെന്ന ഉൽക്കടമായ ആത്മവിശ്വാസം. അതൊന്നു മാത്രമാണീ വരികൾ കുറിക്കാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

ജീവിതത്തിലാദ്യമായാണ് കോളമിസ്സൻ കുപ്പായം ഞാൻ ചാർത്താ നൊരുങ്ങുന്നത്. ആത്മവിശ്വാസക്കുറവല്ല, അവസരക്കുറവായിരുന്നു അതിനു കാരണം. പതിനൊന്നു വർഷത്തെ പത്രപ്രവർത്തന ജീവിതത്തിലെ കുപ്പായം അഴിച്ചു വയ്ക്കുന്ന സമയത്ത് പത്രപ്രവർത്തകനെന്ന നിലയിൽ ഉയരാവുന്നതിന്റെ പരകോടിയിലായിരുന്നു ഞാൻ. പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ, വിലപ്പെട്ട ജീവിതത്തിലെ അമൂല്യങ്ങളായ എന്തൊക്കെയോ കൈവിട്ടു പോയി എന്നൊരു തോന്നൽ.

പക്ഷേ, സംഭവ ബഹുലമായ പത്രപ്രവർത്തനത്തിലെ ജാലിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ എന്നും മറക്കാനാവാത്ത അനുഭവങ്ങൾ തന്നെ. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ഒരു റഫറൻസും വേണ്ടാത്ത അനുഭവങ്ങൾക്കെതിന് പത്രപ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ടിങ്ങിലെ തിര്യറിയാ “ഇൻവെർട്ടഡ് പീരമിഡ്” വേണം?

ഇതൊക്കെ മറ്റുള്ളവർക്കു പങ്കുവെച്ചാൽ ഒരുപക്ഷേ, നഷ്ടപ്പെടുന്നു കരുതിയ എന്റെ ഓർമ്മകളുടെ നറുപുഷ്പങ്ങൾ ഒരു പൂങ്കാവനമായി മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നേക്കാം. ഓർമ്മകൾ നീണാൾ വാഴട്ടെ...!

ഇതൊക്കെ പറയുമ്പോഴും ഒരു സജീവ പത്രപ്രവർത്തകനായി മടങ്ങി വരാനൊരുങ്ങുകയാണെന്നു കരുതരുത്. ഒരു തിരിച്ചു വരവിനുള്ള ശ്രമം, അത്ര മാത്രം. നീണ്ട പതിനൊന്നു സംവത്സരങ്ങളുടെ ഇടവേളയ്ക്കു ശേഷമുള്ള ശ്രമം. ഇതിനിടെ ഇടിവെട്ടേറ്റവന്റെ തലയിൽ പാമ്പു കടിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതു പോലെ രോഗപീഡകൾ. അമേരിക്കയിൽ വന്നതിനു ശേഷം എന്തു നേടി എന്നു ചോദിച്ചാൽ പലതുണ്ട് ഉത്തരങ്ങൾ. ഒരുപാട് സ്നേഹവും അതിലേറെ ഓമനത്തമുള്ള രണ്ടു മക്കൾ. ഐറിൻ എലിസബത്ത് തടത്തിൽ എന്ന പത്തു വയസ്സുകാരിയും, ഐസക് ഇമ്മാനുവൽ തടത്തിലെന്ന രണ്ടു വയസ്സുകാരനും. പിന്നെ, യു.എം.ഡി.എൻ.ജെ., തോമസ് എഡിസൺ കോളേജ് എന്നീ യൂനിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നിന്ന് ഒരു ബക്കാക്കുലറേറ്റ് ഇരട്ട ഡിഗ്രി, ആർ.എച്ച്.ഐ.എ (RHIA) എന്ന ഒരു ലൈസൻസും കൂറേയേറെ കടങ്ങളും. വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന മുതൽക്കൂട്ടുമായി കടത്തിന്റെ പങ്കാളിയാകാൻ ഒപ്പം ജീവിതപങ്കാളിയായ നെസിയും. അവൾക്കും കിട്ടി ഒരു മാസ്റ്റേഴ്സ് ഡിഗ്രിയും അതിനൊപ്പം ഒരു എൻ.പി ലൈസൻസും. അവളുടെ ശ്രമം വിഫലമായില്ല. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അനുയോജ്യമായ ജോലി തന്നെ ലഭിച്ചു. എനിക്കാകട്ടെ പേരിനു ഭൂഷണമാകാൻ മാത്രമായി ലൈസൻസും, ബിരുദങ്ങളും അതിൽ ഒതുങ്ങിപ്പോയി. “മനുഷ്യൻ കൊതിച്ചു. ദൈവം വിധിച്ചു.” മാറ്റമില്ലാത്ത ആ വചനം തന്നെ എന്നിലും സാർത്ഥകമായ പോലെ. ലൈസൻസ് ലഭിച്ച് രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജോലിയും പോയി.

ജീവൻ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് രക്തത്തിലാണെന്ന് ബൈബിളാണു പറിപ്പിച്ചത്. ആ രക്തത്തെ തന്നെ അർബുദം തീണ്ടിയാൽ...?

ഒരു ദിവസം ആശുപത്രിയിലെ എമർജൻസി റൂമിൽ മയങ്ങിക്കിടന്ന എന്നെ തട്ടി എണീപ്പിച്ച് ആരോ മന്ത്രിക്കുന്നു. നീയും കാൻസർ രോഗിയായി. ഹൃദയത്തിനുള്ളിലൂടെ കടന്നു പോയത് വാളോ മിസൈലോ? അറിയില്ലെന്നിരിക്കിപ്പൊഴും. പക്ഷേ, പണ്ടേ തോറ്റു കൊടുക്കാൻ തയാറല്ലാത്ത ഞാൻ അർബുദപ്പിശാചിന്റെ മുമ്പിലും തോൽക്കാൻ തയാറായില്ല. അതുകൊണ്ട് മയക്കത്തിന്റെ കനമാർന്ന

കണ്ണുകൾ വലിച്ചു തുറന്ന് ഇത്ര ഭീകരമായ വാർത്ത എന്നോടു മന്ത്രിച്ചതാരെന്നു നോക്കി ഞാനെന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു. എവിടെ നിന്നോ രണ്ടു തുള്ളി കണ്ണുനീർ എന്റെ മുഖത്തു വീണു. കണ്ണുനീരിനിത്ര കനമോ? ഞാൻ മിഴിച്ചു നോക്കി. പ്രിയപത്നി നെസിയും കുഞ്ഞു പെങ്ങൾ മഞ്ജുവും. അവരുടെ ദുഃഖം അണപൊട്ടിയൊഴുകുന്നതു ഞാനറിഞ്ഞു.

അണ പൊട്ടിയൊഴുകുന്ന കണ്ണീരിനു നടുവിലാണു നെസി. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവൾ. എനിക്കായി സ്വപ്നങ്ങൾ പങ്കു വച്ചവൾ. അവൾ കരയാൻ പാടില്ല. കാരണം അവളുടെ ഉള്ളിൽ എന്റെ കുരുന്നു ജീവനുണ്ട്. കേവലം ഒരു മാസം മാത്രം പ്രായമായ കുരുന്നു ജീവൻ. എനിക്കു ജീവിക്കണം. എന്റെ കുഞ്ഞുമക്കൾക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവൾക്കും വേണ്ടി. എന്നെ ഏറെ സ്നേഹിക്കുന്ന കുടുംബത്തിനു വേണ്ടി എനിക്കു ജീവിയ്ക്കേ പറ്റൂ!

രണ്ടാമത്തെ കുഞ്ഞിനെ ഒരു മാസം ഗർഭിണിയായിരുന്ന അവളുടെ മുഖത്തു നോക്കി ഞാൻ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ ക്യാൻസറിനെതിരെ പോരാടാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഐ വാണ്ട് ടു കിക്ക് ദ ബട്ട് ഓഫ് ദ ക്യാൻസർ... പക്ഷേ, അതിനു നിന്റെ പിന്തുണ വേണം. നീ എന്റെ മുന്നിൽ വച്ച് ഒരിക്കലും കരയരുത്.”

അന്ന് ഒരു മാസം ഗർഭിണിയായിരുന്ന അവൾ ആ വാക്ക് ഇന്നു വരെ പാലിച്ചു പോരുന്നു. ആ പ്രതിജ്ഞയാണ് എന്നെ പ്രതീക്ഷയോടെ ഇപ്പോഴും നയിക്കുന്നത്. അവളുടെ പതറാത്ത പോരാട്ടം. ഇതുവരെ യുള്ള അഗ്നി പരീക്ഷണങ്ങളും അശ്വമേധങ്ങളും വീറോടെ, വാശിയോടെ ഞാൻ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കു പലപ്പോഴും ശരീരം പാടേ തളർന്നു പോയെങ്കിലും മനസ്സു തളരാതെ സൂക്ഷിക്കാനായി.

ഇക്കാലയളവിൽ 9 തവണ സ്പെറ്റിസീമിയ (രക്തത്തിൽ അണുബാധ), നാലു തവണ ന്യൂമോണിയ, അണുബാധ മൂലം വലതു കാലിൽ രണ്ടു മേജർ ശസ്ത്രക്രിയ, സ്റ്റീറോയിഡുകളുടെ അമിതോപയോഗം മൂലം ഷോൾഡർ ദ്രവിച്ചു പോയതിനാൽ (ഓസ്റ്റിയോ നെക്രോസിസ്) രണ്ടു ഷോൾഡറുകൾക്കും ടോട്ടൽ റീപ്ലേസ്മെന്റ്, സ്കിൻഗ്രാഫ്റ്റ്, രണ്ടു കണ്ണുകൾക്കും തിമിര ശസ്ത്രക്രിയ, നാലു ദിവസം വെന്റിലേറ്ററിൽ, പലതവണ ഐ.സി.യു.വിൽ, 10 തവണ കീമോതെറാപ്പി, പത്ത് ടോട്ടൽ ബോഡി റേഡിയേഷൻ, ഒടുവിൽ സ്റ്റേജ് സെൽ/ബോൺ മാറോ ട്രാൻസ്പ്ലാന്റ്. ദൈവം സത്യമാണെന്നും രക്ഷകനാണെന്നും ഞാൻ ജീവിതത്തിലേറ്റു വാങ്ങിയ നിമിഷങ്ങൾ...! എന്റെ അമേരിക്കൻ ജീവിതത്തിലെ സമ്പാദ്യങ്ങളിൽ ചിലത്.

നിലയ്ക്കാത്ത ദൈവാനുഗ്രഹ പ്രവാഹം ബുസ്റ്റ് എനർജി എനിക്കു പകർന്നു തന്ന ജീവിതപങ്കാളിയിലൂടെയും സ്നേഹനിധികളായ ഒരുപാടു

സുഹൃത്തുക്കളുടെ പരിചരണത്തിലൂടെയും ഞാനേറ്റു വാങ്ങി. ഇന്ന് ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് തന്നെ ഈ സുഹൃത്തുക്കളുടെ കാര്യവും കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. എന്നെ വലയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഇടതും വലത്തുമായി നാല് സുഹൃത്തുക്കൾ. സജിമോൻ ആന്റണി, ഷിജിമോൻ മാത്യു, ലിന്റോ മാത്യു, മനോജ് വാട്ടപ്പിള്ളി എന്നിവർ. എന്റെ വേദനയിൽ സ്വാന്തര്യമായി, സാമ്പത്തിക തരക്കത്തിൽ ആശ്വാസകരമായി, എന്റെ മക്കൾക്ക് തുണയായി, കീമോ ചെയ്യുമ്പോൾ നെസ്സിയെ അകറ്റി നിർത്തി എനിക്കെപ്പോഴും സഹായികളായി കൂടെയുണ്ടായിരുന്നത് ഈ സുഹൃത്തുക്കളാണ്. അന്നും ഇന്നും ഇവർ തന്നെയാണ് എന്റെ ബലം. ആ സ്നേഹബന്ധം 'വി ഫൈവ്' എന്ന ഫാമിലി സുഹൃദ്ക്കൂട്ടായ്മയായി ലേക്കും വഴി തെളിച്ചത് ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയായി കാണുന്നു. ഇതിനെല്ലാം ഉപരിയായി കരുണയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു കെടാവിളക്കും എന്നെ വലയം ചെയ്തിരുന്നു. മറ്റാരുമല്ല, എന്റെ പിതൃതുല്യനും ആത്മീയ ഗുരുവുമായ ഫാ. മാത്യു കുന്നത്ത്. 89 വയസിനോടടുക്കുന്ന മാത്യു അച്ചൻ മനമുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ആശുപത്രിയിലെ മുറിയിൽ നിൽക്കുന്നത് ഇപ്പോഴും മനസ്സിൽ നിന്നും മാറുന്നില്ല.

ഇതിനിടെ, അമേരിക്കയിൽ തന്നെയുള്ള സഹോദരി മഞ്ജുവിന്റെ സ്റ്റേംസെൽ പെർഫെക്റ്റ് മാച്ചു ചെയ്തതിനാൽ ഉടൻടി ട്രാൻസ്പ്ലാന്റും ചെയ്തു. ഈ കടുത്ത അഗ്നിപരീക്ഷണങ്ങൾക്കിടയിലും ഇവിടെ ന്യൂജർസിയിൽ സ്വന്തമായൊരു വീട്...! ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമെന്നോണം കുഞ്ഞുമോൻ ഐസക്ക് ഇമ്മാനുവേലിന്റെ ജനനം. ഇനിയെന്തിനു ഞാൻ ക്യാൻസറിനെ ഭയപ്പെടണം? ദൈവം എന്നോടു കൂടെയുണ്ട് ഇമ്മാനുവേൽ!

എന്റെ പ്രവാസ ജീവിതം പതിനൊന്നാണ്ടു പിന്നിട്ടപ്പോൾ ഒന്ന് എന്ന നമ്പർ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒഴിച്ചു കൂടാനാകാത്ത നമ്പറായി മാറി. ഒരു ഏപ്രിൽ മാസത്തിലെ ഒന്നാം തീയതിയാണ് എന്റെ ജനനം. എന്റെ ഉറ്റ ചങ്ങാതിയും തൊട്ടയൽവാസിയും ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ളണ്ടിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരനുമായ ജെയിൻ സെബാസ്റ്റ്യൻ ജനിച്ചത് മാർച്ച് 31 നായിരുന്നു. എന്റെ ജനനത്തിന് ഒരു ദിവസം മുമ്പ്. പത്താമനായി പത്താഴ്ചമുണ്ണാനിരുന്ന എന്നിൽ എന്റെ അമ്മ പത്തിലും ഒരൊന്നു കരുതി വച്ചു. തീർന്നില്ല, ആറു വർഷത്തിനു ശേഷം ഇളയവൻ എന്ന എന്റെ സ്ഥാനം തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ച് പതിനൊന്നാമിയായി കുഞ്ഞനുജത്തി മഞ്ജുവിനെ അമ്മ പ്രസവിച്ചു. അവിടെയുമുണ്ട് രണ്ട് ഒന്നുകൾ. ഇതു കൊണ്ടൊന്നും അവസാനിക്കുന്നില്ല എന്റെ ഒന്നു ചരിത്രം. എനിക്കു ക്യാൻസറാണെന്ന് ഡയഗ്നോസിസ് ചെയ്തത് 2013 ലെ 11-ാം മാസത്തിലായിരുന്നു. ഇനി എന്താണ് ഒന്ന് എന്ന അക്കം എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത് ആവോ?

പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ കോളം ചെയ്യുക എന്നത് ഒരു കൺസൾട്ടൻസി ക്ലബ്ബ് തുല്യമാണ്. ജേർണലിസം പഠിച്ച കാലത്ത് ഒരു മാനേജ്മെന്റ് വിദഗ്ദ്ധൻ പഠിപ്പിച്ച ഒരു കാര്യം കൺസൾട്ടൻസി എന്ന വാക്കിന്റെ ദയർശമത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. അദ്ദേഹം കൺസൾട്ടൻസിയിലുള്ള നിർവ്വചനം ഒരു കഥയിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ചു. ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു വിത്തുമുരി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഗ്രാമത്തിലെ പശുക്കൾക്കെല്ലാം ആ വിത്തുമുരിയിൽ നിന്ന് ഗർഭധാരണം ലഭിച്ചിരുന്നു. കാലങ്ങൾ കടന്നു പോയി. വിത്തുമുരി കാളയിലേക്കു കടക്കാനുള്ള കാലമടുത്തു. ഗ്രാമവാസികൾ പശുക്കൾക്കായി മറ്റു മുരികളെ അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ പാവം ഗ്രാമീണന് ഏക വരുമാനമാർഗ്ഗം അടഞ്ഞു തുടങ്ങി. അപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഒരാശയം തോന്നി. അയാൾ ആ കാളയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു ബോർഡ് തൂക്കി 'കൺസൾട്ടന്റ്' അതോടെ നിലച്ചു പോകുമായിരുന്ന അയാളുടെ വരുമാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു!

ഇതു വെറും കഥയാണ്. അക്കാലത്തിൽ വിരമിച്ചവരും പൂർണ്ണകാലം ജോലിചെയ്തു വിരമിച്ച പത്രപ്രവർത്തകരുമൊക്കെയാണ് സാധാരണ കോളമിസ്റ്റുകളാകാറുള്ളത് . ഇതു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ എനിക്കു ഗുരുതുല്യരും ആദരണീയരുമായ സീനസ് ചെയ്ത കോളമിസ്റ്റുകളെ തരം താഴ്ത്തുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. എം.ജെ.അക്ബർ, നളിനി സിംഗ്, കുഷ് വത്സിംഗ്, ടി.ജി.എസ്. ജോർജ്ജ്, കെ.എം.റോയി, എൻ.റാം, ടി.വി.ആർ.ഷേണായി, കെ.ആർ.ചുമ്മാർ തുടങ്ങിയ പത്രപ്രവർത്തന രംഗത്തെ കുലപതികളുടെ മുമ്പിൽ ഞാനൊരു കാട്ടുതുമ്പ. സജീവ പത്രപ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന പ്രമുഖ ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം പത്രങ്ങളിലു മുണ്ട് തലമുതിർന്ന കോളമിസ്റ്റുകൾ. അവരെല്ലാം ജനാധിപത്യത്തിന്റെ നാലാം തൂണിന്റെ നെടും തൂണുകളാണ്. ആ നെടുംതൂണുകളെ ചാരി നിൽക്കുന്ന വെറും കരിങ്കൽ ചീളുകൾ മാത്രമാണ് എന്നെപ്പോലുള്ളവർ. ഈ പൂജ്യ വ്യക്തിത്വങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ആരതിയുഴിഞ്ഞു കൊണ്ട് ഞാനും തുടങ്ങട്ടെ എന്റെ കോളം.

അവരുടെ അനുഗ്രഹം കാംക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം എന്നെ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനായി വാർത്തെടുക്കുന്നതിൽ മുഖ്യപങ്കു വഹിച്ച ഒരു പിടി മുതിർന്ന പത്രപ്രവർത്തകരെ ഇവിടെ സ്മരിക്കട്ടെ.

എന്നെ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനായി വളർത്തി വലുതാക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും വലിയ പങ്കു വഹിച്ച തൃശൂർ ദീപികയിലെ സ്പെഷ്യൽ കറസ്പോണ്ടൻറും പത്രപ്രവർത്തക യൂണിയൻ നേതാവുമായ ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ്, ദീപികയിൽ നിന്നു റസിഡന്റ് എഡിറ്റർമാരായി വിരമിച്ച എൻ.എസ്. ജോർജ്ജ്, അലക്സാണ്ടർ സാം, ന്യൂസ് എഡിറ്ററായിരുന്ന സാബു കുര്യൻ, ദീപികയുടെ അസോസിയേറ്റ് എഡിറ്ററും ഡൽഹി ബ്യൂറോ ചീഫുമായ ജോർജ്ജ് കള്ളിവയലിൽ, ദീപികയുടെ മുൻ

അസോസിയേറ്റ് എഡിറ്റർ ബോബി നായർ, എന്നെ ജേർണലിസത്തിന്റെ ആദ്യ പാഠം പഠിപ്പിച്ച ടി. ദേവപ്രസാദ് സർ, എൻറെ കഴിവുകൾക്കുള്ള അംഗീകാരമായി സ്ഥിരനിയമനം ലഭിച്ചയുടൻ ബ്യൂറോ ചീഫായി എനിക്ക് സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകിയ ദീപിക മുൻ ചീഫ് എഡിറ്ററും സി.എം.ഐ സഭയുടെ പ്രയോർ ജനറലുമായിരുന്ന ഫാ. ജോസ് പന്തപ്പാറ തൊട്ടിയിൽ, ദീപികയിൽ നിന്നു മംഗളം പത്രത്തിന്റെ ആറു ജില്ലകളുടെ ചുമതലയുള്ള കോഴിക്കോട് യൂനിറ്റ് ന്യൂസ് എഡിറ്ററായി എന്നെ നിയമിച്ച മംഗളം ചീഫ് എഡിറ്റർ സാബു വർഗീസ്, മംഗളം സി.ഇ.ഒ. ആർ.അജിത് കുമാർ, മംഗളം ഡപ്യൂട്ടി എഡിറ്റർ രാജു മാത്യു, ചീഫ് ന്യൂസ് എഡിറ്റർ ഇ.പി.ഷാജുദ്ദീൻ, എന്റെ ഉറ്റ സ്നേഹിതനും മാർഗ്ഗദർശിയുമായിരുന്ന കർഷകൻ മാസികയുടെ എഡിറ്റർ ജോർഡി ജോർജ്ജ്, മംഗളത്തിൽ ന്യൂസ് എഡിറ്ററും ഇപ്പോൾ മനോരമയിൽ ചീഫ് റിപ്പോർട്ടറുമായ ഷാജൻ സി.മാത്യ അങ്ങനെ നീളുന്നു എന്റെ വളർച്ചയുടെ പങ്കു വഹിച്ചവരുടെ എണ്ണം. ഇവരിൽ പലരുടെയും സംഭാവനകൾ തുടർന്നുള്ള അധ്യായങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നതിനാൽ ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ പരാമർശിക്കുന്നില്ല.

രോഗപീഡകൾ മൂലം എഴുത്തിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും മാറിനിന്നപ്പോൾ വീണ്ടും എഴുതാനായി നിരന്തരം പ്രേരിപ്പിക്കുകയും അനുഭവങ്ങൾ കുറിച്ചുകൊടുക്കുക എന്ന ആശയവും തന്നെ ഇ-മലയാളിയുടെ എഡിറ്റർ ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, അതിജീവനത്തിന്റെ അമൃതയായിരുന്നു ആ പ്രോത്സാഹനവും കൈത്താങ്ങും.

ഈ ലേഖനങ്ങൾ പുസ്തകരൂപത്തിലാകുമെന്ന് ഞാൻ സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്റെ അടുത്ത സ്നേഹിതനും ജേഷ്ഠസഹോദര തുല്യനുമായ ന്യൂ ജേഴ്സിയിലെ ഭാഷാ-പുസ്തക പ്രേമിയായ ബെന്നി കുര്യൻ ആണ് ഇത്തരം ഒരു ആഗ്രഹം എന്നിൽ ജനിപ്പിച്ചത്. രണ്ടു വർഷം മുൻപു എഴുതിത്തീർത്ത ഈ ലേഖനങ്ങൾ പുസ്തകമാക്കണമെന്ന് ബെന്നിച്ചേട്ടന്റെ ആഗ്രഹവും നിർബദ്ധവുമാണ് ഇനിത് പുസ്തകത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണ രൂപത്തിൽ എത്തി നിൽക്കുന്നത്. ഇതിലെ എല്ലാ ലേഖനങ്ങളും വായിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെയും എന്റെയും അടുത്ത സുഹൃത്തും പത്രപ്രവർത്തകനും എഴുത്തുകാരനുമായ വർഗീസ് പ്ലാമുട്ടിൽ (ഞങ്ങൾ സ്നേഹപൂർവ്വം ബേബി ചേട്ടൻ എന്ന് വിളിക്കും) കൂടി നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ ആ സാഹസം ഏറ്റെടുക്കാൻ തയ്യാറാകുകയായിരുന്നു.

ഏറെ നാളുകൾക്കുശേഷം എന്റെ നാട്ടിലേക്കുള്ള എന്റെ വരവും പുസ്തകത്തിന്റെ വിശേഷവും സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെ നാട്ടിലുള്ള എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ചങ്ങാതിമാരെ അറിയിച്ച പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാരനും മുൻകാല സഹപ്രവർത്തകനുമായ വി.ആർ. ഹരിപ്രസാദിനും

അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പുസ്തകപ്രകാശനത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തുന്ന തൃശ്ശൂരിലെ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സുഹൃത്തുക്കൾക്കും എന്റെ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ദീപികയിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച സി.കെ. ശിവൻ എന്ന ഫോട്ടോഗ്രാഫറുമായുള്ള ബന്ധമാണ് രാജേഷ് ചേലോട് എന്ന പ്രതിഭാധനനായ ആർട്ടിസ്റ്റിനെക്കൊണ്ട് പുസ്തകത്തിന്റെ മനോഹരമായ കവർ രൂപകൽപ്പന ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞത്. കവർ ഡിസൈനർ രാജേഷ് ചേലോട്, കേരിക്കച്ചേരിസ്റ്റ് സി.ജി.സുരേഷ്കുമാർ, പേജുകളുടെ ലേഔട്ട് മനോഹരമായി വിന്യസിച്ചിട്ടു തന്ന തൃശ്ശൂരിലുള്ള പ്രമുഖ ലേഔട്ട് ആർട്ടിസ്റ്റ് സെലിൻ തോമസ്, പബ്ലിഷർ കേരള ബുക്ക് സ്റ്റോർ.കോമിന്റെ സാങ്കേതികമായ ജോജോ, സോണി, എന്റെ പ്രഥമ പുസ്തകം മനോഹരമായി പ്രിന്റ് ചെയ്തു തന്ന എറണാകുളത്തെ സെന്റ് ഫ്രാൻസിസ് പ്രസിന്റെ ഉടമ രാജൻ സാർ, രാഹുൽ, സമർത്ഥരായ ജോലിക്കാർ എന്നിവരെയും ഹൃദയത്തോട് ചേർത്ത് വയ്ക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഓരോ അധ്യായങ്ങളും ഇ-മലയാളിയുടെ ആദ്യം പുറത്തുവന്നപ്പോൾ നല്ല കമന്റുകൾ നൽകിയ നല്ലവരായ അമേരിക്കൻ മലയാളികളായ വായനക്കാരെയും പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്തു പിന്തുണയും പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയ അമേരിക്കയിലെ വിവിധ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക-സാഹിത്യ മേഖലകളിലെ എല്ലാ പ്രവർത്തകരെയും നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ആ പത്രപ്രവർത്തക അഭ്യുദയകാംക്ഷികൾക്കു മുമ്പിൽ അവനതാസ്യനായി നിന്നു കൊണ്ട് ഞാനെന്റെ ഓർമ്മകൾ പങ്കുവയ്ക്കട്ടെ. ഇനി വരാനിരിക്കുന്നത് എന്റെ അനുഭവങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കുമെന്ന ഉറപ്പോടെ ഈ പുസ്തകം ഇവിടെ ആരംഭിക്കട്ടെ.

അതിജീവനത്തിന്റെ ആദ്യതാൾ.

●

അവതാരിക

ഒരു പാഠപുസ്തകത്തിന്റെ ജനനം

അതിതീക്ഷ്ണമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിലിന്റെ പത്രപ്രവർത്തനകാല അനുഭവങ്ങൾ അമ്പരപ്പിക്കുന്നതാണ്. ചോരത്തിളപ്പുള്ള പ്രായത്തിൽ കേരളത്തിലെ പ്രമുഖ പത്രങ്ങളിൽ വിവിധ റോളുകളിൽ ഒരു വ്യാഴവട്ടം സംഭവ ബഹുലമാക്കിയ വ്യക്തി.

പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്ത് ഫ്രാൻസിസിനെപ്പോലെ ഫ്രാൻസിസ് മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നു അദ്ദേഹം കടന്നുപോകുന്ന അഗ്നിപരീക്ഷകൾ അറിയാവുന്നവർക്ക് സംശയമുണ്ടാവില്ല. ചെറിയ പ്രശ്നങ്ങൾ വരുമ്പോൾപ്പോലും തളർന്നു പോകുന്നവർ ഈ അപൂർവ്വ പോരാളി യുടെ ജീവിതകഥ അറിയണം.

അതുപോലെതന്നെ പത്രപ്രവർത്തന രംഗത്തേക്ക് വരുന്നവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ പല ആവർത്തി വായിക്കണം. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ ആരായിരിക്കണം, വാർത്ത എന്തായിരിക്കണം, പ്രലോഭനങ്ങളും ഭീഷണികളും എങ്ങനെ നേരിടണം എന്നു തുടങ്ങി മാധ്യമങ്ങളെ മുതലാക്കാൻ നടക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥ-രാഷ്ട്രീയ പ്രഭൃതികളെയും അല്പസ്വല്പം 'വട്ട' ഉള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രമാണി മാരേയും നവാബ് രാജേന്ദ്രനെപ്പോലുള്ള അൽപ പ്രാണികളേയും എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന പാഠങ്ങൾ വരെ ഇതിൽ വിവരിക്ക പ്പെടുന്നു.

മാധ്യമ പ്രവർത്തകൻ കാര്യങ്ങളെ വിമർശന ബുദ്ധ്യുതൽ (ക്രിട്ടിക്കൽ) വേണം കാണാൻ. കേരളത്തിൽ ഇല്ലാത്തത് അതാണ്. ആർ എന്തു പറഞ്ഞാലും അത് അതേപടി വിഴുങ്ങും. അതിനു കുറച്ച് അതിഭാവുകത്വം കൂട്ടി ചേർക്കും. ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് കേരളത്തിൽ ചെന്ന ഒരു അമേരിക്കൻ മലയാളി കേരളത്തിന്റെ നിക്ഷേപ സൗഹൃദമല്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ മനംനൊന്ത് മഹാരാഷ്ട്രയിൽ 2000 കോടി രൂപ മുതൽ മുടക്കാൻ പോകുന്നെന്നു മനോരമ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. കേരളത്തിന്റെ നഷ്ടം, മഹാരാഷ്ട്രയുടെ നേട്ടം എന്നോ മറ്റോ ആയിരുന്നു തലക്കെട്ട്. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് മനസ്സിലാകുന്നത് പറഞ്ഞ വ്യക്തിക്ക് ചില മാനസിക പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെന്ന്. കൂടുതൽ അന്വേഷിക്കാനോ, മറുവശം ചിന്തിക്കാനോ കേരളത്തിലെ മാധ്യമങ്ങൾ മടിക്കുന്നു. നാം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പത്രം/ചാനൽ

കൊടുക്കുമെന്ന ചിന്താഗതി മൂലം എന്തും കൊടുക്കാമെന്ന സ്ഥിതി വന്നു. അതോടേ മാധ്യമരംഗത്തെ വിശ്വാസ്യത തകർന്നു. അവിടേക്ക് സോഷ്യൽ മീഡിയ ഇറച്ചുകയറി.

അതിനു പുറമേയാണ് ഇപ്പോൾ എഡിറ്ററുടെ സ്ഥാനം. മാനേജർ മാറ്റം പരസ്യക്കാരും കയ്യടക്കിയിരിക്കുന്നത്. പോരെങ്കിൽ മാധ്യമ പ്രവർത്തകർക്ക് ജോലി സ്ഥിരതയോ ന്യായമായ ശമ്പളമോ ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയും.

ഇത്തരമൊരു കാലഘട്ടത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ച തൊണ്ണൂറുകളിലാണ് ഫ്രാൻസിസ് പത്രപ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയത്. വാർത്തയും അതിലെ സത്യവും കണ്ടെത്താൻ ഏതറ്റം വരെയും പോകുന്ന പത്രപ്രവർത്തക നെയാണ് നാം കാണുന്നത്. വൈകിട്ട് രണ്ട് പെഗ് അടിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും വാർത്തയുടെ സൂചന കണ്ടാൽ സ്വന്തം സുഖം ത്യജിച്ച് ഓടിപ്പോകാൻ മടിക്കാത്ത പ്രതിബദ്ധത ചുരുക്കമായേ കാണൂ. വാർത്തകൾ സത്യമെങ്കിൽ മുഖംമൂടി പോലുമില്ലാതെ അവയെ അനാവരണം ചെയ്യുവാൻ ഫ്രാൻസിസ് മടിക്കുന്നില്ല. അവിടെ വ്യക്തിതാല്പര്യങ്ങളില്ല.

സമയമാണ് വാർത്ത. ഇന്നത്തെ സംഭവവികാസങ്ങൾ ഇന്നുതന്നെ അറിയിക്കുക. അത് നാളെയായാൽ പഴയതായി. അതുകൊണ്ടാണ് പത്ര പ്രവർത്തകന്റെ ജോലി ഏറെ നിഷ്ഠയുള്ളതാകുന്നത്. വാർത്തകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ജാഗ്രത, കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലെ സൂക്ഷ്മത, ആധികാരികത, വാർത്താ സ്രോതസ് കണ്ടെത്തുന്നതിലെ വൈവിധ്യം, അവയുടെ രഹസ്യാത്മകത കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള നെഞ്ചുറപ്പ്, ഇവയെല്ലാം ഉള്ള പത്രക്കാരനാണ് ഈ രചനകളിൽ കാണുന്നത്.

വാർത്തകൾ പലപ്പോഴും വീണുകിട്ടുന്നവയായിരിക്കും. പക്ഷെ അത് വർത്തയാണെന്നു തിരിച്ചറിയാനുള്ള വിവേകമാണ് പ്രധാനം. 'നോസ് ഫോർ ന്യൂസ്' അഥവാ വാർത്ത മണത്തറിയുന്ന പ്രാണശക്തി. ഓരോ അദ്ധ്യായത്തിലൂടെയും ഫ്രാൻസിസ് തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നതും ആ മികവാണ്.

അന്വേഷണാത്മക റിപ്പോർട്ടുകളുടെ പിന്നാമ്പുറ കഥകളാണ് ഈ പുസ്തകത്തെ ആസ്വാദ്യകരമാക്കുന്നത്. ഓരോ സംഭവത്തിലും വാർത്തയുടെ പരിണാമവും അവ കണ്ടെത്തുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വന്ന സാഹസികതയും കൂർമ്മതയും ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്.

ഒരർത്ഥത്തിൽ ഇടത്തരം പത്രങ്ങളായ ദീപികയിലും മംഗളത്തിലും പ്രവർത്തിച്ചതാണ് ഫ്രാൻസിസിനു ഗുണകരമായത്. വൻകിട പത്രങ്ങളിലാണെങ്കിൽ റിപ്പോർട്ടറും സബ് എഡിറ്ററുമൊക്കെ നിശ്ചിത അതിർ വരമ്പുകൾക്കപ്പുറത്ത് വാർത്ത തേടിപ്പോയാൽ സഹപ്രവർത്ത

കരും മേലാവിലുള്ളവരും നെറ്റി ചുളിച്ചെന്നു വരും. ഒരാൾ കൂടുതൽ സ്മാർട്ടായാൽ സഹപ്രവർത്തകർക്ക് സഹിച്ചില്ലെന്നു വരാം. ഒരുവക സർക്കാർ ചട്ടക്കൂടാണ് നാം അവിടെ കാണുക.

പച്ചയായ ജീവിതം ചിത്രീകരിക്കുന്ന, കഥപോലെ വായനാസുഖം നൽകുന്ന വിവരണങ്ങൾ, പത്രത്തിൽ റിപ്പോർട്ടായി ഒരുങ്ങിപ്പോയിരിക്കും. എന്നാൽ ഈ താളുകളിൽ അത് ജീവിതഗന്ധിയായ സൃഷ്ടിയായി. നവാബിന്റെ കഥ എടുക്കുക, എല്ലാവർക്കും നവാബിനെ അറിയാം. എന്നാൽ അത്രയധികം അറിയുകയുമില്ല. ഈ താളുകളിൽ നവാബ് എന്ന ദുഃഖപുത്രനാണ് പുനർജനിക്കുന്നത്.

ഇപ്പോഴും സജീവമായി രംഗത്തുള്ള ടിക്കാറാം മീന, രാജു നാരായണസ്വാമി തുടങ്ങിയ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ജീവിതത്തിലെ ചില ഏടുകളും ഇവിടെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കാം. അവരെപ്പറ്റി ജനത്തിന് പഠിക്കാം.

ഇതു വായിച്ചപ്പോൾ ഏറ്റവും ഹൃദയവേദന തോന്നിയത് കഞ്ചിക്കോട്ട് പൊള്ളലേറ്റ് തൃശൂർ മെഡിക്കൽ കോളജിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചവരെ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്യുന്ന രംഗമാണ്.

ഡോക്ടർമാരുടെ ഭാഷയിൽ പൊള്ളലേറ്റയാൾ എപ്പോൾ മരിക്കും മെന്ന് അയാളൊഴികെ മറ്റെല്ലാവർക്കുമറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ എല്ലാവരുമായി (14 പേർ) സംസാരിച്ച് തീരുമുന്ന് നാലു പേർ കൂടി മരണമടഞ്ഞു. ഇതിനിടെ പൊള്ളലേറ്റ ഒരാളുടെ ഭാര്യ എന്നെ വിളിച്ചു. അയാൾക്ക് എന്നോട് എന്നോ പറയാനുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. അൽപം മുമ്പ് അയാളോട് സംസാരിച്ചതേയുള്ളൂ. ഞാനോടി ചെന്നു. “എത്രയാൾ മരിച്ചു സാർ” അയാൾ ചോദിച്ചു. “നാല്” ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്തേയും ഗതി ഇതായിരിക്കുമല്ലേ... അയാളുടെ കണ്ണുനീർ...

ഞാനറിയാതെ വിങ്ങിപ്പൊട്ടി. അപ്പോൾ വേറൊരു ദിക്കിൽ കൂട്ട നിലവിളി. അൽപനേരം മുമ്പ് സംസാരിച്ച മറ്റൊരാൾ പോയി. അങ്ങോട്ടേക്കോടി. അവിടെ നിൽക്കുമ്പോൾ നേരത്തെ പറഞ്ഞയാളുടെ അടുത്തു നിന്നു നിലവിളി...

റിപ്പോർട്ടിംഗ് രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം അനുഭവങ്ങൾ മനസ്സിനെ മുറിച്ചെടുത്തു. 1978-ലോ 79-ലോ ബാംഗളൂരിൽ 400-ൽ പരം പേർ മരിച്ച വിഷമദ്യ ദുരന്തവും, 1993-ൽ മുംബൈ സ്പോർട്ട്സ് സ്റ്റേഡിയത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത് ഈയുള്ളവനും ഓർക്കുന്നു. ബാംഗളൂരിലെ മോർച്ചറിയിൽ നീണ്ടു നിവർന്ന് കിടക്കുന്ന ഒത്ത ശരീരമുള്ള കറുത്ത മനോഹരി, മുംബൈയിൽ ആശുപത്രി വരാന്തയിൽ അനാഥമായി കിടന്ന തല മൊട്ടയടിച്ച വെളുത്ത നിറമുള്ള അതിസുന്ദരനായ യുവാവ്. ആ ഓർമ്മകൾ മായുന്നില്ല. എങ്കിലും ദുരന്തഭൂമിയിൽ പത്രക്കാരനു

കണ്ണീരില്ല, സഹതാപവുമില്ല. ജോലി എന്ന ചിന്ത മാത്രം. വിവരം ലോകം അറിയണം.

അമേരിക്കയിൽ വന്നു. പത്രപ്രവർത്തനം മുഖ്യ ജീവിതോപാധിയാക്കാൻ മാത്രം വിവരക്കേട് ഫ്രാൻസിസിനുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതും ശ്രദ്ധേയം!. പക്ഷെ വിധി രോഗത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ നിഷ്കരുണം വേട്ടയാടി. അതിനെ ചെറുക്കുന്ന ഫ്രാൻസിസ് അവയൊക്കെ മറക്കാൻ ഏറ്റവും നല്ല ഉപാധി ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ എഴുതുകയാണെന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചവരിൽ ഒരാൾ ഞാനാണ്. അങ്ങനെ ഏറെ നിർബന്ധങ്ങൾക്കു ശേഷം ഫ്രാൻസിസ് എഴുതാനാ രംഭിച്ചു.

ഇ-മലയാളിയിൽ അതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ വലിയ തോതിൽ വായിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്പോഴും വായിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും പ്രതികരണങ്ങൾ വന്നു. അതിൽ ഇ-മലയാളി ഡോട്ട് കോമിനു അഭിമാനം.

1995 - 98 കാലയളവിൽ ദീപികയിൽ ജേർണലിസം ട്രെയ്നിനായി തുടക്കം കുറിച്ച ഫ്രാൻസിസിന്റെ ആരംഭവും പരിശീലനക്കളരിയും തൃശൂർ ആയിരുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിനാധാരമായ സംഭവങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞതും ഈ കാലയളവിലാണ്.

പത്രങ്ങ് വർഷത്തെ പത്രപ്രവർത്തന ജീവിതത്തിനു ശേഷം 2006-ൽ അമേരിക്കയിൽ. ആദ്യകാലത്തു അമേരിക്കയിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന മാധ്യമങ്ങളിൽ സജീവമായിരുന്നുവെങ്കിലും പിൽക്കാലത്തു രക്താർബുദത്തെ തുടർന്ന് സജീവ പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടു നിന്നു. രോഗം ശരീരത്തെ തകർത്തു താറുമാറാക്കിയപ്പോഴും ഒരു ധീര യോദ്ധാവിനെപ്പോലെ അതിനെതിരെ പടവെട്ടിയ ഫ്രാൻസിസ് പല ഘട്ടത്തിലും മരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനക്കരുത്തുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. രക്താർബുദം ഭേദമാകാതെ വന്നതിനെ തുടർന്ന് സ്റ്റേം സെൽ ട്രാൻസ്പ്ലാന്റ് നടത്തി. ഇപ്പോൾ കാൻസർ പൂർണ്ണമായും മാറിയെങ്കിലും പൂർണ്ണ ആരോഗ്യം കൈവരിച്ചിട്ടില്ല.

വിധിയുടെ നിഷ്ഠൂരത ജീവിതത്തെ ഗതി മാറ്റി വിട്ടപ്പോഴും പ്രത്യാശയുടെ ചിറകിൽ, ഉറ്റവരുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ തണലിൽ പുതു ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുത്ത വീറുറ്റ പോരാളിയുടെ അനുഭവ കഥനങ്ങളാണിത്. പ്രശ്നങ്ങളുടെ നേരിയ വെയിലേൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ വാടിത്തളർന്നു പോകുന്നവർ ധാരാളമുള്ള ഇക്കാലത്ത് ഫ്രാൻസിസിന്റെ ജീവിതവും രോഗത്തിനെതിരായ പോരാട്ടവും ആരിലും അവേശമുണർത്തും. അനുഭവങ്ങളുടെ, നല്ലതും ചീത്തയുമടക്കം ഉലയിൽ

ഊതിക്കാച്ചിയപ്പോൾ പ്രകാശം പരത്തുന്ന മുത്തുകളായി മാറിയ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ വായനക്കാരുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ ചക്രവാളങ്ങളെ വികസിപ്പിക്കുമെന്നുറപ്പ്.

മരണത്തെ മുഖാമുഖം കണ്ടത് ഒൻപത് തവണയായിരുന്നു. ദൈവാനുഗ്രഹവും മനയൈര്യവുമാണ് ഒരു തിരിച്ചുവരവിന് കാരണമായതെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ പലകുറി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഇലക്ട്രോണിക് മീഡിയകളുടെ അതിപ്രസരം മൂലം ഇന്നത്തെ മാറിയ സാഹചര്യത്തിൽ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പത്രപ്രവർത്തനത്തിലെ അപചയങ്ങൾ എന്തെന്ന് ഈ പുസ്തകം എടുത്തു കാട്ടുന്നുണ്ട്.

2017 ജനുവരി 21 മുതൽ ആരംഭിച്ച ‘നിലക്കാത്ത ഉലയിലെ ജലിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ’ എന്ന 30 അധ്യായങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ലേഖന പരമ്പരയിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെടുത്ത 18 അധ്യായങ്ങളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ.

2017 ലെ ഇന്ത്യ പ്രസ് ക്ലബ്ബ് ഓഫ് നോർത്ത് അമേരിക്കയുടെ മികച്ച പത്ര പ്രവർത്തകനുള്ള ദേശീയ അവാർഡും ഈ പരമ്പരക്ക് ലഭിച്ചു. ചിക്കാഗോയിൽ നടന്ന അവാർഡ് ദാന ചടങ്ങിൽ ഫ്രാൻസിസ് നടത്തിയ പ്രസംഗം ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. ‘ഈ അവാർഡ് വാങ്ങാൻ ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നതു സത്യമെങ്കിൽ, ഞാൻ പറയുന്നു ദൈവം സത്യമാണെന്ന്. അതുകൊണ്ട് ഈ അവാർഡ് സത്യമാണെങ്കിൽ, ഞാൻ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നത് സത്യമാണെങ്കിൽ ദൈവം സത്യമാണ്.’ പല തവണ മരണമുഖത്തു നിന്ന് തന്നെ ദൈവം കോരിയെടുത്തു മാറോടു ചേർത്തത് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കാൻ അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല.

ഫ്രാൻസിസ് പൊരുതുവോൾ അതിനു കൂട്ടായി നിന്ന ഭാര്യ നെസി, മക്കൾ, മറ്റു കുടുംബാംഗങ്ങൾ, സുഹൃത്തുക്കൾ എന്നിവരെയും സ്മരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഓരോ സംഭവങ്ങളിലും നേരിട്ടും അല്ലാതെയും പങ്കാളികളായിട്ടുള്ള നിരവധി മഹാത്മാക്കളുണ്ട്. അവരെയും നമിക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുവരവിൽ, രോഗശയ്യയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇടതും വലതുമായി നിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ച ഒരു പിടി ആത്മസുഹൃത്തുക്കളുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ എഴുത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് കൈപിടിച്ചുയർത്തിയത് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരാണ്. അവർക്ക് ആശംസകളുടെ നറുപുഷ്പങ്ങൾ അർപ്പിക്കട്ടെ.

ഈ പുസ്തകം മാധ്യമപ്രവർത്തനം ഉള്ള കാലത്തോളം വായിക്കപ്പെടുമെന്നു ഉറപ്പാണ്. വായിക്കാത്തവർക്ക് അതൊരു നഷ്ടം തന്നെയായിരിക്കും.

കേവലം 25 വയസ്സ് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ എഴുതിയ വാർത്തകളെക്കുറിച്ച് വിവരണങ്ങളാണ് ഇതിലുള്ളതെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയിൽ നിന്ന് ഇനിയും വരാതിരിക്കുന്നതു ഇതിലും വലുതായിരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പിക്കാം.

ഫ്രാൻസിസ് ഇപ്പോൾ 'ഇ മലയാളി' ന്യൂസ് എഡിറ്റർ ആയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, ഇ-മലയാളി ഡോക്ടർക്കോ, ന്യൂയോർക്ക്.

(മലയാള മനോരമയിൽ ചീഫ് സബ് എഡിറ്ററും, ന്യൂയോർക്കിൽ നിന്നുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പത്രം ഇന്ത്യാ എബ്രോഡിൽ ഡെപ്യൂട്ടി മാനേജിംഗ് എഡിറ്ററുമായിരുന്നു ലേഖകൻ)

●

വിഷയവിവരം

1. ഒരു രക്തബന്ധത്തിന്റെ കഥ	25-30
2. ആദ്യ സ്കൂപ്പ് വരമൊഴിയായി	31-35
3. കരുണാകരനെന്ന ന്യൂസ്‌മേക്കർ	36-42
4. നവാബിന്റെ കുടിപ്പക	43-50
5. വിലാസം: നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ, തൃശ്ശൂർ, എറണാകുളം	51-54
6. വിക്രമാദിത്യനും വേതാളവും	55-60
7. കടുവയെ പിടിച്ച കിടുവ	61-68
8. സ്വാഭാവിക കള്ളിൽ ഡയസേപാമും ഫിനോബാർബിറ്റോണും	69-74
9. റാങ്കുകളുടെ തോഴൻ സ്വാമി, എന്നും വിവാദങ്ങളുടെ കൂടെപ്പിറപ്പ്	75-82
10. പ്രസിദ്ധിക്കു പിന്നാലെ പോയി; വീണത് പടുകുഴിയിൽ	83-89
11. ഭൂമി കുലുങ്ങി കട്ടിലിൽ നിന്നു തെറിച്ചു താഴേയ്ക്ക് ....മാനംമുട്ടെ അഗ്നികുണ്ഠം ....! റോ ട് ട് ട് ...!	90-97
12. കളിമണ്ണിൽ തീർത്ത ശില്പമായി ഒരു മനുഷ്യ ശിരസ്!	98-106
13. നടക്കുന്ന ഓർമ്മയായി ....ജീവനോടെ അടർന്നുവീണ ആ കണ്ണ്	107-115
14. ശ്മശാനഭൂമിയായി യാഗശാല ആശുപത്രികളിൽ ശവക്കുമ്പാരം	116-122
15. മകനെ നിനക്കായി മാത്രം	123-132
16. ടെലിഗ്രാം റിട്ടായി പരിഗണിച്ചു: തന്തുരി കേസ് പ്രതി സുശീൽ കുമാറിന് ജയിൽ	133-143
17. നവാബ് രാജേന്ദ്രന്റെ പിൻഗാമി പി.ഡി.ജോസഫ് ..... ഒറ്റയാൾ പോരാട്ടം	144-152
18. ഇരവിമംഗലം സ്നേഹഗംഗയായി	153-159
പ്രതികരണങ്ങൾ	160-175

ഒരു രക്തബന്ധത്തിന്റെ കഥ

അന്നൊരു തിങ്കളാഴ്ചയായിരുന്നു. സമയം ഏതാണ്ട് പത്തുമണി. അയാൾ എത്തും കൂത്യം 9.30 നുതന്നെ ബ്യൂറോ ഓഫീസിൽ ഹാജരാകും. അപ്പോൾ തുടങ്ങും നിന്റെ കഷ്ടകാലവും ദുഃഖവെള്ളിയും.

തലേന്ന് ന്യൂസ്ഡസ്കിൽ നിന്ന് അന്നത്തെ ഡസ്ക്ചീഫിന്റെ ചുമതലയുള്ള ഡേവിസ് പൈനാടത്ത് (ഇന്നത്തെ തൃശൂർ ദീപിക ന്യൂസ്എഡിറ്റർ) എന്ന ആദി കേറ്റാൻ നമ്പരിട്ടതാണ്. എന്റെ ഉള്ളിൽ ഭയപ്പാട് ഒട്ടുമില്ലെങ്കിലും എന്തോ ഒരു പന്തികേട്.

രാവിലെ 9.30 ആയപ്പോൾ മുതൽ ഞാൻ അസ്വസ്ഥനായി. പേപ്പറുകൾ അടുക്കി വയ്ക്കുന്നു, മേശപ്പുറം വൃത്തിയാക്കുന്നു. എന്റെ മുറിയിൽ ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലുമായി ഒട്ടേറെ പത്രങ്ങൾ. ഒരു ഗമയ്ക്ക് ഇരിക്കട്ടെ എന്നു കരുതി ഒരു ഹിന്ദുപത്രം വായിക്കുന്നതു പോലെ നടിച്ചിരുന്നു. 10 മണിയായപ്പോൾ സോഡാക്കുപ്പിപ്പോലത്തെ ഗ്ലാസും ധരിച്ച് കയ്യിൽ ഒരു ബ്രീഫ്കെയ്സുമായി ഒരു കട്ടമീശക്കാരൻ ഗൗരവത്തോടെ കയറി വരുന്നു. ആളെ എനിക്കു നേരത്തെ അറിയാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മുറിയിൽ കയറിയ ഉടൻതന്നെ ഞാൻ ചാടി യെന്നീറ്റു. എവിടെ? ആലുവമണപ്പുറത്തു കണ്ടപരിചയം പോലുമില്ല.

പെട്ടിയും സാധനങ്ങളും ഒതുക്കിവെച്ച ശേഷം ബ്യൂറോ ചീഫിന്റെ കസേരയിൽ ഇരുന്ന ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ് എന്ന എന്റെ ബോസ് ആദ്യം തന്നെ ക്യാബിനിലേക്കു വിളിപ്പിച്ചു. ബ്യൂറോയിലെ കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. 1995 വരെ തൃശൂർ ബ്യൂറോയുടെ ചുമതലക്കാരനായിരുന്ന അലക്സാണ്ടർ സാമിനെ തൃശൂർ റസിഡന്റ് എഡിറ്ററായി നിയമിച്ചതു മൂലം ഏതാണ്ട് നാഥനില്ലാക്കളരിയായിരുന്നു തൃശൂർ ബ്യൂറോ. കേവലം ട്രെയ്നിയായിരുന്ന എനിക്കായിരുന്നു ബ്യൂറോയുടെ ചുമതല കുറച്ചു കാലം. പിന്നീട് എന്റെ ഒരു വർഷം സീനിയറായ ജോജോ വള്ളിയിൽ എത്തി. ജോജോയ്ക്ക് കേവലം മൂന്നുമാസമേ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അതിനുശേഷം ചിൽഡ്രൻസ് ഡെ ജസ്റ്റിന്റെ ചുമതല കാരനായി പോയി.

ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ് എത്തുന്നതോടെ ബ്യൂറോ ചീഫ് എന്ന അധിക ഭാരം ഒഴിവാക്കി കിട്ടുമല്ലോ എന്നായിരുന്നു കരുതിയിരുന്നത്. പൊതുവേ പരക്കനായ ഫ്രാങ്കോയുടെ കണ്ഠത്തിൽ നിന്ന് അപ്പോൾ ഒരു മധുരധ്വനി “ഡാ, പ്രാഞ്ചീ, ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് പണിയെടുക്കാനല്ല, നിന്നെപ്പോലെയുള്ളവന്മാരെ കൊണ്ട് പണിയെടുപ്പിക്കാനാണ്. എന്നിട്ട് ഞാനിവിടെ റിലാക്സ് ചെയ്തങ്ങട്ട് ഇരിക്കും.” ദേ, പൈനാടത്ത്

നാലാം തുണിനപ്പുറം

പറഞ്ഞത് നൂറുശതമാനം ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇയാൾ പണി തുടങ്ങി! ഞാനും ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസും തമ്മിൽ വ്യക്തിപരമായി വലിയൊരു അടുപ്പത്തിന്റെ കഥയുണ്ട്. അത് പിന്നീട് വിവരിക്കാം .

ആദ്യ ദിവസം പത്രസമ്മേളനങ്ങളും ലൊട്ടുലൊട്ടുക്ക് ഡെയ്ലി ബീറ്റ്സുമായി കടന്നു പോയി. പിറ്റേദിവസം ദീപിക പത്രത്തിന്റെ ഒന്നാം പേജിൽ ഒരുസ്റ്റോറി. അതിരപ്പിള്ളി-വാഴച്ചാൽ ജലവൈദ്യുത പദ്ധതി സർവ്വേയ്ക്ക് അനുമതി. ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസിന്റെ ആദ്യ ബൈലൈൻ. ഞാൻ ഞെട്ടി. ഇങ്ങേരിതെപ്പം എഴുതി? എന്തായാലും രാവിലെ ഓഫീസിൽ വന്നപ്പോൾ ആദ്യത്തെ ചുമതല കിട്ടി. ഫോട്ടോഗ്രാഫർ ജോസുമൊത്ത് അതിരപ്പിള്ളിക്കു പോകുക. നല്ല കളർചിത്രങ്ങൾ എടുക്കണം. നാട്ടുകാരുടെയും വൈദ്യുതിബോർഡിന്റെയും പ്രതികരണങ്ങൾ ആരാഞ്ഞ് ഒരു അസൽ ഫീച്ചർ ടൈപ്പ്സ്റ്റോറി തയ്യാറാക്കുക. അടുത്ത ഞായറാഴ്ചയാണ് തൃശൂർ ദീപിക യൂണിറ്റിൽ കളർപ്രിന്റിംഗ് ഉൽഘാടനം. ആദ്യത്തെ കളർ ചിത്രഫീച്ചർ അതിരപ്പിള്ളി ആയിരിക്കണം. ബ്യൂറോയിൽ വെറും ഈച്ച പ്രസ്താവനകളും പ്രതികരണങ്ങളും എഴുതി ശീലിച്ച എനിക്ക് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ വെള്ളച്ചാട്ടത്തെക്കുറിച്ച്, അതിമനോഹരമായി, കവിതാത്മകമായി എഴുതാമായിരുന്ന ഫീച്ചർ എത്രകണ്ട് മോശമാക്കാമോ അത്രകണ്ട് മോശമാക്കി എഴുതി പിറ്റേന്നു രാവിലെതന്നെ ചീഫിന്റെ മേശപ്പുറത്തുവെച്ചു. ചീഫ് എത്തി . വായന തുടങ്ങി. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം എന്റെ തലയിൽ എന്തോ പതിച്ചിരിക്കുന്നു...! നോക്കുമ്പോൾ ഞാനെഴുതിയ പത്തുപേജുവരുന്ന ലേഖനം യാതൊരു ദാക്ഷിണ്യവുമില്ലാതെ എന്റെനേർക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പിന്നാലെ ഒരാക്രോശവും...”ഡാ ,പ്രാഞ്ചീ...ഇങ്ങനെയാണോടാ എഴുതുന്നത്? ഇതെന്താടാ കാണിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നത്? ഒരുകൊടും കുറ്റവാളിയെ എന്നപോലെ അദ്ദേഹം എന്നെ തുറിച്ചു നോക്കി. ഞാനാകട്ടെ, തൂക്കിക്കൊല്ലാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട കുറ്റവാളി രാഷ്ട്രപതിയുടെ മുമ്പിൽ ദയാഹർജിയുമായെന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തെ ദയനീയമായി നോക്കി പോയി. മാറ്റിയെഴുതെടാ...” ഒന്നല്ല ഏഴുവട്ടം ഞാൻ മാറ്റിയെഴുതി. ഓരോതവണയും അൽപം ദയവായ്പിനായി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി. എഴുത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു നീക്കുപോക്കുമില്ലാതിരുന്ന ഫ്രാങ്കോലൂയിസ് ഏഴാംവട്ടം തിരുത്തി എഴുതിയ എന്റെ ഫീച്ചറിൽ കൈവയ്പ് നടത്തി. അവിടെയും ഇവിടെയുമായി തിരുത്തലുകളും പൊളിച്ചെഴുത്തലുകളും. ഫൈനൽ റൗണ്ട് എഴുതിയ ലേഖനവും മടക്കിപിടിച്ചു കൊണ്ടളിയന്നുരിലുള്ള ഓഫീസിലേക്കുപോയ അദ്ദേഹം രാത്രി എട്ടുമണിക്കു മടങ്ങി വന്നു .

പലവട്ടമായി മാനസികമായി പീഡിപ്പിച്ചതുമൂലം എന്റെ മനസിൽ

അദ്ദേഹത്തോട് പ്രത്യേക സ്നേഹമൊന്നും തോന്നിയില്ല. ഓഫീസിൽ തിരിച്ചെത്തിയശേഷം ബ്യൂറോ അടച്ച് പോകാൻ നേരം അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. നീ വല്ലതും കഴിച്ചോ? ഇല്ല. ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു എങ്കിൽവാ... ഞാൻ പറഞ്ഞു... ഞാൻ പിന്നെ കഴിച്ചോളാം.

അതെന്താ? ഞാൻ വാങ്ങിത്തന്നാൽ നീ കഴിക്കില്ലേ? ഭക്ഷണ കാര്യത്തിൽ വലു ഭാവമില്ലാത്ത ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. തൃശ്ശൂരിലെ എലൈറ്റ് ബാറിൽ നിന്നു രണ്ടു പെഗും ഭക്ഷണവും. ആദ്യത്തെ പെഗ് അടിച്ചപ്പോൾ തന്നെ ആ മുറടൻ മുഖത്തെ രൗദ്രഭാവം മാറി .

എടാ പ്രാഞ്ചീ, നിന്റെ പേരിൽ ആദ്യമായി അച്ചടിച്ചു വരുന്ന ലേഖനത്തിനല്ല നിലവാരം വേണമെന്ന് എനിക്ക് നിർബന്ധമുണ്ട് . അതുകൊണ്ടാണ് നിന്നെ ഇത്രയും വേദനിപ്പിക്കേണ്ടി വന്നത്. എന്നിട്ടും മനം തെളിയാതിരുന്ന എന്റെ തോളത്ത് ഒന്നു തൊട്ടു. പിന്നെ ഒരു തലോടലും... തീർന്നു.....ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ് എന്ന അതികായന്റെ മനക്കട്ടി. പിന്നെ ഒരു മഞ്ഞുരുക്കുന്നതു പോലെ..... അകാലത്തിൽ പിതാവിനെ നഷ്ടപ്പെട്ട ബാലനെപോലെ.....ഫ്രാങ്കോ എന്ന കടുംവെട്ടു സ്വഭാവക്കാരൻ ഒരു നിഷ്കളങ്ക ബാലനെപ്പോലെ എന്നെ ആരാധനയോടെ നോക്കി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുമുമ്പുവരെ എന്തേ ഈ മനുഷ്യൻ ഇങ്ങനെ എന്നു ചിന്തിച്ച എനിക്കു തെറ്റി. എനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ടതാകുമെന്നു കരുതിയ ഫ്രാങ്കോ സാർ എനിക്കേറ്റവും വേണ്ടപ്പെട്ടവനാകുന്നതിന്റെ ആദ്യപടിയായിരുന്നു അത്.

ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ആരംഭിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം തൃശ്ശൂരിലേക്കു സ്ഥലം മാറി വന്നതിന്റെ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പു മാത്രമാണ്. ആ ബന്ധം പിന്നീടു വളർന്നുപന്തലിച്ച് ഇന്നു ഞാൻ ആരായിരിക്കുന്നുവോ ആ അവസ്ഥയ്ക്കു വെള്ളവും വളവും തണലും നൽകി പരിപോഷിപ്പിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നതിന്റെ പിന്നൽ ആ വലിയ മനുഷ്യന്റെ ഉദാത്തമായ പിന്തുണയും പരിശ്രമവുമാണ്. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ അന്നുതുടങ്ങിയ ബന്ധത്തിന് ഒരു പേരുണ്ട്. രക്തബന്ധം ജീവിത ജൈത്രയാത്രയിൽ ആ രക്തബന്ധത്തിന് എന്തെല്ലാം അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് എന്നെ പഠിപ്പിച്ച ആദ്യപാഠമാണിത്. ആ മഹാമനുഷ്യന്റെ പാദങ്ങളിൽ കൃതജ്ഞതാകുസുമങ്ങളർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രക്തബന്ധത്തിന്റെ ആകഥ ഇവിടെ തുടങ്ങട്ടെ.

1995 ൽ തൃശ്ശൂർ ദീപിക ഡെസ്കിൽ നിന്നും എന്റെ സുഹൃത്തും സബ്എഡിറ്ററുമായ ജോജി ജോസഫിന്റെ ഒരു കോൾ വന്നു ഫ്രാൻസിസ് നമ്മുടെ ഫ്രാങ്കോ സാറിന്റെ അപ്പന് യൂറിൻ ബ്ലാഡറിൽ ഒരു താക്കോൽദാർ ശസ്ത്രക്രിയ....മൂന്നുകുപ്പി രക്തം വേണം. നീയതു

നാലാം തുണിനച്ചുറം

സംഘടിപ്പിച്ചു തരണം. അതിനെന്താ നോക്കട്ടെ എന്നായി ഞാൻ. ഗ്രൂപ്പ് ഒപോസിറ്റീവ് ഡസ്കിൽ ആയതിനാൽ ജോജിക്ക് ഫ്രാങ്കോ സാറുമായി നല്ല ബന്ധമുണ്ട്. ജനം കൊണ്ടു തൃശ്ശൂർക്കാരനാണെങ്കിലും കർമ്മം കൊണ്ടു പല ദേശക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ ഫ്രാങ്കോ സാറിന് തൃശ്ശൂരിൽ അത്ര വലിയ ബന്ധങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല താക്കോൽദാർ ശസ്ത്രക്രിയയാണ്. സങ്കീർണ്ണമായ ശസ്ത്രക്രിയ യൊന്നുമല്ല താനും.

ശസ്ത്രക്രിയ ദിവസം രാവിലെ എട്ടു മണിക്കു മുമ്പേ മുന്നിനുപകരം പതിനഞ്ചു ഡോണർമാർ രക്തം കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായി. തൃശ്ശൂർ വെസ്റ്റ് ഫോർട്ട് ഹോസ്പിറ്റലിനു മുന്നിലെത്തി. ശസ്ത്രക്രിയ തുടങ്ങി ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ തിയറ്ററിനുള്ളിൽ നിന്നും അറിയിപ്പുകൾ വന്നു തുടങ്ങി. ബി.പി.കൂടി. രക്തസ്രാവം ഇരട്ടിച്ചു. രക്തം കൊടുക്കാൻ വരുന്നില്ല. ഉടനെ ബ്ലഡിനുവേണ്ടിയുള്ള നെട്ടോട്ടമായി. ഓരോ തവണയും ഫ്രാങ്കോ സാർ ജോജിയെ കാണും. ജോജി എന്നെ വിളിക്കും ഞാൻ ആളുകളെ സംഘടിപ്പിക്കും. മൂന്നുകുപ്പി എന്നിടത്തു പത്തു കുപ്പിയായി. ജോജിയുടെ നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നിക്കും ഫ്രാങ്കോ സാറിനുമിടയിലെ മധ്യവർത്തിയാണ് താൻ നിൽക്കുന്നതെന്ന് ജോജി വെളിപ്പെടുത്തി. ഉടൻ ഫ്രാങ്കോ സാർ എന്ന നേരിൽ കണ്ടു. ഫ്രാൻസിസ്, എന്തുവില കൊടുത്തും രക്തം വേണം. എന്റെ ബൈക്ക് കൊണ്ടുപോയ്ക്കോളൂ. ഞാൻ ബൈക്കുമായി ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി ഡോണർമാരെ ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചു. മൊത്തം 21 പേരുടെ രക്തം കയറ്റി. കുറച്ചു പേരുടെ രക്തം സ്റ്റാൻഡ്ബൈ ആയി സൂക്ഷിച്ചു. പിന്നെയും രക്തം തരാൻ തയ്യാറായവർ പത്തിലേറെ പേർ. ഇതെല്ലാം ഞാൻ ബ്യൂറോയിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ച ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തവയായിരുന്നു. ഏതാണ്ട് മൂന്നുമണിയായപ്പോൾ ആരും രക്തത്തിനുവേണ്ടി വിളിക്കാതായി. ആറുമണിയായപ്പോൾ സംഗതികൾ എവിടെവരെയായി എന്നറിയാൻ ആശുപത്രിവരെ ചെന്നു ഞാൻ. അന്തരീക്ഷം ശോക മൂകം. ആരും ഒന്നും മിണ്ടുന്നില്ല. ഞാൻ ഫ്രാങ്കോ സാറിനെ മാറ്റി നിർത്തി കാര്യമാരാഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു .

എന്റെ അപ്പച്ചൻ പോയെടാ. നിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം വെറുതെ യായി. മറ്റുള്ളവരുടെ വേദന എനിക്കു മനസിലാകും. പക്ഷേ അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ഇന്നുവരെ ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടില്ല. .ആ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ട് കുറേനേരം അദ്ദേഹത്തിനൊപ്പം ഒരുവാക്കു പോലും ഉരിയാടാതെ ഞാൻ നിന്നു. പിന്നീടെപ്പോഴോ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്റെ ആ നിൽപ്പ് അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ആശ്വാസം പകർന്നിരുന്നുവെന്ന്.

പത്തുമണിയായപ്പോഴേക്കും അപ്പച്ചന്റെ മുതദേഹം ആംബുലൻസിൽ സ്വദേശമായ കൊട്ടേക്കാടിനു കൊണ്ടുപോയി. ഇടക്കാല ബ്യൂറോ ചീഫ് ആയ ജോജി എനിക്ക് പിടിപ്പതു ജോലിയും തന്നിട്ട് സംസ്കാര ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പോയി. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ഞാൻ കൊട്ടേക്കാട് എത്തുമ്പോഴേയ്ക്കും സംസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും സെമിത്തേരിയിൽ നിന്നു പിരിയാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. ഇതിനിടെ രണ്ടു കണ്ണുകൾ എന്നെ മാത്രം തിരയുകയായിരുന്നുവെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നു. മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ് സാർ.

സെമിത്തേരിയിൽ തടിച്ചുകൂടിയ ബന്ധുമിത്രാദികളെല്ലാം നോക്കിനിൽക്കെ ഫ്രാങ്കോ സാരെന്നെ ബദ്ധാലിംഗനം ചെയ്തു പറഞ്ഞു.

മോനേ, പോയല്ലോടാ. നിന്റെ രാപകലില്ലാത്ത രക്തത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഓട്ടം വെറുതെയായി പോയില്ലേ..? ദേ...കിടക്കുന്നതുകണ്ടോ? ശവകുടീരത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു .

നീ എവിടെയായിരുന്നു? നിന്നെ ഞാൻ എവിടെയൊക്കെ തെരക്കി?

പശുവുംചത്തു മോരിലെ പുളിയും പോയി. പിന്നെ എനിക്കെന്താ അവിടെ കാര്യമെന്നായിരുന്നു ഞാൻ കരുതിയത്. എനിക്കാണെങ്കിൽ ആരെയും പരിചയമില്ല. എല്ലാവരും എന്നെ തുറിച്ചു നോക്കുന്നു .

അതിരിക്കട്ടെ, ഇത്ര മേൽ നീയെന്നെ സഹായിക്കാൻ ഞാനും നീയും തമ്മിൽ എന്തു ബന്ധമാണുള്ളത്? അപ്രതീക്ഷിതമായ ആ ചോദ്യത്തിനു മറുപടിയായി ഞാൻ പറഞ്ഞു .

അതാണ് രക്ത ബന്ധം. ഇക്കത് സാഹോദര്യത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. സാഹോദര്യം സ്നേഹത്തെയും .അങ്ങനെ സ്നേഹബന്ധം രക്ത ബന്ധമാകുന്നു.

അന്നു തുടങ്ങിയ ആ സ്നേഹബന്ധം. രക്തബന്ധം ഇന്നും ഞങ്ങൾ കാത്തു പരിപാലിച്ചു പോരുന്നു. പിന്നീട് ഇപ്പോഴും ആ കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗത്തെ പോലെയാണ് അവർ എന്നെ കാണുന്നത്. എനിക്ക് അസുഖമാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അതും ബ്ലഡ്ക്യാൻസർ ആണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ആദ്യം വാവിട്ടു കരയുകയും പിന്നീടു പലവട്ടം ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ഫ്രാങ്കോ സാർ. എനിക്കദ്ദേഹം ഒരു ഗുരുനാമനോ സുഹൃത്തോ മാത്രമല്ല... അവരിലൊക്കെ എത്രയോ മുകളിലാണ്... സാറിന്റെ ഓരോ വാക്കുകളും എന്റെ ആത്മധൈര്യത്തെ വളർത്തുന്നതായിരുന്നു. അപ്പോഴും. ഇപ്പോഴും.

അതിരപ്പിള്ളി-വാഴച്ചാൽ ഫീച്ചർ എഴുതിയ രാത്രിയിൽ പത്രത്തിന്റെ ആദ്യകോപ്പി (കളർകോപ്പി) അച്ചടിച്ചുവരാൻ പ്രസിനുപുറത്തു കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. മാസ്റ്റ്ഹെഡിനു താഴെ സൂപ്പർ ലീഡ്സ്റ്റോറി

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

യായി അച്ചടിച്ചു വന്ന ഫീച്ചർ വായിച്ചു പൂർത്തിയായി കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് പൈനാടത്തിന്റെ കമന്റ്. ഫ്രാൻസിസേ കലക്കീട്ടോ. ചെലവു ചെയ്യേണ. അപ്പോഴാണ് ഫീച്ചറിനൊപ്പം എന്റെ ബൈലൈൻ ഉള്ള കാര്യം ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടത്. പിന്നെ ഒരലർച്ചയായിരുന്നു. ഒരെഴുത്തുകാരനു കിട്ടുന്ന ആദ്യത്തെ അംഗീകാരം. !അപ്പോഴാണ് എലൈറ്റ് ഹോട്ടലിൽ വച്ച് ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഓർമ്മയിൽ വന്നത്. നിന്റെ പേരിൽ പത്രത്തിൽ അച്ചടിച്ചു വരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ നീ എഴുതിയതാണെന്നു വായനക്കാർ അനുഭവിച്ചറിയണം. എന്നാൽ ബൈലേൻ ഇട്ടതിനു ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ഇതു പറഞ്ഞതെന്നു ഞാനറിഞ്ഞത് പത്രം അച്ചടിച്ചു വന്നതിനു ശേഷം മാത്രം. അതുവരെ എത്രയോ നല്ല സ്റ്റോറികൾ എഴുതിയാലും ട്രെയ്നി എന്ന കാരണത്താൽ സ്വലേ ആയി തഴയപ്പെടുകയായിരുന്നു എന്തായാലും പിന്നീട് എനിക്കു പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. എന്റെ വളർച്ച മുന്നോട്ടു മാത്രമായി.... കുതിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു....

●

ആദ്യ സ്കൂപ്പ് വരമൊഴിയായി

എന്റെ ആദ്യത്തെ സ്കൂപ്പ്സ്റ്റോറി കോട്ടയത്തു വച്ചിട്ടാണ് സ്കൂപ്പെന്നു പറയാനേ പറ്റൂ. കാരണം ആ വാർത്ത എഴുതിയത് ഞാനല്ല. കോട്ടയം ദീപികയിലെ മറ്റാരോ ആണ്. ഞാൻ നൽകിയത് ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ മാത്രം കോട്ടയത്തു നിന്നും ജേർണലിസം കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കി വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകാനായി കോട്ടയം റെയ്ൽവേസ്റ്റേഷനിലെ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ ട്രെയ്ൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ അപ്പോൾ എവിടെ നിന്നോവന്ന ട്രെയ്നിന്റെ ഒരു കമ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് പോലീസും ആളുകളും ഇടിച്ചുകയറുന്നു. ഞാനും കൂടി അവരുടെ കൂടെ നോക്കുമ്പോൾ അർദ്ധനഗ്നനായ ഒരാളെ ബന്ധിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. ഡൽഹിയിലോ മറ്റോ ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്ന ആലപ്പുഴക്കാരി നഴ്സ് വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം നാട്ടിലേക്കു വരികയായിരുന്നു. എറണാകുളം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഡ്രസ് മാറാനായി ബാത്ത് റൂമിലേക്കു പോയതാണ്. പിന്നാലെ വന്ന ആറടി പൊക്കമുള്ള അതികായനായ ആ മനുഷ്യൻ ടോയ്ലറ്റിൽ അവളുടെ പുറകേ കയറി. കേവലം പത്തു പവന്റെ ആഭരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കഴുത്തു ഞെരിച്ച് ആ പാവം യുവതിയെ കൊന്നു. അതായിരുന്നു പ്രമാദമായ മെൽവിൻ പാദുവ കേസ്. സെലീനാമ്മയെന്നായിരുന്നു ആ യുവതിയുടെ പേര്. അയാൾ അടുത്തകാലത്താണ് മോചിതനായത്.

സംഭവം കേട്ടപ്പോടെ ഞാൻ ഒരു ടെലിഫോൺ ബുത്തിൽ കയറി രാഷ്ട്രദീപിക ഓഫീസിൽ വിവരം അറിയിച്ചു. ഞാൻ ദീപികയിലെ ജേർണലിസം വിദ്യാർത്ഥിയാണെന്നും എനിക്കൊരു സ്കൂപ്പ്സ്റ്റോറി കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും സ്റ്റോറിയുടെ വിശദാംശങ്ങളും ഞാൻ അറിയിച്ചു. വിശദവിവരങ്ങളുമായി ഓഫീസിലേക്കു ചെല്ലാൻ എനിക്കു നിർദ്ദേശം കിട്ടി. ഞാൻ ഏറെക്കാലമായി വീട്ടിൽ പോകാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ അപ്പോൾ വീട്ടിൽ പോകുന്നതാണ് പ്രാധാന്യമെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ഒഴിവുകളിലു പരഞ്ഞ് ഞാൻ മുങ്ങി. പിറ്റേന്നത്തെ പത്രത്തിൽ ലീഡ്സ്റ്റോറി കണ്ട് ഞാൻ ഞെട്ടി. എനിക്കു സ്വന്തമായി ലഭിക്കാമായിരുന്ന ഒരു ബ്രേക്ക്ത്രൂ ഞാനായിട്ട് ഇല്ലാണ്ടാക്കി. ഉണ്ടായിരുന്നു വെങ്കിൽ റിപ്പോർട്ടിങ് പൂർത്തിയാക്കിയശേഷമേ വീട്ടിൽ പോകുന്നതിനെ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക പോലും ചെയ്യുമായിരുന്നുള്ളൂ. ഇതുപോലെ പല അവസരങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കൂടുതലും കളയാതെ നോക്കാ നാണ് ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും എന്റെ ആദ്യത്തെ റിപ്പോർട്ടിങ് തുടങ്ങുന്നത് തൃശൂർ ബ്യൂറോയിലെത്തിയതിന്റെ രണ്ടാം നാളാണ്. സ്ഥലം വലിയ പരിചയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും പത്രക്കെട്ടുകളെ മെത്തയാക്കി ബ്യൂറോയിൽ തന്നെയായിരുന്നു പൊറുതി. അതിന്റെ പിറ്റേന്ന് ബ്യൂറോയിലേക്ക് ഒരു ഫോൺകോൾ വന്നു. നമ്മുടെ മണികണ്ഠനാലിന്റെ മേലേരാളു ഞാനുകെടേക്ക്. എനിക്കൊരക്ഷരം മനസിലായില്ല. ആരാ വിളിക്കുന്നു? ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഞാൻ ജോസഫ്. മറുപടി കിട്ടി. ഏതു ജോസഫ്.

എസ്.പി.യിലെ ആ എന്തോ. എനിക്കൊന്നും മനസിലായില്ല. എന്തായാലും പല്ലുപോലും തേക്കാതെ വസ്ത്രം മാറി പുരപ്പറമ്പു ലക്ഷ്യമാക്കി വെച്ചിട്ടു. നോക്കുമ്പോൾ വടക്കേനടക്കു സമീപമുള്ളൊരു ആലിനൂച്ചുറ്റം ഒരാൾക്കൂട്ടം. ഒരാൾ നടക്കുക ഗമയ്ക്കു കാലുകുത്തി നിൽക്കുമ്പോൾ ചുറ്റും കാഴ്ചക്കാരായി കുറേ പേർ. അൽപംകൂടി തല ഉയർത്തിനോക്കിയപ്പോഴാണ് കാൽകുത്തിനിന്ന മാനുന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു കുരുക്കുകൂടിയുണ്ടെന്നു മനസിലായത് ...! മണികണ്ഠനാൽ എന്ന ആ ആലിന്റെ ശാഖയിൽ ഒരു ദുഃശക്തനായി അയാൾ മാറി. പിന്നീടു വിശ്വാസപ്രകാരം ആ ആൽമുറിച്ചു മാറ്റി പകരമൊരാൽ നട്ടു. കുറച്ചുകാലത്തേക്കെങ്കിലും നാട്ടുകാർക്കു വട്ടംകൂടാനും സൊറ പറയാനുമുള്ള ഒരാൽത്തറകൂടി അങ്ങനെ നഷ്ടമായി.

അന്നു പത്തുമണിക്ക് ഓഫീസിൽ ഒരാൾ തിരക്കി വന്നു. സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. ഞാൻ ജോസഫ്. സ്പെഷ്യൽ ബ്രാഞ്ച് പോലീസ് എ.എസ്.ഐ. തനിക്ക് ആദ്യത്തെ വാർത്ത തന്നയാൾ. (സ്പെഷ്യൽ ബ്രാഞ്ച് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് പത്രക്കാരുമായി ഒരു കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ ബന്ധം എപ്പോഴും ഉള്ളതാണ്. അതിവിശ്വസ്തരെ മാത്രം. രണ്ടുപേർക്കും ഗുണം ചെയ്യുന്ന പരസ്പര വിവര-കൈമാറ്റധാരണ)

എന്നെ ഏറ്റവുമധികം അലട്ടിയിരുന്ന വിഷയം തൃശൂർസ്ട്രാങ്ക് തന്നെയായിരുന്നു .പ്രത്യേകിച്ച് പോലീസ്-ഫയർഫോഴ്സ്-ആശുപത്രി ബീറ്റ്സുകൾ എടുക്കുമ്പോൾ അവർ പറയുന്നതൊന്നും നമുക്കു മനസിലാകില്ല .ഏതാണ്ട് രണ്ടുമൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ ഞാനും തൃശൂർസ്ട്രാങ്ക്സിൽ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ഞാനും ആത്മാവുകൊണ്ട് തൃശൂർക്കാരനായി .

തൃശൂർ ബ്യൂറോയിൽ എനിക്കൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നത് പോൾ മാത്യുവും പി.ഇ. സുതനുമായിരുന്നു. സുതൻ പിന്നീട് മനോരമയിൽ ചേക്കേറി. എന്നെ ഏറ്റവുമധികം സഹായിച്ച സുതനെന്ന് ചെറുപ്പക്കാരൻ ഒരുപാടു സ്വപ്നങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കാനാകാതെ ഒരു രാത്രി ഉറക്കത്തച്ഛന്റെ ഈലോകത്തോടു തന്നെ വിടച്ചൊല്ലി. നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ സുതന്റെ ഹൃദയതാളം നിലച്ചു. ഒരുപാടു

സ്വപ്നങ്ങൾ ബാക്കി വച്ചുകൊണ്ട് പോൾ മാത്യു ഇപ്പോഴും തൃശൂർ ബ്യൂറോയിൽ സജീവം. അക്കാലത്ത് 1250 രൂപയായിരുന്നു സ്റ്റൈപ്പൻഡ്. പൈസ ഒന്നിനും തികയുന്നില്ല. അപ്പനെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് 500 രൂപ വീട്ടിൽനിന്നു ലഭിച്ചിരുന്നു. പോളിനും സുതനുമൊക്കെ മിച്ചം പിടിച്ച് ഒരു തുക വീട്ടിൽ കൊടുക്കണം. എനിക്കാണെങ്കിൽ വീട്ടിൽ നിന്നും പൈസ കിട്ടിയിട്ടു മാസം തികയ്ക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. തിരുവാമ്പാടി കല്യാണമണ്ഡപം, പാറമേക്കാവ്, കൗസ്തുഭം ഓഡിറ്റോറിയം തുടങ്ങിയ കല്യാണമണ്ഡപങ്ങളിൽ മുടങ്ങാതെ കല്യാണസദ്യകൾ ഉള്ളതിനാൽ ഉച്ചയുണ്ട് തട്ടുമുട്ടില്ലാതെ പോകും. വരന്റെയോ വധുവിന്റെയോ പക്ഷത്തുനിന്ന് ഓസിൽ സദ്യയുണ്ണുമ്പോൾ അൽപംപോലും ജാളുത ജീവിതത്തിൽ തോന്നിയിട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ വിശക്കുന്ന വയറിനെതിനു ജാളുത തോന്നണം?

തൃശൂരിലെ ഭാരത് ഹോട്ടലായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ മറ്റൊരു സങ്കേതം. അവിടെ ഒരു ബക്കറ്റ് ചോറിന് 16 രൂപയാണ് വില (വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്) അതായത് ഒരു ഊണ് ബക്കറ്റിൽ! ആവശ്യത്തിനു ചോറ്, സാമ്പാർ, ഉപ്പേരി, തോരൻ എന്നുവേണ്ട 12 രൂപയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന സാദാ ഊണിന്റെ എല്ലാ വിഭവങ്ങളും ഞങ്ങൾ കടയുടമകളിലൊരാളായ രാജൻ ചേട്ടന് ഫോണിൽ ഓർഡർ കൊടുക്കും. ചേട്ടാ, കറികളിത്തിരി കൂടിയാലും വേണ്ടില്ല, ചോറിന്റെ അളവ് കുറയ്ക്കരുതേ.

സ്നേഹനിധിയായ രാജൻ ചേട്ടൻ മനസുനിറഞ്ഞ് ബക്കറ്റ് കുത്തി നിറച്ച് ചോറും വിഭവങ്ങളും തന്നുവിടും. ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും വയറുനിറച്ചു കഴിച്ചാലും എനിക്കു രാത്രിയിൽ കഴിക്കാനുള്ളതു മിച്ചമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. വെറും 16 രൂപയ്ക്കു മൂന്നുപേർക്ക് സമൃദ്ധമായ ഊണ്! 36 രൂപ കൊടുക്കേണ്ട സ്ഥാനത്താണെന്നോർക്കണം. ആ ചോറിന്റെയും കല്യാണമണ്ഡപങ്ങളിലെ മൂന്നുതരം പായസം കൂട്ടിയുള്ള ഓസിലെ ഊണിന്റെയും ഓർമ്മ ഇന്നും മനസിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നു നിത്യഹരിതമായി.

ഒരിക്കൽ കൗസ്തുഭം ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ സദ്യ കഴിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ തൊട്ടുമുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അന്നത്തെ ബ്യൂറോചീഫ് അലക്സാണ്ടർ സാം സാർ. ഞങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം മുഴുവനായി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു. സാധാരണ സദ്യ നന്നായി ആസ്വദിച്ചു കഴിക്കാനുള്ള ഞങ്ങൾ വെട്ടിവിഴുങ്ങി പായസവും മറ്റും വരുന്നതു നോക്കാതെ പെട്ടെന്നു ഔട്ടായി. അലക്സാണ്ടർ സാർ നോക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളെ കാണുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ ബ്യൂറോയിലെത്തി. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മുവരും മൂന്നുഫോണിലായി വാർത്താശേഖരണത്തിന്റെ തിരക്കിലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഫോൺ താഴെ വയ്ക്കുന്നതുവരെ കാത്തിരുന്ന അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു, “ഇന്നെന്താ, വലിയ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

തിരക്കാണ്ല്ലേ?” ഞങ്ങൾ തലയാട്ടി. ഇന്നെന്താ ആരും ഊണിനു പോകാത്തത്? തിരക്കാ? അപ്പോൾ ഞാൻ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു. സാരെന്താ വീട്ടിൽ പോയില്ലേ? സ്വതേ സരസനായ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “ഇല്ല പോകുന്നവഴിക്ക് കൗസ്തുഭം ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ ഒരു കല്യാണസദ്യ നടക്കുന്നത് കണ്ടു. ഇന്നിവിടെ ഓസാമെന്നു കരുതി ഇരിക്കുമ്പോൾ തൊട്ടടുത്ത പന്തിയിൽ നിങ്ങളെപ്പോലെ മൂന്നുപേർ. ഞങ്ങളൊന്നു ചമ്മി “ഏയ്, നിങ്ങളല്ല, നിങ്ങളുടെ അതേ ഛായ ഉള്ള മൂന്നുപേരെന്നേ ഞാനുദ്ദേശിച്ചുള്ളൂ.” ഇത്രയും പറഞ്ഞ് എന്നാൽ ഞാൻ വീട്ടിൽ പോയിട്ടു വരാമെന്നു പറഞ്ഞിരങ്ങി. പോകുന്നവഴിക്ക് എന്റെ ചെവിയിൽ ഒരു മന്ത്രണം “നാട്ടുകാർ എടുത്തിട്ടു അടിക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചോളണം.” ഹെന്റമ്മോ... ഞാൻ ചമ്മി നാശമായി. എന്നുവെച്ച് ഓസിലുള്ള ആ ഏർപ്പാട് തൃശൂർ ജില്ല വിടുവോളം അനുവർത്തിച്ചിരുന്നു .

ഒരു ട്രെയ്നി എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ആദ്യം പ്രവർത്തിച്ചതും തൃശൂർ ബ്യൂറോ ചീഫും സ്പെഷ്യൽ കറസ്പോണ്ടന്റുമായിരുന്ന അലക് സാണ്ടർ സാം സാറിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. ഇത്രയ്ക്കും സർക്കാസ്റ്റിക് ആയ നർമബോധമുള്ള ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ ഒരുപക്ഷേ, തൃശൂർ ജില്ലയിൽ തന്നെയുണ്ടാകില്ല. അറിവിന്റെ ഒരു കുമ്പാരമാണ് അദ്ദേഹം. തിരുവനന്തപുരം മാർ ഇവാനിയോസ് കോളേജിൽ നിന്ന് അധ്യാപക ജീവിതം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് പത്രപ്രവർത്തകനാകാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച അലക്സ് സാർ അറിവിന്റെയും പത്രപ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ടിംഗിന്റെ അനുഭവസമ്പത്തിന്റെ നിറകുടമാണ്.

ഞാൻ ആദ്യകാലത്തൊക്കെ എഴുതിയിരുന്ന വാർത്തകൾ എഡിറ്ററു ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയിരുന്നു. ഒരൊറ്റ കുഴപ്പം മാത്രം. 11-ാം മണിക്കൂറിലേ തിരിച്ചുതരു. അതുപോലെതന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തും. രാഷ്ട്രദീപികയുടെ ഒന്നാം പേജ് 12.30 നുപോകുമെങ്കിലും അലക്സ് സാർ സ്റ്റോറി ഫയർ ചെയ്യുന്നത് 12.20 നായിരിക്കും. പ്രധാന വാർത്തയ്ക്കായി നിശ്ചിത സെന്റീമീറ്റർ ഒഴിച്ചിട്ടു കൊള്ളാൻ ഡെസ്കിൽ നിർദ്ദേശം നൽകും. കൂത്യം 12.10 ന് എഴുത്തു തുടങ്ങും. നല്ല വടിവൊത്ത കയ്യക്ഷരത്തിൽ ഒരുപേജ് എഴുതാൻ ഒരു മിനിറ്റ്. ഓരോ പേജ് എഴുതുമ്പോഴും ഞാൻ പേജ് വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ഫാക്സ് ചെയ്യും. അങ്ങനെ 10 മിനിറ്റുകൊണ്ട് സ്റ്റോറി റെഡി. അതു കഴിഞ്ഞ് വരാന്തയിൽ പോയി ഒരു സിഗരറ്റ് വലി. തിരിച്ചുവന്നാൽ “എന്നാൽ ഞാൻ പോയിട്ടുവരാം” എന്നു പറഞ്ഞീട്ട് വീട്ടിലേക്ക് ഒരൊറ്റ പോക്ക്. നാലുമണിയാകുമ്പോൾ വിളി വരും. എന്തൊക്കെയാണ് വിശേഷങ്ങൾ? പിന്നെ ഫോണിലൂടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ. അദ്ദേഹം പറയുന്ന ജോലികൾ ഒന്നുപോലും ഒഴിവാക്കാതെ പൂർത്തിയാക്കും. തുടർച്ചയായി നാലു മാസക്കാലം ഒരു ഓഫു പോലുമില്ലാതെ ജോലി തന്നെ ജോലി. ട്രെയ്നി

കൾക്ക് ഓഫിലെന്നാണ് എന്നെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചത്. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കകം അദ്ദേഹത്തിനു റസിഡന്റ് എഡിറ്ററായി പ്രമോഷൻ. അങ്ങനെ തൃശൂർ ബ്യൂറോയുടെ ചുമതല താൽക്കാലികമായി എനിക്ക്. ഫ്രാൻസിസ് തൽക്കാലം ബ്യൂറോയുടെ ചുമതല വഹിക്കാനുള്ള കെൽപ്പ് താങ്കൾക്കായിട്ടുണ്ട്. പകരക്കാരനെ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടെന്നും ജോലി തുടങ്ങിക്കൊളാനും പറഞ്ഞു. എനിക്ക് എതിർവായില്ലായിരുന്നു കെ.കരുണാകരൻ ഉൾപ്പടെ വലിയ വി.ഐ.പി.കളുടെ പത്രസമ്മേളനങ്ങൾ വരെ കവർ ചെയ്യാൻ എന്നെയും കൂട്ടും. എന്നിട്ട് എന്നെക്കൊണ്ട് എഴുതിക്കും. പക്ഷേ, പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് സാർ എഴുതുന്നതായിരിക്കും. പതിയെ പതിയെ അദ്ദേഹത്തിന് എന്റെ എഴുത്തിൽ വിശ്വാസം വന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നെതന്നെ ഇത്തരം പത്രസമ്മേളനങ്ങൾക്ക് അയച്ചു തുടങ്ങി. അതായിരുന്നു എനിക്ക് ലഭിച്ച ഏറ്റവും വലിയ ആത്മവിശ്വാസം.

വാർത്ത സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലും രൂപീകരിക്കുന്നതിലും ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമുള്ള സ്ഥലമാണ് തൃശൂർ. കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക തലസ്ഥാനമെന്നു പറയാവുന്ന സ്ഥലം തന്നെയാണിത്. കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ - സാമൂഹിക - സാംസ്കാരിക - വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിലെ പ്രധാന സിരാകേന്ദ്രമാണ് തൃശൂർ. ഇവിടെനിന്നും പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ പരിശീലനം ലഭിച്ചവർ ആരും തന്നെ രക്ഷപെടാതെ പോയിട്ടില്ല.

●

കരുണാകരനെ ന്യൂസ്മേക്കർ

രാമനിലയത്തിലെ ഒന്നാം നമ്പർ മുറി. സമയം രാവിലെ ഏഴുമണി. മുറിക്ക് പുറത്ത് ചില ഖദർധാരികൾ അവിടെയുമിവിടെയും കൂട്ടംകൂടി നിൽപുണ്ട്. അകത്ത് കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിലെ ഗതിവിഗതികൾ നിയന്ത്രിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ ചാണക്യൻ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലേക്ക് കളം മാറ്റിച്ചവിട്ടുനിൽക്കുന്ന കോപ്പു കൂട്ടുകയായി. ചിലർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ കാണണം. മറ്റു ചിലർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽ തൊട്ടു വന്ദിക്കണം. ഇതിനിടയിൽ എറണാകുളം ഡി.സി.സി. പ്രസിഡന്റും ലോക്സഭാ സ്ഥാനാർത്ഥിയുമായ പ്രൊഫ.കെ.വി. തോമസ് അകത്തേക്ക്. അകത്തുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം പുറത്തേക്ക്. അഞ്ചുമിനിറ്റു നേരം കതകടച്ചിട്ട് മുറിയിൽ രഹസ്യ ചർച്ച. അതിനുശേഷം അടച്ചിട്ട മുറിയിൽ നിന്ന് പ്രസന്നവദനനായി പ്രൊഫ. സാവിത്രി ലക്ഷ്മണൻ സാഷ്യാംഗം വീണ് പ്രാതൽ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്ന ലീഡറുടെ കാൽ തൊട്ടു വന്ദിച്ചു. ആ കാൽ തൊട്ടു വന്ദിച്ച് അനുഗ്രഹം നേടിയവരാരും രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ശോഭിക്കാതെ പോയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ മാത്രമാണ് പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ശോഭിക്കാതെ പോയത്. അതിനൊരു അപവാദം.

എന്റെ പത്രപ്രവർത്തന ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു പര്യടന റിപ്പോർട്ടിംഗിന്റെ തുടക്കമാണ് മേലെഴുതിയത്. കേരളത്തിലെ എക്കാലത്തെയും ന്യൂസ്മേക്കറായ ലീഡറുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു പര്യടനമായതിന്റെ ഒന്നാം പേജിൽ ഇടംപിടിക്കുമെന്നതിനാൽ ഏറെ ശ്രദ്ധവേണം. കൂത്യം ഇരുപതുവർഷം മുമ്പെഴുതിയ, മുൻകേന്ദ്രമന്ത്രിയും മുഖ്യമന്ത്രിയുമായിരുന്ന കെ.കരുണാകരൻ എന്ന ഭീഷ്മാചാര്യന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു പര്യടനത്തിൽ നിന്നാണ് ഒരു നല്ല തുടക്കം തന്നെ എനിക്കു ലഭിച്ചതെന്നു അഭിമാനപൂർവ്വം മാത്രമേ ഓർക്കാനാകൂ. ഒരു റഫറൻസുപോലുമില്ലാതെ ഈ വാചകങ്ങൾ ഇന്നും എന്റെ മനസിൽ മായാത്ത ഓർമകളായി നിലനിൽക്കുന്നു. കാരണം, ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ വി.വി.ഐ.പികളിലൊരാളായിരുന്നല്ലോ ലീഡർ. ഞാനെഴുതിയ ഈ റൗണ്ട് എത്രതവണ വായിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് എനിക്കു തന്നെ നല്ല തിട്ടമില്ല.

എന്നെപ്പോലെ തന്നെ ഒന്ന് എന്ന അക്കം ലീഡറുടെ ജീവിതത്തിലും ഏറെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. എല്ലാ മലയാളമാസവും ഒന്നാം തിയതി അദ്ദേഹം രാമനിലയത്തിലുണ്ടാകും. സർക്കാർ ഗസ്റ്റ് ഹൗസിന്റെ

പേരാൻ രാമനിലയം. ഇവിടെ കരുണാകരനു മാത്രമായി ഒരു മുറി മാറ്റിയിട്ടിരുന്നു. ആരോഗ്യം അനുവദിക്കുമ്പോഴെല്ലാം എല്ലാ മലയാളമാസം ഒന്നാം തീയതിയും അതിരാവിലെ ഉണർന്ന് കുളിച്ച് ഗുരുവായൂർ, മമ്മിയൂർ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോയി തൊഴുതു മടങ്ങും. നന്നേ പുലർച്ചെ കുളിച്ചിറങ്ങി ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രദർശനത്തിനുപോകാ നാണ് മലയാളമാസം ഒന്നാം തീയതി രാമനിലയത്തിലെത്തുന്നത്. ക്ഷേത്രദർശനം കഴിഞ്ഞതിന് പിന്നെ കരുണാകരൻ ഒരു പ്രത്യേക പുനർജനി നേടിയ ഉൽസാഹമാണ്.

എല്ലാ ഒന്നാം തീയതികളിലും എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ പൊട്ടിച്ചാലേ അദ്ദേഹത്തിനു സമാധാനമാകൂ. ഞങ്ങൾ പത്രക്കാർക്കൊന്നെങ്കിൽ തന്നെ എന്നും ലീഡ്സ്റ്റോറിയും. കരുണാകരന്റെ പത്രസമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുക എന്നത് അതീവ രസകരവും എന്നാൽ ഏറെ ശ്രദ്ധ വേണ്ടതുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ മാത്രമല്ല, നോക്കി ലും പ്രവർത്തികളിലും ചേഷ്ടകളിൽ പോലും ചില വാർത്തകൾ ഒളിഞ്ഞി രിപ്പുണ്ടാകും. ഏതെങ്കിലും ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറയാൻ വിമുഖത കാട്ടിയാൽ കണ്ണിറുക്കിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് ഒരു ചിരിയുണ്ട്. പല ചോദ്യങ്ങ ൾക്കും ബോധപൂർവ്വം ചിലവാക്കുകൾ വിഴുങ്ങി സംസാരിക്കും. ശരിക്കും സായാഹ്നപത്രങ്ങളെയും ചാനലുകളെയും വെട്ടിലാക്കുന്ന പരിപാടിയാ ണെങ്കിലും രാവിലെ അദ്ദേഹം എന്തുദ്ദേശിച്ചോ അതു നടന്നിരിക്കും.

രാവിലെ തൃശൂരിൽ വെച്ചു പത്രക്കാരോടു പറഞ്ഞത്രയും സൂര്യനസ്തമിക്കും മുമ്പ് തിരുവനന്തപുരത്തെത്തുമ്പോൾ നിഷേധിച്ചു പറയും. ഞാനങ്ങനെ പറഞ്ഞോ? ഏയ്, ഞാനങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. തൃശൂരിലെ പത്രക്കാർക്ക് തോന്നിയതായിരിക്കും. ഒറ്റയടിക്ക് കുറ്റം മുഴുവൻ തൃശൂരിലെ പത്രക്കാർക്ക് മേൽ ചാരി അങ്ങനെ ഒരു പുതിയ വിവാദം കൂടി സൃഷ്ടിക്കും.

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാർത്താസമ്മേളനം ഒരു അനുഭവം തന്നെയാണ്. ചാനലുകളുടെയും ദേശീയ മാധ്യമങ്ങളുടെയും തള്ളിക്കയറ്റം മൂലം കാലുകുത്താൻ പോലും സ്ഥലം ലഭിക്കാറില്ല. തന്നെയല്ല, അദ്ദേഹം വളരെ പതിയെ മാത്രമേ സംസാരിക്കൂ. ശ്രദ്ധിച്ചു വേണം പങ്കെടുക്കേണ്ടത്. ഉള്ള സൗകര്യത്തിലൊക്കെ ഇരിക്കാൻ അദ്ദേഹം പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിന്റെ കൈപ്പിടിയിൽ ഇരിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം ഈയുള്ളവനുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

കരുണാകരനെ പോലെ ഇത്രയധികം പത്രപ്രവർത്തകരോട് സൗഹൃദം പുലർത്തിയ മറ്റൊരു നേതാവിനെ ഞാനെന്റെ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല. ജന്മംകൊണ്ടു കണ്ണുർക്കാരനായ അദ്ദേഹം ആശ്രിതവാത്സല്യ ത്തിൽ എന്നും മുന്നിലായിരുന്നു. സ്നേഹിച്ചാൽ ഹൃദയം കൂടി പഠിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ന്യൂസ് മേക്കറായ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

കരുണാകരൻ നടത്തിയ പല പ്രസ്താവനകളും രാഷ്ട്രദീപിക സായാഹ്നപത്രത്തിലൂടെ ആദ്യം പുറത്തെത്തിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ലീഡറുടെ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ചതും ഏറെ വിവാദം സൃഷ്ടിച്ചതുമായ നിരവധി വാർത്താസൃഷ്ടികൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ചിലതു കുറിക്കട്ടെ. അതിനുമുമ്പ് മറ്റൊരു അനുബന്ധം: ഇന്നു സോഷ്യൽ മീഡിയകളിലും മറ്റും തങ്ങൾ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്യുന്ന മഹാമാർക്കൊപ്പം ഫോട്ടോയെടുത്തു പോസ്റ്റ് ചെയ്യുന്ന ചില യുവ പത്രപ്രവർത്തകരെ കാണുമ്പോൾ സെൽഫ് മാർക്കറ്റിങ്ങിനു വേണ്ടിയെങ്കിലും ഞാനും അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു എന്നു തോന്നിപ്പോയിട്ടുണ്ട്.

യുവാക്കൾ മാത്രമല്ല, തലസ്ഥാന നഗരിയിലും മറ്റുമുള്ള മുതിർന്ന മാധ്യമപ്രവർത്തകർ പോലും മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ക്യാബിനറ്റ് ബ്രീഫിങ് നടക്കുമ്പോൾ ചാനലുകളിൽ തങ്ങളുടെ മുഖമൊന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ കാട്ടുന്ന പെടാപ്പാടു കാണുമ്പോൾ ജാളുത തോന്നിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. തന്നെയല്ല, തങ്ങൾ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്ത മഹാമാർക്കൊപ്പം നിൽക്കുന്ന സെൽഫി എടുത്ത് ഫേസ് ബുക്കിലും മറ്റും പോസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതും പ്രതിദിനമെന്നോണം അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്യുന്നതും കാണുമ്പോൾ ഇവർക്കൊന്നും ജോലിചെയ്യാൻ സമയമില്ലേ എന്നുപോലും തോന്നിപ്പോകും.

ഇനി കാര്യത്തിലേക്കു കടക്കാം. 1996 ലെ പൊതു തെരഞ്ഞെടുപ്പിലെ അനുഭവങ്ങൾ മാത്രമെടുക്കാം. അക്കാലത്തെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലെ മുഖ്യവിഷയം മക്കൾ രാഷ്ട്രീയമാണ്. കരുണാകരന്റെ മാനസപുത്രരിൽ പലരെയും രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഉന്നത നിലയിലേക്കു കൊണ്ടുവരാനായെങ്കിലും സ്വന്തം മക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിൽ അദ്ദേഹം മരിക്കുവരെ ദുഃഖിതനായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ 1996 ലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഹൈക്കമാൻഡിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം തൃശ്ശൂർ പാർലമെന്റ് മണ്ഡലത്തിൽ നിന്നു മത്സരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നിയോഗമുണ്ടായി. അത്തവണ മുകുന്ദപുരത്തോ ചാലക്കുടി നിയമ സഭാമണ്ഡലത്തിലോ മകൾ പത്മജയെ നിർത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു മോഹമുദിച്ചു. ഒപ്പം മാസങ്ങൾ മാത്രം വൈദ്യുതി മന്ത്രിയായിരുന്ന മകൻ മുരളീധരനെ വടക്കാഞ്ചേരിയിൽ നിർത്താനും അദ്ദേഹം പ്ലാനിട്ടു. വെറും വീട്ടമ്മ മാത്രമായിരുന്ന മകൾ പത്മജയാണെങ്കിൽ ഏതാനും മാസങ്ങൾ മാത്രമേയായിട്ടുള്ളൂ രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കു ചുവടുവെച്ചിട്ട്.

ലീഡറാവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഏതു കുറ്റിച്ചുലിനെയും ജയിപ്പിക്കുമായിരുന്നു മുകുന്ദപുരം മണ്ഡലം. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു മലയാള മാസം ഒന്നാം തീയതി കരുണാകരൻ രാമനിലയത്തിലെത്തി.

സ്ഥാനാർത്ഥി നിർണ്ണയ ചർച്ചകൾ ആരംഭിക്കാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ചോദ്യങ്ങൾ സ്ഥാനാർത്ഥി നിർണ്ണയത്തെക്കുറിച്ചായി. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ ചോദിച്ചു. എന്താണ് സ്ഥാനാർത്ഥി നിർണ്ണയത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സ് സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ യോഗ്യതയുടെ പാരാമീറ്റർ? അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “നല്ല കോൺഗ്രസ്സ് പാരമ്പര്യമുള്ളവരെ തന്നെ വേണം സ്ഥാനാർത്ഥികളാക്കാൻ എന്നാണ് തന്റെ പക്ഷം.”

എന്താണ് കോൺഗ്രസ്സ് പാരമ്പര്യമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് ലീഡർക്കു മാത്രമറിയാം. അപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു കുമ്പസാരം ചോദ്യമുയർന്നു. കെ. മുരളീധരനും പത്മജ വേണുഗോപാലുമൊക്കെ നല്ല കോൺഗ്രസ്സ് പാരമ്പര്യമുള്ള അച്ഛന്റെ മക്കളാണല്ലോ. അവർക്കും സീറ്റ് ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടോ? മന്ത്രിയായും, കെ.പി.സി.സി.പ്രസിഡന്റായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ച മുരളീധരന് സീറ്റ് ലഭിക്കാൻ എന്തുകൊണ്ടും അർഹതയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ ലീഡർ പദ്മജയെക്കുറിച്ച് മനപ്പൂർവ്വം പ്രതികരിച്ചില്ല.

അപ്പോൾ ഞാൻ തന്നെ അടുത്ത ചോദ്യമായി പത്മജയോ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ തല അല്പം ചരിച്ചുവെച്ച് എല്ലാവരെയും നോക്കി കണ്ണിറുക്കി കാണിച്ചു. കേവലം കെ.ടി.ഡി.സി. ചെയർപേഴ്സണായിരുന്ന പത്മജ വേണുഗോപാലും അങ്ങനെ ചുളുവിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കാൻ ടിക്കറ്റിന് അർഹതയുള്ളവളായി. പിറ്റേന്നത്തെ പത്രത്തിൽ മുരളീധരനും പത്മജയും സീറ്റിനർഹർ. കെ.കരുണാകരൻ എന്ന തലക്കെട്ടോടെ എല്ലാ പത്രങ്ങളിലും ലീഡ്സ്റ്റോറി ....പിറ്റേന്ന് ഈ വാർത്ത വിവാദമായപ്പോൾ താൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും തൃശൂരിലെ പത്രക്കാർ വളച്ചൊടിച്ച്താണെന്നും പറഞ്ഞ് നഖശിഖാന്തം എതിർത്തു. ഫലമോ? അതുവരെ ലിസ്റ്റിലില്ലാതിരുന്ന പത്മജ കൂടി തെരഞ്ഞെടുപ്പു ഗോദയിലെത്തി.

തെരഞ്ഞെടുപ്പു സ്ഥാനാർത്ഥികളെ നിശ്ചയിക്കും മുമ്പുതന്നെ ചാലക്കുടിയിൽ പ്രൊഫ.സാവിത്രി ലക്ഷ്മണനു പകരം പത്മജയുടെ പേരിൽ ചുവരെഴുത്തുതുടങ്ങി. പിന്നീട് രൂക്ഷമായ എതിർപ്പിനെ തുടർന്ന് പത്മജയെ പിൻവലിച്ച് സാവിത്രി ലക്ഷ്മണനു തന്നെ നറുക്കു വീഴുകയായിരുന്നു ചാലക്കുടിയിൽ.

എന്നും ആശ്രിതരാൽ പൊതിയപ്പെട്ട് തിരക്കിൽ സ്പീഡിൽ പോകാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു ലീഡർ. പ്രായാധിക്യത്താൽ ക്ഷീണിതനാണെങ്കിൽ പോലും ഇക്കാര്യത്തിൽ അണുവിട വ്യത്യാസമില്ല. എല്ലാ കാര്യത്തിലും നടപ്പിലും കാർ യാത്രയിലും എല്ലാം സ്പീഡ് ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. താനെത്തുന്നതിനു മുമ്പ് രാമനിലയം ഖദർധാരികളെ കൊണ്ടുനിറഞ്ഞിരിക്കണമെന്നും കുറഞ്ഞത് ഒന്നുരണ്ടു ജയ് വിളികളെങ്കിലും പോക്കുവരവിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ടിരിക്കണമെന്നും ഉള്ളാലെ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ആശിച്ച നേതാവ്. ഒന്നാംനമ്പർ മുറിക്കുമുമ്പിൽ എപ്പോഴും തിരക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്വകാര്യത ഒരു പ്രശ്നമല്ല.

ആർക്കും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും മുറിക്കുള്ളിൽ അനുമതിയോടെ പ്രവേശിക്കാം. ഡി.സി.സി.പ്രസിഡൻ്റ് സി.എൻ.ബാലകൃഷ്ണനോടോ കുമ്മംഗലം എം.എൽ.എ.ടി.വി. ചന്ദ്രമോഹനനോടോ ചോദിച്ചു വേണം അകത്തുകയറാൻ. സന്തതസഹചാരിയായ കഞ്ഞിബാലൻ നൽകുന്ന ഭക്ഷണം മാത്രമേ കഴിക്കുകയുള്ളൂ. ബദാംമിൽക്ക് ദൈനംദിന ഭക്ഷണത്തിലെ ഒഴിച്ചുകൂടാനാകാത്ത പാനീയം. ഒരു ഇഡലി, മാമ്പഴം പ്രാതലിനുനിർബന്ധം. ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരു തവി ചോറും സാമ്പാറും വിവിധതരം ഉപ്പേരികളും. വൈകുന്നേരം നീന്തൽ. രാത്രി അത്താഴത്തിനു വീണ്ടും പഴച്ചാറ്, ഒരു ചപ്പാത്തി, കുറുമ, ബദാംമിൽക്ക്. മിതമായ ഭക്ഷണവും ചിട്ടയായ വ്യായാമവും. അതാണ് ആരോഗ്യരഹസ്യം.

ഒന്നാംനമ്പർ മുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നാൽ കെ.എസ്.യു യൂത്ത്കോൺഗ്രസുകാർ മുതൽ മുതിർന്ന കോൺഗ്രസ് നേതാക്കൾ വരെ തലകാട്ടാൻ മത്സരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ആരെയും മൈൻഡു ചെയ്യാതെ ഒറ്റപ്പോക്ക്. ചിലപ്പോൾ പുറത്തിറങ്ങി എല്ലാവരോടും കുശലാമ്പേഷണം. ഇവയെല്ലാം പത്രസമ്മേളനത്തോടൊപ്പം കൂട്ടിവായിച്ചാൽ വാർത്തയുടെ ഭാഗമാകുന്നവയാണ്. മുഖം പ്രസന്നമാണെങ്കിൽ വാർത്ത പ്രസന്നമല്ലെങ്കിലും വാർത്ത അങ്ങനെയൊരു വ്യത്യസ്തനായ നേതാവ് കേരളരാഷ്ട്രീയത്തിൽ തന്നെ അപൂർവ്വം.

ലീഡറും മാളയും തമ്മിലുള്ള ആത്മബന്ധം 1965 മുതൽ തുടങ്ങിയതാണ്. 1965 ൽ മാളയുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി വന്ന കാലം മുതൽ തുടർച്ചയായി മാളയിൽ നിന്നു ജയിച്ചു വന്ന ലീഡർക്ക് ആ നിയോജക മണ്ഡലത്തിലെ ഓരോ കുടുംബവുമായി വ്യക്തിബന്ധമുണ്ട്. 1996 ൽ പാർലമെന്റിലേക്കു മത്സരിക്കാനായി സ്വന്തം തട്ടകമായ മാള മേഴ്സി രവിക്ക് നൽകിയ കരുണാകരനു പിന്നീടു മാളയിലേക്കു മടങ്ങാനുള്ള അവസരമുണ്ടായില്ല. മേഴ്സി രവി എട്ടുനിലയിൽ പൊട്ടിയ മാളയിൽ വി.കെ.രാജൻ എന്ന സി.പി.ഐ.യുടെ പര്യടനമായ ജില്ലാ സെക്രട്ടറി കുതിച്ചു കയറിയപ്പോൾ ഇവിടെ പാർലമെന്റിൽ ലീഡർ കരുണാകരൻ സി.പി.ഐ.യുടെ തന്നെ ഏറ്റവും ജനകീയനായ നേതാവ് വി.വി. രാഘവനോട് 1900 ൽ പരം വോട്ടുകൾക്ക് പരാജയം ഇരുന്നു വാങ്ങി. കാരണവും അദ്ദേഹം തന്നെ പറയുന്നു. എന്നെ പിന്നിൽ നിന്നും മുന്നിൽ നിന്നും കൂത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ വാക്കുകൾ ശരിവയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചരണത്തിലെ ഓരോ നീക്കവും സ്ഥാനാർത്ഥി കരുണാകരനായതിൽ ഒരു ഈസി വാക്കോവർ എന്ന് അനുയായികൾ കരുതിയതിനാൽ ആരും മുന്നിൽ നിന്നു പ്രവർത്തിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ

തെരഞ്ഞെടുപ്പു കമ്മിറ്റി ഓഫീസ് പോലും പലപ്പോഴും ശുഷ്കമായിരുന്നു. തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രഖ്യാപനം വന്നശേഷം രാമനിലയത്തിൽ എത്തിയ ലീഡർ നടത്തിയ പത്രസമ്മേളനത്തിൽ ഫ്രാങ്കോ സാറിനൊപ്പം ഞാനും പോയിരുന്നു. വളരെ ദൗർഭാഗ്യകരമായ പരാജയപ്പെടൽ അദ്ദേഹത്തെ തെല്ലൊന്നുമല്ല അലോസരപ്പെടുത്തിയത്. അപ്രതീക്ഷിതവും അവിശ്വസനീയവുമായ ആ തോൽവിയെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ കഴിയാതെ പല വത്സല ആശ്രിതരും മുങ്ങി. പലപ്പോഴും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നത് അരുമ ശിഷ്യൻ പി.പി. ജോർജ്ജ് മാത്രം.

തെരഞ്ഞെടുപ്പു പരാജയത്തെ എങ്ങനെ കാണുന്നു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോഴാണ് “എന്നെ പിന്നിൽ നിന്നും മുന്നിൽ നിന്നും കുത്തി” എന്ന വളരെ വിഖ്യാതമായ പ്രസ്താവന നടത്തിയത്. കൂടെ നിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ പലരും നിർജ്ജീവമായിരുന്നു എന്നു തുറന്നടിച്ച അദ്ദേഹം പലരും തന്റെ തോൽവിക്ക് വേണ്ടി ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു പറഞ്ഞതോടെ രാമനിലയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ മുഖധാവു ദർശിക്കാനെത്താറുള്ള പലരുടെയും ഉള്ളു കാളി. പലരും കുറച്ചു കാലത്തേക്ക് രാമനിലയത്തിലേക്കു തന്നെ വരാതെയായി. ഒരു കാലത്തെ വെള്ള ഖദറുകാരെ തട്ടിയിട്ടു നടക്കാൻ പറ്റാത്തവിധം തിരക്കായിരുന്ന രാമനിലയത്തിലെ ഒന്നാംനമ്പർ മുറി അപ്പോൾ ഒരു ഈച്ച പോലും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയായി. എന്നെപ്പോലുള്ള പത്രക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് ആളുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും കരുണാകരൻ രാമനിലയത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ വാർത്തയോടു വാർത്ത.

ഇതിനിടയിൽ മാളയിൽ അട്ടിമറി വിജയം നേടിയ വി.കെ.രാജൻ കൃഷിമന്ത്രിയുമായി. കൃഷിമന്ത്രിയായ രാജൻ ഒരേയൊരു വാഗ്ദാനം മന്ത്രിയായശേഷം വന്ന മലയാളമാസം ഒന്നാംതിയതി ഒന്നാംനമ്പർ മുറിയിൽ തന്നെ കിടക്കണം. അങ്ങനെ തലേന്നു തന്നെ രാമനിലയത്തിലെ ഒന്നാം നമ്പർ മുറി കയ്യടക്കിയ രാജൻ തെല്ലു പ്രതികാരത്തോടുകൂടി തന്നെയായിരുന്നു ആ നീക്കം നടത്തിയത്. രാത്രി വൈകി രാമനിലയത്തിലെത്തിയ കരുണാകരൻ കഥയറിയാതെ റൂം തുറന്നപ്പോൾ മറ്റൊരു വി. ഐ.പി.മുറിയിൽ. കോപാകുലനായ അദ്ദേഹം റിസപ്ഷനിലെത്തിയപ്പോൾ പ്രോട്ടോക്കോൾ പ്രകാരം മന്ത്രിയ്ക്ക് മുറി നൽകാതിരിക്കാൻ നിർവാഹമില്ലെന്നറിയിച്ചു. ലീഡർക്ക് പുതിയ ബ്ലോക്കിൽ നല്ലൊരുമുറി നൽകാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും കലി പൂണ്ട അദ്ദേഹം രാത്രി തന്നെ ഗുരുവായൂർക്കു തിരിച്ചു. അവിടെ ശ്രീവത്സം ഗസ്റ്റ് ഹൗസിലാണ് പിന്നീട് അദ്ദേഹം തങ്ങിയത്. തൃശ്ശൂരിൽ മുരളിമന്ദിരം എന്ന സ്വന്തമായ വീടുണ്ടെങ്കിലും താമസിക്കാൻ ശരണം ഗസ്റ്റ് ഹൗസുകൾ മാത്രമായിരുന്നു ലീഡർക്ക് എക്കാലവും. ഏതായാലും എന്നെ സംബന്ധിച്ച് ഇതെല്ലാം വാർത്തകൾ തന്നെ.

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

ലീഡർ കെ. കരുണാകരന്റെ പതനം കാണാൻ ഏറെ കൊതിച്ച മറ്റൊരു വ്യക്തികൂടിയുണ്ട് വാർത്തകളിൽ. നവാബ് രാജേന്ദ്രനെന്ന വ്യവഹാരങ്ങളുടെ തോഴൻ. 1996 തെരഞ്ഞെടുപ്പിലെ വോട്ടെണ്ണൽ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ ഫലപ്രഖ്യാപനം വരെ ഓരോ നീക്കങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ച് നവാബ് എന്റെ കൂടെ ബ്യൂറോയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. ഫലപ്രഖ്യാപനം നടന്നപ്പോൾ എന്നെ ആലിംഗനം ചെയ്ത നവാബിന്റെ കണ്ണുകളിലെ തിളക്കം ഞാനിപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു. അതും എന്നെ സംബന്ധിച്ച് ചൂടുവാർത്തയായിരുന്നു. കരുണാകരനോട് എന്താണിത്ര പകയെന്ന ചോദ്യത്തിന് നവാബിന് ഒരൊറ്റ ഉത്തരം മാത്രം. അയാൾ ചെയ്ത തെറ്റുകൾക്ക് ആയിരം വർഷം തടവും 10,000 കോടി രൂപ പിഴവും ഒടുക്കിയാലും തീരില്ല. ആ കുടിപ്പകയുടെ അന്തർധാരയോടെയുള്ള യാത്രയാണ് അടുത്ത അധ്യായത്തിൽ.

●

നവാബിന്റെ കുടിപ്പക

എന്നും വ്യവഹാരങ്ങളുടെ തോഴനായിരുന്നു നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ. കോടതികളുടെ കണ്ണിലെ ശല്യക്കാരനായ വ്യവഹാരി. കെ.കരുണാകരന്റെ ശക്തനും മുടക്കി. തൃശൂർ ജില്ലയിലെ എന്നല്ല, കേരളത്തിലെ തന്നെ ഒട്ടേറെ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെയും വ്യവസായികളുടെയും പേടിസ്വപ്നമായിരുന്നു കൊതുമ്പുപോലത്തെ ആ മനുഷ്യൻ. എന്നാലത് എല്ലാ രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും വ്യവസായികൾക്കും ബാധകമായിരുന്നില്ല. അഴിമതിക്കെതിരെ പ്രതികരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടൊരു ജന്മം. തോന്നിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പലപ്പോഴും.

നാലു കാവിമുണ്ടുകൾ, നീളംകുടിയ കൈകളോടുകൂടിയ കാവിജുബ്ബ, ഏതാനും പത്രകട്ടിംഗ്സുകൾ, കുറച്ചു മാഗസിനുകൾ ഇവ സൂക്ഷിക്കാൻ ഒരു തകരപ്പെട്ടിയും. തീർന്നു നവാബ് രാജേന്ദ്രനെന്ന് വലിയ മനുഷ്യന്റെ സമ്പാദ്യം. പറയാൻ സ്വന്തമായി ഒരു അഡ്രസ് പോലുമില്ലാതിരുന്ന കേരളപുത്രൻ വീണിടം വിഷ്ണുലോകം. അതാണ് നവാബിന്റെ തറവാട്.

നന്നായി മദ്യപിക്കുകയും പുക വലിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് ജീവിതത്തിലെ ഏകദൃഷ്ടി വശം. മദ്യപാനം വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ മാത്രമാണെങ്കിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ പോലും ചൂണ്ടിൽ എറിയുന്ന ഗോൾഡ് ഫിൻ്റർ സിഗരറ്റ് കാണാമാ യിരുന്നു. തൃശൂരിൽ എനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ട വാർത്താപുരുഷനായിരുന്നു നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ. തന്റെ യൗവനം തച്ചുടക്കപ്പെട്ടതിനു കാരണ കാരനായ മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരന്റെ പതനം കണ്ടു മരിക്കുകയെന്ന സ്വപ്നം മാത്രം ബാക്കിയാക്കിയാണ് നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ. യാത്രയായത്. അടിയന്തിരാവസ്ഥക്കാലത്ത് കേവലം 25 വയസ് മാത്രമുള്ളപ്പോൾ നവാബ് എന്ന പത്രത്തിന്റെ എഡിറ്ററായിരുന്ന രാജേന്ദ്രൻ അതിക്രമമായ പോലീസ് മർദ്ദനമുറകൾക്ക് വിധേയനാകേണ്ടിവന്നു. അതിനു കാരണക്കാരനായ കരുണാകരനോട്, അന്നുതുടങ്ങിയതാണീ കുടിപ്പക. പോലീസ് ക്യാമ്പിലെ ഭീകരമർദ്ദനമുറകളേറ്റു പുറത്തിറങ്ങിയ അദ്ദേഹം ഒന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഇനിയെന്തായാലും പത്രം വേണ്ട. ശിഷ്ടകാലത്തെ പോരാട്ടം നിയമയുദ്ധത്തിലൂടെയാവാം.

55-ാം വയസിൽ കാൻസർ. ആ ജീവിതം കവർന്നെടുക്കും വരെ അദ്ദേഹം അതു തുടർന്നു. തനിക്കായല്ല, മറ്റുള്ളവർക്കു പ്രയോജനകരമാകേണ്ട നീതിക്കായി.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

തൃശ്ശൂരിൽ കാലുകുത്തിയതുമുതൽ എന്റെ മനസിൽ ഒരു മോഹമുദിച്ചു. നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ എന്ന ആൾ കൂട്ടത്തിൽ തനിയെ നടക്കുന്ന ഒറ്റയാനുമായി നല്ലൊരു അഭിമുഖം നടത്തി ദീപിക സന്ധ്യ സപ്ലിമെന്റിൽ കവർസ്റ്റോറിയാക്കണം. ബ്യൂറോയിലെ സ്ഥിരം സന്ദർശകനായിരുന്ന നവാബുമായി വളരെ എളുപ്പത്തിലാണ് സൗഹാർദ്ദത്തിലായത്. അഭിമുഖത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ആദ്യം ഒഴിഞ്ഞുമാറി. കാരണം മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. അഭിമുഖം നടത്താൻ പറ്റിയ സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലമല്ല അദ്ദേഹം താമസിക്കുന്ന പ്രീമിയർ ലോഡ്ജിലെ ഇരുട്ടുമുറി. ഒടുവിൽ എലൈറ്റ് ബാറിൽ വെച്ച് അഭിമുഖം നടത്താമെന്നായി. സമയം വൈകുന്നേരം അഞ്ചിനുശേഷം അപ്പോഴേയ്ക്കും കോടതി മുറികളിൽ നിന്നും നവാബ് മടങ്ങിയെത്തിയിട്ടുണ്ടാകും. എലൈറ്റ് ബാറിൽ എത്തുമ്പോൾ മേശപ്പുറത്ത് ഒരു വലിയ ഗ്ലാസിൽ അല്പം റമ്മും നിറയെ ഐസുമിട്ട് അതുരുക്കുന്നതും നോക്കിക്കാത്തിരിക്കുന്ന നവാബ്. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ ഇരിക്കു ടാഡാ (എന്റെ ലാസ്റ്റ് നെയിമിന്റെ ആദ്യ അബ്ജക്ഷരം. എന്നെ അദ്ദേഹം സാധാരണ വിളിക്കാറുള്ള പേരാണ്. അക്കാലത്ത് ടാഡ എന്ന പേരിൽ ഒരു ഭീകര വിരുദ്ധനിയമം ഉണ്ടായിരുന്നു) പിന്നീട് വെയ്റ്ററെ വിളിച്ചു എനിക്കും ഒരു പക്ഷെ ബ്രാണ്ടി ഓർഡർ ചെയ്തു.

ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി. ഇയാളുടെ കയ്യിൽ ഒരു കുത്തവുമില്ലല്ലോ. കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ഫയൽ പോയിട്ട് ഒരു പത്ര കട്ടിംഗ്സ് പോലുമില്ലാതെയാണ് പഹയൻ ഇന്റർവ്യൂവിനു വന്നിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞു രണ്ടെണ്ണം അടിച്ചു കഴിയുമ്പോഴേയ്ക്കും ഫയലുകളും വിവരങ്ങളും തന്നെ വന്നു കൊള്ളുമെന്ന്. ഞാൻ വിചാരിച്ചു മറ്റാരോ ഫയലുകളുമായി എത്തിച്ചേരുമെന്ന്.

രണ്ട് പെഗ് അകത്താക്കി കഴിഞ്ഞിട്ടും നവാബ് വാ തുറക്കുന്നില്ല. അപ്പോഴേക്കും മണി ഒന്നുകഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ചോദിച്ചു. “അല്ലാ, എന്താ ഒന്നും പറയാതെ? ടാഡാ തുടങ്ങിക്കൊള്ളൂ.” നവാബ് പറഞ്ഞു.

എനിക്കാണെങ്കിൽ എവിടെ തുടങ്ങണം എങ്ങിനെ തുടങ്ങണം എന്നറിയില്ല. ഒടുവിൽ കരുണാകരനിൽ നിന്നു തന്നെ തുടങ്ങാമെന്നു വിചാരിച്ചു. അങ്ങനെ ആദ്യ ചോദ്യം കരുണാകരനുമായി ഇത്ര ഒടുങ്ങാത്ത പകയ്ക്കു കാരണം?

അപ്പോൾ ആകണ്ണുകൾ കനലുപോലെ ജ്വലിച്ചു. ശരീരം കിടുകിടാവിറച്ചു തുടങ്ങി. ഒടിഞ്ഞുതൂങ്ങിയ താടിയെല്ലുകൾ മുറുക്കെ പിടിച്ചപ്പോൾ ഇളകിയ പല്ലുകൾ കുട്ടിയിടിക്കുന്ന ശബ്ദം. ഒടുവിൽ പരുക്കനായ ആ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകി. പോക്കറ്റിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന മുഷിഞ്ഞ തുവാല എടുത്ത് മുഖം അമർത്തി തുടച്ചു.

ടാഡയ്ക്കറിയാമോ? അയാൾ എന്റെ ജീവിതം നശിപ്പിച്ചു. എന്റെ യൗവനം തച്ചുടച്ചു. എന്റെ സ്വത്തും ബന്ധുക്കളെയും ഇല്ലാതാക്കി. എല്ലാവരുമുണ്ടായിരുന്ന, എല്ലാമുണ്ടായിരുന്ന എന്നെ ഒരു അനാഥനാക്കി മാറ്റി. എന്നെ ഒരു തെരുവു തെണ്ടിയാക്കി മാറ്റാനുള്ള ശ്രമം മാത്രം പാളി. എന്റെ ഉള്ളിൽ അണയാതെ ബാക്കി സൂക്ഷിച്ച ആ പക എന്നെ അയാളുടെ പതനം കാണാൻ വേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. എന്റെ ഓരോ ശ്വാസവും അയാളുടെ സമ്പൂർണ്ണ പതനം കാണാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണിരിക്കുന്നത്.

അയാൾ തുടങ്ങി. 1974-ൽ തട്ടിൽ എസ്റ്റേറ്റ് കേസ് എന്ന സംഭവമാണ് എല്ലാത്തിന്റെയും തുടക്കം. പോലീസുകാരുടെ തേർവാഴ്ച നടക്കുന്ന അടിയന്തിരാവസ്ഥക്കാലമാണ്. അന്ന് തൃശൂരിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന നവാബ് എന്ന പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരായിരുന്ന രാജേന്ദ്രനെ യുവാവ് ഒരു ബോംബ് പൊട്ടിക്കുന്ന സ്കൂപ്പ് അടിച്ചിറക്കി. മണ്ണുത്തിയിലെ കേരളകാർഷിക സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭൂമിയേറ്റെടുക്കലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ലീഡർ കെ.കരുണാകരനും വിശ്വസ്ത അനുയായിയും എം.എൽ.എ.യുമായ പി.പി. ജോർജുമുൾപ്പെടെയുള്ള പ്രമുഖർ ചേർന്ന് കോടിക്കണക്കിനു രൂപയുടെ അഴിമതി നടത്തിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രേഖകൾ സഹിതം അന്വേഷണാത്മക റിപ്പോർട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

അന്നൊരു വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ ഖണ്ഡശ്ശഃ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടിന്റെ രണ്ടാംഭാഗം തികളാഴ്ച വരും. നിയമ സഭ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ സഭ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇളകിമറിയും. കരുണാകരന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളായിരുന്നു അന്നത്തെ പോലീസിലെ ഏറെയും ഉന്നതർ. ജയറാം പടിക്കൽ ഡി.ജി.പി. പുലിക്കോടൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന കേരളം കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും ക്രൂരനായ എസ്.പി. മറ്റൊരു അടിവീരനായ ലക്ഷ്മണ തുടങ്ങിയവരായിരുന്നു മുഖ്യ ആജ്ഞാനുവർത്തികൾ.

വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം പുലിക്കോടനും സംഘവും നവാബിന്റെ പ്രസ്സിലെത്തി. ഇരുചെവിയറിയാതെ കേവലം 25 വയസു മാത്രമുള്ള ആ പത്രാധിപനെ കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തു. പോലീസ് ക്ലബ്ബിൽ കൊണ്ടുവന്ന് തട്ടിൽ എസ്റ്റേറ്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രേഖകളാവശ്യപ്പെട്ടു ഇടി തുടങ്ങി. രേഖ തന്റെ കൈവശമില്ലെന്നും സഖാവ് അഴീക്കോടൻ രാഘവനെ താൻ ആ രേഖകൾ ഏല്പിച്ചെന്നും നവാബ് നുണ പറഞ്ഞു. സത്യത്തിൽ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ഈ രേഖകളുമായി നവാബ് അഴീക്കോടൻ രാഘവന്റെ വീട്ടിൽ പോയിരുന്നു. ആ രേഖകൾ ഏറ്റവും സൂരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിക്കാൻ പറ്റിയ വ്യക്തി അഴീക്കോടനാണെന്ന് നവാബ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

നാലാം തുണിനച്ചറം

നവാബ് ഏൽപ്പിച്ച രേഖകളുമായി നിയമസഭ നടക്കുന്നതിനാൽ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കുപോയ അഴീക്കോടൻ അന്നു വൈകിട്ട് കണ്ണൂർക്ക് കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി.ബസ്സിൽ മടങ്ങുമ്പോൾ ഈ രേഖകൾ നവാബിനെ തന്നെ തിരിച്ചെല്പിക്കാൻ തൃശൂരിൽ ഇറങ്ങി. രേഖകൾ അഴീക്കോടന്റെ പക്കലുണ്ടെന്ന് രഹസ്യപോലീസ് മനസിലാക്കിയ സ്ഥിതിക്ക് തന്റെ ജീവൻ തന്നെ അപകടത്തിലാകുമെന്ന് അഴീക്കോടൻ മനസിലാക്കിയിരുന്നു. അന്നു രാത്രി ഏതാണ്ട് രണ്ടു മണിയോടെ തൃശൂർ കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി. ബസ്സ് സ്റ്റാൻഡിൽ നിന്നുപുറത്തിറങ്ങിയ സഖാവ് അഴീക്കോടൻ ഓട്ടോസ്റ്റാൻഡിലേക്കു നീങ്ങുമ്പോൾ തന്നെ രണ്ട് അജ്ഞാതർ പിന്തുടരുന്നതായി മനസിലാക്കി. അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനസിലാക്കിയ സഖാവ് രേഖകൾ വായിലിട്ടു ചവച്ചു വിഴുങ്ങി. ഈ സമയം പിന്നിൽ നിന്നു വന്ന അക്രമികൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഇലക്ട്രിക് പോസ്റ്റിനോടു ചേർത്തുനിർത്തി പിന്നിൽ നിന്നുകൂത്തുകയായിരുന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തെ പോസ്റ്റിൽ ചാരിനിർത്തി അക്രമികൾ കടന്നു. രാത്രി മുഴുവൻ രക്തം വാർന്നുപോയ സഖാവ് അഴീക്കോടൻ സംഭവ സ്ഥലത്തുവെച്ചു തന്നെ മരിക്കുകയായിരുന്നു. നവാബിന്റെ ഈ വെളിപ്പെടുത്തൽ അന്നത്തെ സഭാസംസ്ഥാനത്തിൽ വിശദമായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

അഴീക്കോടൻ കൊല്ലപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് നവാബിനെയും കൊണ്ട് ജയറാംപടിക്കലും സംഘവും കോഴിക്കോട് കക്കയത്തുള്ള എ.ആർ.പോലീസ് ക്യാമ്പിലേക്ക് പോയി. അവിടെ വെച്ചാണ് കൊടിയ മർദ്ദനം. രേഖകൾ അഴീക്കോടന്റെ പക്കലെന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞെങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. ഇടിയുടെ ആഘാതമേറി വന്നു. ഈ സമയം ക്യാമ്പിലെ മറ്റൊരു ഇടിമുറിയിൽ മറ്റൊരാളെയും ഭേദം ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നെ ലക്ഷ്മണയും പുലിക്കോടനും ഇടിച്ചുരുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അയാളെ ജയറാംപടിക്കൽ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതു കേൾക്കാം. ഇടയ്ക്കെപ്പോഴോ ജയറാം പടിക്കൽ എന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യാനായി വന്നു. രേഖകളെവിടെ എന്ന ചോദ്യത്തിന് എനിക്കറിയില്ലെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ (ജയറാം പടിക്കൽ)പറയുന്നതായ കരങ്ങൾ കൊണ്ട് എന്റെ കവിളത്ത് ആഞ്ഞു ഓടിച്ചു. ആ ഓടിച്ചത് ഒടിഞ്ഞു തുങ്ങിയതാണ് എന്റെ താടിയെല്ല്. നാലുപല്ലുകളും അടിയുടെ ആഘാതത്തിൽ കൊഴിഞ്ഞു വീണു. നിലയ്ക്കാതെ രക്തം വായിൽ നിന്നൊഴുകി. പരവേശത്താൽ കുടിവെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു കുപ്പി ട്രിപ്പിൾ എക്സ്റോ വായിലേക്ക് കുടുകുടാ ഒഴിച്ചു തന്നു. വെള്ളമാണെന്നു കരുതി അണ്ണാക്കിലേക്ക് ഒഴുകിവന്ന ദ്രാവകം അകത്തു ചെന്നപ്പോഴാണ് നെഞ്ചിനകം കത്തുന്നതറിഞ്ഞത്. ജീവിതത്തിലെ

ആദ്യത്തെ മദ്യപാനമായിരുന്നു അത്. അതും അല്പം പോലും വെള്ളം ചേർക്കാതെ...! കൂടിച്ച മദ്യമത്രയും ഛർദ്ദിച്ചു പുറത്തോട്ട് ഒപ്പം കട്ടപിടിച്ച രക്തവും. എന്റെ നാവ് അപ്പോൾ വീണ്ടും വെള്ളത്തിനായി ദാഹിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ എന്നെ തലകീഴായി കാലിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി.

ഒറ്റശ്വാസത്തിൽ നവാബ് ഇത്രയും പറഞ്ഞുതീർത്തപ്പോൾ ഒരു ഹൊറർമൂവിയിലെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന സീൻ കണ്ട് പേടിച്ചപോലെയാണി എന്റെ അവസ്ഥ. ആ കണ്ണുകളിലെ ഭീകരത നിറഞ്ഞ നോട്ടം ഇന്നും എന്നെ പിന്തുടരുന്നു. ഇന്നലെയെന്നപോലെ.

ഇത്രയും പറഞ്ഞ് നിർത്തിയ നവാബ് മേശപ്പുറത്ത് നിറച്ചുവച്ചിരുന്ന രണ്ടുഗ്ലാസ് ഐസിട്ട റബ് പടപടാനു പിടിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടു കിതച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “ഉള്ളിലെ കനൽ അണയുന്നില്ല ടാഡാ, അണയുന്നില്ല.”

പിന്നീട് അല്പനേരം നിശബ്ദമായി. സംസാരത്തിന്റെ ഫ്ളോ നഷ്ടപ്പെടേണ്ടെന്നു കരുതി എന്റെ ചോദ്യം ചുരുക്കി.

പിന്നീടേതായി? എന്റെ ചോദ്യം.

ഇതിനിടെ നവാബിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന മുറിയ്ക്കു സമീപമുള്ള മുറിയിൽ നിന്ന് ആരൊക്കെയോ അടക്കം പറയുന്നതു കേൾക്കാമായിരുന്നു. നവാബ് ചെവികൾ കുർപ്പിച്ചുപിടിച്ചു.

“കാറ്റുപോയെന്നാ തോന്നുന്നത്.” പുലിക്കോടന്റെ ശബ്ദം.

“എന്താചെയ്യേണ്ടത്?” ജയറാം പടിക്കൽ.

“വയറുകീറി കഴുത്തിൽ തിരികല്ലു കെട്ടി ഡാമിൽ താഴ്ത്താം. അതാവുമ്പോൾ പൊന്തിവരില്ല.” പുലിക്കോടൻ പറഞ്ഞു.

എല്ലാത്തിനും മുകസാക്ഷിയായി ലക്ഷ്മണയുമുണ്ട്. നവാബ് കരുതിയത് ഇവരുടെ സംസാരം നവാബിനെ കുറിച്ചായിരിക്കുമെന്നാണ്. ഇനിയെന്താലോചിക്കാൻ? മരിക്കാത്ത തന്റെ വയറ്റത്ത് അവർ കത്തി കയറ്റാം. മരണം ഉറപ്പ്. കൂരാക്കുരിരുട്ടിലും കാലന്റെ കാലൊച്ചയ്ക്കായി കാത്തിരുന്നു നവാബ്. ഈ സമയം പോർട്ടിക്കോയിൽ ഒരു ജീപ്പ് സഡൻ ബ്രേക്ക് ഇട്ടു നിർത്തുന്ന ശബ്ദം. ബൂട്ടിട്ട കാലൊച്ചകൾ. അടുത്ത മുറിയിലേക്ക് പിന്നീടേതോ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന ശബ്ദം. എല്ലാം അവ്യക്തം. അത്രമാത്രം.

പോർട്ടിക്കോയിൽ പാർക്കു ചെയ്തിരുന്ന ജീപ്പ് സ്റ്റാർട്ടാക്കി എങ്ങോട്ടോ പോയി. രണ്ടുമൂന്നു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു. നേരം പരപരാ വെളുത്തു. ജയറാം പടിക്കലും സംഘവും മടങ്ങിയെത്തി.

തട്ടിൽ എസ്റ്റേറ്റ് റേഖകൾ നീ തിന്നു നശിപ്പിച്ചു എന്നറിയാം. നിന്നെ കൊല്ലേണ്ടതാണ്. പക്ഷേ, വെറുതേ വിടുന്നു. മര്യാദയ്ക്ക് അടങ്ങി യൊതുങ്ങി ജീവിച്ചുകൊള്ളണം. ജയറാം പടിക്കൽ പറഞ്ഞു.

നാലാം തുണിനച്ചുറം

ഇനി എന്തു ജീവിതം? നവാബ് മനസിൽ കരുതി. നവാബിന്റെ കാലുകളിലെ കെട്ടുകൾ അഴിച്ചുമാറ്റി കരങ്ങൾ ബന്ധിപ്പിച്ച് ഒരു ജീപ്പിൽ കയറ്റി. നേരേ തൃശ്ശൂർ പോലീസ് ക്ലബിലേക്ക്. ഉച്ചയ്ക്ക് പോലീസ് ക്ലബിൽ വെച്ച് കഴിക്കാൻ ചോറും കറികളും നൽകിയപ്പോൾ വായിലെ മുറിവുകളുടെ ആധിക്യം കാരണം ഒരു തുള്ളി പോലും ഇറങ്ങുന്നില്ല. ഒരുരുളചോറു ചവയ്ക്കാൻ പോലും ഒടിഞ്ഞുതുങ്ങിയ താടിയിൽ അനുവദിക്കുന്നില്ല. വെള്ളം കുടിച്ച് കുറച്ച് ചോറുവിഴങ്ങി.

നേരം ഇരുട്ടുന്നതു വരെ പോലീസ് ക്ലബിൽ കഴിഞ്ഞശേഷം രാത്രി 10 മണിയോടെ കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി. ബസ്സ്റ്റാൻഡിനു സമീപം ഇറക്കിവിട്ടു. പിന്നീട് മൂന്നുമാസമെടുത്തു മുറിവുകളെല്ലാം ഉണങ്ങാൻ. 25 വർഷം പിന്നിട്ടിട്ടും മനസിലെ മുറിവുകൾ കൂടുകയല്ലാതെ കുറഞ്ഞിട്ടില്ല.

പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ ഇതിനിടെ നടന്ന സംഭവവികാസങ്ങളൊന്നും നവാബ് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പഴയ പത്രങ്ങളും മറ്റും വായിച്ചപ്പോഴാണ് അഴീക്കോടൻ രാഘവന്റെ മരണവാർത്ത നവാബ് അറിയുന്നത്. പിന്നീട് മൂന്നുമാസം മരണാവരേ സലാവ് അഴീക്കോടൻ അനുസ്മരണ വാർഷികത്തിന് എല്ലാ വർഷവും നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ കണ്ണൂരിൽ പോകുമായിരുന്നു.

കോഴിക്കോട് റീജിയണൽ എൻജിനീയറിങ്ങ് കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന രാജൻ എന്ന യുവാവിനെ പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിൽ കാണാതാകുന്ന വിവരവും നവാബ് അറിയുന്നത് പിന്നീടാണ്.

തന്റെ നേരിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളും കൂടി കൂട്ടിവായിച്ചപ്പോൾ നവാബിനു ബോധ്യമായി തന്റെ തൊട്ടടുത്ത ഇടിമുറിയിൽ ജയറാം പടിക്കലും സംഘവും ഭേദം ചെയ്ത് മറ്റാരെയുമായിരുന്നില്ല. നല്ലൊരു മനുഷ്യസ്നേഹിയും അറിവിന്റെ നിറകുടവുമായിരുന്ന പ്രൊഫ. ഈച്ചരവാര്യരുടെ ഏകപുത്രനെയായിരുന്നു അവരുന്നവിടെ ഉരുട്ടി കൊലപ്പെടുത്തിയത് എന്ന്. അവർ അന്ന് അടക്കം പറഞ്ഞതുപോലെ അയാളുടെ വയറു കീറി കഴുത്തിൽ തിരികല്ലുകെട്ടി കക്കയം ഡാമിൽ താഴ്ത്തി മത്സ്യങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണമാക്കി കാണണം.

ഇനി പറയൂ ടാഡാ. ഇതിനൊക്കെ കാരണക്കാരൻ ആരാണ്? കെ.കരുണാകരനെന്ന് ആ കപട രാഷ്ട്രീയക്കാരനെ ഞാൻ വെറുതെ വിടണമോ? അയാളോടുള്ള കുടിപ്പകയ്ക്കു തുടക്കം അവിടെയാണു കുറിച്ചത്. വിടില്ല ഞാൻ. ഈ കൊക്കിനു ജീവൻ ബാക്കിയുള്ളിടത്തോളംകാലം വിടില്ല ഞാൻ.

ജയറാം പടിക്കലിന്റെ വാക്കുകേട്ട് അടങ്ങിയൊതുങ്ങി ജീവിക്കാനല്ല നവാബ് യാത്രയായത്. നവാബ് പത്രമോഹിസിലെത്തിയപ്പോൾ എല്ലാം

തകർത്തുതരിപ്പണമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇനി സജീവ പത്രപ്രവർത്തനം വേണ്ടെന്ന തീരുമാനം അന്നുതന്നെയെടുത്തു. കളം മാറ്റി ചവിട്ടി. നിയമയുദ്ധം! കേവലം ബി.എ.ക്കാരുന്മാർ മാത്രമായ നവാബിന്റെ നിയമ ബിരുദം ജയറാം പടിക്കലും സംഘവും ഇടിച്ചു തകർത്ത തലയില വശേഷിച്ച തലച്ചോറും കരുണാകരനെന്ന രാഷ്ട്രീയ ചാണക്യനോടുള്ള കുടിപ്പകയിൽ നിന്നുരുത്തിരിഞ്ഞ ആവേശവും മാത്രം. സ്വന്തമായി നിയമ പുസ്തകങ്ങളില്ല. നിയമ ബിരുദമില്ല. അഭിഭാഷകരില്ല. കേസുകൾ ഡ്രാഫ്റ്റ് ചെയ്യാൻ ക്ലർക്കുമാരോ ഗുമസ്തന്മാരോ ഇല്ല. ഒന്നറിയാം നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ സ്വന്തമായി വാദിച്ചു ജയിച്ച കേസുകളിൽ പലതും ദേശീയ തലത്തിലുള്ള നിയമ പുസ്തകങ്ങളിലും ജേർണലുകളിലും കേരള ലോക്കേഷനിലും മറ്റും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ നിയമ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പാഠ്യപുസ്തകത്തിൽ നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ സമ്പാദിച്ച കോടതി വിധികൾ പാഠ്യവിഷയമാണ്.

അടിയന്തിരാവസ്ഥക്കാലം മുതൽ കരുണാകരന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വസ്തരുടെയും പിന്നാലെ ഒരു ഷാഡോ പോലീസിനെ പോലെ അലഞ്ഞു നടന്ന നവാബ് ഇവരിൽ പലരുടെയും ഉറക്കം കുറച്ചൊന്നുമല്ല കെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇതോടൊപ്പം തന്നെ പൊതുജനോപകാര പ്രദമായ ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾക്കായും നവാബ് നടത്തിയ നിയമയുദ്ധങ്ങൾ ഏറെ ശ്ലാഘനീയമാണ്.

എന്റെ ആദ്യദിവസത്തെ അഭിമുഖം ഏറെ ത്രില്ലിംഗ് നിറഞ്ഞതാണെങ്കിലും അഭിമുഖം അവസാനിച്ചത് ഏറെ കലഹത്തോടെയാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞകഥകൾ വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും നവാബിന്റെ മദ്യപാനത്തിന്റെ ശൈലിമാറി. നാലു പെഗ്ഗിൽ നിന്ന് പത്ത് പെഗ്ഗിലേക്കുള്ള ടോപ്പിയിൽ മാറ്റം വളരെ പെട്ടെന്നായിരുന്നു. ആകെ 44 കിലോ തൂക്കമുള്ളയാൾ 10 പെഗ്ഗ് അടിച്ചാലത്തെ അവസ്ഥ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തുടർച്ചയായി നാലു ദിവസം എലൈറ്റ് ബാറിൽ നിന്ന് അഭിമുഖമെന്ന പേരിൽ രാത്രി 11 മണിവരെ മദ്യപാനം. കാര്യങ്ങളൊട്ടു നടക്കുന്നുമില്ല. എല്ലാ ദിവസവും അയാളെ തോളിൽ കയറ്റി പ്രീമിയർ ലോഡ്ജിലേക്കു നടത്തം. എനിക്കാകെ നാണക്കേടായി തുടങ്ങി. പരിചയമുള്ള സുഹൃത്തുക്കൾ കളിയാക്കി തുടങ്ങി. വിക്രമാദിത്യനും വേതാളവും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു ആ നാലു ദിവസത്തെ പോക്ക്.

അഞ്ചാം ദിവസം ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഇനി ഇന്റർവ്യൂ എന്ന ഏർപ്പാടിന് എലൈറ്റ് ബാറിലേക്കു ഞാനില്ല.

എന്റെ പോക്ക് വരണ്ടുതുടങ്ങിയെന്നു നവാബിനു നന്നായറിയാം. അങ്ങനെ രണ്ടുദിവസം എന്റെ ഓഫീസിനു പിന്നിലുള്ള ഡോ.മാനാടൻ മാഷുടെ പാറലൽ കോളേജിന്റെ ക്ലാസ് മുറിയിൽ വെച്ച് അഭിമുഖം

നാലാം തുണിനപ്പുറം

പൂർത്തിയാക്കി. രാമനിലയം ഗസ്റ്റ്‌ഹൗസിൽ വെച്ച് ഫോട്ടോഗ്രാഫർ എ.എസ്. സതീശന്റെ ഒരു ഫോട്ടോഷൂട്ട്. ദീപിക സൺഡേ സപ്ലിമെന്റിന്റെ കവർസ്റ്റോറി. ഒരുപക്ഷേ, ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള തിലേറ്റവും നല്ല സ്റ്റോറിയായിരിക്കുമത്.

ഏറെ കൗതുകകരവും രസകരവുമായത് നവാബിന്റെ നിയമയുദ്ധങ്ങളാണ്. വിക്രമാദിത്യനുംവേതാളവുമെന്ന വിളി വീണാലെന്താ. നല്ലൊന്നാന്തരം ട്രീറ്റ് തന്നെയായിരുന്നു നവാബെന്ന ശല്യക്കാരനായ വ്യവഹാരിയെക്കുറിച്ചുള്ളത്. അതേക്കുറിച്ച് അടുത്ത പാക്കതിയിൽ.

അനുബന്ധം:

കെ.ആർ. ലക്ഷ്മണ ഒഴികെ നവാബുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇവിടെ പ്രതിപാദിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആരും തന്നെ ഇന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല. നവാബ്, കെ.കരുണാകരൻ, പി.പി. ജോർജ്ജ്, പുലിക്കോടൻ നാരായണൻ, രാജൻ, ഈച്ചരവാര്യർ, ജയറാം പടിക്കൽ, ഡോ.ജോസഫ് മാനാടൻ ഇവരെല്ലാവരും ഈ ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. പലരുടെയും അന്ത്യം വളരെ ദാരുണമായിരുന്നു എന്നതും വിധിയുടെ മറ്റൊരു വിളയാട്ടം.

●

വിലാസം: നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ, തൃശൂർ, എറണാകുളം.

നമുക്കു നവാബിലേക്കു തിരിച്ചു പോകാം. എലൈറ്റ് ബാർ ഇന്റർവ്യൂവിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം മദ്യപാനത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായി എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്ന നവാബിനെ കണ്ട് കലി കയറിയ ഞാനദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. ഇത് ഇന്റർവ്യൂവിനു വന്നതോ അതോ സൊറ പരയാൻ വന്നതോ? രണ്ടിനുമെന്നു കൂട്ടിക്കോ ...നിനക്കെന്താ ഇന്നലെ ഒന്നും കിട്ടിയില്ലേ എന്നു നവാബ്. തലേദിവസം മൂന്നുനാലു ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരമായി അദ്ദേഹം നൽകിയ ഷോക്ക് ഒരൊന്നൊന്നര കിട്ടലായിരുന്നല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ചെറിയ പരുങ്ങലോടെ ഞാനറിയാതെ തലയാട്ടി.

അധികം വൈകാതെ നവാബ് ചില സിഗരറ്റു പാക്കറ്റുകളിൽ നിന്നായി കുറേ തുണ്ടുകടലാസുകൾ മേശപ്പുറത്തേക്കു വാരിവിതറിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു ഇതാണെന്റെ നിയമപുസ്തകം. ഇതാണെന്റെ ഡോക്യുമെന്റുകൾ. ഇതാണെന്റെ ലോപോയിന്റുകൾ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു പരമസത്യം. ആ കടലാസു കുരിപ്പുകളത്രയും ലോപോയിന്റുകളായിരുന്നു. കേരള ലോ ടൈംസിലും ഇന്ത്യയൊട്ടുക്കുള്ള ഹൈക്കോടതികളുടെയും പരമോന്നത നീതിപീഠമായ സുപ്രീംകോടതിയുടേതു മടക്കം നിരവധി വിധി പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇടംപിടിച്ച സുപ്രധാന വിധികളുടെ പ്രഥമ സ്രോതസാണീ തുണ്ടുകടലാസുകൾ.

അവിശ്വസനീയതയോടെ ആ തുണ്ടു കടലാസുകളിലേക്കു നോക്കി യപ്പോൾ നവാബ് വിശദീകരിച്ചു തുടങ്ങി. ഫ്രാൻസിസ്, ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ, എനിക്കു സ്വന്തമായി നിയമപുസ്തകങ്ങളില്ല. ലൈബ്രറിയില്ല. ഗുമസ്തന്മാരില്ല. ക്ലാർക്കുമാരില്ല. സ്വന്തമായി ആകെ ഉള്ളത് കോമൺസെൻസ് മാത്രം. എന്റെ ലോപോയിന്റുകൾ ഉരുത്തിരിയുന്നത് ഈ ബാറിലോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും ബാറുകളിലോ ആയിരിക്കും. സ്വസ്ഥമായി മദ്യപിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ പിറ്റേദിവസത്തെ കോടതി നടപടിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളായിരിക്കും .

എവിടെ തുടങ്ങണം, എങ്ങനെ തുടങ്ങണം, എന്തായിരിക്കണം എന്റെ തുറുപ്പുചീട്ട് എന്ന് ആഴത്തിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒന്നും രണ്ടുമല്ല, മണിക്കൂറുകൾ നീളുന്ന ചിന്തകൾക്കിടെ ഉരുത്തിരിയുന്ന ഓരോ പോയിന്റുകളും കയ്യിൽ കിട്ടുന്ന തുണ്ടുകടലാസിൽ അപ്പോൾ തന്നെ കുറിച്ചുവയ്ക്കും. അതു സിഗരറ്റു പാക്കറ്റിന്റെ അകത്തെ തുണ്ടു കടലാസുകളാവാം. മുഖം തുടക്കുന്ന ടിഷ്യു പേപ്പറുകളാവാം. ആശയ

നാലാം തുണിനച്ചുറം

ങ്ങൾ ആറി തണുക്കുംമുമ്പ് കുറിച്ചിടുകയാണ് പ്രധാനം. എത്ര മദ്യപിച്ചാലും പിറ്റേദിവസത്തേക്കുള്ള ലോപോയിന്റുകൾ ഈ തുണ്ടു കടലാസുകളിൽ എന്റെ പോക്കറ്റിൽ ഭദ്രമായിരിക്കും. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ എഴുന്നേറ്റാൽ ഏതെങ്കിലും വക്കീൽ സുഹൃത്തുക്കളുടെ ഓഫീസിൽ പോകും. അവരുടെ ക്ലർക്കുമാരെ ഉപയോഗിച്ച് ഡിക്റ്റേഷൻ. അവിടുത്തെ തന്നെ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്ന് റഫറൻസ് കോടതി നടപടിക്രമം തുടങ്ങും മുമ്പ് ഫൈനൽ ഡ്രാഫ്റ്റ് റെഡി. ഒന്ന് നിർത്തി അദ്ദേഹം തുടർന്നു.

എല്ലാ വക്കീലന്മാരും തലേദിവസം തലപുകഞ്ഞ് പുസ്തകം ചികഞ്ഞ് ലോപോയിന്റുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ പെടാപ്പാട് നടത്തുമ്പോൾ നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ എന്ന ശല്യക്കാരനായ വ്യവഹാരിയാകട്ടെ ഏതെങ്കിലും ബാറിലിരുന്ന് മദ്യപിക്കുന്നതാണ് പലരും കാണുന്നത്. പലരും കരുതുന്നത് എനിക്കെന്തോ ദിവ്യശക്തിയുണ്ടെന്നാണ്. കാവിയുടുകൂടി നന്നു കൊണ്ടാകാമിത്. എന്തായാലും ഈ കാവി എനിക്കു പലപ്പോഴും ഗുണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയും പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം എന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. ഒരു നേർത്ത പുഞ്ചിരി ആ മുഖത്തു വിരിയുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

ഇനിയൊരു രസം പറയാം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ സുപ്രീം കോടതിയിൽ ഒരു കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഡൽഹിയിൽ പോയി. ഒരു സന്ധ്യാസമയം. സാമാന്യം മദ്യപിച്ച് ഒരു പാർക്കിലെ മരച്ചുവട്ടിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. നല്ല തണുപ്പുകാലമായിട്ടുപോലും കമ്പിളി വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കാതെയാണു ഞാനിരുന്നിരുന്നത്. കേസിന്റെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് തല പുകച്ചിരുന്ന് മയങ്ങിപ്പോയതറിഞ്ഞില്ല. എന്നെക്കണ്ടാൽ ധ്യാനനിമഗ്നനായിരിക്കുകയാണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളൂ. ധരിച്ചിരുന്ന തൊപ്പി ഊരി മലർത്തി വച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. കണ്ണ് തുറന്നു നോക്കുമ്പോൾ എനിക്കു ചുറ്റും അഞ്ചാറു കുടുംബങ്ങൾ ഭക്തിയോടെ കൈകുപ്പി നിൽക്കുന്നു. ഈ കൊടും തണുപ്പത്തും തണുപ്പു വസ്ത്രം പോലും ധരിക്കാതെ ധ്യാനിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ദിവ്യൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവം തന്നെ എന്നവർ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. നോക്കുമ്പോൾ എന്റെ തൊപ്പിക്കകത്ത് നിറയെ പണം. ഞാൻ ദിവ്യനോ ആൾ ദൈവമോ അല്ലെന്ന് അറിയാവുന്ന മുറി ഹിന്ദിയിൽ പറഞ്ഞു നോക്കിയെങ്കിലും അവർ വിടാൻ ഭാവമില്ല. അവർക്കൊരാൾക്കും മാത്രം. എല്ലാവർക്കും എന്റെ അനുഗ്രഹം വേണം. ഗതികെട്ടെന്നു പറയട്ടെ അവരിൽ നിന്ന് തലയുറാൻ വേണ്ടി ഞാൻ എല്ലാവരെയും കൈ ഉയർത്തി അനുഗ്രഹിച്ചു. അപ്പോഴേയ്ക്കും മലർന്നിരുന്ന തൊപ്പിക്കകം പണം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു...! വേണ്ടെന്നു ഞാൻ അറിയാവുന്ന ഹിന്ദിയിലൊക്കെ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു. കേൾക്കില്ല. പിന്നെന്തു ചെയ്യാൻ? അദ്ദേഹം ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

കേസു നടത്താനും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിന് എവിടുന്ന് ഇത്ര പണം ലഭിക്കുന്നു എന്നതും സ്വന്തമായി യാതൊരു വരുമാനവുമില്ലാത്ത നവാബിന്റെ ജീവിതച്ചെലവ് ഒക്കെ ഒരു പ്രഹേളികയായിരുന്നു പലർക്കും. അതിന്റെ പിന്നിലുമുണ്ട് ചില രസമുള്ള ബന്ധങ്ങളുടെ കഥകൾ അതിങ്ങനെ. പതിവായി തല ചായ്ക്കുന്ന പ്രീമിയർ ലോഡ്ജിന്റെ ഉടമകൾ അവൻ ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കും. ബാറിലും കുടിശിക കൂടുമ്പോൾ ഇളവു ലഭിക്കും. പലപ്പോഴും നിയമ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും വക്കീലന്മാരുടെയും വക സൗജന്യമാണ് മദ്യപാനം. ഒരു വീടുകളിലും പോയി മദ്യപിക്കില്ല. സ്ഥിരമായി മദ്യപിക്കുന്ന ബാറുകളിലല്ലാതെ അവിടെ നവാബിനെ തേടി ചെലവ് എത്തിയിരിക്കും. എത്ര മദ്യം വാങ്ങിക്കൊടുത്താലും ആരുടെയും പ്രലോഭനത്തിനു വഴങ്ങുന്ന പ്രശ്നമില്ല. തൃശൂരിലെ തന്നെ വളരെ പ്രശസ്തമായ റസ്റ്റോറന്റ് ഭാരത് ഹോട്ടൽ നവാബിന്റെ സ്വന്തം വീടുപോലെയാണ്. ഹോട്ടലുടമകളും നവാബിന്റെ കുടുംബവും പൂർവ്വികരായിത്തന്നെ കുടുംബ സുഹൃത്തുക്കളാണ്. അതിനാൽ ഭക്ഷണം സൗജന്യം. അവിടെ നവാബിന് ഇരിക്കാനും വിശ്രമിക്കാനുമായി പ്രത്യേകം സ്ഥലം ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ടവർ.

നിയമ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുട്ടുകോർട്ട് മത്സരം നടക്കുന്ന ദിവസം നവാബിനു ചാകരയാണ്. അദ്ദേഹം എവിടെയാണെങ്കിലും അവർ അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തിയിരിക്കും. നവാബിനോടൊത്തുള്ള മദ്യപാനവേളയിൽ സിരകളെ അറിവുകളാകുന്ന ലഹരിയാൽ നിറയ്ക്കുമെന്നാണ് വിദ്യാർത്ഥിപക്ഷം. തൃശൂർ പ്രീമിയർ ലോഡ്ജിലാണു വാസമെങ്കിലും നവാബിന്റെ മേൽവിലാസം വീണ്ടും വിഷ്ണു ലോകമെന്നത്രെ. ഒരിക്കൽ നവാബ് എന്നെ ഒരു പോസ്റ്റ് കവർ കാണിച്ചു. അതിൽ അഡ്രസ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു. ശ്രീ.നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ, തൃശൂർ, എറണാകുളം ഹൈക്കോടതി അല്ലെങ്കിൽ കോഴിക്കോട്.

കത്ത് ആദ്യമെത്തിയത് ഹൈക്കോടതിയിലായിരുന്നു. അവിടെ നവാബില്ലെന്നു കണ്ടതോടെ തൃശൂർക്ക് റീ ഡയറക്റ്റ് ചെയ്തു. കൃത്യം രണ്ടാമത്തെ ആഴ്ച കത്ത് നവാബിന്റെ കൈകളിലെത്തി. അതായിരുന്നു ആ ശല്യക്കാരനായ വ്യവഹാരി.

ലീഡറോടും അണികളോടുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികാരാഗ്നിയിൽ കസേര തെറിച്ച് പലരുമുണ്ട്. അതിൽ ഒരാളാണ് പൈപ്പ് ഗംഗാധരൻ. രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലാണദ്ദേഹം കുപ്രസിദ്ധനായത്. ഒന്ന് പൈപ്പ് കുറുകോണം. രണ്ട് ബാലവിവാഹം. ജലസേചനവകുപ്പു മന്ത്രിയായിരിക്കെ പൈപ്പു വാങ്ങിക്കൂട്ടിയതിലെ അഴിമതിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കസേര തെറിപ്പിച്ചത്. 18 വയസാകാത്ത മകളുടെ പ്രായം മറച്ചുവെച്ച് കല്യാണം നടത്തിയതാണ് അടുത്തത്. അതിലും

നാലാം തുണിനപ്പുറം

അദ്ദേഹത്തിനു കസേര തെരിച്ചു. തെരിപ്പിച്ചതിനു കരു നീക്കിയതാകട്ടെ നവാബിന്റെ നിയമ യുദ്ധ മൂറയും!.

ബാലവിവാഹക്കാര്യത്തിൽ നവാബു നടത്തിയ നിയമ യുദ്ധത്തെ തുടർന്ന് വേലി തന്നെ വിളവു തിന്നുന്ന അവസ്ഥയെന്നാണ് കോടതി ഈ കേസിനെ പരാമർശിച്ചത്. നിയമം നടപ്പാക്കേണ്ട കാവലാളുകൾ നിയമലംഘകരാകുന്നതു കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടതോടെ നിയമസഭ ഇളകി മറിഞ്ഞു. നവാബു കൊളുത്തിവിട്ട വെടിമരുന്ന് കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിലാകെ പടർന്നു പൊട്ടിത്തെരിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മന്ത്രിസ്ഥാനം രാജി വയ്ക്കുകയല്ലാതെ മറ്റു പോംവഴിയില്ലെന്നായി. തന്നെയുമല്ല, ആഘോഷമായി നടത്തിയ പ്രിയപുത്രിയുടെ വിവാഹം മുൻകാല പ്രാബല്യത്തോടെ അസാധുവാക്കേണ്ടിയും വന്നു! അതായിരുന്നു നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ എന്ന ശല്യക്കാരനായ വ്യവഹാരി.

നിങ്ങളാരെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇന്ത്യൻ റെയിൽവേയുടെ പ്ലാറ്റ്ഫോമിലും ട്രെയിനിനകത്തും വില്ക്കുന്ന കുടിവെള്ളത്തിനും ഭക്ഷണത്തിനും മിതമായ നിരക്കെന്തെന്ന്? ഒരു കാലത്ത് കുടിവെള്ളത്തിന്റെ പേരിൽ തീവെട്ടിക്കൊള്ള ഈടാക്കിയ റെയിൽ വേ വെണ്ടർ മാർക്ക് നവാബു നൽകിയ എട്ടിന്റെ പണിയാണ് ഇന്ന് നാമനുഭവിക്കുന്ന ഈ സൗജന്യം. പണ്ട് 10 മുതൽ 15 രൂപ വരെ കുടിവെള്ളത്തിനു വില യുള്ളപ്പോൾ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകളിൽ കുടിവെള്ളത്തിന് 20 രൂപയായിരുന്നു. ഇതിനെതിരെ നവാബു സമർപ്പിച്ച പൊതുതാല്പര്യ ഹർജിയാണ് റെയിൽവേയിലെ യാത്രക്കാരുടെ ദുരിതം മനസിലാക്കി രാഷ്ട്രത്തിലെ എല്ലാ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകളിലും ട്രെയിനുകളിലും പത്തു രൂപയ്ക്ക് കുടിവെള്ളം ലഭ്യമാക്കണമെന്ന് ഉത്തരവിടാൻ സുപ്രീംകോടതിയ്ക്കു പ്രചോദനമായത്.

●

വിക്രമാദിത്യനും വേതാളവും

മുന്യ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ നവാബുമായുള്ള എന്റെ അഭിമുഖത്തിന്റെ എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും കലഹിച്ചാണ് അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നത്. വൈകിട്ട് അഞ്ചുമണിക്ക് തുടങ്ങുന്ന മദ്യപാനം രാത്രി ഒമ്പതുമണി ആകുമ്പോൾ അവസാനിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ നവാബു പറയും “ടാഡാ എനെയൊന്നു പ്രീമിയർ ലോഡ്ജുവരെ കൊണ്ടാക്കിത്താ.” കൊതുവു പോലുള്ള ആ മനുഷ്യനെ തോളിലേറ്റുന്നതാണ് എളുപ്പമെന്നതിനാൽ ഞാനപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ തോളിലേറ്റി ഒരു പോക്കാണ് പ്രീമിയർ ലോഡ്ജിലേക്ക്. പല ദിവസം ഇതാവർത്തിച്ചപ്പോൾ എന്റെ മാധ്യമസുഹൃത്തുക്കളെനെ കളിയാക്കി തുടങ്ങി. “ദേ പോകുന്നു വിക്രമാദിത്യനും വേതാളവും.” അങ്ങനെ എനിക്കൊരു പേരും കിട്ടി.

നിയമയുദ്ധങ്ങളിലൂടെ പ്രശസ്തനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറു തെങ്കിലും കാലദൈർഘ്യമേറിയ ആദ്യകാല നിയമ പോരാട്ടങ്ങളിലൊന്ന് കരുണാകരന്റെ കുടുംബസുഹൃത്തുക്കളായ കല്യാൺ സിങ്ക്സിന എതിരെയായിരുന്നു. തൃശൂർ എം.ഒ. റോഡിലുള്ള ഒരു കടയുടെ നിർമ്മാണം ഒരടി ഫുട്പാത്തിലേക്കും രണ്ടടി പാരപ്പറ്റിനു മുകളിൽ ആകാശത്തേക്കും നഗരസഭയെ സ്വാധീനിച്ച് നടത്തിയ നിർമ്മാണമാണ് നവാബിനെ ചൊടിപ്പിച്ചത്. ചെറുതായിരുന്നു അഴിമതിയെങ്കിലും അതു മതിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് അവരെ വെള്ളം കുടിപ്പിക്കാൻ. അതിനാൽ തന്നെ ആ കേസ് 25 ആണ്ടു നീണ്ടു. സുപ്രീംകോടതിവരെ പോയിട്ടേ അദ്ദേഹം അടങ്ങിയുള്ളൂ. അതും കല്യാണിന്റെ ആദ്യ പ്രസ്ഥാനത്തിനെതിരെ. കുറച്ചൊന്നുമല്ല കല്യാണിനു നവാബുണ്ടാക്കിയ ക്ഷീണമേറ്റത്.

കേരള ഫൈക്കോടതിക്കു പുറമേ നവാബിന്റെ മുഖ്യ വ്യവഹാര കേന്ദ്രമായിരുന്നു തൃശൂർ വിജിലൻസ് ആൻഡ് ആന്റി-കറപ്ഷൻ കോടതി. പലപ്പോഴും ഈ കോടതി നവാബിനുവേണ്ടി സൂഷിക്കപ്പെട്ടതാണോ എന്നു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. വിജിലൻസ് കോടതിയിൽ കേസുകൾ നടത്തിയിരുന്നത് പലപ്പോഴും സർക്കാരാണ്. എന്നാൽ വ്യക്തികൾക്കും വിജിലൻസ് കോടതിയിൽ കേസ് നടത്താമെന്ന് ആ പ്രഗത്ഭ നിയമ പാണ്ഡിത്യം തെളിയിച്ചു. മുൻ സ്പീക്കർ തേരവാൽ രാമകൃഷ്ണൻ, നിരവധി ദേവസ്വം ബോർഡുകൾ അഴിമതി വീരന്മാരായി നിരവധി രാഷ്ട്രീയ പ്രമുഖർ, എക്സൈസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം നവാബ് ആ കോടതി കയറ്റിച്ചു. എം.എൽ.എ.ഫണ്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അഴിമതിയായിരുന്നു തേരവിലിനെ കോടതി കയറ്റിയത്.

നാലാം തുണിനച്ചുറം

ട്രെയിനിനകത്തും പുറത്തും പുകവലി നിരോധിച്ചു കൊണ്ടുള്ള കോടതി ഉത്തരവു സമ്പാദിച്ചതും നവാബ് രാജേന്ദ്രന്റെ നിയമ യുദ്ധത്തിന്റെ മറ്റൊരധ്യായമാണ്. ഇതിന്റെ ചുവടു പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് പൊതുസ്ഥലത്ത് പുകവലി നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സുപ്രധാനമായ ഹൈക്കോടതി വിധി പിന്നീടുണ്ടായത്.

കാർ പൊതുസ്ഥലമല്ലെന്നും കാരിലിരുന്നു മദ്യപിക്കുന്നത് കുറ്റകരമല്ലെന്നുമുള്ള വിചിത്രമായ കോടതിവിധി സംസ്ഥാന സർക്കാരിനെയും പോലീസിനേയും ഒരുപോലെ വെട്ടിലാക്കിയിരുന്നു. നവാബ് കൊണ്ടുവന്ന നിയമയുദ്ധമാണ് പോലീസിനെയും വെട്ടിലാക്കിയത്.

അക്കമ ഇങ്ങനെ:

അമേരിക്കയിലെ സിലിക്കൺ വാലിയിലെ പ്രമുഖ ഐടി കമ്പനി ഉടമയായ ജി.എ.മേനോൻ എന്ന ശതകോടിശ്വരൻ തിരുവനന്തപുരത്തെ ടെക്നോ പാർക്കിൽ ടൂൺസ് അനിമേഷൻ എന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ അനിമേഷൻ കമ്പനി തുടങ്ങുന്നു. കോടിക്കണക്കിനു രൂപയുടെ മുതൽ മുടക്കിൽ ആരംഭിച്ച കമ്പനിയുടെ ഔദ്യോഗിക ഉദ്ഘാടനം കേരളമാക്കാൻ ആഗോളതലത്തിലുള്ള നിരവധി ഐ.ടി.പ്രമുഖരെയും വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും രാഷ്ട്രീയ വ്യവസായ രംഗത്തെ പ്രമുഖരെയും ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി. വി.വി.ഐ.പികളെ എയർപോർട്ടിൽ സ്വീകരിക്കാനും ഹോട്ടൽ മുറികളിലെത്തിക്കാനും നല്ലൊരു വാഹനം തന്നെ വേണമെന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അതിനായി അമേരിക്കയിൽ നിന്നു തന്നെ കാർഡിലാക്കിന്റെ ഒരു സ്ക്രച്ച് ലിമോസിൻ ഇറക്കുമതി ചെയ്തു കാർഡിലാക്കിന്റെ 27 അടി നീളമുള്ള നല്ല ഉൾമുൻ ലിമോസിൻ!

കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി അവതരിച്ച ലിമോസിനെക്കുറിച്ച് പിറ്റേന്നത്തെ മനോരമയിൽ സൂപ്പർ ലീഡായി കളർ ഫുൾസ്റ്റോറി. കളർഫുൾ എന്നാൽ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും നിറം പിടിപ്പിച്ച വാർത്ത. വാർത്തയിൽ അതിശയോക്തി പടച്ചുവിടുകയെന്നത് മനോരമയുടെ സ്ഥിരം അഭ്യാസമാണല്ലോ. അമേരിക്കയിലാകമാനം ടാക്സിയാകി കണക്കാക്കുന്ന ലിമോസിനെക്കുറിച്ച് മനോരമയിൽ വന്ന വാർത്ത ഇങ്ങനെ.

സഞ്ചരിക്കുന്ന നക്ഷത്ര ബാർ തിരുവനന്തപുരത്ത് കേരളത്തിലാദ്യമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന ബാറുൾപ്പടയുള്ള നക്ഷത്ര സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ആഡംബരകാർ ആയ അമേരിക്കൻ കാർകമ്പനി കാർഡിലാക്കിന്റെ ലിമോസിനാണ് അനന്തപുരിയുടെ രാജവീഥിയിലൂടെ ഒഴുകി നടക്കുന്നത്. പ്രമുഖ ഐ.ടി വ്യവസായി ജി.എ.മേനോന്റെ തിരുവനന്തപുരം ടെക്നോപാർക്കിലെ ടൂൺസ് അനിമേഷൻ കമ്പനിയുടെ ഉദ്ഘാടനത്തിനായാണ് ഈ കാർ അമേരിക്കയിൽ നിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. 27 അടി നീളമുള്ള കാരിൽ അത്യാധുനിക ആഡംബര സൗകര്യങ്ങളാണുള്ളത്. സഞ്ചരിക്കുന്ന ബാർ, കോൺഫ്രൻസ് ഹാൾ,

പ്ലാസ്മ ടിവി, ഡിവിഡി, സാറ്റ്‌ലൈറ്റ് ഫോൺ തുടങ്ങിയ വിപുലമായ സൗകര്യങ്ങളുള്ള ക്വാർട്ടർ ഒരേസമയം പത്തുപന്ത്രണ്ടു പേർക്ക് യാത്ര ചെയ്യാൻ കഴിയും. കേരളത്തിലെ നിരത്തുകളിലൂടെ ഇവൻ ഇനി രാജാവായി പറപറക്കും. ഇങ്ങനെ പോകുന്നു വാർത്ത. പോരേ പൂരം!

മനോരമ വാർത്തയിലെ ഒരു പോയിന്റ്സ് ട്രൈക്ക് ചെയ്ത നവാബ് അതേറ്റുപിടിച്ചു സഞ്ചരിക്കുന്ന ബാർ. അതും ലൈസൻസ് ഇല്ലാതെ. ഉദ്ഘാടനത്തിന് ഇനി മൂന്നു ദിവസം മാത്രം ബാക്കി. ഇതിനകം നവാബിന്റെ കേസ് കോടതിയിൽ. തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിൽ അനധികൃതമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന ബാർ. തുടർന്നുണ്ടായ കോടതി ഉത്തരവിൽ മോസിൻ പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിൽ. വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറായില്ല ജി.എ.മേനോനെന്ന് ശതകോടീശ്വരൻ. ഒറ്റ സിറ്റിങ്ങിൽ അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപ വാങ്ങുന്ന സാക്ഷാൽ കപിൽ സിബൽ തന്നെ ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ വിധി തലതിരിഞ്ഞു. കാർ പൊതുസ്ഥലമല്ലെന്നും വീടുകൾ പോലെ സ്വകാര്യസ്ഥലമാണെന്നുമായിരുന്നു കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണം. അതുകൊണ്ട് ക്വാർട്ടർ മദ്യപിക്കുന്നതു കുറ്റകരമല്ല ഡ്രൈവർ മദ്യപിക്കാൻ പാടില്ല. ഇങ്ങനെയായിരുന്നു കോടതി വിധി!

ജി.എ.മേനോന്റെ ലിമോസിൻ പിറ്റേദിവസം തന്നെ പുറത്തിറക്കി. തന്റെ വി.ഐ.പി.കളെയെല്ലാം ഈ ലിമോസിനിൽ തന്നെ സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. ഉദ്ഘാടനവും ക്ലബ്ബിലായി.

പക്ഷേ, അതിന്റെ ദുരന്തഫലം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. പിറ്റേന്ന് മുതൽ കേരളത്തിലെ നിരത്തുകളിൽ പാർക്കു ചെയ്തിരുന്ന കാറുകളെല്ലാം ബാറുകളായി മാറി. പോലീസുകാർക്കു പുല്ലുവില! മലയാളികൾ സഭയെയും കാറുകളിൽ പരസ്യമദ്യപാനം. പട്ടാപ്പകൽ തൊട്ടാരംഭിച്ചു. കോടതിവിധി പ്രകാരം പോലീസിനു കേസെടുക്കാനുമാവില്ല! ബാറുകളിൽ കച്ചവടം കുറഞ്ഞു. മദ്യഷാപ്പുകളിലെ കച്ചവടം കൂടി. കേരളം മുഴുവനുമുള്ള സമസ്ത കാറുകളും ബാറുകളായി മാറിയപ്പോൾ സർക്കാരിനും പോലീസിനും ഇതു തെല്ലൊന്നുമല്ല തലവേദന സൃഷ്ടിച്ചത്. പിന്നീട് സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഈ വിധിക്കെതിരെ സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകി. തുടർന്ന് ലഭിച്ച അനുകൂല വിധിയാണ് കേരളത്തിലെ കാറുകളെ ബാർ രഹിതമാക്കി മാറ്റാനുതകിയത്. കാർ സ്വകാര്യസ്വത്താണെങ്കിലും പൊതുസ്ഥലത്ത് പാർക്കുചെയ്തു മദ്യപിക്കുമ്പോൾ പരസ്യമദ്യപാനമായി മാറുമെന്നായിരുന്നു സുപ്രീം കോടതിയുടെ വിധി. ഇതിനിടെ തന്റെ അനിമേഷൻ കമ്പനിയുടെ ഉദ്ഘാടനവും നിർവ്വഹിച്ച് ഇറക്കുമതി ചെയ്ത ലിമോസിനുമായി ജി.എ. മേനോൻ അക്കരെ കടക്കുകയും ചെയ്തു.

കരുണാകരന്റെ തൃശ്ശൂരിലെ തോൽവി കണ്ടിട്ടേ അടങ്ങു എന്നു ശപഥം ചെയ്ത നവാബ്, കരുണാകരൻ രാഹു കാലം നോക്കി പത്രിക

നാലാം തുണിനപ്പൂരം

സമർപ്പിക്കാനിറങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ ശകുനം മുടക്കിയായി പിന്നാലെ കൂടിയതാണ് മറ്റൊരു രസകരമായ സംഭവം. പത്രിക സമർപ്പണത്തിനായി നല്ല സമയം നോക്കി രാമനിലയത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ കരുണാകരനെ കാത്ത് ജില്ലാകളക്ടറുടെ ചേംബറിൽ നല്ലൊന്നാന്തരം ശകുനം തന്നെയായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. കളക്ടറുടെ ഹാഫ്ഡോർ തുറന്ന് വലതുകാൽ വെച്ചു പ്രവേശിച്ചതും കരുണാകരന്റെ മുമ്പിലേക്ക് എവിടെയോ പതുങ്ങി നിന്നിരുന്ന നവാബ് വെളുക്കെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചാടി വീണു. ഒരു നിമിഷം മുന്നോട്ടു വച്ച കാൽ പിന്നോട്ടുവലിച്ച് ആ രാഷ്ട്രീയ കുലപതി ഒന്നിടറി. അന്നു പതറിയതാണ് സാക്ഷാൽ ലീഡർ കരുണാകരൻ. പിന്നീടുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പു പരാജയം രുചിക്കുവോളം തുടർന്നു. വോട്ടെണ്ണൽ ദിവസം വൈകിട്ട് ഒരു കുപ്പി റമ്മുമായി എന്റെ ഓഫീസിലെത്തിയ നവാബ് പിറ്റേന്ന് നേരം പുലരുന്നതുവരെ ഒരു പോള ഇമ വെട്ടാതെ കരുണാകരന്റെ ലീഡ് നില നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തൃശൂർ പാർലമെന്റ് മണ്ഡലത്തിലെ ഏഴു നിയമസഭാ മണ്ഡലങ്ങളിൽ തൃശൂർ നഗരസഭ ഒഴികെ ആറിലും ഫലം പുറത്തായപ്പോൾ കരുണാകരനു നേരിയ ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് കരുണാകരന്റെ ക്യാമ്പിൽ ആശ്വാസമായെങ്കിലും നവാബിനുറപ്പായിരുന്നു ആ തോൽവി.

അപ്പോഴൊക്കെ വന്യമായൊരു ചിരി നവാബിന്റെ പുകക്കറപിടിച്ച ചുണ്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ നവാബു വിചാരിച്ചിടത്തു തന്നെ കാര്യങ്ങളെത്തി. വെറും 1900 വോട്ടിന് ആ രാഷ്ട്രീയ ചാണക്യൻ പരാജയം ഇരുന്നുവാങ്ങി. തന്നെ പിന്നിൽ നിന്നും കുത്തിയെന്നദ്ദേഹം കേരളക്കരയോടു വിളിച്ചു പറയാനിത് ഇടയാക്കി. അതോടെ അതുവരെ കരുണാകരനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന വെള്ള ഖാദികുപ്പായക്കാരിൽ പലരെയും മഷിയിട്ടു നോക്കിയാൽ പോലും കാണാതായി. ഔദ്യോഗിക ഫല പ്രഖ്യാപനം വന്നപ്പോൾ സ്വയം മറന്ന് ഓടി വന്ന് ഒരാറവത്തോടെ എന്നെ ആശ്ലേഷിച്ച നവാബ് ഭാരത് ഹോട്ടലിനു സമീപമുള്ള സി.പി.ഐ. ഓഫീസ് ലക്ഷ്യമാക്കിയൊരോട്ടം. അവിടെ നിന്ന് ഓട്ടോവിളിച്ച് രാമനിലയത്തിലേക്ക്. ഗുരുവായൂരിൽ നിന്ന് കരുണാകരൻ രാമനിലയത്തിലെ ഒന്നാം നമ്പർ മുറിയിലെത്തുമ്പോൾ മുറിക്കു മുമ്പിൽ ശകുനം മുടക്കിയായി കാത്തുനിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു ആ പ്രതികാരദാഹി! ഒടിഞ്ഞു തുങ്ങിയ മോണകൾക്കിടയിലെ നീണ്ട പല്ലുകൾ പുറത്തുകാണിച്ച് വികൃതമായി അദ്ദേഹം വെളുക്കെ ചിരിക്കുമ്പോൾ കാൽ നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തെ കാത്തിരിപ്പ് സഫലമായതിന്റെ നിർവൃതിയുണ്ടായിരുന്നു വന്യമായ ആ പുഞ്ചിരിയിൽ.

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും അബദ്ധങ്ങളും പറ്റിയിട്ടുണ്ട് ശല്യക്കാരനായ വ്യവഹാരിക്ക്. ഒരിക്കൽ പാലക്കാട് ജില്ലാകളക്ടറെ ഒരു കൂട്ടം

നക്സൽ അനുഭാവികളായ ചെറുപ്പക്കാർ ബോംബാണെന്നു പറഞ്ഞ് നുലുണ്ടയും കഴുത്തിൽ കെട്ടികഴുത്തിനു പുറകിൽ വെറും പേനയും പിടിച്ച് തോക്കാണെന്നും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് മണിക്കൂറുകളോളം മുൾമുനയിൽ നിറുത്തി. തൃശൂരിലെ പ്രമുഖ അഭിഭാഷകൻ അഡ്വ. കെ. ബി.വീരചന്ദ്രമേനോൻ, നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ, പത്രപ്രവർത്തകരായ ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ്, ജഗദീഷ് ബാബു തുടങ്ങിയവർ മധ്യസ്ഥം വഹിക്കണമെന്നായിരുന്നു ഈ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ആവശ്യം. ഒടുവിൽ യുവാക്കളെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുകയില്ല എന്ന വ്യവസ്ഥയിലാണ് കളക്ടററെ മോചിപ്പിച്ചത്. പിന്നീടാണറിയുന്നത്, എല്ലാം വ്യാജമായിരുന്നുവെന്ന്.

ക്ലൈമാക്സ് ഇതല്ല. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം എല്ലെറ്റ് ബാറിൽ മദ്യപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ മദ്യപിക്കാനെത്തിയ ഏതാനും യുവാക്കളെ കണ്ട് നവാബിനൊരു സംശയം. ഇവരാണ് കളക്ടറെ ബന്ധിയാക്കിയവർ. നവാബ് ഉടനെ തൃശൂർ ഈസ്റ്റ് പോലീസിൽ വിവരമറിയിച്ചു. ഒത്തുതീർപ്പു ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത ആളെന്ന നിലയിൽ നവാബിനെ അവിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. മിനിറ്റുകൾക്കകം ഈസ്റ്റ് പോലീസ് യുവാക്കളെ പൊക്കി. കൂടുതൽ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ ഇവർക്ക് സംഭവവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു തെളിഞ്ഞു. പാലാ സ്വദേശികളായ ഇവർ പാലക്കാടു കണ്ടിട്ടു പോലുമില്ല! തിരികെയെത്തിയ യുവാക്കൾ നവാബിനെ എടുത്തിട്ട് അടിക്കാടി. ഞാൻ നോക്കുമ്പോൾ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ നിലംതൊടാതെ നവാബിനെ അവർ എടുത്തിട്ടു ചാർത്തുന്നു! എന്നെ കണ്ടതും അവരുടെ പിടിയിൽ നിന്ന് ഒരുവിധം കുതറി മാറി നവാബു പറഞ്ഞു. “പോലീസിനെ വിളിക്ക്, ഇവർ മാഫിയ സംഘത്തിൽ പെട്ടവരാണ്.” ആളുകളിൽ നിന്നും ഒരുവിധം വിവരങ്ങളെല്ലാം ചോദിച്ചറിഞ്ഞിരുന്ന ഞാൻ ഒറ്റ മുങ്ങൽ!

കുറെക്കാലം നവാബിനെക്കുറിച്ച് ആർക്കുമൊരു വിവരവുമില്ലായിരുന്നു. നവാബിനെ ആരോ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അപായപ്പെടുത്തി എന്നുവരെ വാർത്ത പരന്നു. കാരണം, അത്രയേറെ ശത്രുക്കളെ സമ്പാദിച്ചിരുന്നല്ലോ അദ്ദേഹം. ഏതോ കേസിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി ഒരിക്കൽ കോഴിക്കോട് പോയ നവാബ് ഒരുദിവസം രാവിലെ ഉറക്കമുണർന്നില്ല. അബോധാവസ്ഥയിലായ നവാബിനെ ലോഡ്ജ് ഉടമകൾ കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ അഡ്മിറ്റു ചെയ്തു. നിർജലീകരണവും പോഷകാഹാരക്കുറവും മൂലം അബോധാവസ്ഥയിലായതാണ്. അടിയന്തിരമായി പതിനേഴു കിലോ ശരീരഭാരം കൂടണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ജീവൻതന്നെ അപകടത്തിലാകും. ആശുപത്രിക്കാർ ആളറിയാതെ നവാബിന്റെ മീശയും താടിയുമൊക്കെ വടിച്ചു കളഞ്ഞു. മീശയും താടിയുമില്ലാത്ത നവാബിനെ ആരറിയാൻ! മൂന്നു മാസക്കാലം

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ത്തോളമാണ് പരാശ്രയമില്ലാതെ അവിടെ നവാബ് കഴിഞ്ഞത്. അപ്പോഴേക്കും അവിടെത്തീർത്ത ആരോ ഒരാൾ നവാബിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിനെ തൃശൂർ ഭാരത് ഹോട്ടലുമായുള്ള ബന്ധം മനസ്സിലാക്കി ഹോട്ടലുടമകളിലൊരാളായ കൊച്ചുനൂജൻ ചേട്ടനെ ബന്ധപ്പെട്ട് നവാബ് ഇവിടെ ഇത്തരമൊരവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്ന വിവരമറിയിച്ചു. കൊച്ചുനൂജൻ ചേട്ടൻ കോഴിക്കോടു പോയി നവാബിനെ തൃശൂർക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. ഹോട്ടലിൽ മൂന്നുനേരം പ്രത്യേക ആഹാരം നൽകി ശരീരം പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി. നവാബല്ലേ ആൾ. എഴുന്നേറ്റു നടക്കാനായപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം വീണ്ടും തന്റെ നിയമ അശ്വമേധം തുടർന്നു.

പിന്നീടു കുറെക്കാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇടത്താവളം എറണാകുളമായിരുന്നു. ഇതിനിടെ റോട്ടറി ക്ലബ്ബിന്റെ 'മാനവസേവാ' പുരസ്കാരം നവാബിനെ തേടിയെത്തി. രണ്ടുലക്ഷം രൂപയോളമായിരുന്നു പുരസ്കാര തുക. ആ തുകയിൽ നിന്ന് ആയിരം രൂപ മാത്രമെടുത്ത് ബാക്കി തുക എറണാകുളം ജനറൽ ആശുപത്രിയുടെ മോർച്ചറിയുടെ വികസനത്തിനായി നൽകി. ആ തുക കുറെക്കാലം ചുവപ്പുനാടയിൽ കുരുങ്ങിക്കിടന്നു എന്നാണറിവ്.

ക്യാൻസറെന്ന രോഗം നവാബിനെ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും കാർന്നു തിന്നു തുടങ്ങി. ഇഷ്ടശീലങ്ങളെല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കാനദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനായി. പുകവലിയും മദ്യപാനവും പാടേ ഉപേക്ഷിച്ചു. ശ്വാസകോശത്തിലെ ക്യാൻസറായിരുന്നു വില്ലൻ. പക്ഷേ, കത്തിരിൽ വളം വച്ചിട്ടെന്തുകാര്യം? ആയുസ് അധികകാലമുണ്ടാകില്ലെന്നു ബോധ്യമായ നവാബ് താൻ മരിച്ചാൽ തന്റെ ശരീരം മെഡിക്കൽ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പഠിക്കാൻ വിട്ടു നൽകണമെന്ന വിൽ എഴുതിവെച്ചു. അധികം താമസിയാതെ 2011 ൽ തന്റെ 55-ാമത്തെ വയസിൽ നവാബ് രാജേന്ദ്രനെന്ന കരുത്തുറ്റ പോരാളി തന്റെ പടയോട്ടം പൂർത്തിയാക്കി. വിൽപത്രം പ്രകാരം മൃതദേഹം മെഡിക്കൽ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിട്ടുനൽകി. എറണാകുളം ജനറൽ ആശുപത്രിയിലെ മോർച്ചറിയിൽ തന്നെയായിരുന്നു നവാബിന്റെ മൃതദേഹം സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഒരു ചരിത്രനിയോഗമാകാം. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം വന്ന പത്ര വാർത്ത ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. നവാബ് രാജേന്ദ്രന്റെ മൃതദേഹത്തിന്റെ കാൽ എലി കരണ്ടു തിന്നു! മോർച്ചറി നവീകരണത്തിനായി ജീവിതത്തിലാദ്യമായും അവസാനമായും ലഭിച്ച സമ്പാദ്യം മുഴുവൻ സംഭാവന ചെയ്ത ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹിയുടെ ഗതികേട്! അങ്ങനെ അഴിമതിക്കും സ്വജനപക്ഷപാതത്തിനുമെതിരായ സംഭവബഹുലമായ ആ പോരാട്ടത്തിന്റെ അധ്യായത്തിനു തിരശ്ശീല വീണു.

●

കടുവയെ പിടിച്ച കിടുവകൾ

മൂലപ്പാലിൽ ഫിനോബാർ ബിറ്റോൺ, ഡയസഫാം എന്നിവ അടങ്ങി യിട്ടുണ്ടോ? വളരെ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു കേസിയന്റെ വിചാരണയ്ക്കിടെ പ്രതിഭാഗം വക്കീലിയുടെ വാദത്തിനിടെ സമർപ്പിച്ച ഒരു രേഖയാണ് ഇത്തരത്തിലൊരു ചോദ്യചിഹ്നത്തിൽ വന്നു നിന്നത്. ഏതാണ്ട് 20 വർഷം മുമ്പ് തൃശൂരിലെ പ്രമുഖ അബ്കാരി കോൺട്രാക്ടറായ അശോകന്റെ വീട്ടിലും വ്യാജ കള്ളു നിർമ്മാണ കേന്ദ്രത്തിലും നടന്ന റെയ്ഡിനെ തുടർന്ന് ഒളിവിൽ പോയ അശോകൻ കോടതിയിൽ കീഴടങ്ങി ജാമ്യാ പേക്ഷ നൽകിയപ്പോഴാണ് കേസിലെ വളരെ രസകരമായ ഒരു ടിസ്റ്റ് വന്നത്. ഈ സംഭവം വിവരിക്കും മുമ്പ് അതിനാസ്പദമായ വ്യാജ കള്ളു വേട്ടയെക്കുറിച്ച് അറിയണം.

അന്ന് തൃശൂർ ജില്ലാ കളക്ടർ ടിക്കാറാം മീണ എന്ന സത്യസന്ധനായ ഐ.എ.എസ്. ഓഫീസറായിരുന്നു. ഒറീസയിലെ ഒരു കുഗ്രാമത്തിൽ ആദിവാസി ഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന് പഠിച്ചുയർന്ന ഈ വെളുത്തു മെലിഞ്ഞ ഐ.എ.എസ്. കാരൻ അന്ന് തൃശൂരിലെ കൈക്കുലിക്കാരുടെയും കൊള്ളിവയ്പുകാരുടെയും രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെയുംമൊക്കെ കണ്ണിലെ കരടായിരുന്നു.

മീണയ്ക്ക് കൂട്ടായി ജില്ലാപോലീസ് തലപ്പത്ത് ഇരുന്നയാളാകട്ടെ സത്യസന്ധതയ്ക്കു പേരുകേട്ട മറ്റൊരു വ്യക്തി. കേരളത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ വനിതാ ഐ.പി.എസ്. ഉദ്യോഗസ്ഥയായ ബി.സന്ധ്യ. ഇന്ന് അഡീഷണൽ ഡി.ജി.പി.യാണ് സന്ധ്യ. ഇരുവരും തമ്മിൽ ഊഷ്മളമായ ബന്ധത്തിലും നല്ല ടീം സ്പിരിറ്റിലുമാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്.

ചുരുക്കം ചില മാധ്യമ പ്രവർത്തകരുമായി മാത്രം നല്ല ബന്ധം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മീണയുടെ ഗുഡ്ബുക്കിൽ ഞാനുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ മീണയെ കാണാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓഫീസിൽ പോയപ്പോൾ ഇറങ്ങാൻ നേരം അദ്ദേഹം ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു.

ആരോടും ഷെയർ ചെയ്യരുത്. ഒന്നുരണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു വലിയ ന്യൂസ് ഉണ്ടാകും. സമയമാകുമ്പോൾ അറിയിക്കാം.

എന്റെ ഉള്ളിൽ അപ്പോൾ മുതൽ ഒരു സ്കൂപ്പിനുള്ള സ്കോപ്പ് വളർന്നു കഴിഞ്ഞു. പിറ്റേന്ന് മുതൽ എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെയും വൈകിട്ടും ഞാൻ കളക്ടറെ വിളിച്ചു ശല്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റെന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാണു വിളിക്കുന്നതെങ്കിലും അവസാനം ചോദ്യം ഇതിലെത്തി.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

വടക്കേ ഇന്ത്യക്കാരനാണെങ്കിലും ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ട് മലയാളികളുടെ ഉള്ളിലിരുപ്പ് ശരിക്കും മനസിലാക്കിയ ആളാണ് മീണ. മൂന്നുനാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

താങ്കളുടെ ഉദ്ദേശം എനിക്കു മനസിലായി. അതിനുവേണ്ടി ഇത്ര കഷ്ടപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ സമയമാകുമ്പോൾ അറിയിക്കാമെന്ന്. അദ്ദേഹം വീണ്ടുമാവർത്തിച്ചു. പിന്നീട് ആ വിളി ഒന്നുരണ്ടു ദിവസം കൂടുമ്പോഴായി. കൃത്യം രണ്ടാഴ്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഉച്ചയ്ക്ക് കളക്ടറുടെ ഓഫീസിൽ നിന്നൊരു ഫോൺ സന്ദേശം എന്റെ ഓഫീസിലേയ്ക്കൊന്നു വേഗം വരു. ഫോട്ടോഗ്രാഫറെയും കൂട്ടിക്കൊള്ളൂ.

ഞാൻ അലറിക്കുവി ബ്യൂറോയിലുണ്ടായിരുന്നവരോട് ഒരു വലിയ സ്കൂപ്പു പൊക്കാൻ പോകുകയാ, ചിലപ്പോൾ മെയിൻ സ്റ്റോറിയായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു .

ശരി ശരി ചെല്ല ചെല്ല. മറ്റുള്ളവർ ഫോട്ടോഗ്രാഫറെയും കൂട്ടി അതിവേഗം കളക്ടറേറ്റിലെത്തി. കളക്ടറുടെ ഓഫീസിലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സീറ്റിനുമുമ്പിലായി ഒരുപാടു പേർ. കൂടുതലടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഞെട്ടിപ്പോയി..തൃശൂർ ജില്ലയിലെ മുഴുവൻ റിപ്പോർട്ടർ മാരുമുണ്ട്.

വരു വരു, താങ്കൾക്കുവേണ്ടി വെയ്റ്റ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു. നാൻ പറഞ്ഞു താങ്കൾ വരാതെ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്ന്. വടക്കേ ഇന്ത്യക്കാരന്റെ മലയാളത്തിൽ അയാൾ മധുരമായി മൊഴിഞ്ഞു.

എനിക്ക് അടിമുടി പെരുത്തു കയറി. കഴിഞ്ഞ രണ്ടാഴ്ചയായി എന്റെ ഊണിലുറക്കത്തിലും ഞാനാലോലിച്ച എന്റെ സ്കൂപ്പ് ഇതാ തകിടം മറിഞ്ഞ് താഴേക്ക്. എന്തായാലും സ്കൂപ്പിനുള്ള സ്കോപ്പുപോയി, ഇനി സ്റ്റോറിയെടുക്കാം.

മീണ സംഭവം വിവരിച്ചു. അനുഭവമെല്ലാം മൂന്നുമണിക്ക് കളക്ടറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സംഘം അശോകന്റെ ഇരിങ്ങാലക്കുടയിലുള്ള വ്യാജ കള്ളു നിർമ്മാണശാലയിലും എസ്.പി.ബി. സന്ധ്യയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മറ്റൊരു സംഘം അശോകന്റെ തൃശ്ശൂരുള്ള ഭവനത്തിലും ഒരേസമയം റെയ്ഡ് നടത്തി. സംഘാംഗങ്ങളിൽ പോലീസ്, എക്സൈസ്, റവന്യൂവകുപ്പ് ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും അതീവ രഹസ്യമായി നടത്തിയ ഈ ഓപ്പറേഷനെക്കുറിച്ച് സ്ഥലത്തെത്തുന്നതുവരെ ഏതാനും ചില ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും സംഭവത്തെക്കുറിച്ചറിയാമായിരുന്നില്ല.

പുറത്തറിഞ്ഞാൽ സംഘാംഗങ്ങൾ തന്നെ ഒറ്റിയേക്കാമെന്നതായിരുന്നു കാരണം. അങ്ങനെയാണ് അവരുടെയൊരു സെറ്റപ്പ്. ഇതുവരെ സത്യസന്ധതയോടെ എല്ലാവരോടും കൂടിയാലോചിച്ചു നടത്താനിരുന്ന

പദ്ധതികളെല്ലാം അവസാനനിമിഷം ചോർന്നുപോയതിനാൽ പാഴായിപ്പോയ അനുഭവം കൊണ്ടാണ് ടിക്കറാം മീണ ഇത്തരം റെയ്ഡു വിവരം പരമ രഹസ്യമാക്കി വച്ചത്. ഇരിങ്ങാലക്കുടയിലെ പടുകുറ്റൻ ഗോഡൗൺ റെയ്ഡു ചെയ്ത സംഘത്തിനു ഞെട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന തെളിവുകളാണ് ലഭിച്ചത്.

വേണമെങ്കിൽ ഒരു തുള്ളി കള്ളുപോലും ഉപയോഗിക്കാതെ യഥാർത്ഥ കള്ളിന്റെ വീര്യത്തെ വെല്ലുന്ന കള്ളു നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയുന്ന വ്യാജക്കള്ളു കേന്ദ്രമാണ് അവർ കണ്ടത്. ഗോഡൗൺ വളഞ്ഞ പോലീസ് സംഘം ഒരൊറ്റ ജീവനക്കാരനെ പോലും പുറത്തുവിടാൻ അനുവദിച്ചില്ല. രേഖകളൊന്നും പുറത്തു പോകാതിരിക്കാൻ കനത്ത പോലീസ് ബന്ധവസാക്കി.

വിശാലമായ ഗോഡൗണുകളിൽ കാർട്ടുകളിലായി നിറച്ച് അടുക്കി വച്ചിരിക്കുന്ന കള്ളുകുപ്പികൾ. പാലക്കാട്ടു നിന്നുകൊണ്ടുവന്ന യഥാർത്ഥ കള്ളാണെന്നേ കണ്ടാൽ തോന്നൂ. കുറ്റൻ ബാരലുകളിലും പ്ലാസ്റ്റിക് കണ്ടെയ്നറുകളിലുമായി ആയിരക്കണക്കിനു ലിറ്റർ കള്ളു ശേഖരിച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന പടുകുറ്റൻ മിക്സറുകളും ബോട്ടിലിങ് പ്ലാന്റും വേറെ.

വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രത്യേകിച്ച് പാലക്കാട്ടു നിന്നും കൊണ്ടുവരുന്ന യഥാർത്ഥ കള്ള് ശേഖരിച്ച് ഷാപ്പുകളിലേക്ക് വിതരണം ചെയ്യാനെന്ന വ്യാജേനയാണ് ഈ കള്ള് ഗോഡൗൺ എന്നാണ് സമീപ വാസികൾ പോലും വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. ഗോഡൗണിനകത്തെ സ്റ്റോറേജ് റൂമുകളിലൊന്നിൽ കുറേ ചാക്കുകളിലായി രാസവസ്തുക്കൾ.

മനുഷ്യനെ ഇഞ്ചിഞ്ചായി കൊല്ലാനുപയോഗിക്കുന്ന കടുത്ത മയക്കുമരുന്നുകളായ ഡയസേപാമും, ഫിനോബാർബിറ്റോൺ എന്നിവ അടങ്ങിയ രാസവസ്തുക്കളാണിവ. മറ്റൊരു റൂമിൽ കുമ്പളങ്ങൾ, മൈസൂർ പൂവൻപഴം തുടങ്ങിയവയുമുണ്ട്. വ്യജകള്ളുണ്ടാക്കാൻ ഒരുതുള്ളി യഥാർത്ഥ കള്ളു പോലും വേണ്ടത്രേ. കുമ്പളങ്ങളും മൈസൂർ പൂവൻ പഴവും രാസവസ്തുക്കളും ചേർത്താൽ നല്ല സൊയമ്പൻ കള്ളുണ്ടാക്കാൻ പറ്റുമത്രേ. ഡയസേപാമും, ഫിനോബാർബിറ്റോണും ചേരുമ്പോൾ വീര്യം കൂടുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയം വേണ്ട.

ഓപ്പറേഷൻ തിയ്യറ്ററുകളിൽ രോഗികളെ മയക്കി കിടത്താനും മനോരോഗാശുപത്രികളിൽ രോഗികളെ ഉറക്കിക്കിടത്താനും ഉപയോഗിക്കുന്ന മരുന്നുകളാണിവ.

നല്ല പാലക്കാടൻ ഒറിജിനൽ അന്തിക്കളള് മലകയറി തൃശ്ശൂരെത്തും മുമ്പേ മെയ്ഡ് ഇൻ ഇരിങ്ങാലക്കുട എല്ലാ കള്ളു ഷാപ്പുകളിലും എത്തിയിരിക്കും. ഒരു കുപ്പി അകത്താക്കിയാൽ വീണ്ടും വീണ്ടും കുടിക്കാൻ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

തോന്നുന്ന ആനമയക്കി എന്ന ഓമനപ്പേരുള്ള ഇവനെ അടിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പൂസാകുക മാത്രമല്ല ഷാപ്പിലോ വീട്ടിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗമധ്യേയോ നിദ്ര പ്രാപിച്ചിരിക്കും. എങ്ങനെ മയങ്ങാതിരിക്കും. ആളെ മയക്കാനുള്ള മരുന്നല്ലേ കള്ളിലുള്ളത്.

ഗോഡൗണിലെ മറ്റൊരുമുറി അതു ഗോഡൗൺ മാനേജരുടെ റൂമാണ്. എല്ലാ പഴുതുകളുമടച്ച് മാനേജരുടെ മുറിയ്ക്കുകയ്ക്കു കടന്ന സംഘം മുറി അകത്തു നിന്നു പൂട്ടി. എല്ലാ രേഖകളും നൽകാൻ കളക്ടർ ടിക്കറാം മീണ മാനേജരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ചില രജിസ്റ്ററുകളും മറ്റും എടുത്തു കൊടുത്തശേഷം മാനേജർ കുറെ കടലാസുകൾ വെയ്സ്സ് കുട്ടയിലേക്കു തള്ളി. അയാളുടെ മുഖത്തു നോക്കിയപ്പോൾ എന്തോ പത്തികേടു തോന്നിയ കളക്ടർ അയാളെ മുറിയുടെ ഒരു മൂലയിലേക്കു മാറ്റി നിർത്തി.

മാനേജരുടെ കസേരയിലിരുന്നുകൊണ്ട് ഓരോ മേശവലിപ്പും തുറന്നു നോക്കി പരിശോധന നടത്തിയെങ്കിലും പത്തികേട് തോന്നും വിധം യാതൊന്നും കണ്ടെത്തിയില്ല. അപ്പോഴാണ് മാനേജർ വെയ്സ്സ് ബാസ്കറ്റിൽ എന്തോ തള്ളിയപ്പോൾ പരുങ്ങിയത് മീണയ്ക്ക് ഓർമ്മ വന്നത്. വെയ്സ്സ് കൊട്ടയിൽ വലിച്ചെടുത്ത് കടലാസുകൾ പുറത്തെടുത്തു. അപ്പോഴതാ, ഒരു ചുവന്ന തടിയൻ ഡയറി വെയ്സ്സു കൊട്ടയിൽ.

ഉദ്യോഗസ്ഥർ മുറിയിലേക്കു കയറി വന്നപ്പോൾ ധൂതിപ്പെട്ട് വലിച്ചെറിഞ്ഞതാണ്. അതു മുടിവയ്ക്കാനാണ് കടലാസു കുമ്പാരം അതിലെറിഞ്ഞത്. അതിനാലാണ് അയാൾ വിയർത്തത്.

മീണയെന്ന അന്വേഷണോദ്യോഗസ്ഥൻ സടകുടഞ്ഞണീറ്റു. ഈ ഡയറിയായിരുന്നു ഈ അന്വേഷണത്തിലെ ഒന്നാം നമ്പർ തെളിവ്.

ഇതേ സമയം അശോകന്റെ വീട്ടിൽ റെയ്ഡ് നടത്തിയ എസ്.പി. സന്ധ്യയ്ക്കും കിട്ടി ഒട്ടേറെ ക്രമക്കേടുകളുടെയും അനധികൃത സ്വത്തു സമ്പാദനത്തിന്റെയും തെളിവുകൾ. ഇവിടെയും അശോകനും കിങ്കരന്മാർക്കും ഒന്നനങ്ങാൻപോലും ഇടം നൽകാതെയായിരുന്നു റെയ്ഡ് സംഘം ക്രൂരത പുട്ടിട്ടത്. ഇവർ റെയ്ഡ് നടത്താനെത്തുമ്പോൾ അശോകനും കുടുംബവും ഗാഢനിദ്രയിലായിരുന്നു.

ഒരു സിനിമാ സ്റ്റുഡിയോയിലെ പോലെ വീട് വളഞ്ഞ അന്വേഷണ സംഘം വീട്ടിലെ താമസക്കാരെയും കാവൽക്കാരെയും അനങ്ങാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. ഇവർ കാലുകുത്തിയ നിമിഷം മുതൽ അശോകന്റെ വീട്ടിലെ ടെലിഫോണുകൾ നിർത്താതെ ശബ്ദിച്ചു തുടങ്ങി. റെയ്ഡ് വിവരം ചോർത്തിക്കൊടുക്കാനായി വിളിച്ചവർക്കു പക്ഷേ, സമയം തെറ്റിപ്പോയി. ഫോൺ അറ്റൻഡ് ചെയ്ത സന്ധ്യയും മറ്റു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരുമാണെന്നു മാത്രം. ഇതിൽ പലരും സ്വന്തം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ

നിന്നുള്ള ഉന്നതരുമായിരുന്നെന്നാണ് മീണ അന്നു വെളിപ്പെടുത്തിയത്.

എന്തായാലും സ്കൂപ്പ് കിട്ടിയില്ലെങ്കിലെന്താ. രാഷ്ട്രദീപികയ്ക്ക് ലീഡ് സ്റ്റോറിയായി. റെയ്ഡിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദീകരണത്തിൽ ഒരു കാര്യം മാത്രം കളക്ടറെ വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച കുപ്പയിലെ മാണിക്യം. വെയ്സ്റ്റ് ബാസ്കറ്റിലെ ഡയറിയുടെ ഉള്ളടക്കം. ഡയറി ലഭിച്ചെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിലെ ഉള്ളടക്കത്തെപ്പറ്റിയറിയാൻ ഞാനടക്കമുള്ള പത്രപ്രവർത്തകർ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചെങ്കിലും മീണ വ്യക്തമാക്കിയില്ല. കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ ഭേദമന്യേ ജില്ലയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥ രാഷ്ട്രീയ പ്രമുഖരുടെയവരുടെ മാസപ്പടി അടങ്ങിയ ഡയറിയായതെന്നൊരു സൂചന മാത്രം നൽകി മീണ മീഡിയാ ബ്രീഫിങ് അവസാനിപ്പിച്ചു.

പിറ്റേന്ന് പല പത്രങ്ങളും പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വച്ച് ഭാവനാ സൃഷ്ടികൾ നടത്തി. റെയ്ഡ് പൂർത്തിയാകും മുമ്പുതന്നെ അശോകനും കൂട്ടരും അറസ്റ്റിലാകുമെന്നുവരെയായി വാർത്തകൾ. അശോകൻ സൂര്യനു കീഴെ ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തതുപോലെ ഞെളിഞ്ഞു നടന്നു.

പിന്നീടങ്ങോട്ട് എല്ലാ പത്രക്കാരുടെയും ശ്രമം ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിലെ രഹസ്യം അറിയുകയെന്നതായിരുന്നു. രാവും പകലും ഡയറിയെ കുറിച്ച് ചോദിച്ച് പത്രക്കാർ മീണയെ പൊറുതി മുട്ടിച്ചു. ഞാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ ഡയറിക്കാര്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഏറ്റവും ഒടുവിലായിരിക്കും. അതും ഒട്ടൊരു പരിഭവത്തോടെ അന്നു സ്കൂപ്പു തരാമെന്നു പറഞ്ഞു വാക്കു പാലിക്കാത്തതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചന.

രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞു ഒരു സംഭാഷണത്തിനിടെ ഞാൻ ചുണ്ടയിൽ ഒരു ഇര ഇട്ടു കൊടുത്തു. തൃശൂർ ജില്ലയിലെ ഏറ്റവും സത്യസന്ധരായ ഉദ്യോഗസ്ഥരായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് എക്സൈസ് സ്പെഷ്യൽ സ്കാഡ് സി.ഐ.യും, എസ്.ഐ (ഇരുവരുടെയും പേര് വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല.) യുമായിരുന്നു. അവർ നടത്തിയ വ്യാജമദ്യ-വ്യാജക്കള്ള-മയക്കുമരുന്നു വേട്ടയോളം ഇന്നോളം മറ്റൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥരും നടത്തിക്കാണില്ല. മിക്കവാറും എല്ലാ ആഴ്ചയിലും പത്രങ്ങളിൽ ഇവരുടെ ചിത്രം സഹിതം വാർത്തകൾ വരാറുണ്ട്.

എന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ ഞാൻ ഇരുവരെയും കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചു. അടിമുടി അഴിമതിയാ സാറെ. എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് എന്നു പറയുന്നത് അനധികൃത മദ്യക്കച്ചവടത്തിനു കൂടപിടിച്ചു കൊടുക്കാൻ മാത്രമുണ്ടാക്കിയ വിഭാഗമാണ്. അഴിമതിയില്ലാത്തവരാരുമില്ല. ഇവർ മാത്രമാണ് ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ കറ പുരളാത്തവർ. ഇവരെക്കൊണ്ടു മാത്രമെന്തു ചെയ്യാനാണ്?

ഇതു പറഞ്ഞു തീർന്നതും അങ്ങേത്തലയ്ക്കൽ നിന്നൊരാത്മഗതം.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

കറപുരളാത്തവർ വാട്ട് ഡു യു മീൻ? കറപുരളാത്തവർ. മാസപ്പടി ഡയറിയിൽ അവരുടെ പേരെങ്ങനെ ആദ്യം തന്നെ വരും. എന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് റിസീവർ താഴെ തെറിച്ച് പോയി. വാക്കുകൾ തൊണ്ടയിൽ കുരുങ്ങി അസ്തപ്രജ്ഞനായി ഞാൻ നിന്നു. വെറുതെയിട്ട ചൂണ്ടയിൽ ഇത്രവലിയൊരു ഇര കുരുങ്ങുമെന്ന് തീരെ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ദാ അടുത്ത ഷോക്ക്.

അവർ മാത്രമല്ല ഫ്രാൻസിസേ, എന്റെയും സന്ധ്യയുടെയും കൂടെ റെയ്ഡിനു വന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ പലരുടെയും പേരുണ്ട് ആ മാസപ്പടി ഡയറിയിൽ. വ്യാജമദ്യത്തിനെതിരെ ഘോരഘോരം പ്രസംഗിക്കുന്നവർ. കക്ഷിരാഷ്ട്രീയ ഭേദമന്യേ ലോക്കൽ ജില്ലാ സംസ്ഥാന നേതാക്കന്മാർ വരെ മാസം 100 രൂപ മുതൽ 50,000 രൂപവരെ കൈക്കൂലി വാങ്ങിയതിന്റെ രേഖകളാണ് ആ ഡയറിയിലുള്ളത്. ആരോടും പറയേണ്ട. ഒരാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ഡയറിയിലെ മുഴുവൻ വിവരങ്ങളും പുറത്തു വിടും.

പിന്നെ എനിക്കു കൂടുതലൊന്നും ചോദിക്കാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശ്വാസമിടിപ്പു വർദ്ധിച്ച് ഒരുവിധം ഫോൺ വച്ചു. ഫ്രാങ്കോ സാർ വരുന്നതുവരെ കാര്യം രഹസ്യമാക്കി വച്ചു. സാർ വന്നപ്പോൾ വിവരം പറഞ്ഞു. ആരോടും പറയേണ്ടെന്നാ പറഞ്ഞത്. ഒരു നിമിഷത്തെ ആലോചനയ്ക്കു ശേഷം സാർ പറഞ്ഞു. ആദ്യത്തെ സ്കൂപ്പു പോയി. ഇത് നിന്റെ ഏകസ്ക്ലൂസീവ് ആരോടും പറയണ്ടാ എന്നാണെന്നു കരുതിയാൽ മതി. പിറ്റേന്നത്തെ ഒന്നാം പേജ് ലീഡ്സ്റ്റോറി. മാസപ്പടി ഡയറി വിശേഷങ്ങൾ ചോർന്നു. ഒന്നും രണ്ടും പേരുകൾ സത്യസന്ധതയ്ക്ക് അവാർഡ് കിട്ടിയവർ. പിന്നെ രാഷ്ട്രീയ ഉദ്യോഗസ്ഥ വൃന്ദത്തിനു നൽകുന്ന കണക്കുകൾ. ഒന്നും രണ്ടും സ്ഥാനക്കാരുടെ ചരിത്രം. ആകെ ധാരാളം തകർപ്പൻ സ്റ്റോറി.

പിറ്റേന്ന് പരാതിയും നിലവിലിരുന്നുമായി സത്യസന്ധർ ഫ്രാങ്കോ സാറിനെ വിളിച്ചു കാലുപിടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഉപദ്രവിക്കരുത്. അശോകന്റെ ആളുകൾ ഞങ്ങളെ മനഃപ്പൂർവ്വം കൂടുകുന്നതാണ്. ആ ഡയറിയിൽ ഞങ്ങളുടെ പേര് മനഃപ്പൂർവ്വം എഴുതിയതാണ്. എന്നൊക്കെ മുടന്തൻ ന്യായങ്ങൾ.

റെയ്ഡ് ദിവസങ്ങളോളം നീണ്ടു നിന്നു. രാഷ്ട്രഭീപികയ്ക്ക് ലീഡ് സ്റ്റോറികളും. അശോകന്റെ മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കും റെയ്ഡ് വ്യാപിച്ചതോടെ അവരുടെ കച്ചവടത്തെ തന്നെ അത് ബാധിച്ചു. ഇതേ തുടർന്ന് അശോകന്റെ ഗുണ്ടകളും സിൽബന്ധികളും ഫോണിൽ വിളിച്ച് വിരട്ടൽ തുടങ്ങി. യാതൊരു വിരട്ടലും എശുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നേരിൽ വന്നു സംസാരിക്കണമെന്ന് ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനേജറും വലംകയ്യുമായ ഷൈജൻ എന്നയാൾ ഫോണിൽ ബന്ധപ്പെട്ട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം രാവിലെ 11.30ന് മുണ്ടും ഷർട്ടും ധരിച്ച ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനും തടിമാടന്മാരായ രണ്ടുമൂന്നു പേർക്കൊപ്പം ന്യൂസ് ബ്യൂറോയിലേക്കു വന്നു. ഞാനും പോളും മാത്രം ഓഫീസിൽ. ഫ്രാങ്കോ സാറും സുതനും പുറത്തുപോയിരിക്കുന്നു. വളരെ ഗൗരവത്തിലായിരുന്ന അയാൾ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. “ഞാൻ ഷൈജൻ.” ഫോണിൽ കേട്ട സ്വരം പെട്ടെന്നു മനസിലായി.

കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരെ കണ്ടാലറിയാം അസ്സൽ ഗുണ്ടകളാണെന്ന്. നിർഭയ പത്രപ്രവർത്തനമെന്നതൊക്കെ ശരി. അപ്പോളെന്റെ ഉള്ളൊന്നു കാളി. ഞാനയാളോടു മാത്രം ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. കസേര വലിച്ചിട്ടിരുന്നശേഷം അയാൾ ചോദിച്ചു.

“ഫ്രാങ്കോ എവിടെ?”

“പുറത്തുപോയതാണ്. പ്രസ്ക്ലബിൽ കാണും.”

“ഇരിക്കണോ അതോ പിന്നീടുവരണോ.”

“ഇരിക്കൂ... ഇപ്പോൾ വരും.”

എന്റെ പേരു ചോദിച്ചു. അറിയാതെ ശരിയ്ക്കുള്ള പേരു പറഞ്ഞു. ഇയാളാണല്ലോ അശോകേട്ടനെതിരെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ എഴുതുന്നത്.

അപ്പോൾ കൂടെ വന്നവരുടെ കണ്ണുകൾ രോഷം കൊണ്ടു ജ്വലിച്ചു. പേശികൾ വലിഞ്ഞുമുറുകി. എന്തെയുള്ളിൽ തീയും പുകയും ഉയർന്നു. “നിങ്ങൾക്കെന്തറിയാം?” അയാൾ തുടർന്നു. “ഒരു കുന്തവുമറിയില്ല. ആ മാസപ്പടി ഒന്നുമല്ല. വേറെയുമുണ്ട് ഡയറികൾ. അശോകേട്ടന്റെ രോമത്തിൽ തൊടാൻ നിങ്ങൾക്കെന്നല്ല ഒരാൾക്കും കഴിയില്ല. അതാ ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റേപ്പ്. നിങ്ങളുടെ ഈ പടച്ചുവിടൽ ഉണ്ടല്ലോ. അതു ഞങ്ങളുടെ കച്ചവടത്തെ ബാധിക്കും. നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കനു കൂലമായൊന്നും എഴുതണ്ട. ഉപദ്രവിക്കുന്നതൊന്നു നിർത്തിയാൽ മതി.

പെരുമഴ ആർത്തലച്ചു പെയ്യുന്നപോലെ അയാൾ തുടർന്നു. ഞാനാണെങ്കിൽ ഫ്രാങ്കോ സാറിന്റെ വരവും കാത്ത് അക്ഷമനായി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അയാൾക്കു കൊടുക്കാനുള്ള ഉത്തരമൊന്നും എന്റെ കയ്യിലില്ലതാനും. അതിനിടെ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“കുടിക്കാൻ ചായ പറയട്ടെ.”

“വേണ്ട”

കുടിക്കാൻ എന്ന വാക്കിൽ കയറിപ്പിടിച്ച് എന്നോടു ചോദിച്ചു.

“കുടിക്കുമോ?” ഞാൻ തലയാട്ടി.

“ഏതാ ബ്രാൻഡ്?” അങ്ങനൊന്നുമില്ല.

അപ്പോൾ തടിമാടന്മാരിലൊരാൾ.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

“സർ, ഈ സാർ നമ്മുടെ കടയിൽ നിന്നാണ് സാധനം വാങ്ങിക്കുന്നത്. ഞാനിദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

അപ്പോഴേയ്ക്കും അതും കണ്ടുപിടിച്ചോ. ഞാനോർത്തു.

പിന്നെ ഓഫറുകളുടെ പെരുമഴ. “ഹണീബീ...മാക്ഡെവൽ, സെലിബ്രേഷൻ, വിന്റേജ്. അനങ്ങുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ റോയൽ സ്റ്റാഗ്, സിഗ്നേച്ചർ, പീറ്റർസ്കോട്ട് അതോ ബിയറോ. എത്ര കെയ്സ് വേണം. അഞ്ചോ പത്തോ. എത്രവേണമെങ്കിലും വീട്ടിലെത്തിച്ചു തരാം. അല്ലെങ്കിൽ....സ്നേഹിച്ചാൽ അശോകേട്ടനെ പോലെ നല്ലൊരാൾ വേറെയില്ല.”

അതിനൊരു മറുവശമുണ്ടല്ലോ എന്ന നടുക്കും അപ്പോഴെന്നിൽ വൈദ്യുതഘാതമേല്പിച്ചു.

ഭാഗ്യം. ഫ്രാങ്കോ സാരെത്തി. ഞാനും പോളും എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. മുമ്പിലിരുന്നിരുന്ന ഷൈജനും അറിയാതെ ചാടി എണീറ്റു.

“എന്താടാ പ്രാഞ്ചീസേ പ്രശ്നം?” ഘനഗാഢീരുമുള്ള സാറിന്റെ ചോദ്യം.

ഷൈജൻ.... ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“ഓ...ഷൈജൻ...വാ ഇങ്ങോട്ടിരിക്ക്.” അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചോദ്യം ലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. പിന്നീടൊരു രണ്ടരമണിക്കൂറോളം വാഗ്വാദം...ഭീഷണി..വിലപേശൽ...ഒടുവിൽ ഞങ്ങളെ മൊത്തം വിലയ്ക്കെടുക്കാമെന്നു വരെയായി ഓഫറുകൾ. ഒടുവിൽ അല്പം മയപ്പെടുത്തി ഫ്രാങ്കോ സാർ പറഞ്ഞു.

“ഇത്തരം റിസ്കുകൾ പ്രതീക്ഷിച്ചാണ് ഇപ്പണിക്കിറങ്ങിയത്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കോളേജ് വാദ്ധ്യരുടെ പണിക്കും പോകാമായിരുന്നല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഈ വിരട്ടൽ വേണ്ട. വാർത്തകളെന്നാൽ ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കും. നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഭാഗവും വിശദീകരിക്കാം. അതും കൊടുക്കും.

ഇതു കേട്ട് ഷൈജനും സംഘവും ഒട്ടൊന്ന് തണുത്ത മട്ടിൽ തിരിച്ചു പോയി. എന്നാൽ കഥ ഇവിടെയും നിന്നില്ല. ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കഥയാകെ മാറിമറിഞ്ഞു. അതുവരെ ഒന്നുമറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ നടന്ന അശോകൻ കിടുകിടാവിറച്ചു.

●

സ്വാഭാവിക കള്ളിൽ ഡയസേപാമും ഫിനോബാർബിറ്റോണും

ഇരിങ്ങാലക്കുട വ്യാജക്കള്ളി നിർമ്മാണ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നു ശേഖരിച്ച വ്യാജക്കള്ളിന്റെ സാമ്പിളും ഫിനോബാർബിറ്റോൺ, ഡയസേപാം മിശ്രിതങ്ങളുടെ സാമ്പിളും ബാംഗ്ലൂരിലെ നാഷണൽ ഫോറൻസിക് ലാബിൽ പരിശോധനയ്ക്കയച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിവര മറിഞ്ഞ പ്രതികൾ ഞെട്ടി. പരിശോധനാഫലം ഔദ്യോഗികമായി പുറത്തറിയും മുമ്പേ വിവരമറിഞ്ഞ സംഘം റിപ്പോർട്ട് തിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചു.

കൂടാതെ മറ്റൊരു സ്വകാര്യ ലാബിൽ ഇവർ സ്വാഭാവിക കള്ളിന്റെ സാമ്പിളും പരിശോധനയ്ക്കയച്ചു. ഇരിങ്ങാലക്കുടയിലെ വ്യാജക്കള്ളിൽ 12 മുതൽ 16 വരെ ശതമാനം ഡയസേപാമും 10 മുതൽ 12 ശതമാനം വരെ ഫിനോബാർബിറ്റോണും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നായിരുന്നു റിപ്പോർട്ടുകൾ. ഇവ രണ്ടും ആറു ശതമാനം വീതം കുറച്ച് ഡയസേപാം 6 ആക്കാനും ഫിനോബാർബിറ്റോൺ 4 മുതൽ 6 വരെ ശതമാനമാക്കി മാറ്റാനുമാണ് ഇവർ ശ്രമിച്ചത്.

കൂടാതെ ബാംഗ്ലൂരിൽ തന്നെയുള്ള ഒരു സ്വകാര്യ ലാബിൽ അവർ മറ്റൊരു പരിശോധനയും നടത്തി. ഇതേ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. ലാബ് റിപ്പോർട്ട് തിരുത്തിയപ്പോഴുള്ള നമ്പർ പ്രകാരം അശോകൻ ജാമ്യം ലഭിക്കുമെന്നുറപ്പായി. കാരണം സ്വാഭാവിക കള്ളിൽ 6.8 ശതമാനം ഡയസേപാമും 4.6 ശതമാനം വരെ ഫിനോബാർബിറ്റോണും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ലാബിൽ ശാസ്ത്രീയമായി തെളിയിച്ചു. ഡൽഹിയിൽ നിന്ന് സുപ്രീം കോടതിയിലെ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകന്റെ നിയമോപദേശമനുസരിച്ച് ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ അശോകനു ജാമ്യം ഉറപ്പ്. അശോകനെതിരെ ലുക്ക്ഔട്ട് നോട്ടീസ് ഇറക്കിയ പോലീസിനെ വെട്ടിച്ച് കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കാൻ ലഭിച്ച നിയമോപദേശത്തെ തുടർന്ന് അതിരാവിലെ കോടതി നടപടികൾ തുടങ്ങും മുമ്പ് രണ്ടുമൂന്നു ടാറ്റാസു മോകളുടെ അകമ്പടിയോടെ അശോകൻ കോടതി മുറ്റത്തെത്തി. ഇതിനകം അശോകൻ കീഴടങ്ങുമെന്ന വാർത്ത പുറത്തായതിനെ തുടർന്ന് കോടതി പരിസരം മുഴുവൻ പോലീസ് വലയത്തിലായി. കോടതി വരാന്തയിലും ചുറ്റിലും പത്ര ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാർ തലങ്ങും വിലങ്ങും വന്നു. അപ്പോഴതാ ഒരലർച്ച.

“പിടിക്കടൊ... അശോകൻ വരുന്നു...”

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ഒരു പോലീസുകാരൻ അലറി വിളിച്ചു. കട്ടമീശ ഉണ്ടായിരുന്ന അശോകൻ ക്ലീൻ ഷേവ് ചെയ്തതിനാൽ പെട്ടെന്നാകാം തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. അപ്പോഴേയ്ക്കും അശോകൻ കോടതിമുറിയുടെ വരാന്തയിൽ നിന്നും വാതിൽവരെ എത്തിയിരുന്നു. പോലീസുകാരന്റെ അലർച്ച കേട്ട അശോകന്റെ അഭിഭാഷകൻ അയാളെ പിടിച്ചൊരുന്ന്. പക്ഷുപോയ അശോകനു കാര്യം പിടികിട്ടിയില്ല. വേച്ചുവീഴാൻ തുടങ്ങിയ അശോകനെ വക്കീൽ തന്നെ പിടിച്ചെടുത്തുപിടിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു. “ഇനി പേടിക്കാനില്ല.” കോടതിമുറി വാതിലിനു പുറത്ത് പോലീസുകാർ നിരാശരായി നിന്നു. കോടതിമുറിയിൽ വച്ച് പ്രതികളെ അറസ്റ്റുചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നാണ് നിയമം. ഇതിനിടെ ഷൈജനും സംഘവും ഞങ്ങളുടെ അടുത്തുവന്ന് കുറേ പരിഹസിച്ചു. അശോകേട്ടനെ അറസ്റ്റുചെയ്യണമെന്നത് നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. അതേതായാലും സ്വപ്നം കണ്ടാൽ മതി.

പത്തുമണിയായി. കോടതി നടപടികൾ തുടങ്ങി. അശോകന്റെ വക്കീൽ വാദം തുടങ്ങി. സ്വാഭാവിക കള്ളിൽ ഡയസേപാമും ഫിനോ ബാർബിറ്റോണും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന റിപ്പോർട്ട് മുൻ നിർത്തിയായിരുന്നു വാദം. ഈ കെമിക്കലുകളുടെ പ്രവർത്തനം മൂലമാണ് കള്ളു കുടിക്കുന്നവർ പൂസാകുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു പ്രതിഭാഗം വക്കീൽ, ലാബ് റിപ്പോർട്ട് വരുമ്പോൾ എല്ലാം ബോധ്യമാകുമെന്നും വിശദീകരിച്ചു. ഇതിനുപുറമേ മൂലപ്പാലിലും ഇവ രണ്ടും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാലാണ് കുഞ്ഞുങ്ങൾ മൂലപ്പാൽ കുടിച്ച് ഉറങ്ങുന്നതെന്നും അതിനു തെളിവായി മൂലപ്പാലിൽ ഇവ അടങ്ങിയതിന്റെ ലാബ് റിപ്പോർട്ടും സമർപ്പിച്ചു.

എന്നാൽ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ വാദം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. സ്വാഭാവിക കള്ളിൽ ഈ രണ്ടു രാസപദാർത്ഥങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്നതു സത്യം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അശോകന്റെ ഗോഡൗണിൽ നിന്നും പിടിച്ച വ്യാജക്കള്ളിന്റെ സാമ്പിൾ പരിശോധനയിൽ ക്രമാതീതമായി ഉണ്ടെന്നാണ് റിപ്പോർട്ട്. ഈ തെളിയിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ട് ഉടനതന്നെ ലാബിൽ നിന്നെത്തുമെന്നറിയിച്ച പ്രോസിക്യൂഷനെ നോക്കി പ്രതിഭാഗം വക്കീൽ അർത്ഥഗർഭമായി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് വരട്ടെ. എന്നു പറഞ്ഞു. റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഫാക്സ് വരുന്നതു നോക്കിയിരുന്ന ഇരു കക്ഷികളുടെയും ആകാംക്ഷയ്ക്കിടയിൽ കോടതി ഉച്ചയൂണിനു പിരിഞ്ഞു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് കോടതി വീണ്ടും കുടിയപ്പോൾ അത്യാഹ്ലാദത്തോടെ ഔദ്യോഗിക റിപ്പോർട്ടർ വരുംമുമ്പേ ലാബ് റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഫാക്സ് കോപ്പിയുമായി പ്രതിഭാഗം വക്കീൽ കോടതിയിലേക്ക് ഓടിയെത്തി. റിപ്പോർട്ട് വായിച്ച ജഡ്ജി എന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടോ എന്ന് പ്രോസിക്യൂട്ടറോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു കുറിപ്പ് ജഡ്ജിക്കു നൽകി.

കോടതി മുറിയിൽ ഒരു നിമിഷം സമ്പൂർണ്ണ നിശബ്ദ പടർന്നു. എല്ലാ കണ്ണുകളും ജഡ്ജിയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. കേസ് നാലുമണിക്ക് വീണ്ടും പരിഗണിക്കുന്നതിനായി മാറ്റി. പ്രതിഭാഗത്താർക്കും ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. ഇനിയെന്തു പരിഗണിക്കാൻ? ജാമ്യം നൽകുക മാത്രം വഴി. പക്ഷേ, എന്തായിരിക്കും ആ കുറിപ്പ്?

സമയം നാലുമണി. ആകാംക്ഷകൾക്ക് അന്ത്യം കുറിച്ച് പ്രോസിക്യൂട്ടർ തന്റെ റൂമിൽ നിന്ന് ഒരു ഫാക്സ് സന്ദേശവുമായി കോടതി മുറിയിലെത്തി. റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഔദ്യോഗിക കോപ്പിയായിരുന്നു പ്രോസിക്യൂട്ടർ സമർപ്പിച്ചത്. ഇതായിരുന്നു റിപ്പോർട്ടിന്റെ സാരാംശം.

സ്വാഭാവിക കള്ളിൽ 6.8 ശതമാനം ഡയസേപാമും, 4.6 ശതമാനം ഫിനോബാർബിറ്റോണും ഉണ്ട്. ഇത്രയും വായിച്ചപ്പോൾ അശോകനും കുട്ടരും ആഹ്ലാദഭരിതരായി. ജഡ്ജി തുടർന്നു.

എന്നാൽ വി.കെ. അശോകൻ എന്ന അബ്കാരി കോട്രാക്ടറുടെ കള്ള ഗോഡൗണിൽ പരിശോധന നടത്തിയ ഉദ്യോഗസ്ഥരും സംഘവും ശേഖരിച്ച കള്ള ഹൈദരാബാദിലെ നാഷണൽ ഫോറൻസിക് ആൻഡ് കെമിക്കൽ ലാബിൽ നടത്തിയ രാസപരിശോധനയിൽ ഈ കള്ളിൽ 12-16 ശതമാനത്തോളം ഡയസേപാമും 10-12 ശതമാനം ഫിനോബാർബിറ്റോണും അടങ്ങിയതായി തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത് തുടർച്ചയായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആന്തരികാവയവക്ഷതവും പെട്ടെന്നുള്ള മരണവും വരെ വിളിച്ചു വരുത്തും. തെളിപ്പോയി അശോകനും വക്കീലും.

“സർ, ഇതെങ്ങനെ ശരിയാകും? പരിശോധന നടത്തിയത് ബാംഗ്ലൂരിലാണല്ലോ.” അഭിഭാഷകൻ ചോദിച്ചു. ബാംഗ്ലൂരിലെ ലാബ് പരിശോധനയിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തതിനാൽ ഹൈദരാബാദ് ഉൾപ്പെടെ നാലിടത്ത് സാമ്പിളുകൾ പരിശോധനയ്ക്കയച്ചതായി പ്രോസിക്യൂട്ടറെ വെളിപ്പെടുത്തി. ഇരിങ്ങാലക്കുട വ്യാജക്കള്ള ഡിപ്പോയിൽ നിന്ന് ശേഖരിച്ച സാമ്പിളുകളാണ് വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പരിശോധനയ്ക്കയച്ചതെന്നും പ്രോസിക്യൂട്ടർ അറിയിച്ചു.

ഇതുകേട്ട അശോകനും കുട്ടർക്കും ആകാശം കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞു. തങ്ങളറിയാതെ ഈ ഭരണചക്രം എങ്ങനെ തിരിഞ്ഞുവെന്നായി അവരുടെ ചിന്ത. അതാണ് കളക്ടർ ടിക്കാറാം മീണ. പ്രതികളുടെ നീക്കം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞ് ഒരുമുഴം മുമ്പേ എറിഞ്ഞ് വി.കെ. അശോകൻ എന്ന പ്രതിയോഗിയായ ഗോലിയാത്തിനെ വീഴ്ത്തിയ ദാവീദ്.

ഇനി വിധിയെന്തെന്നറിയേണ്ടതുണ്ടോ. ജാമ്യമില്ലാ വകുപ്പുകളോടെ അശോകൻ അകത്ത്. എല്ലാം സുരക്ഷിതമെന്നു കരുതിയ അഭിഭാഷകന് ഇത്ര വലിയൊരു പിഴവു വന്നതിൽ പരിതപിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റു വഴിയില്ലല്ലോ. ഇതിനിടെ അശോകനെതിരെ കൂടുതൽ തെളിവുകളുമായി

നാലാം തുണിനപ്പുറം

എസ്.പി.ബി.സന്ധ്യയും രംഗത്തെത്തി. പലതവണ ജാമ്യത്തിനായി ശ്രമിച്ച അശോകനെതിരെ പുതിയ കേസുകളും പുതുപുത്തൻ തെളിവുകളുമായി കോടതിയിലെത്തിയ സന്ധ്യ അശോകനു കൂച്ചുവിലങ്ങിട്ടു. കോടിക്കണക്കിനു രൂപയുടെ കിസ്ത് അടയ്ക്കാത്തതിന്മേൽ ഖജനാവിനു വരുത്തിയ സാമ്പത്തിക നഷ്ടം അനധികൃത സ്വത്തു സമ്പാദനം. ഇതിനിടെ അശോകന്റെ പല ഗോഡൗണുകളിൽ നിന്ന് ബീവറേജസ് കോർപ്പറേഷന്റെ സ്റ്റിക്കർ ഇല്ലാത്ത വിദേശമദ്യങ്ങളും പിടികൂടി.

ഈ ഗോഡൗണുകളിലെ ഒരു മുറി തുറന്ന പരിശോധന സംഘം ഞെട്ടി. ബീവറേജസ് കോർപ്പറേഷൻ എം.ഡി.യുടെ ഒപ്പ് പ്രിന്റ് ചെയ്ത സ്റ്റിക്കറുകളുടെ വൻ ശേഖരം. ബോട്ടിലിംഗ് യൂണിറ്റുകളിൽ നിന്ന് ബീവറേജസ് കോർപ്പറേഷനുകളിലേക്കു പോകേണ്ട വിദേശമദ്യ ലോഡ് കടത്തിക്കൊണ്ട് വന്ന് സ്റ്റിക്കർ ഒട്ടിച്ച് സ്വന്തം ബാറുകളിലും വിദേശ മദ്യഷോപ്പുകളിലും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനായിരുന്നു ഈ സ്റ്റിക്കർ കടത്തൽ. ഇതെങ്ങനെ പ്രിന്റ് ചെയ്തുവെന്ന് ഇന്നും തെളിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഓർക്കുക. ബോട്ടിലിംഗ് യൂണിറ്റുകളിൽ നിന്നും വാങ്ങുന്ന മദ്യത്തിന് പ്രൂഫ് ലിറ്ററിന് 200 ശതമാനം കിസ്ത് ഈടാക്കിയ ശേഷമാണ് ബീവറേജസ് കോർപ്പറേഷൻ എം.ഡി.യുടെ ഒപ്പ് അടിച്ച സ്റ്റിക്കർ ഒട്ടിക്കുന്നത്. അതായത് ഒരു ലിറ്റർ ഹണിബീയ്ക്ക് 100 രൂപയാണ് ബോട്ടിലിംഗ് യൂണിറ്റുകളിൽ വിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിന്റെ രണ്ടായിരം ശതമാനം നികുതി ഈടാക്കിയ ശേഷം 300 രൂപയ്ക്കായിരിക്കണം കടകളിൽ വിൽക്കേണ്ടത്. അതായത് സർക്കാരിന് ഒരു കുപ്പിക്ക് ലഭിക്കേണ്ട 200 രൂപ നേരെ പോക്കറ്റിലേക്ക്. അങ്ങനെ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി കേസുകളുടെ കൂട്ട പരമ്പര. അതു പിന്നീട് അശോകനെന്ന ധനാഡ്യനും സന്ധ്യ എന്ന ഐ.പി.എസ്. ഉദ്യോഗസ്ഥയും തമ്മിലുള്ള നേർക്കുനേർ പോരാട്ടമായി.

ഏതായാലും സമ്പത്തും അധികാരവും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടം ഏതാണ്ട് രണ്ടുമാസത്തോളം അശോകനെ ജയിലടിക്കളെണ്ണിച്ചു. പിന്നീട് ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്ന് ഒറ്റ സിറ്റിങ്ങിന്റെ നാലും അഞ്ചും ലക്ഷം വാങ്ങുന്ന സുപ്രീം കോടതിയിലെ പ്രമുഖ അഭിഭാഷകനെത്തിയാണ് അശോകന് ജാമ്യം നേടിക്കൊടുത്തത്.

അധികാരമോ സമ്പത്തോ? ഏതാണ് ജയിച്ചത്? ആദ്യ വിജയം അധികാരത്തിനായിരുന്നുവെങ്കിൽ അന്തിമവിജയം സമ്പത്തിനു തന്നെയായിരുന്നു. എൽ.ഡി.എഫ്. സർക്കാർ ഭരിക്കുന്ന കാലത്തായിരുന്നു ഈ സംഭവം. ടി.ശിവദാസ മേനോനായിരുന്നു എക്സൈസ് മന്ത്രി. ആദ്യ കാലത്തു മീണയ്ക്കൊപ്പം നിന്ന സർക്കാർ പിന്നീടു നിലപാടുമാറ്റി. എന്തായിരിക്കാം കാരണമെന്നുഹിക്കാമല്ലോ. മാസപ്പട. അതുതന്നെ

കാരണം. അതിലെ ചില പേരുകൾ പുറത്തുവന്നാൽ പാർട്ടിയുടെയും സർക്കാരിന്റെയും സൽപ്പേരിനു കളങ്കം ചാർത്തും.

നേരിട്ടാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും മീണ ഡയറിയിൽ പേരുവെട്ടിക്കളയാനോ പേജ് കീറിക്കളയാനോ തയ്യാറായില്ല. തുമ്മിയാൽ തെറിക്കുന്ന മൂക്കൊണെങ്കിൽ തെറിച്ചു പോകട്ടെ, എന്ന നിലപാടിൽ നിന്ന മീണ ഉടനെ തന്നെ തെറിച്ചു. തൃശൂർ ജില്ലയിൽ തന്നെ സ്വതന്ത്രാധികാരമുള്ള കേരള ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ (കില) ഡയറക്ടറായി ട്രായിരുന്നു നിയമനം. പകരം ജില്ലാകളക്ടറായി എത്തിയതാകട്ടെ കില ഡയറക്ടറായിരുന്ന രാജു നാരായണസ്വാമി. കാതുകുത്തിയവൻ പോയപ്പോൾ കടക്കുനിട്ടവൻ വന്നു. അത്രതന്നെ.

കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. കേസുകൾ ഓരോന്നായി തീർന്നു. അശോകൻ അബ്കാരി ജീവിതത്തിൽ വീണ്ടും അടിവെച്ചു കയറി. ഇതിനിടെ ആന്റണി സർക്കാർ വന്നപ്പോൾ സ്വകാര്യമേഖലയിൽ മദ്യനിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തിയത് അശോകനെ ഉലച്ചു. എന്നാൽ കള്ളിലും ബാർ ഹോട്ടൽ ശൃംഖലകളിലും പിടിച്ചു നിന്ന അശോകൻ തളർന്നില്ല. സന്ധ്യ സ്ഥാനക്കയറ്റം കിട്ടി ഐ.ജി.യായി സ്ഥലം മാറിപ്പോയി. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അശോകന്റെ കേസുകൾ ഒന്നൊന്നായി തീർന്നു. വേണ്ടത്ര തെളിവുകളില്ല എന്ന കാരണത്താൽ എല്ലാ കേസുകളും തള്ളിപ്പോയി. ഇപ്പോൾ അശോകൻ പൂർണ്ണമായും സ്വതന്ത്രൻ. നിരവധി ബാറുകളുടെ അല്ലെങ്കിൽ ബിയർ പാർലർ ശൃംഖലകളുടെ ഉടമ.

അന്തിമ വിജയം ആർക്ക്? അധികാരത്തിനോ? സമ്പത്തിനോ? ഇതാണ് നമ്മുടെ ജനാധിപത്യം എന്ന സത്യം. വ്യാജക്കള്ളു റെയ്ഡിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു അബ്കാരി കുടിയുണ്ടായിരുന്നു. കല്ലട ബാറുകളുടെ ഉടമ. അശോകനു ജാമ്യം കിട്ടി. പക്ഷേ കല്ലടയ്ക്കതു കിട്ടിയില്ല. നിരവധി വർഷത്തെ കിസ്റ്റ് കുടിശിക അടയ്ക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ഈ അബ്കാരി കോട്രാക്ടർ സാമ്പത്തികമായി തകർന്നുപോയതായാണ് അറിവ്.

ടിക്കറാം മീണ എന്ന ജില്ലാകളക്ടർ വളരെ ജനകീയനായിരുന്നു. അന്യ സംസ്ഥാനക്കാരനായ ഇദ്ദേഹത്തെ തൃശൂർക്കാർ ഏറെ ആദരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ജനങ്ങൾക്കൊപ്പമായിരുന്നു. ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥകളെ അങ്ങേയറ്റം ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ് അധികാരവികേന്ദ്രീകരണവും ത്രിതലപഞ്ചായത്ത് സംവിധാനവും ജില്ലയിൽ നടപ്പിലാക്കിയത്. അധികാരവികേന്ദ്രീകരണ സംവിധാനത്തിന്റെ പ്രോട്ടോക്കോൾ പ്രകാരം ജില്ലാപഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റ് ആണ് ജില്ലാകളക്ടർക്കു മുമ്പിൽ.

എന്നാൽ എക്സിക്യൂട്ടീവ് അധികാരം ജില്ലാകളക്ടർക്കു തന്നെ. പലയിടത്തും ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കിടയിൽ മുറുമുറുപ്പും പല്ലിരുമ്മലും

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ഉണ്ടായെങ്കിലും ഉത്തരേന്ത്യക്കാരനായ ഈ സിവിൽസർവ്വീസ് ഓഫീസർ അന്നത്തെ ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റ് വിശാലാക്ഷി ടീച്ചർക്ക് ബഹുമാനത്തോടെ അധ്യക്ഷ പദവികൾ ഒഴിഞ്ഞു നൽകിയിരുന്നു.

നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ മീണ പോയപ്പോൾ സ്വാമി വന്നു. സ്വാമി വന്നപ്പോൾ കോലാഹലം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. സ്വാമിയുടെ വിശേഷങ്ങൾ അടുത്ത അധ്യായത്തിൽ.

●

റാങ്കുകളുടെ തോഴൻ സ്വാമി, എന്നും വിവാദങ്ങളുടെ കൂടെപ്പിറപ്പ്

എസ്.എസ്.എൽ.സി.ഒന്നാം റാങ്ക്, പ്രീഡിഗ്രി ഒന്നാം റാങ്ക്, കേരള എൻജിനീയറിംഗ് എൻട്രൻസ് ഒന്നാം റാങ്ക്, ഓൾ ഇന്ത്യ എൻജിനീയറിംഗ് എൻട്രൻസ് പത്താം റാങ്ക്, ചെന്നൈ ഐ.ഐ.ടി. കമ്പ്യൂട്ടർ എൻജിനീയറിംഗ് (ബി.ടെക്) ഒന്നാം റാങ്ക്, ഐ.എ.എസ് (IAS) ഒന്നാം റാങ്ക്, ഐ.എ.എസ്. ട്രെയിനിംഗ് ഒന്നാം റാങ്ക്; വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ കൈവച്ചതെല്ലാം പൊന്നാക്കിയ ഈ സിവിൽ സർവ്വീസുകാരൻ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനിൽ തൊട്ടതെല്ലാം പൊന്നാക്കി. പക്ഷേ, പിഴച്ചു പോയി.

പട്ടരിൽ പൊട്ടനില്ല. അതിബുദ്ധിമാന്മാർക്ക് സ്വാഭാവിക വിവേക മില്ലാതായാൽ എന്തുചെയ്യും? പറയുന്നത് മറ്റാരെയും കുറിച്ചല്ല. കേരളം കണ്ട ഏറ്റവും ബുദ്ധിമാന്മാരിൽ ഒരാളും സംസ്ഥാന കൃഷിവകുപ്പ് സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്ന രാജു നാരായണ സ്വാമി ഐ.എ.എസ്. നെക്കുറിച്ചാണ് മേൽപറഞ്ഞ വിവരങ്ങളെല്ലാം. ഞാൻ പത്താം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് അധ്യാപകരും വീട്ടുകാരുമൊക്കെ മാതൃകയാക്കി പറഞ്ഞിരുന്നത് ചങ്ങനാശേരി എസ്.ബി.കോളേജിലെ അധ്യാപകനായിരുന്ന അയ്യർ സാറുടെ ഏകപുത്രനായ രാജു നാരായണ സ്വാമിയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

1983 ൽ എസ്.എസ്.എൽ.സി. പരീക്ഷാഫലം പുറത്തുവന്നപ്പോൾ സകലരും ഞെട്ടി. എസ്.എസ്.എൽ.സി. പരീക്ഷയിൽ പെൺകുട്ടികൾ കൂണ്ടായിരുന്ന മേല്ക്കോയ്മ കാറ്റിൽ പറത്തിക്കൊണ്ട് മൊത്തം മാർക്കിൽ പതിറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്കമുള്ള സർവ്വകാല റിക്കാർഡും ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് 600 ൽ 584 മാർക്ക് നേടിക്കൊണ്ട് വെളുത്തു കുറുകിയ ഒരു പയ്യന്റെ ഫോട്ടോ സഹിതം പത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാംപേജിൽ വാർത്ത കളോടു വാർത്ത. അതുവരെ മലയാളികൾക്ക് അന്യം നിന്നുപോയിരുന്ന സിവിൽസർവ്വീസ് രംഗത്തേക്കാണ് താൻ ലക്ഷ്യമിടുന്നതെന്ന് ആ കൊച്ചു പയ്യന്റെ പ്രഥമ അഭിമുഖത്തിൽ തന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് എപ്പോഴെന്ന് മാത്രമെ എല്ലാവരിലും അവശേഷിച്ചിരുന്ന ചോദ്യം. സച്ചിൻ ടെണ്ടുൽക്കറിനെപ്പോലെ ഇവൻ റിക്കാർഡുകളുടെ തോഴനായി മാറുമെന്ന് അന്നുതന്നെ പലരും പ്രവചിച്ചിരുന്നു.

കണക്ക്, സയൻസ് വിഷയങ്ങളിൽ നൂറു ശതമാനം മാർക്ക് നേടിയ നാരായണസ്വാമി കണക്ക്, സയൻസ് വിഷയങ്ങൾ ഡബിൾ മെയിൻ ആയി എടുത്ത് പ്രീഡിഗ്രിക്ക് രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിലും ഗാസീജി

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ഒന്നാം റാങ്കോടെ പാസായി. പിന്നാലെ വന്ന കേരള എഞ്ചിനീയറിംഗ് പ്രവേശന പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാം റാങ്കും നാഷണൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ് പ്രവേശന പരീക്ഷയിൽ പത്താം റാങ്കും നേടിയ സ്വാമി ചെന്നൈ ഐ.ഐ.ടി.യിൽ ആദ്യമായി ആരംഭിച്ച ബി.ടെക് കമ്പ്യൂട്ടർ സയൻസിനു ചേർന്നപ്പോൾ പലരും കരുതി അവൻ വാക്കു മാറ്റിയെന്ന്. എസ്.എസ്.എൽ.സി. പാസായപ്പോൾ പറഞ്ഞത് സിവിൽ സർവ്വീസുകാരനാകുമെന്നാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ എൻജിനീയറിംഗിനു ചേർന്നതെന്തിന്? നാരായണസ്വാമി പക്ഷേ ഇക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു പ്രതികരണവും നടത്തിയില്ല.

വാർത്തകളിൽ നിന്നു കുറെക്കാലം മാറിനിന്ന സ്വാമി നാലുവർഷത്തിനുശേഷം വീണ്ടും വാർത്താപുരുഷനായി. അഖിലേന്ത്യാ ബി.ടെക്. പരീക്ഷയിൽ (ഐ.ഐ.ടി.കളിൽ)ഒന്നാം റാങ്ക് നേടിയാണ് അത്തവണത്തെ വിജയ കിരീടം. രാജ്യം അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ ഗവേഷകനായി നാരായണ സ്വാമി മാറുമെന്ന് പലരും പ്രവചിച്ചു. കാരണം മദ്രാസ് ഐ.ഐ.ടി.യിൽ പഠിച്ചിരുന്നപ്പോൾ നടത്തിയ പല ഗവേഷണങ്ങളും അന്നത്തെ പല അന്താരാഷ്ട്ര കമ്പ്യൂട്ടർ ജേർണലുകളിൽ ഇടം പിടിച്ചിരുന്നു. അതിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഒന്നാണ് സൂപ്പർ കമ്പ്യൂട്ടറിനെക്കുറിച്ചു നടത്തിയ ഗവേഷണം. അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിൽ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചു പറ്റിയ ഈ ഗവേഷണം രാജുവിനെ അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിൽ ഏറെ പ്രസിദ്ധനാക്കി. ഫ്രഞ്ച് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കോടിക്കണക്കിനു രൂപയുടെ സ്കോളർഷിപ്പോടുകൂടി ഫ്രാൻസിൽ ഉപരിപഠനം നടത്താനുള്ള ഒരു വലിയ അവസരമാണ് ഈ യുവ ഗവേഷകനെ തേടി വന്നത്. എന്നാൽ തനിക്കു ലഭിച്ച ഈ അവസരം രാജു വിനയപൂർവ്വം നിരസിച്ചപ്പോൾ പലരും അത്ഭുതം കുറി. പിന്നീട് പലപ്പോഴും നിരവധി ജോലി അവസരങ്ങളുമായി രാജുവിനു പിന്നാലെ അവർ വട്ടമിട്ട് പറന്നു. വൻ ഓഫറുകളിൽ രാജു നാരായണസ്വാമി എന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ എഴുതി വീഴുമെന്നു കരുതി. പല ദേശീയ മാധ്യമങ്ങളും എഴുതി പിടിപ്പിച്ചു. ഒരു സൂപ്പർ ബ്രെയിൻ കുടി രാജ്യം വിടുന്നു.

പലരുടെയും നിരീക്ഷണങ്ങളെയും പ്രവചനകളെയും അസ്ഥാനത്താക്കിക്കൊണ്ടു രാജു വീണ്ടും വാർത്തകളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നു. കേന്ദ്ര സിവിൽ സർവ്വീസ് ഒന്നാം റാങ്ക് നേടിക്കൊണ്ടായിരുന്നു രാജു നാരായണ സ്വാമി എന്ന സൂപ്പർ കമ്പ്യൂട്ടർ ഇക്കുറി വീണ്ടും വാർത്താപുരുഷനായി മാറിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഐ.ഐ.ടി.യിലെ ഗവേഷണ വിഷയമായിരുന്നു സൂപ്പർ കമ്പ്യൂട്ടർ. അങ്ങനെ രാജു നാരായണസ്വാമി എന്ന രാജ്യസ്നേഹി തന്റെ രാജ്യത്തോടുള്ള കടപ്പാടും ജനങ്ങളോടുള്ള വാഗ്ദാനവും ഒരു ചുണകുട്ടിയെപ്പോലെ നിർവ്വഹിച്ചു.

പാട്ടാലയിലെ പഠിപ്പിസ്തുകളായ ഉത്തരേന്ത്യക്കാരായ സിവിൽ

സർവ്വീസ് ട്രെയിനികൾക്ക് എപ്പോഴും ഒരു തലവേദനയായിരുന്നു. ഒരു മേഖലയിൽപ്പോലും തോറ്റുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകാതെ വന്ന രാജ്യ ഒടുവിൽ സിവിൽ സർവ്വീസ് ട്രെയിനിംഗിൽ ഒന്നാം റാങ്കോടെ പാസായി. തന്റെ ഇഷ്ട മേഖലയായ ഇന്ത്യൻ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് സർവ്വീസ് (IAS) ൽ ചേർന്ന അദ്ദേഹം തിരുവല്ല സബ് കളക്ടറായിട്ടാണ് ആദ്യം നിയമിതനായത്. അമൃത വിശ്വ വിദ്യാപീഠത്തിൽ നിന്നും ഡോക്ടറേറ്റ്. ഇപ്പോൾ ഗുജറാത്തിലെ നാഷണൽ സ്കൂൾ ഓഫ് ലോയിൽ നിന്ന് രണ്ടാമത്തെ പി.എച്ച്.ഡി.നേടാനുള്ള അവസാന തയ്യാറെടുപ്പിലാണ്. വേൾഡ് ബാങ്ക് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സഹകരണത്തോടെ ഡൽഹിയിലെ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഡിസാസ്റ്റർ മാനേജ്മെന്റ് സംഘടിപ്പിച്ച 10 കോഴ്സുകളിൽ മുഴുവനിലും ഒന്നാം റാങ്കോടെ പാസ്സായ ഏക സിവിൽ സെർവന്റ് ആയ രാജ്യ നാരായണസ്വാമി എന്ന ബുദ്ധിജീവി രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ കണ്ണിലെ കരടായിരുന്നു. അഴിമതിക്കു കൂട്ടുനിൽക്കാത്ത സത്യസന്ധനായ ഈ ഐ.എസ്.കാർക്ക് പല രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെയും അഴിമതി പുറത്തുകൊണ്ടു വരികയും അതുവഴി പലരുടെയും അധികാര കസേരകൾ തെരുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ സംസ്ഥാന ഔദ്യോഗിക ഭാഷാ വിഭാഗം പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറിയാണ്.

രാജ്യ പത്താം ക്ലാസിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ തന്നെ മകന്റെ പഠനത്തിനായി അധ്യാപികയായ അമ്മ ദീർഘകാല അവധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പരീക്ഷാസമയമായപ്പോൾ പ്രൊഫസറായ അച്ഛനും അവധിയെടുത്ത് മകനെ പഠിപ്പിച്ചു. രാജ്യവിന്റെ ലക്ഷ്യം നിറവേറ്റുവരെ അവർ മകനു ഇടംവലമായി നിന്നു സഹായിച്ചു. സബ് കളക്ടറായപ്പോൾ മകൻ നല്ല സാമ്പത്തിക ശേഷിയുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് വിവാഹാലോചനയും വന്നു. വധു ഡോക്ടർ. ഭാര്യാപിതാവ് ഒരു വൻകിട കോട്രാക്ടർ. കേരളം കണ്ട ഏറ്റവും മിടുക്കനായ ഐ.എ.എസുകാരനെ മരുമകനാക്കാൻ ആരാണിഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുക? പക്ഷേ, രാജ്യവാകട്ടെ പഠനത്തിലെന്നപോലെ തന്റെ കർമ്മമണ്ഡലത്തിലും കർക്കശക്കാരനായിരുന്നു.

കേരളത്തിലെ ഐ.എ.എസ്.പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കും മുമ്പുതന്നെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. ആദ്യ പോസ്റ്റിംഗ് ഭാര്യ വീടിനടുത്തു തന്നെ. തിരുവല്ലയിൽ സബ്കളക്ടറായി. താൻ ആദ്യം ഒപ്പുവയ്ക്കുന്ന ഫയൽ പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാവണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പിൽ ആദ്യ ഫയൽ വന്നു. ഒരു വലിയ സമൂഹത്തിന്റെ തന്നെ സഞ്ചാര സ്വാതന്ത്ര്യം തടസ്സപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് റോഡ് കൈയ്യേറി നിർമ്മിച്ച മതിൽ പൊളിച്ചു നീക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള കൂട്ട ഒപ്പുശേഖരണത്തോടു കൂടിയ ഒരു പൊതു താല്പര്യ പരാതിയായിരുന്നു അത്. ഫയൽ ആമുഖം വായിച്ച സ്വാമി സന്തോഷത്തിലായി. താൻ ആഗ്രഹിച്ചതു

നാലാം തുണിനച്ചുറം

പോലെ ഒരു പൊതുനന്മയുളവാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തീർപ്പു കൽപ്പിക്കാനുള്ള ഫയൽ ആണല്ലോ ലഭിച്ചതെന്നോർത്ത് അദ്ദേഹം ആർത്തിയോടെ ഫയൽ വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യപേജ് വായിക്കും മുമ്പ് ചുണ്ടിൽ വിരിഞ്ഞ പുഞ്ചിരി അപ്രത്യക്ഷമായി. മധുരിച്ചിട്ടു തുപ്പാനും വയ്യ കയ്യിട്ടു ഇറക്കാനും വയ്യ. സബ്കളക്ടർക്ക് ഇച്ഛാഭംഗമായി. എന്തു ചെയ്യും! പരാതിയിൽ ഉന്നയിച്ച മതിലിന്റെ ഉടമ മറ്റാരുമല്ല. സ്വന്തം ഭാര്യാപിതാവ്!

ഒരു സിവിൽ സർവ്വീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ ആദ്യമായി ലഭിച്ച ഫയൽ ആണ്. സത്യത്തിന്റെ കൂടെ നിന്നില്ലെങ്കിൽ ഒന്നാം റാങ്കോടെ പാസായ പരിശീലന പരിപാടിക്കൊടുവിൽ നടത്തിയ സത്യ പ്രതിജ്ഞാ വാചകം മണിക്കൂറുകൾക്കകം ലംഘിക്കേണ്ടി വരും. ജനങ്ങളെ സേവിക്കാൻവേണ്ടിയിട്ടാണ് അറിയാവുന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ ഉദ്യോഗം വേണ്ടെന്നു വച്ച് സിവിൽ സർവ്വീസ് ഉദ്യോഗം നേടിയത്. സ്വാമി ഒരു നിമിഷം ചിന്തിച്ചു. തന്നിലെ ധർമ്മത്തിന്റെ മൂല്യ മതിലാണിതെന്ന് സത്യ സന്ധനായ ആ ബ്രാഹ്മണൻ തീരുമാനിച്ചു. അപ്പോൾത്തന്നെ മതിൽ പൊളിച്ചു മാറ്റാൻ അദ്ദേഹം ഉത്തരവിട്ടു.

പോലീസ് അകമ്പടിയോടെ പൊതുമരാമത്ത് വകുപ്പ് മതിൽ പൊളിച്ചു നീക്കി. ഉത്തരവ് പിൻവലിക്കാൻ ഉന്നതങ്ങളിൽ നിന്നും സമ്മർദ്ദങ്ങളുണ്ടായെങ്കിലും അദ്ദേഹം വഴങ്ങിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേഴ്സണൽ ഫോണിലേക്ക് ഭാര്യയുടെയും ഭാര്യാപിതാവിന്റെ ഫോൺ കോളുകൾ നിരന്തരമായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. വൈകുന്നേരമായി ഓഫീസ് കർത്തവ്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം ഔദ്യോഗിക കാനിൽ അദ്ദേഹം ഭാര്യാവിട്ടിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. വീട്ടുപടിക്ക് എത്തിയശേഷം ഔദ്യോഗിക കാർ മടക്കിയയച്ച് അദ്ദേഹം അകത്തേക്ക് കയറി. ഉമ്മറ പ്ലടിയിൽ വെച്ചുതന്നെ അകത്തേക്ക് കയറുന്നതിൽ നിന്നും വിലക്കി. പിന്നീടങ്ങോട്ട് അസഭ്യവർഷം. ഇപ്പോൾ നിനക്കെങ്ങനെ ബന്ധങ്ങളുണ്ടായി. നീ മനുപൂർവ്വം ഫോണെടുക്കാതിരുന്നതല്ലെ. അവളെക്കൊണ്ട് വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചതിനു പിന്നിൽ പല ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. നീയതു മുളയിലെ നുള്ളി. ഇതായിരുന്നു ഭാര്യാപിതാവിന്റെ പ്രതികരണമെന്ന് സ്വാമി ഒരിക്കൽ എന്നോടു തന്റെ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞു.

ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യദിനം തന്നെ വൻ കരഘോഷം നേടിയ ഈ യുവ ഐ.എ.എസുകാരൻ പക്ഷേ തന്റെ ഭാര്യവീട്ടിൽ അപമാനഭാരം കൊണ്ട് വിതുമ്പിപ്പോയി. ഔദ്യോഗിക വസതി ഉണ്ടായിട്ടും ഭാര്യവീട്ടുകാരുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി അവിടെ തങ്ങിയ സ്വാമി തനിക്ക് ഭാര്യവീട്ടുകാർ വിവാഹസമ്മാനമായി നൽകിയ ആഡംബരക്കാനിന്റെ കീ എടുത്ത് പുറത്തേക്ക് പോകാനൊരുങ്ങിയ

പ്പോൾ ഭാര്യപിതാവ് കാറിന്റെ കീ തിരിച്ചു വാങ്ങി.

“ഇതെന്റെ മകൾക്ക് ഞാൻ നൽകിയ സമ്മാനമാണ്. നിനക്ക് അത് ഉപയോഗിക്കാനുള്ള അർഹതയില്ല.”

വീണ്ടും അപമാനിതനായ സ്വാമി ഭാര്യയോട് കൂടെ വരാൻ വിളിച്ചു. ഒന്നല്ല. പലവട്ടം. പക്ഷേ, പണക്കാരനായ അച്ഛനൊപ്പം നിൽക്കാനായിരുന്നു അവരുടെ തീരുമാനം. സ്വാമി പറഞ്ഞു.

പിന്നീട് ഒരു ഓട്ടോ പിടിച്ചു അദ്ദേഹം ഗസ്റ്റ് ഹൗസിലേക്ക് പോയി.

ജീവിതത്തിൽ ഒരിടത്ത് ജയിച്ചപ്പോൾ മറ്റൊരിടത്ത് പരാജയം. സ്വാമി എന്ന ഐ.എ.എസ്.കാരുടെ വിധി അന്നു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

തനിക്കു വിധിക്കപ്പെട്ട ജീവിതപങ്കാളിയുമായുള്ള ബന്ധം വേർപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ കാര്യങ്ങൾ എത്തി. അവിടെയും തീർന്നില്ല കാര്യങ്ങൾ. സ്വാമി എവിടെയെല്ലാം ജോലി നോക്കിയോ അവിടെയെല്ലാം ഭാര്യപിതാവിന്റെ ശല്യം തുടർന്നു. സ്വാമിയെ തേജോവാധം ചെയ്യാൻ മാധ്യമങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ചു. കിങ്കരന്മാരെ അയച്ച് ശല്യം ചെയ്തു. എന്തെങ്കിലും നല്ലകാര്യം ചെയ്താൽ അതിനു മറുവശവുമായി ആളുകളെക്കൊണ്ട് ഇല്ലാക്കഥകളുണ്ടാക്കി നാണം കെടുത്തുക. എവിടെയെങ്കിലും സ്വസ്ഥമായി ജോലി ചെയ്യുന്നു എന്നു കണ്ടാൽ ഉന്നതങ്ങളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തി സ്ഥലം മാറ്റുക ഏറ്റവും ലോപപ്രാപ്തം തന്നെക്കൊണ്ട് ജൂനിയറായവരുടെ കീഴിൽ പോലും പോസ്റ്റിംഗ് നടത്താൻ വരെ ഭാര്യപിതാവ് സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതായി സ്വാമി ആരോപിക്കുന്നു. സ്വാമിയെ എങ്ങനെ എങ്കിലും സർവ്വീസിൽ നിന്നും പുറത്താക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളായിരുന്നു പല ഘട്ടങ്ങളിലായി നടന്നു വന്നത്.

ഫ്രാൻസിസിനറിയാമോ, മനസുമടുത്ത് ഐ.എ.എസ്.കുപ്പായം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് പഠിച്ച പഴയ പണിക്കു പോയാലോ എന്ന് പലവട്ടം ഒരുങ്ങിയതാണ്. പലവട്ടം ദീർഘകാല അവധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. സമ്മതിക്കില്ല. ഒരു വിധത്തിലും സമാധാനപരമായി തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. രാജ്യ നാരായണസ്വാമി ഐ.എ.എസ്. എന്ന തൃശ്ശൂർ ജില്ലാകളക്ടർ എന്റെ ചുമലിൽ കൈവച്ച് കണ്ഠമിടി കണ്ണീർ വാർത്ത. തന്റെ വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ മറക്കാനാവാത്ത ഏടുകൾ പങ്കുവെച്ചപ്പോൾ ഞാൻ സ്തംഭിച്ചിരുന്നു പോയി.

ഏതാണ്ട് 20 വർഷം മുമ്പായിരുന്നു സംഭവം. അദ്ദേഹം തൃശ്ശൂർ ജില്ലാകളക്ടർ ആയിരുന്നപ്പോൾ ഒരിക്കൽ എന്റെ ഓഫീസിലേക്ക് ഒരു ഫോൺ വന്നു. ഫ്രാൻസിസ് അടിയന്തിരമായി രാമനിലയം വരെ വരണം. പഴയ ബ്ലോക്കിൽ അഞ്ചാം നമ്പർ റൂമിലേക്ക് വരിക. ജില്ലാ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

കളക്ടറുടെ ഫോണാണ്. എന്തെങ്കിലും സ്കൂപ്പ് ആയിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ പെട്ടെന്ന് വരാൻ പറയുമോ? ഞാൻ മറ്റൊന്നും ആലോചിക്കാതെ പുറപ്പെട്ടു. അന്നൊരു ഞായറാഴ്ചയാണ്. എല്ലാ പത്രമോഹിസുകളിലും മിനിമം റിപ്പോർട്ടർമാർ.

രാമനിലയത്തിനു മുമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ ഒരുത്തന്റെയും വണ്ടി കണ്ടില്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു. സ്കൂപ്പ് തന്നെ!

റൂമിന്റെ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ തന്നെ എന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന തുപോലെ അദ്ദേഹം തന്നെ വാതിൽ തുറന്നു. വാതിൽ തുറന്നു ഉള്ളിൽ കടന്ന ഉടൻ ഒരു പത്രക്കാരന്റെ കുറുക്കൻ കണ്ണുകളോടെ മുറിക്കുള്ളിൽ കണ്ണോടിച്ചു. ആരുമില്ല. സ്വീറ്റ്റൂമിന്റെ അകത്തെ മുറിലേക്ക് എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. സെറ്റിയിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. പിന്നീട് എന്റെ തൊട്ടടുത്ത് വന്നിരുന്ന് അദ്ദേഹം എന്റെ രണ്ടു തോളിലും കൈവെച്ച് വിതുമ്പികരയാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ ആകെ പരിഭ്രമിച്ചു പോയി. ഇതെന്തുപറ്റി ഇയാൾക്ക്. ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ കരയാൻ ഇനി ഒരു സ്ഥലമാറ്റവും ഉണ്ടായോ. മുറിയിലാണേൽ മറ്റാരുമില്ല. സ്വാമി മാത്രം. “സർ എന്തുപറ്റി. എന്താണുണ്ടായത്” പരിഭ്രമം മറച്ചുവെച്ച് ഞാൻ ചോദിച്ചു.

സീരിയസ് ആയി ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ അല്പം കോപ്ലിക്കേറ്റഡ് ആണു താനും. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഞാൻ വീണ്ടും വിവരങ്ങൾ തിരക്കി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പ്രശ്നങ്ങളുടെ കെട്ടഴിച്ചു തുടങ്ങി.

ഒരു മുഖചോദ്യത്തിലൂടെയായിരുന്നു പ്രശ്നാവതരണം. ഫ്രാൻസിസ് എന്റെ വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും മറിയാമോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു. സാർ വളരെ ബുദ്ധിമാനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയും കഴിവുള്ള ഒരു അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററുമാണെന്നറിയാം.

അതല്ല. എന്റെ കുടുംബപരമായ കാര്യം? ആ ചോദ്യത്തിൽ തന്നെ കാര്യങ്ങൾ എങ്ങോട്ടാണ് പോകുന്നതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു കൂടുതലൊന്നുമറിയില്ല സർ. ആരുടെയും സ്വകാര്യ തയിൽ ഞാൻ കൂടുതൽ അറിയാൻ ശ്രമിക്കാറില്ല. സാർ വിവാഹിതനും ഇപ്പോൾ ഭാര്യയെ പിരിഞ്ഞു കഴിയുകയാണെന്നും അറിയാം. ഉടൻ വന്നു ചോദ്യം. അതിൽ കൂടുതലൊന്നുമറിയില്ലേ?

അറിയാമെങ്കിലും ഞാൻ അറിഞ്ഞതായി നടിച്ചില്ല. അറിയില്ലെന്ന് തലയാട്ടിയപ്പോൾ മുഖം പൊത്തി ഏങ്ങലടിച്ചു കരയുന്ന ഒരു ഐ.എ.എസ്. ഓഫീസറൊയാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. ഞാൻ ആകെ വിഷമ ഘട്ടത്തിലായി. എന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്നത് ഒരു വി.ഐ.പി. എന്താണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്ന് ഒരു നിമിഷം ഒരു പിടിയും കിട്ടിയില്ല. തുടർന്ന് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമലിൽ കൈവെച്ച് ആശ്വസിപ്പിച്ചു കരച്ചിൽ നിർത്തു സർ. കാര്യമെന്താണെന്നു പറയൂ.

ഉടൻ കരച്ചിൽ നിർത്തി. അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച പാളിച്ചകളുടെ കഥകൾ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ പിതാവ് തൃശ്ശൂരിൽ എന്റെ ഓഫീസിൽ എത്തിയേക്കാമെന്നും പല നുണ കഥകളും പ്രചരിപ്പിക്കാമെന്നും ഒരു മുൻകൂറായി ഒരു ഏറ് എറിഞ്ഞതാണെന്ന് സംഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി. കാരണം ഇത്തരം നുണകഥകൾ കേട്ട വിശ്വസിക്കരുതെന്ന മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയാണ് എന്നെ വിട്ടയച്ചത്. ഞാൻ റൂമിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി ബൈക്ക് സ്റ്റാർട്ടു ചെയ്യുമ്പോൾ മറ്റൊരു ബൈക്കിൽ മലയാളമനോരമയുടെ തൃശ്ശൂർ ലേഖകൻ റോമി മാത്യു അതാ എത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്കൂപ്പ് തേടി. എനിക്ക് ഉള്ളിൽ ചിരിവന്നു. റോമി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വളരെ ഗൗരവത്തിൽ എടുക്കുന്ന മിടുക്കനായ ലേഖകനാണ്. ഇപ്പോൾ മനോരമ ടി.വി.യിൽ.

“എന്താ, ഇവിടെ? വല്ല വി.ഐ.പി.കളും?” റോമി. ഞാൻ പറഞ്ഞു. “ഒരു സ്കൂപ്പ് തേടി വന്നതാ. മുഴുവൻ കിട്ടിയില്ല. ഉള്ളതിൽ കുറച്ചു മുറിച്ചു കൊണ്ട് ഞാനിങ്ങു പോന്നു. റോമി മുഴുവൻ എടുക്കരുത്. മറ്റുള്ളവർക്ക് കുറച്ചെങ്കിലും ബാക്കി വെക്കണം.” ഞാൻ അർത്ഥശർഭമായി പറഞ്ഞു. രണ്ടുമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞില്ല. റോമിയുടെ കോൾ വന്നു. “എന്തു ചതിയാ നീ കാട്ടിയത്. വെറുതെ രണ്ടുമണിക്കൂർ പോയിക്കിട്ടി.” റോമി പറഞ്ഞു.

ഏതായാലും അന്നത്തെ സന്ദർശനത്തോടെ സ്വാമിയുടെ മുഖ്യ ഉപദേശകനായി മാറാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞു. അതിനുള്ള വില ചില്ലറയൊന്നുമായിരുന്നില്ല നൽകേണ്ടിവന്നത്. അന്നത്തെ കുടിക്കാഴ്ചയിൽ അദ്ദേഹം മനസ് തുറന്നു സംസാരിച്ച ശേഷം വിഷയം വാർത്തകളിലേക്ക് കടന്നു. അന്ന് ഒരു സത്യം സ്വാമി പറഞ്ഞു. “ഫ്രാൻസീസ്, ഒരു ഐ.എ.എസ്.കാരന് ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധി ലഭിക്കുന്നത് അവൻ ജില്ലാകളക്ടർ ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ്. അതുകഴിഞ്ഞ് അയാളുടെ സേവനം സെക്രട്ടറിയേറ്റിലെ നൂറുകണക്കിനു ഐ.എ.എസ്. കാരിലൊരാളായാണ്. പിന്നീട് പബ്ലിസിറ്റി കിട്ടണമെങ്കിൽ വിരമിക്കലിനോടടുക്കുമ്പോഴാണ്. അഡീഷണൽ ചീഫ് സെക്രട്ടറി, ചീഫ് സെക്രട്ടറി തുടങ്ങിയ തസ്തികകളിലെത്തുമ്പോൾ മാത്രം. അതുവരെ ആർക്കും ഐ.എ.എസ്.കാരെ വേണ്ട. അതുകൊണ്ട് ഈ അഞ്ചുവർഷം എനിക്ക് പരമാവധി പബ്ലിസിറ്റി വേണം. അതിനു ഞാനെന്തു ചെയ്യണം?”

ഒരു ജില്ലാകളക്ടർ പബ്ലിസിറ്റി നേടേണ്ടത് പത്രപ്രസ്താവനയിലൂടെയല്ല. പ്രവർത്തിയിലൂടെയായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് പ്രവർത്തി ചെയ്തു കാണിക്കൂ. പ്രസിദ്ധി പിന്നാലെ വന്നു കൊള്ളൂ. ഞാൻ എന്തൊക്കെയാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ഇടയ്ക്കിടെ വിളിച്ച്

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

ഒാർമ്മിപ്പിക്കണം. പോരായ്മകളും മറക്കരുത്. ഞാനിട്ട ചൂണ്ടയിൽ കളക്ടർ വീണു എന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തോടെയാണ് ഞാൻ മടങ്ങിയത്.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ആറിന് ഞാൻ താമസിക്കുന്ന ഗസ്റ്റ് ഹൗസിന്റെ വാതിലിൽ മുട്ട് കേട്ട് ഉണർന്നു. സെക്യൂരിറ്റിയാണ്. സർ, ഫോൺ ബെൽ അടിക്കുന്നു. കളക്ടറുടെ ഓഫീസിൽ നിന്നാണ്. മറു തലയ്ക്കൽ കളക്ടറെ കണക്റ്റു ചെയ്തു. ഫ്രാൻസിസ്, ഇതു രാജു നാരായണ സ്വാമിയാണ്. രാവിലെ വിശേഷങ്ങൾ ആരാഞ്ഞപ്പോൾ ഉറക്കം കളഞ്ഞതിലെ ദേഷ്യം പെരുവിരൽ മുതൽ ഇറച്ചുകയറുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇരിങ്ങാലക്കുട നഗരസഭയുടെ കേരളോത്സവം പരിപാടി കവർ ചെയ്യാനില്ലായിരുന്നോ എന്ന ചോദ്യം, എനിക്കു കലി കയറി. അതിനു അവിടെ പ്രാദേശിക ലേഖകൻ ഉണ്ടല്ലോ. സാധാരണ ഇത്തരം പരിപാടിക്കു ഞങ്ങൾ പോകാറില്ല. പത്രത്തിൽ ഫോട്ടോ കണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു ചോദിച്ചതാ. ഉടൻ തന്നെ മറുപടി. ആ പടം ഇരിങ്ങാലക്കുട പ്രാദേശിക പേജിലുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ പി.ആർ.ഡി.വഴി പടം കൊടുത്തയക്കാം തൃശ്ശൂർ എഡിഷനിൽ ഒന്നു കൊടുക്കാമോ എന്നായി അടുത്ത ഡിമാൻഡ്.

കിട്ടിയ അവസരം മുതലാക്കി ഒരു ഡോസു കൊടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. സർ ഇന്നത്തെ തൃശ്ശൂർ എഡിഷൻ പ്രാദേശിക പേജ് നോക്കുക. അഞ്ചിടത്താണ് കളക്ടർ നാട മുറിക്കുന്നതും വിളക്കു കൊളുത്തുന്നതും ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നതുമായ പല ചിത്രങ്ങളാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ഇത്തരം ചീപ്പ് പബ്ലിസിറ്റികൾ നെഗറ്റീവ് പബ്ലിസിറ്റി യായി മാറും. താങ്കൾക്ക് പബ്ലിസിറ്റി ക്രെയ്സ് ആണെന്നു വായനക്കാർ പറയും. മുൻ കളക്ടർ മീണ എത്ര മിടക്കുന്നുവെന്ന് ആളുകൾ പറയും. മീണയെ പറഞ്ഞാൽ സ്വാമിക്കു കൊള്ളുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. സ്വാമിയുടെ ലക്ഷ്യം തന്നെ മീണയെക്കാൾ കേമനാവുക എന്നാണെന്ന് മുൻ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമായിരുന്നു. “മീണക്കെങ്ങെ നെയ്താണ് ഇത്ര പ്രസിദ്ധി ലഭിച്ചത്?” പ്രതീക്ഷിച്ച ചോദ്യം വന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു. പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം. അദ്ദേഹം ഇന്നുവരെ ഏതെങ്കിലും വാർത്തയോ ചിത്രമോ കൊടുക്കണമെന്ന് ഒരു പത്രക്കാരോടും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ബ്രേക്കിംഗ് ന്യൂസുകൾ സൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. മീണയെക്കാൾ കേമനാകാൻ സ്വാമി നടത്തിയ പല പരിശ്രമങ്ങളും അബന്ധങ്ങളുടെ പെരുമഴയായിരുന്നു. തൊട്ടതെല്ലാം അബദ്ധം. വിവേകമില്ലാത്ത എടുത്തുചാട്ടം. പലപ്പോഴും പ്രസിദ്ധി ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നെഗറ്റീവ് പബ്ലിസിറ്റിയിലാണ് പര്യവസാനിച്ചത്. അതേക്കുറിച്ച് അടുത്ത അധ്യായത്തിൽ.

●

പ്രസിദ്ധിക്കു പിന്നാലെ പോയി; വീണത് പടുകുഴിയിൽ

പത്രപ്രവർത്തകരിൽ നിന്ന് പബ്ലിസിറ്റി നേടുന്നതിനുള്ള കുറുക്കു വഴികൾ തേടിയ രാജ്യ നാരായണസ്വാമി എന്ന നിഷ്കളങ്കനും എടുത്തുചാട്ടക്കാരനുമായ ഐ.എ.എസ്.കാരുന് എപ്പോഴും ചെന്നു പെടുന്നത് പടുകുഴിയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാതെ തീരുമാനങ്ങളെടുത്തിരുന്ന സ്വാമിക്ക് പലപ്പോഴും ലഭിച്ചതാകട്ടെ നെഗറ്റീവ് പബ്ലിസിറ്റിയും.

ഊരാക്കുടക്കിൽ പെട്ട് ഇമേജ് നഷ്ടപ്പെട്ട് പ്രതിസന്ധിയിലാകുമ്പോഴാണ് എന്നെപ്പോലെയുള്ളവരെ ഒക്കെ ഓർക്കാറുള്ളൂ. പ്രശ്നങ്ങൾ കെട്ടടങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ വിളിക്കും എങ്ങനെയാണ് ഒരു ക്ലീൻ ഇമേജ് ഉണ്ടാക്കുക? ഞാൻ തമാശക്കു പറയും ഡൽഹിയിൽ അൽഫോൻസ് കണ്ണന്താനം ചെയ്തതു പോലെ ഇടിച്ച് നിരപ്പാക്കി. എന്നാൽ എന്റെ വാക്ക് പിന്നീട് അക്ഷരപ്രതി അദ്ദേഹം പാലിച്ചു എന്നത് ചരിത്ര സത്യം.

ചില കഥകൾ വിവരിക്കാം: ആ സമയം പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കുന്ന കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ജില്ലാഭരണാധികാരി എന്ന നിലയിൽ സർക്കാർ പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വാഹനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ജില്ലാഭരണകൂടത്തിനു വിട്ടുനൽകണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് സ്വാമി എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓർഡർ ഇറക്കിക്കൊണ്ട് എല്ലാ പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സർക്കുലർ ഇറക്കി. തന്റെ സീനിയറും മുൻ ജില്ലാകളക്ടറുമായ ടിക്കാരാം മിണ എം.ഡി.യായ കേരള ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ലോക്കൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനും (കില) ലഭിച്ചു ഒരു കുറി മാനം. പക്ഷേ, മിണ സാങ്കേതികത്വം പറഞ്ഞ് ഔദ്യോഗിക കാർ നൽകാനാവില്ലെന്ന് മറുപടി അയച്ചു.

ആവശ്യത്തിലേറെ വാഹനം ലഭിച്ചിട്ടും സ്വാമി കാർ പിടിച്ചെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. പോലീസും ട്രാഫിംഗ് ട്രക്കുമായി കിലയുടെ ആസ്ഥാനത്തേക്ക് സ്വാമി പുറപ്പെട്ടപ്പോഴേക്കും മിണ ഓഫീസ് ഗെയ്റ്റ് അടച്ച് താഴിട്ട് പൂട്ടി. താഴ് തല്ലിപ്പൊളിപ്പിച്ച് അകത്തു കടന്ന് കാർ കെട്ടിവലിച്ച് കളക്ടറേറ്റിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം കളക്ടറുടെ ചേംബറിൽ എത്തും മുമ്പ് മുഖ്യമന്ത്രി, ചീഫ് സെക്രട്ടറി, മന്ത്രിമാർ തുടങ്ങിയവരുടെ ഫോൺ കോളുകൾ വന്നു. പിടിച്ചെടുത്ത വാഹനം അതേപടി

നാലാം തുണിനച്ചുറം

തിരിച്ചേല്പിക്കാനായിരുന്നു ഉത്തരവ്. തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സംബന്ധമായ വിഷയമായതിനാൽ ഈ ഉത്തരവ് ബാധകമല്ലെന്നായിരുന്നു സ്വാമിയുടെ വാദം.

മീണ സ്വാമിക്കെതിരെ മുഖ്യ തെരഞ്ഞെടുപ്പു കമ്മീഷനും കോടതിയിലും പരാതി നൽകി. സ്വാമിയെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു കമ്മീഷൻ രൂക്ഷമായി വിമർശിച്ചു. വണ്ടി പിടുത്തക്കാരെപ്പോലെ ഗെയ്റ്റ് പൊളിച്ച് വണ്ടി പിടിക്കാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ലെന്നും ഇത് ഒരു തരം മോഷണ ശ്രമം പോലെയാണെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. പിറ്റേന്ന് തന്നെ പിടിച്ചെടുത്ത കാർ കിലയുടെ മുമ്പിലെത്തി.

അങ്ങനെ ആദ്യത്തെ നെഗറ്റീവ് പബ്ലിസിറ്റി ഒന്നാം പേജിലെ മുഖ്യ വാർത്തയായി.

ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണെങ്കിലും ആരേയും വെറുപ്പിക്കാതെ എപ്പോഴും പുഞ്ചിരി തൂകുന്ന മുഖത്തോടെയുള്ള ഏറെ സൗഹൃദപരമായ പെരുമാറ്റമായിരുന്നു ഈ ശുദ്ധ ബ്രാഹ്മണന്റേത്. ഒരു സിവിൽ സർവ്വന്റിന്റെ പരിമിതികൾ മൂലം പലപ്പോഴും സ്വാമിയെ പൊതു മധ്യത്തിൽ അവഹേളിക്കുന്ന തരത്തിൽ വരെ പത്താംതരം പോലും പാസ്സാക്കാത്ത രാഷ്ട്രീയ ഹിജഡുകൾ നടത്തിയ രാഷ്ട്രീയ പൊറോട്ടു നാടകങ്ങൾ ഹൃദയഭേദകമാണ്.

ഒരിക്കൽ ഒരു പൊതു സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രോട്ടോക്കോൾ പാലി ചിലിപ്പെന്നാരോപിച്ച് അന്നത്തെ കൃഷിമന്ത്രിയായിരുന്ന കൃഷ്ണൻ കണിയാംപറമ്പിൽ (ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല) പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ വേദനിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. സംഘാടകരിലാരുടെയോ പക്കൽ നിന്നും സംഭവിച്ച തെറ്റിന് ബലിയാടാകേണ്ടി വന്നതാകട്ടെ കളക്ടർക്ക്. പ്രോട്ടോക്കോൾ പ്രകാരം സ്ഥലം എം.എൽ.എ. അധ്യക്ഷനാകേണ്ട ചടങ്ങിൽ കളക്ടറെയായിരുന്നു അധ്യക്ഷനാക്കിയത്. അതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് എം.എൽ.എ. വേദിയിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയി.

അങ്ങാടിയിൽ തോറ്റതിന് അമ്മയോട്! കണിയാംപറമ്പിൽ ജില്ലാ കളക്ടർ രാജു നാരായണസ്വാമിയെ ശകാര വർഷം കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞു “താനെന്തൊരു ഐ.എ.എസ്. കാരനാടോ. ഐ.എ.എസ്. എന്ന മുന്നക്ഷരം തൂക്കിക്കൊണ്ടു നടന്നാൽ മാത്രം പോരാ ഭരിക്കാൻ അറിയണം. പറ്റില്ലെങ്കിൽ ഈ പണി ഉപേക്ഷിച്ച് പഠിച്ച പണിക്കു പോ. താൻ ജനപ്രതിനിധിയെയാ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അധി കാര വികേന്ദ്രീകരണം എന്തെന്ന് തനിക്കറിയുമോ.” പൊതുമധ്യത്തിൽ തുണിയുരിഞ്ഞ അവസ്ഥ പോലെയായി സ്വാമി. “ക്ഷമിക്കണം. ഞാനറിഞ്ഞില്ല.” ഒറ്റവാക്കിൽ സ്വാമി മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഗാന്ധിയുടെ സ്വപ്നമായ ത്രിതലപഞ്ചായത്തിലേക്കുള്ള അധികാരവികേന്ദ്രീകരണം നടത്തിയപ്പോൾ രൂപീകരിച്ചതായിരുന്നു

കില. അധികാരവികേന്ദ്രീകരണവും ജനകീയാസൂത്രണവും എന്ന വിഷയത്തിൽ ഇത്രമേൽ അറിവും അവഗാഹവുമുള്ള രാഷ്ട്രീയ ഉദ്യോഗസ്ഥതലത്തിൽ സ്വാമിയെക്കാൾ മുകളിൽ മറ്റൊരാൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അക്കാലത്ത് അന്നത്തെ ധനമന്ത്രിയായിരുന്ന ഡോ. തോമസ് ഐസക്കായിരുന്നു ഇക്കാര്യത്തിൽ ആഴമായ അറിവുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു വ്യക്തി. ന്യൂജേഴ്സിയിലെ മോണ്ടക്ലെയർ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും ധനതത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയ ഡോ. തോമസ് ഐസക്കിന്റെ ഗവേഷണ വിഷയമായിരുന്നു Decentralization of Power to the local Government. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ജനകീയാസൂത്രണം എന്ന ആശയം അന്നത്തെ എൽ.ഡി.എഫ്.സർക്കാരിന്റെ കാലത്തു കൊണ്ടു വന്നതിലെ സൂത്രധാരൻ ഇദ്ദേഹം തന്നെ ആയിരുന്നു. തോമസ് ഐസക്കിന്റെ ഈ ആശയം അഴിമതിരഹിതമായി നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ കേരളം വികസനത്തിന്റെ നെറുകയിൽ എത്തുമായിരുന്നുവെന്നും പിന്നെയങ്ങോട്ടു യു.ഡി.എഫി.നു കാഴ്ചക്കാരായി നിൽക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നുവെന്നും അവർക്കുതന്നെ അറിയാമായിരുന്നു. ഏതായാലും തോമസ് ഐസക്കിന്റെ സ്വപ്നം സചാക്കൾ തന്നെ അഴിമതിയുടെ കുത്തരങ്ങാക്കി മാറ്റി തകർത്തു പൊളിച്ചടുക്കി.

കൃഷ്ണൻ കണിയാംപറമ്പിലിനു സ്വാമി ഉചിതമായ ഒരു മറുപടിയാണ് പിന്നീട് നൽകിയത്. ഈ സംഭവമുണ്ടായി അഞ്ചുമാസത്തിനുള്ളിൽ ജനകീയാസൂത്രണവും അധികാരവികേന്ദ്രീകരണം ത്രിതല പഞ്ചായത്ത് തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി 10 പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതി ഒറ്റയടിക്ക് ഒരേ വേദിയിൽ വെച്ച് പ്രകാശനം ചെയ്തുകൊണ്ട് റിക്കാർഡ് സൃഷ്ടിച്ചു. ഇതിൽ അധികാരവികേന്ദ്രീകരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുസ്തകം പ്രകാശനം ചെയ്തതാകട്ടെ അന്ന് തന്നെ ആക്ഷേപിച്ച മന്ത്രി കൃഷ്ണൻ കണിയാംപറമ്പിലും. ഒരുപക്ഷേ, അധികാര വികേന്ദ്രീകരണത്തിലെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ എന്തെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഈ പുസ്തകം വായിച്ചിട്ടാകാം.

സ്വാമിയെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റൊരു അപവാദം അദ്ദേഹം ഒരു ഫയലിലും ഒപ്പു വയ്ക്കുകയില്ലെന്നാണ്. എന്നാൽ പാതിരാത്രിവരെ ഓഫീസിൽ കുത്തിയിരുന്ന് ഫയൽ വായിച്ച് നോട്ട് ഉണ്ടാക്കി സബ് കളക്ടർമാർക്കും ഡെപ്യൂട്ടി കളക്ടർമാർക്കും അയച്ചു കൊടുക്കും. അവരായിരിക്കും ഫയലിൽ “ഫോർ ജില്ലാ കളക്ടർ” എന്നുപറഞ്ഞു ഒപ്പു വയ്ക്കുക. അദ്ദേഹം ഒപ്പു വച്ച ഫയലുകളെല്ലാം തന്നെ പിന്നീട് വിവാദമാകുകയും ചെയ്യും.

ചുരുങ്ങിയ കാലം കളക്ടറായിരിക്കെ നൂറുകണക്കിനു കേസുകളാണ് സ്വാമിക്കെതിരെ വന്നത്. എന്തിനെയും വാശിയോടെ കാണുന്ന സ്വാമി പ്രൈവറ്റായി എൽ.എൽ.ബി.പിച്ച് അതും ഒന്നാം

നാലാം തുണിനപ്പുറം

റാങ്കോടെ പാസ്സായി. ഇപ്പോൾ സ്വന്തം കേസുകൾ സ്വന്തമായി വാദിക്കുന്നു. തൃശൂരിലെ പട്ടാളം മാർക്കറ്റ് (ആക്രി സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന സ്ഥലം) ഒഴിപ്പിക്കാൻ ബുൾഡോസറുമായി ഒരു പുലർകാലെ സ്വാമി നടത്തിയ ഓപ്പറേഷൻ അഭിനന്ദന മർഹിക്കുന്നതാണ്. പ്രതിഷേധത്തിനു നടുവിൽ ഒറ്റ ദിവസം കൊണ്ട് സ്വാമി മാർക്കറ്റ് പൊളിച്ചടുക്കി.

എന്നിട്ട് നഗരസഭ വഴി പുതിയ കെട്ടിട മുറികൾ നിർമ്മിച്ച് അവർക്കു തന്നെ വാടകയ്ക്കു നൽകി. ശക്തൻതമ്പുരാൻ ബസ്സ് സ്റ്റാൻഡിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ കുപ്പികുത്തു പോലെ ഗതാഗത കുരുക്ക് സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഈ മാർക്കറ്റ് പൊളിച്ചു പുനഃനിർമ്മിച്ചതോടെ അവിടേക്കുള്ള വൻ ഗതാഗത കുരുക്കാണ് ഒഴിവാക്കിയത്.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്ത് ജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വാമിയെ സെക്രട്ടറിയേറ്റിൽ വെച്ച് കാണാനിടയായി. ഏതു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റി ലാണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു. Government Under Secretary without any Portfolio അവിശ്വസനീയം തന്നെ! ഇത്ര മിടുക്കനായ ഒരു ഐ.എ.എസ്. ഓഫീസർക്ക് യാതൊരു തസ്തികയും നല്ലൊരു ഓഫീസും നൽകാതെ സെക്രട്ടറിയേറ്റിൽ മൂന്നുമാസക്കാലം വെറുതെ ഇരുത്തി. പേര് പണിഷ്‌മെന്റ്. അക്കാലമത്രയും അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയ ശമ്പളം പാവപ്പെട്ടവന്റെ നികുതിപ്പണത്തിൽ നിന്ന്. എൽ.ഡി.എഫ് സർക്കാർ മാറി യു.ഡി.എഫ്.സർക്കാർ വന്നിട്ടും സ്വാമിക്ക് നീതി ലഭിച്ചില്ല. ആന്റണി സർക്കാരിന്റെ കാലത്തുപോലും മാനുഷമായ ഒരു വകുപ്പ് ലഭിക്കാൻ സ്വാമിക്കായില്ല.

ആന്റണി സർക്കാർ മാറി അച്യുതാനന്ദൻ മുഖ്യമന്ത്രിയായപ്പോൾ സ്വാമിയെ സെക്രട്ടറിയേറ്റിൽ നിന്നും വീണ്ടും മാറ്റി. അദ്ദേഹത്തെ ഇടുക്കി ജില്ലാകളക്ടർ ആയി നിയമിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു പുതിയ നിയമനം. സ്വാമിയെ വീണ്ടും തരംതാഴ്ത്തി എന്നായിരുന്നു പലരും വിചാരിച്ചത്. അച്യുതാനന്ദന്റെ സമാനചിന്താഗതിക്കാരനായ സ്വാമിയുടെ നിയമനത്തിനു പിന്നിൽ അച്യുതാനന്ദന് ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പിൻകാല സംഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യമായി. മൂന്നാറിലെ ചരിത്ര പരമായ സർക്കാർ കൈയേറ്റഭൂമി ഒഴിപ്പിക്കൽ പൊളിച്ചടുക്കൽ ഓപ്പറേഷൻ മറക്കാൻ കഴിയാത്ത വാർത്താ സംഭവമായി മാറി. ഡൽഹി ചേരി പൊളിക്കൽ നീക്കത്തെ വെല്ലുഴക്കുന്നതാണെന്നു പറയാം.

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് എൽ.ഡി.എഫ് ഭരണകാലത്തു നടന്ന 'രവീന്ദ്രൻ' വ്യാജ പട്ടയപ്രകാരം ഏക്കർകണക്കിന് സർക്കാർ ഭൂമി കൈയേറി നക്ഷത്ര റിസോർട്ടുകൾ പടുത്തുയർത്തിയ വൻ തോക്കുകളെയാണ് ഇക്കൂറി സ്വാമിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നിർഭയമായി നേരിട്ടത്. നക്ഷത്ര റിസോർട്ടുകൾ പൊളിച്ചു സ്വാമിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പോലീസ് അകമ്പടിയോടെ റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥർ നടത്തിയ ഈ

പൊളിച്ചടുക്കൽ യത്നം മാസങ്ങളോളം നീണ്ടുനിന്നു. മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഊറ്റമായ പിന്തുണയും ഹൈക്കോടതിയുടെ ഇടപെടലും കൂടിയായപ്പോൾ സ്വാമിക്കും ഒപ്പമുള്ള ചങ്കുറ്റമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള നീക്കം എളുപ്പമായിരുന്നു. കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ച ഈ പൊളിച്ചടുക്കൽ ശ്രമത്തിനു എൽ.ഡി.എഫി. ൽ നിന്നു തന്നെയായിരുന്നു ഏറ്റവും കൂടുതൽ സമർത്ഥമായത്. ഏതായാലും സ്വാമി അച്യുതാനന്ദൻ കൂട്ടുകെട്ട് പല വമ്പന്മാരുടെയും കൈയേറ്റഭൂമിയിൽ കൈയേറി പണിത നക്ഷത്ര റിസോർട്ടുകൾ കല്ലിന്മേൽ കല്ല് ശേഷിക്കാതെ പൊളിച്ചടുക്കി.

സ്വാമി ഇടുക്കി കളക്ടർ ആയിരുന്ന കാലത്താണ് അന്നത്തെ പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പ് മന്ത്രിയായിരുന്ന ടി.യു.കുരുവിളയുടെ മന്ത്രിക്കസേര തെറിപ്പിച്ചത്. രാജ്യത്താദ്യമായാണ് ഒരു ഐ.എ.എസ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഒരു മന്ത്രിയുടെ കസേര തെറിക്കുന്ന സംഭവമുണ്ടാകുന്നത്. ഇടുക്കിയിൽ സർക്കാർഭൂമി കൈയേറിയ മന്ത്രിയുടെ മകനും മരുമകനും ഒരു പ്രവാസിമലയാളിക്കു മറിച്ചു വിൽക്കാൻ മന്ത്രി ഒത്താശ ചെയ്തു കൊടുത്തു എന്ന കളങ്കരുടെ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടിലാണ് കുരുവിളക്കു മന്ത്രിസ്ഥാനം രാജി വെക്കേണ്ടി വന്നത്. പ്രവാസി മലയാളിയുടെ പരാതി മുടിവെക്കാൻ ശ്രമിച്ച മന്ത്രി അധികാര ദുർവിനിയോഗം നടത്തി എന്ന കണ്ടെത്തലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജിക്ക് കാരണമായി. കേരള കോൺഗ്രസ് ജോസഫ് ഗ്രൂപ്പ് ചെയർമാൻ പി.ജെ.ജോസഫിലേക്കും നീണ്ട അന്വേഷണം കേരള രാക്ഷട്രീയത്തെ അകെ ഇളക്കി മറിച്ചിരുന്നു.

സ്വാമി എന്ന ഐ.എ.എസ്.കാരുടെ കഴിവ് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും കേന്ദ്രതെരഞ്ഞെടുപ്പ് കമ്മീഷൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 2007 മുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ട 26 തെരഞ്ഞെടുപ്പു ചുമതലകളാണ് കമ്മീഷൻ സ്വാമിയെ ഏൽപ്പിച്ചത്. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് 2012 ലെ യു.പി.തെരഞ്ഞെടുപ്പാണ്. അന്ന് കാൺപൂർ മേഖലയിലെ ആറു ജില്ലകളിലെ മുഖ്യ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നിരീക്ഷകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

സ്വാമിയെന്ന നീതിമാന്റെ കരിയറിൽ അൽപ്പമെങ്കിലും നീതി ലഭിച്ചത് ഇപ്പോഴത്തെ കൃഷിമന്ത്രി സുനീൽകുമാറിന്റെ കീഴിലാണ്. പിന്നീട് അവിടെയും വിവാദപുരുഷനാകേണ്ടി വന്നു സ്വാമിക്ക്. രാഷ്ട്രീയ കോമരങ്ങൾ കത്തിവേഷം കെട്ടിയാടിയപ്പോൾ രാജ്യത്തിനു നഷ്ടമാകുന്ന സ്വാമിയെപ്പോലുള്ള മിടുക്കരായ ഉദ്യോഗസ്ഥരെയാണ്. സ്വാമിയുടെ തന്നെ അവസ്ഥയായിരുന്നു മീണക്ക് ഉണ്ടായത്. മാറിമാറി വരുന്ന സർക്കാരുകളുടെ പന്തുതട്ടിക്കളിക്കു പാത്രമാകാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ ബുദ്ധിജീവികളെ എങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഇത്തരം രാഷ്ട്രീയ കോമരങ്ങൾക്ക് വിവേകമില്ലാതെ പോകുന്ന

നാലാം തുണിനപ്പുറം

താണ് എല്ലാത്തിനും കാരണം. അവഗണനകളെ തുടർന്ന് കേന്ദ്ര ഡിപ്യൂട്ടേഷനിൽ പോകാൻ മീണ പലതവണ ഒരുങ്ങിയതാണ്.

സ്വാമിയാകട്ടെ ഐ.എ.എസ്. ഉപേക്ഷിച്ച് പാരീസിൽ ചേക്കാറാൻ ഒരുവട്ടം തീരുമാനിച്ചുറപ്പിച്ചതായിരുന്നു. കാരണം ആ പഴയ സൂപ്പർ കമ്പ്യൂട്ടറിന് പിന്നാലെ ഫ്രഞ്ച് ഗവണ്മെന്റ് എപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നു. ഏറ്റവുമൊടുവിൽ പാരീസ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കമ്പ്യൂട്ടർ സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ തലവനായുള്ള നിയമന ഓഫറുകൾ വരെ സ്വാമിയെ തേടി എത്തിയിരുന്നു. അതിനു അവർ ഇട്ട പ്രൈസ് ടാഗ് കേട്ടാൽ ഞെട്ടും! വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രതിമാസം കോടികളുടെ പ്രതിഫലമായിരുന്നു വാഗ്ദാനം. എന്നിട്ടും അതിബുദ്ധിമാനായ സ്വാമി എന്തേ വീണില്ല എന്നു ചോദിച്ചതിന്റെ ഉത്തരം ഒന്നുമാത്രം. രാജ്യസ്നേഹവും സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയും.

എന്തുകൊണ്ട് സ്വാമി ഐ.എ.എസ്. തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉത്തരം ഇതായിരുന്നു: സംസ്ഥാന സർക്കാരും കേന്ദ്ര സർക്കാരും എന്നെ പഠിപ്പിക്കാൻ കോടികൾ ചെലവഴിച്ചു. പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ നികുതിപ്പണമാണ് എന്നെ ഞാനാക്കിയത്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജനാധിപത്യ രാജ്യത്തിന്റെ പൗരനായതുകൊണ്ടാണ് ഏത് വമ്പൻ വിദേശ ഓഫറുകൾ വന്നാലും എന്നെ അതിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നത്. ലോകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ സാമ്പത്തിക രാജ്യങ്ങളിലൊന്നായ ഫ്രഞ്ച് സർക്കാർ ഈ 'സൂപ്പർകമ്പ്യൂട്ടറിൽ' കാണിക്കുന്ന വിശ്വാസം പോലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനില്ലാതെ പോയത് ലജ്ജാകരം തന്നെ.

കേരളത്തിന് വേണ്ടെങ്കിൽ കേന്ദ്രത്തിനെങ്കിലും രാജ്യ നാരായണ സ്വാമി എന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ വിദഗ്ദ്ധനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. ലോകത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ കമ്പ്യൂട്ടർ സാങ്കേതികരംഗമായ സോഫ്റ്റ് വെയർ കയറ്റുമതിയിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്നത് ഇന്ത്യയാണെന്ന സത്യം മനസിലാക്കിയ രാജ്യ നാരായണ സ്വാമിയെപ്പോലുള്ള വിദഗ്ദ്ധരെ ഈ വകുപ്പുകളുടെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചാൽ ഈ രംഗം കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കും എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയം വേണ്ട.

രാജ്യ നാരായണസ്വാമി ഐ.എ.എസ്. ഉപേക്ഷിച്ച് രാജ്യം വിടുന്നുവെന്ന പ്രചാരം ഒരു കാലത്ത് സോഷ്യൽ മീഡിയാകളിൽ അന്ന് പ്രചാരം നേടിയിരുന്നു. കേന്ദ്രസംസ്ഥാന സർക്കാരുകളെ രൂക്ഷമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് പ്രചരിക്കപ്പെട്ട ഈ വാർത്തയെ തുടർന്ന് കേന്ദ്രസർക്കാർ ഇടപെട്ട് രാജ്യ നാരായണസ്വാമിക്ക് അർഹതപ്പെട്ട തസ്തിക നൽകാൻ സംസ്ഥാന സർക്കാരിനോടുത്തരവിട്ടതിനെ തുടർന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ഈ അടുത്തകാലത്ത് ദേദമല്ലാത്ത തസ്തികയിൽ നിയമനം നൽകിയത്. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

അർഹമായ തസ്തിക ലഭിച്ചോ എന്ന് പുനഃവിചിന്തനം നടത്തേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഏതു വകുപ്പിൽ കയറിയാലും ആ വകുപ്പിനെക്കുറിച്ച് ഗഹനമായി പഠിച്ച് പുസ്തകരചന നടത്തുന്ന അദ്ദേഹം നാൽപ്പതോളം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചയിതാവാണ്.

●

ഭൂമി കുലുങ്ങി കട്ടിലിൽ നിന്നു തെറിച്ചു താഴേയ്ക്ക് ....

മാനംമുട്ടെ അഗ്നികുണ്ഠം ....! റോ ട ട ട...!

കാതടപ്പിക്കുന്ന ഉഗ്ര സ്ഫോടന ശബ്ദം. കണ്ണുതുറക്കുമ്പോൾ ഞാൻ കട്ടിലിൽ നിന്നു നിലത്തുതെറിച്ചു വീണു കിടക്കുന്നു. ചെറുപ്പപ്പോലും മെട്രക്കായെ കയ്യിൽ കിട്ടിയ തുണി വാരിച്ചുറ്റി വാതിൽ തുറന്ന് ഒറ്റയോട്ടം. ഓട്ടത്തിനിടെ ആകാശത്തേയ്ക്കൊന്നു നോക്കി, മാനംമുട്ടെ ഉയരത്തിൽ വൻ അഗ്നികുണ്ഠം. പ്രഭവസ്ഥലം ഏതാണ്ടു പിടികിട്ടി. വെളിയന്നൂർ ഓഫീസിനു തൊട്ടടുത്തു തന്നെയുള്ള കൊക്കാല ജംഗ്ഷനിലുള്ള സിദ്ധാർത്ഥ റീജൻസി പാർക്ക് ഹോട്ടൽ നിന്നു കത്തിയെരിയുന്നു. മാനംമുട്ടെ ഉയരത്തിലുള്ള പടുകുറ്റൻ കെട്ടിടത്തിൽ എത്രപേർ കുടുങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകും. എത്ര പേർ വെന്തുമരിച്ചു കാണും. ഒരു ഉഗ്രഹവുമില്ല.

അതൊന്നും ആലോചിക്കാൻ സമയമില്ല. നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ സ്റ്റേയർകേസ് ഓടിയിറങ്ങി പുറത്തേക്കു വരുമ്പോൾ എന്നെക്കാൾ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് ഓഫീസിനകത്തുനിന്ന് മറ്റൊരാൾ പുറത്തേക്കു വരുന്നു. ഷാജൻ, സി.മാത്യു, സബ് എഡിറ്റർ ട്രെയ്നിയാ വന്നിട്ട് രണ്ടുമൂന്നു മാസം മാത്രമായിട്ടുള്ള അവൻ മാത്രമാണ് അപ്പോൾ ഡസ്കിലുണ്ടായിരുന്നത്. സമയം അപ്പോൾ രണ്ടുമണിയോടടുത്തിരുന്നു. ഷാജനെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ച് നൈറ്റ് എഡിറ്റർമാരെല്ലാം പോയി. എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയില്ല. എന്താണു സ്ഫോടനമെന്നറിയില്ല. അലറിക്കുവിക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മുഖാമുഖം വന്നു നിന്നു. റാംജിറാവു സ്പീക്കിംഗിൽ ഇന്നസെന്റ് പ്രേതത്തെ കണ്ടു തെട്ടിയതുപോലെ ആയി ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥ.

“എന്താ അണ്ണാ പറ്റീത്?” ഷാജൻ.

സിദ്ധാർത്ഥാ പാലസിൽ സ്ഫോടനമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

രണ്ടുപേരും കണ്ണുപൊട്ടുന്മാരും. ഷാജന്റെ കണ്ണട നേരത്തെ തറയിൽ വീണു പൊട്ടിയിരുന്നു. ഞാനാണെങ്കിൽ ഓട്ടത്തിനിടെ എടുക്കാനും മറന്നു. ഓഫീസിൽ കയറി എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ എൻ.എസ്. ജോർജ് സാറിനെ വിളിച്ചു വിവരം പറഞ്ഞു. മൂന്നുനാലു കിലോമീറ്റർ ദൂരത്തുള്ള അദ്ദേഹവും കേട്ടു സ്ഫോടന ശബ്ദം. പത്രം അടിച്ചു തീരാറായി.

“എന്താ സാർ ചെയ്യേണ്ടത്?”

സ്റ്റോപ്പ് ദ പ്രസ്. പത്രം നിർത്തടോ. ബാക്കിയുള്ള പത്രം കാര്യമറിഞ്ഞിട്ട് അടിച്ചാൽ മതിയെന്ന് എൻ.എസ്. എനിക്കാണെങ്കിൽ ഡസ്കിൽ യാതൊരു പരിചയവുമില്ല. ഷാജൻ വന്നിട്ട് ഒരു മാസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ പ്രിന്റിംഗുകാർ കേൾക്കുമോ ആവോ? എന്തായാലും പ്രസിൽ കയറി രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് സൂപ്പർവൈസറോട് അലറിപ്പറഞ്ഞു.

സ്റ്റോപ്പ് ദ പ്രസ്.

(പ്രിന്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്രത്തിൽ ഗൗരവമുള്ള തെറ്റുകൾ വരുകയോ വലിയ ബ്രേക്കിംഗ് ന്യൂസുകൾ എന്നിവ സംഭവിച്ചാൽ പ്രിന്റിംഗ് നിർത്താനുള്ള എഡിറ്ററുടെ അധികാരമാണ് സ്റ്റോപ്പ് ദ പ്രസ്)

സൂപ്പർവൈസർ ഞെട്ടിപ്പോയി. രണ്ടു പീക്കിരിപ്പിച്ചേളൂർ വന്നു പ്രിൻറിംഗ് നിർത്താൻ പറയുന്നു.

“എന്താകാര്യം?” സൂപ്പർവൈസർ.

ഐ സെഡ് സ്റ്റോപ്പ് ദ പ്രസ്. എന്റെ അലർച്ചയിൽ സ്റ്റോപ്പ്ബട്ടൺ ഞെങ്ങി. ഞാൻ വിറയലോടെ പറഞ്ഞു. സ്ഫോട...സ്ഫോട...നം... കൊക്കാലയിൽ.

തൃശൂർ നഗരം മുഴുവൻ അറിഞ്ഞ സ്ഫോടന ശബ്ദം പത്രം അടിക്കുന്ന ഒച്ചപ്പാടിനു മുമ്പിൽ പ്രിന്റിംഗ് തൊഴിലാളികൾ അറിഞ്ഞില്ലേ?

ഉടൻ തന്നെ ഫോട്ടോഗ്രാഫർ ടി.എ.സാബുവിനെയും വിവര മറിയിച്ചു. എന്നിട്ടു ഞാനും ഷാജനും എന്റെ മോട്ടോർസൈക്കിളിൽ സംഭവസ്ഥലത്തേക്കു പാഞ്ഞു.

തൊട്ടടുത്തെത്തിയപ്പോഴാണ് മനസിലായത്. കത്തിയത് സിദ്ധാർത്ഥാ പാലസല്ല. സ്ഫോടനം നടന്നത് അതിനടുത്തുള്ള ചെറിയ പീടിക മുറികളുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിലായിരുന്നു. ശക്തൻതമ്പുരാൻ സ്റ്റാൻഡിൽ നിന്ന് കൊക്കാല ജംഗ്ഷനിലേക്കു വരുന്ന വഴിക്ക് ജംഗ്ഷനോടു ചേർന്നു കിടക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും തകർന്നു കിടക്കുന്നു. എങ്ങും കരിമരുന്നിന്റെ രുക്ഷഗന്ധം. രണ്ടുമൂന്നു കൊന്നത്തെങ്ങുകളുടെ ഉയരത്തിൽ തീ ആളിക്കത്തുന്നു. അഗ്നികുണ്ഠത്തിൽ നിന്ന് ഇടയ്ക്കിടെ ഉഗ്രസ്ഫോടനങ്ങളും കേൾക്കാം.

സാബുവിനോട് സിദ്ധാർത്ഥാ പാലസ് എന്നാണു പറഞ്ഞത്. വിളിക്കാനാണെങ്കിൽ അന്നത്തെ കാലത്തു സെൽഫോൺ അത്ര പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുമില്ല. ഓഫീസിൽ പോയി വിളിച്ചുപറയാമെന്നുവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഒരു മോട്ടോർ സൈക്കിൾ ചീരിപ്പാഞ്ഞു വരുന്നു. നേരെ സിദ്ധാർത്ഥ പാലസിലേക്ക് കയറ്റാൻ നോക്കുമ്പോൾ ആളെ മനസ്സിലായി.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

സാബു.... ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

എവിടെ കേൾക്കാൻ. കെട്ടിടത്തിനു ചുറ്റും കെട്ടിയിരുന്ന ചങ്ങലയിൽ തട്ടി ബൈക്ക് മറിഞ്ഞു. അതിനുമുമ്പേ ക്യാമറ ബാഗുമായി സാബു ചാടിയിറങ്ങി. ഞാൻ ബൈക്ക് സ്റ്റാൻഡിൽ വച്ച് തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ സാബുവിനെ കാണാനില്ല. കർമ്മനിരതനായ ആ ഫോട്ടോഗ്രാഫർ അഗ്നിശമന സേനകൾ പോലും അറച്ചുനിന്ന സമയത്ത് തീക്കുണ്ഠത്തിനകത്തേക്കു കയറി പോകുന്നു. ഞാനും ഷാജനും ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു തടയാൻ നോക്കിയെങ്കിലും നടന്നില്ല. പോലീസും ഫയർഫോഴ്സും സാബുവിനോട് അവിടേക്കു പോകരുത്. പൊട്ടിത്തെറി ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറഞ്ഞ് താക്കീത് നൽകി. സാബുവിന് ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യം. നല്ല പടങ്ങൾ... പടങ്ങൾ... മാത്രം ..! വെറും അഞ്ചുമിനിറ്റ് ..! തീക്കുണ്ഠത്തിനുള്ളിലേക്കു കയറിയ സാബു ക്യാമറയും തൂക്കി പുറത്തേക്ക്. കൈലിമുണ്ടും ടീഷർട്ടുമാണു വേഷം. കിടക്കപ്പായയിൽ നിന്നു വിളിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ചതാണ്. അപ്പോഴാണു ഞാനോർത്തത്. ഞാൻ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നതു പുതച്ച പുതപ്പാണെന്ന്!

“വണ്ടി എടുക്കാം പ്രാഞ്ചീസേ.” സാബു ആക്രോശിച്ചു. ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും ഒരു ബൈക്കിൽ ഓഫീസിലേക്ക് മടങ്ങി. സാബു വന്നതോടെ ഞങ്ങളുടെ ഭയമൊക്കെ മാറി.

സിദ്ധാർത്ഥ പാലസിന്റെ മുൻവശം മുഴുവൻ ഗ്ലാസുകൊണ്ടു തീർത്ത ജനലുകളായിരുന്നതിനാൽ അഗ്നിബാധയുടെ പ്രതിഫലനം ഈ ഗ്ലാസിൽ കണ്ടതാണ് ഞങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചത്. പോരാത്തതിന് രണ്ടുപേർക്കും കണ്ണടയില്ലായിരുന്നു താനും.

പെട്ടെന്നു സ്റ്റോറി തയാറാക്കിക്കോ. മെയിൻ സ്റ്റോറിയായിരിക്കും. സാബു പറഞ്ഞതു കേട്ടു. ഞാൻ ഞെട്ടി.

സ്റ്റോറി? ഒരഗ്നിബാധ കണ്ടു എന്നല്ലാതെ എന്റെ കയ്യിൽ യാതൊരു വിവരങ്ങളുമില്ല. ഞാൻ ഷാജന്റെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. സമയം കളയാനില്ല. ഡി.റ്റി.പി.ഓപ്പറേറ്റർ ടൈപ്പു ചെയ്യാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു. കൈവിറ കാരണം എഴുതാനും പറയുവാനും അതിലുപരി എങ്ങനെ തുടങ്ങണമെന്നും അറിയില്ല. ഒടുവിൽ ഡി.റ്റി.പി.ഓപ്പറേറ്റർ പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ മതി. ഞാൻ ടൈപ്പു ചെയ്യാം.

ആശയത്തിന്റെയും ഭാവനയുടെയും കാര്യത്തിൽ ഷാജൻ അതിബുദ്ധിമാനാണ്. ഷാജൻ തുടങ്ങി വച്ചു. തൃശൂർ നഗര ഹൃദയത്തിൽ ഉഗ്രസ്ഫോടനം. അടുത്തത് കൊക്കാല ജംഗ്ഷനു സമീപം ഹോട്ടൽ സിദ്ധാർത്ഥ പാലസിനു മുമ്പിലുള്ള കെട്ടിടത്തിലാണ് പുലർച്ചെ ബോംബു സ്ഫോടനമെന്നു തോന്നുവിയമുള്ള ഉഗ്ര സ്ഫോടനമാണ് ഉണ്ടായത്. ആളപായമോ സ്ഫോടന കാരണമോ അറിവായിട്ടില്ല.

അടുത്തത് ഷാജൻ: നഗരം ഗാഢനിദ്രയിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിക്കുലുക്കത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കും വിധമുണ്ടായ സ്മോടനം ഏതാണ്ട് ഏഴു കിലോമീറ്ററോളം ദൂരത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. സ്മോടനത്തെ തുടർന്ന് സമീപത്തെ കെട്ടിടങ്ങൾ കുലുങ്ങി. വീടുകളിലുറങ്ങി കിടന്നവർ ഇറങ്ങിയോടി. ഇപ്പോഴും ചെറിയ പൊട്ടിത്തെറികളും സ്മോടനങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഞാൻ: നഗരത്തിലെ ഏറ്റവും തിരക്കേറിയ കൊക്കാല ജംഗ്ഷനിൽ സ്മോടനം നടന്നത് പുലർച്ചെയായതിനാൽ വൻദുരന്തം ഒഴിവായി. പകലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നൂറുകണക്കിനു വാഹനങ്ങൾ സ്മോടനത്തിനിരയാകുമായിരുന്നു. കുറഞ്ഞത് മൂന്നു കൊന്നത്തെങ്ങുകളുടെ ഉയരത്തിലാണ് അഗ്നി ഉയർന്നത്.

ഇത്രയും ടൈപ്പ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും സാബു ഫോട്ടോയുമായി അകത്തെത്തി. ഞങ്ങൾ കിടുങ്ങിപ്പോയി. ബ്ലാക്ക് ആൻഡ് വൈറ്റ് ചിത്രങ്ങളാണെങ്കിലും നിമിഷനേരം കൊണ്ടു പകർത്തിയ ആ ചിത്രങ്ങളെല്ലാം ദുരന്തത്തിന്റെ എല്ലാ തീവ്രതയുമടങ്ങുന്നതായിരുന്നു. അതോടെ ഞങ്ങളെഴുത്തു നിർത്തി.

ആറു കോളത്തിൽ ടി.എ. സാബുവിന്റെ പടം. ബൈലൈനോടു കൂടി. രണ്ടു കോളം വാർത്ത. ഹെഡിങ് എട്ടു കോളം.

അന്നത്തെ പ്രധാന വാർത്ത ഇടമലയാർ കേസോ മറ്റോ ആയിരുന്നു. ആ വാർത്ത പൊളിച്ചു ദൂരെക്കളഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ഈ വാർത്തയും ഫോട്ടോയും എട്ടു കോളത്തിൽ വിന്യസിച്ചിട്ടു. അപ്പോഴാണ് പ്രശ്നം. തലക്കെട്ട് എന്തു കൊടുക്കും? എട്ടു കോളത്തിൽ ബ്ലോ അപ് ചെയ്തു നിൽക്കണം. ഒടുവിൽ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ എൻ.എസ്.സാറിനെ തന്നെ വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തൃശൂർ നഗരത്തിൽ ഉഗ്രസ്മോടനം.

ഷാജൻ പറഞ്ഞു. പത്രം ഏതായാലും തൃശൂർ മാത്രമേ ഇറങ്ങൂ. അപ്പോൾപ്പിന്നെ നഗരത്തിൽ ഉഗ്രസ്മോടനം എന്നു മതി. അതാകുമ്പോൾ മുഴുവനായും എറിച്ചു നിൽക്കും. അങ്ങനെ റിവേഴ്സ് ബ്ലാക്ക് ഹെഡിങ്ങിൽ ആ വാർത്ത സിറ്റി എഡിഷനിൽ മാത്രം വന്നു. എന്റെയും ഷാജന്റെയും വീണു കിട്ടിയ സ്കൂപ്പ്. റിപ്പോർട്ടർ എന്ന നിലയിൽ എനിക്കും നൈറ്റ് എഡിറ്റർ എന്ന നിലയിൽ ഷാജനും കിട്ടിയ ഏറ്റവും വലിയ അംഗീകാരമായിരുന്നു അത്. കൂടുതൽ അഭിമാനിക്കാവുന്നത് ഷാജനാണ്. കാരണം ഷാജൻ പത്രപ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയിട്ട് ആറു മാസം തികയ്ക്കും മുമ്പ് കിട്ടിയ അംഗീകാരം.

പിറ്റേന്നിറങ്ങിയ മറ്റൊരു പത്രത്തിലും ഈ വാർത്തയുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്തിനേറെ. തൊട്ടടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മാതൃഭൂമിയിലോ തൃശൂരിൽ എഡിഷനുള്ള എക്സ്പ്രസ് പത്രത്തിലോ ലോക്കൽ പേജിൽ പോലുമീ വാർത്ത വന്നില്ല. അതിനു മറ്റൊരു കാരണം കൂടിയുണ്ട്. സംഭവം

നാലാം തുണിനപ്പുറം

നടന്നത് ഒരു ഞായറാഴ്ച പുലർച്ചെയായിരുന്നു. ശനിയാഴ്ച എല്ലാ നൈറ്റ് റിപ്പോർട്ടർമാരും നൈറ്റ് എഡിറ്റർമാരും കാലേകുട്ടിത്തന്നെ പണിയ വസാനിപ്പിച്ച് വീട്ടിൽ പോയിരുന്നു. ഞാനും ഷാജനും താമസിച്ചിരുന്നത് ഓഫീസിന്റെ കോമ്പൗണ്ടിൽ തന്നെയുള്ള കെട്ടിടത്തിലായതിനാലാണ് ദീപികയ്ക്ക് ഈ വാർത്ത എക്സ്ക്ലൂസീവ് ആയി സ്കോർ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞത്.

1996 ലാണ് ഈ സംഭവം നടക്കുന്നത്. തലേന്ന് ബ്യൂറോ അടച്ച് രാഗം തിയേറ്ററിൽ നിന്ന് ഒരു സിനിമയും കണ്ട് ഡസ്കിലെത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പി.ആർ. എന്നു സ്നേഹപൂർവ്വം വിളിക്കുന്ന പേസ്റ്റ് അപ്പ് ആർട്ടിസ്റ്റ് പതിവുപിരിവുമായി വന്നു. പി.ആർ.അങ്ങനെയാണ്. തോന്നിയാൽ അപ്പോൾ വരി ഇടും. കിട്ടുന്നവരെല്ലാം പിഴിയും. ഒടുവിൽ ഒരു ഫുള്ളിനു തികയുമ്പോൾ നേരെ വി.കെ. അശോകന്റെ കടയിലേക്ക്. പി.ആറിനറിയാം ഏതു പാതിരായ്ക്കും മുട്ടിയാൽ തുറക്കുന്ന കിളിവാതിൽ ഏതെന്ന് ഒരു ക്ലോട്ട അടിച്ച് ഞാൻ മുറിയിലേക്കും പി.ആർ. വീട്ടിലേക്കും മറ്റുള്ളവർ ജോലിക്കും പോയി. അപ്പോൾ കാശ്മീർ അതിർത്തിയിൽ നല്ല സംഘർഷം നടക്കുന്ന സമയമാണ്. കാർഗിൽ, പശ്ചിമമേഖലകളിൽ നുഴഞ്ഞുകയറ്റവും സംഘർഷവും. എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും യുദ്ധം ഉണ്ടായേക്കാമെന്ന് പത്രങ്ങൾ എഴുതി പിടിപ്പിക്കുന്നു. ഞാനാകട്ടെ യുദ്ധം സ്വപ്നം കണ്ട് തെട്ടിത്തരിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഓർക്കാപ്പുറത്ത് കട്ടിലിൽ നിന്ന് പൊത്തോന്ന് താഴെവീഴുന്നത്. പിന്നെ ജീവനും കൊണ്ടോടുകയല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യാൻ.

കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഭംഗിയായി നടത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ഞാനും ഷാജനും ഒരു കാര്യം ഓർത്തത്. ഷാജൻ, ന്യൂസ് എഡിറ്റർ സാബു കുര്യനെയും, ഞാൻ, ബ്യൂറോ ചീഫ് ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസിനെയും കാര്യം അറിയിക്കാൻ വിട്ടുപോയി. എൻ.എസ്. സാറുമായി സംസാരിച്ചതിനാൽ ഈ വിഷയം ഞങ്ങളോർത്തില്ലെന്നതാണു സത്യം. ഉടൻതന്നെ ഞാൻ ഇരുവരെയും വിളിച്ചു. രണ്ടുപേരും പക്ഷേ, ഞങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ആരുമില്ലാതെ തന്നെ ഞങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തതിൽ ആണ് അവർക്കു സന്തോഷം തോന്നിയത്.

നേരം വെളുക്കുന്നതിനുമുമ്പേ തന്നെ ഫ്രാങ്കോ സാറെത്തി. ഞാനും ഷാജനും നേരത്തെതന്നെ സംഭവസ്ഥലത്ത് എത്തി. നാട്ടുകാരോടു കാര്യങ്ങൾ തിരക്കി. അപ്പോഴും തീയണക്കാനുള്ള ശ്രമം ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. ഫയർ സർവീസുകാർ അടുത്തെത്തുമ്പോൾ സ്പ്രോക്കിംഗ് നടക്കും. നാട്ടുകാരിലൊരാൾ പറഞ്ഞു. ഒരു പത്ര ഫോട്ടോഗ്രാഫർ അകത്തു കയറിയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ പുറത്തു വന്നു കണ്ടില്ല. എന്തു സംഭവിച്ചോ എന്തോ? ആ ഫോട്ടോഗ്രാഫർ പണിയും കഴിഞ്ഞു വീട്ടിൽ

കിടന്നുളറങ്ങുകയാണെന്ന വിവരം അയാളുണ്ടോ അറിയുന്നു.

തീയണയ്ക്കൽ തുടങ്ങി നേരം പരപരാ വെളുത്തപ്പോഴാണ് സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം വ്യക്തമായത്. സംഭവം ബോംബോ അതോ ഭൂമി കുലുക്കമോ? അല്ല. നഗരമധ്യത്തിൽ അനധികൃതമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പടക്ക ഗോഡൗണിലുണ്ടായ പൊട്ടിത്തെറിയാണ് കാരണം. ഡൈറ്റോ നൈറ്റർ, ജലാറ്റിൻസ്റ്റിക്, ഗ്രനേഡ് തുടങ്ങിയ മാർക രാസവസ്തുക്കളും, തൃശൂർ പൂരത്തിന് പൊട്ടിക്കാൻ വച്ചിട്ടുള്ള ഗുണ്ടുകളും അമിട്ടുകളുമുൾപ്പെടെ വൻ പടക്കശേഖരമായിരുന്നു അവിടെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത്. സ്ഫോടനത്തിന്റെ ആഘാതത്തിൽ വെടിക്കെട്ടു കോപ്പുകൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മുറിയുടെ കോൺക്രീറ്റിൽ തീർത്ത മേൽക്കൂര അപ്പാടെ തകർന്ന് റോഡിനു മറുവശത്തുള്ള മറ്റൊരു കെട്ടിടത്തിന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ പതിച്ച് ആ കെട്ടിടവും തകർന്നു. ഏതാണ്ടു 150 മീറ്റർ ദൂരത്തുള്ള കെട്ടിടത്തിനു മുകളിലാണതു വീണത്. സ്ഫോടനത്തിന്റെ ആഘാതത്തിൽ സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന കോൺക്രീറ്റിൽ തീർത്ത നാലു കടമുറികളും തകർന്ന് നാമാവശേഷമായി. നേരം വെളുത്തപ്പോൾ തകർന്ന കെട്ടിടങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള കുമ്പാരമായിരുന്നു കൊക്കാല റോഡിലെങ്ങും.

ഏതാണ്ട് രണ്ടുമണിക്കാണ് സ്ഫോടനം നടന്നത്. ഇത് ആറുമണി ക്കു മുമ്പോ പിറകിലോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ, കേരളം കണ്ടതിൽ വച്ചേറ്റവും വലിയ ദുരന്തമായി മാറിയേനെ. രാവിലെ എട്ടുമണി മുതൽ കൊക്കാല ജംഗ്ഷനിൽ ഗതാഗതക്കുരുക്ക് ആരംഭിക്കും. പിന്നീട് രാത്രി എട്ടുമണിവരെ ബംബർ ടു ബംബർ ട്രാഫിക്. പോരാത്തതിന് ശക്തൻ തമ്പുരാൻ സ്റ്റാൻഡിലേക്ക് ബസ്സുകൾ ഇതുവഴിയാണ് പോകുന്നത്. റോഡാകട്ടെ നിറയെ കുണ്ടും കുഴിയും. ഒച്ചിഴയുന്ന വേഗത്തിലാണ് വാഹനങ്ങൾ നീളുന്നത്. സ്ഫോടനം സമയം തെറ്റി സംഭവിച്ചിരുന്നു വെങ്കിൽ കുറഞ്ഞത് പത്തിരൂപത് വാഹനങ്ങളെങ്കിലും കെട്ടിടാവശിഷ്ടങ്ങൾക്കിടയിലായേനെ. പിന്നെന്താണു സംഭവിക്കുകയെന്നതു ചിന്തിക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

അപകടം വെളുപ്പിനു നടന്നിട്ടു പോലും നാലുപേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഇന്നുവരെ അവരാരെ നു തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ല. തകർന്ന കടകളുടെ വരാന്തകളിലുറങ്ങിയ യാചകരാകാമെന്നാണ് അനുമാനം. സംഭവം നടന്നയുടൻ സ്ഥലം എസ്.പി.യായിരുന്ന ബി.സന്ധ്യ ഐ.പി.എസ്. സംഭവസ്ഥലത്ത് എത്തി രക്ഷാപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. എസ്.പി.യുടെ സമീപത്തായിരുന്നു ഞാനും ഷാജനും നിലയുറപ്പിച്ചത്. നേരം വെളുക്കുവോളം അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്നാരെയും കണ്ടെത്താ നായില്ല.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

അങ്ങനെയിരിക്കെ നേരം ഏതാണ്ട് 7 മണിയായി. പോലീസും ഫയർ ഫോഴ്സും നാട്ടുകാരും കെട്ടിടാവശിഷ്ടങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തെരച്ചിൽ നടത്തുകയാണ്. എല്ലാം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എസ്.പി. സന്ധ്യക്കു സമീപം ഞാനും ഷാജനുമുണ്ട്. ദൃശ്യങ്ങൾ ക്യാമറയിൽ പകർത്തുകയായിരുന്ന ടി.എ.സാബു പെട്ടെന്ന് അലറി വിളിച്ച് പറഞ്ഞു. “ദേ...ഒരു കൈ....” ഞങ്ങൾ നിൽക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പാണ് കൈ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. കൈയുടെ ഉറവിടം തേടിയപ്പോൾ കണ്ടത് ഞാനും ഷാജനും എസ്.പി. യും നിൽക്കുന്നത് ഒരു മനുഷ്യ ശരീരത്തിനു മുകളിലായിരുന്നു എന്നതാണ്. ഇരുട്ടും പൊടിപടലവും കാരണം കോൺക്രീറ്റ് പൊടിയിലാണ്ട ശവശരീരം കാണാനേ പറ്റില്ലായിരുന്നു. ഞാനും ഷാജനും ഞെട്ടിത്തരിച്ചു. എടുത്തൊരുചാട്ടം. അന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച രാഷ്ട്രദീപിക സാധാഹ്നപത്രത്തിലെ എന്റെ പ്രത്യേക സ്റ്റോറി ഈ കൈ സംഭവമായിരുന്നു. പിറ്റേന്നത്തെ ദീപികയിലും ഈ സ്റ്റോറി സ്കൂപ്പ് ആയി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

അന്നത്തെ രാഷ്ട്രദീപികയ്ക്കു ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. സാധാരണ രാഷ്ട്രദീപിക സാധാഹ്നപത്രം ഞായറാഴ്ചകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാറില്ല. പക്ഷേ, എൻ.എസ്.ജോർജ് സാറിന്റെ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശപ്രകാരം രാഷ്ട്രദീപിക ഡസ്ക് സജീവമായി. രാവിലെ 9 മുതൽ രാത്രി 9 വരെ നാല് എഡിഷനുകളുമായി ഏതാണ്ട് 22000 കോപ്പി അടിച്ചു. അന്നു പുലർച്ചെ എക്സ്ക്ലൂസീവ് വാർത്തയുമായി ദീപിക 10,000 കോപ്പിയോളം വിറ്റതിനു പുറമേയാണിത്. പത്രം അടിച്ചതല്ലാതെ വിൽക്കാൻ ഏജൻ്റ്മാർ വളരെ കുറവായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിനും പെട്ടെന്നു തീരുമാനമായി. എൻ.എസ്. ജോർജ് സാറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഞാനും ഷാജനും സാബുവും പിന്നെ പ്രിന്റിംഗിലെ സ്റ്റാഫുകളും എല്ലാം വിൽപനയ്ക്കു നേതൃത്വം നൽകി. ദീപികയും രാഷ്ട്രദീപികയും വിറ്റ വകയിൽ കമ്മീഷനായി ഏതാണ്ട് 350 രൂപയോളം ലഭിച്ചു . അഞ്ചാറു ദിവസത്തേക്കു വട്ടച്ചെലവിനുള്ള കാശുമായി. സ്വന്തം സ്കൂപ്പ് അച്ചടിച്ച പത്രം വിൽക്കാനുള്ള നിയോഗം ലഭിച്ച ആദ്യത്തെ പത്രപ്രവർത്തകനായി മാറി. ഇതുകൂടാതെ എൻ.എസ് സാറിന്റെ വക അന്നത്തെ ദിവസത്തെ ശാപ്പാടും ഫ്രീ. എന്തായാലും എൻ.എസ്.ജോർജ് സാറിനെപ്പോലെ പെട്ടെന്നു തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിയുന്ന എഡിറ്റർമാർ വളരെ ചുരുക്കം. അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദനം നിറഞ്ഞ മനസോടെ യല്ലാതെ അനുസ്മരിക്കാൻ വയ്യ.

കൊക്കാല സ്ഫോടനം തൃശൂർ നഗരത്തിന് വൻ ആഘാതമാണു സൃഷ്ടിച്ചതെങ്കിൽ ദീപികയ്ക്കും രാഷ്ട്രദീപികയ്ക്കും വൻ മൈലേജു തന്നെയുണ്ടാക്കി . അതാണ് പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭീകരമായ മറ്റൊരു മുഖം. ദുരന്തങ്ങളും അപകടങ്ങളും ഒരു വിഭാഗത്തിനു വൻ ദുഃഖവും നഷ്ടവുമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ നേട്ടമുണ്ടാക്കുന്ന ചില കുട്ടർ ഉണ്ട് ഇവിടെ.

അതിലൊന്ന് പത്രപ്രവർത്തകർ, രണ്ട് ക്രൈയിൻ സർവീസുകാർ. വാഹനങ്ങൾ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇവർ ശരിക്കും പട്ടിണിയിലാകും. അപകടങ്ങളോ ദുരന്തങ്ങളോ സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ പത്രങ്ങൾക്കു കണ്ണീരിറിക്കുന്ന വാർത്തകളും ഇല്ലാതാകും.

പത്രപ്രവർത്തകർ, പോലീസ്, ഫയർഫോഴ്സ്, ആശുപത്രി എന്നിവിടങ്ങളിൽ എല്ലാ ദിവസവും കുറഞ്ഞത് മൂന്നുതവണയെങ്കിലും വിളിക്കാറുണ്ട്. ഫോൺ എടുക്കുന്നവരെ അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ട് ചോദിക്കും.

“എന്തൊക്കെയാണ് വിശേഷങ്ങൾ?”

അടുത്തിരുന്നു കേൾക്കുന്നവർക്കു തോന്നും ഫോണെടുത്തയാളുടെ വിശേഷം തിരക്കിയതാണെന്ന്. എന്നാൽ വിശേഷമായി മറുതലയ്ക്കൽ നിന്നു പറയുന്നത് ഒരുപക്ഷേ, വലിയ അപകടത്തെക്കുറിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ ചെറിയ അപകടത്തെക്കുറിച്ചോ ആയിരിക്കും. അപ്പോൾ പത്രപ്രവർത്തകരുടെ ചോദ്യം.

“എത്രയാൾ പോയി?”

കുറച്ചാണെങ്കിൽ അടുത്ത ചോദ്യം. അത്രയേ ഉള്ളൂ..?

മരണം രണ്ടായാൽ പോരാ. അഞ്ചാറെണ്ണമുണ്ടെങ്കിൽ ആഘോഷിക്കാം. അത്രയ്ക്കും മനസാക്ഷി മരവിപ്പിക്കുന്ന ചോദ്യോത്തരങ്ങളായിരിക്കും ഇരു തലയ്ക്കൽ നിന്നുമുണ്ടാകുക. എന്താ ചെയ്യുക...? ഇതും തൊഴിലിന്റെ ഭാഗമല്ലേ?

ഇത്തരത്തിൽ പീച്ചി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കും ഫയർ സ്റ്റേഷനിലേക്കും രാത്രി ജോലി സമയത്തിനുശേഷം മൊബൈലിൽ നടത്തിയ ഒരു സംഭാഷണം എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മറക്കാനാവാത്ത റിപ്പോർട്ടിങ് ആയി മാറിയിരുന്നു.

●

കളിമണ്ണിൽ തീർത്ത ശില്പമായി ഒരു മനുഷ്യ ശിരസ്!

മൺകുട്ടയുടെ മുകളിൽ കളിമണ്ണിൽ തീർത്ത മനുഷ്യശിരസ്. ഏതോ ആർട്ടിസ്റ്റിന്റെ കരവിരുതിലിൽ പിരിഞ്ഞതാണെന്നു കരുതിയാൽ തെറ്റി. കണ്ടാൽ നല്ല ഒന്നാത്തരം ശില്പം. കണ്ണുകൾ കുമ്പിട ണ്തിരിക്കുന്നു. അന്തരീക്ഷമാകെ പൊടിപടലങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞിരി ക്കുന്നു. സമീപപ്രദേശമാകെ യുദ്ധാന്തരീക്ഷത്തിന്റെ പ്രതീതി. സംഭവ സ്ഥലം ബോംബിട്ടു തകർക്കപ്പെട്ട ഒരു വീടിന്റെ ബാക്കിപത്രം പോലെ. പൊട്ടിത്തകർന്ന ഓല മേഞ്ഞ വീടിന്റെ മേൽക്കൂരയും മൺകുട്ടകളിൽ തീർത്ത ഭിത്തികളും തകർന്നു കുമ്പാരമായിരിക്കുന്നു. തകർന്നടിഞ്ഞ മേൽക്കൂരയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് അങ്ങിങ്ങ് തീ പുകയുന്നു. കാട്ടുമരങ്ങൾ കൊണ്ടു നിർമിച്ച കഴുകോലുകളിൽ എന്തോ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ചുറ്റിലും പച്ചമാംസം കരിയുന്ന മണമുയരുന്നു. കൂരാക്കുരിയുട്ട്. ഒന്നും കാണാനാവുന്നില്ല.

ഫോട്ടോഗ്രാഫർ ടി.എ.സാബുവിന്റെ ക്യാമറ ഫ്ലാഷ്‌ലൈറ്റിൽ മിന്നായം പോലെ കണ്ടു. ഫ്ലാഷ് വെട്ടത്തിൽ തന്നെ അവയെ സൂക്ഷി ചു നോക്കി.

അടുത്ത ഫ്ലാഷ് ലൈറ്റിൽ കണ്ടു ആ ബീഭത്സദൃശ്യം ..! അടുക്കള യുടെ ചേരിൽ ഉണക്കാനിട്ടിരിക്കുന്ന മാംസക്കഷണങ്ങൾ പോലെ തൂങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ് കരിഞ്ഞ മനുഷ്യ മാംസക്കഷണങ്ങൾ! കഴുകോലുകളിലും അവശേഷിച്ച മേൽക്കൂരയിലുമെല്ലാം അത് തൂങ്ങി കിടക്കുന്നു. ഒരായിരം ചോദ്യങ്ങളുയർത്തി. ഒരു നിമിഷം ആ ഭീകരമായ ദൃശ്യം കണ്ടു തല മറവിച്ചു പോയി.

തൃശൂർ ജില്ലയിലെ പീച്ചിക്കടുത്താണ് മനുഷ്യമനസ്സാക്ഷിയെ ഞെട്ടിച്ച ആ വൻ ദുരന്തം അരങ്ങേറിയത്. കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ മനുഷ്യ ബോംബ്! 28 വയസ്സുകാരനായ യുവാവ് തന്നെ വഞ്ചിച്ച നഴ്സായ കാമുകിയെയും കുടുംബത്തെയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ ചാവേറായി. സ്വയം മനുഷ്യബോംബായി! 1997 ൽ നടന്ന ഈ മനുഷ്യ ബോംബ് സ്ഫോടനത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രമായിരുന്നു ഞാൻ മുമ്പു വിവരിച്ച കളിമൺ പ്രതിമ പോലത്തെ ശിരസും കരിഞ്ഞ മനുഷ്യ മാംസക്കഷണങ്ങളും! ഈ സംഭവത്തിലേക്കു കടക്കും മുമ്പ് ഇതറിയാനിടയാക്കിയ സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കാം.

ബ്യൂറോയിലെ അവസാനത്തെ ഫോൺ വിളിയും കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ

പോകാനിരിക്കുമ്പോൾ മലയാളമനോരമയിലെ സാജൻ എബ്രഹാമിന്റെ ഫോൺ കോൾ (അദ്ദേഹം 2008 ൽ അന്തരിച്ചു)

“എടാ ഞാൻ അരമന ബാറിലുണ്ട്.(കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി. ബസ്റ്റാന്റിനു സമീപം) വന്നാൽ രണ്ടെണ്ണം അടിക്കാം.”

അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിരം ശൈലിയാണ്. ആരെയും കൂട്ടിനു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ എന്നെ വിളിക്കും. പ്രത്യേകിച്ചു പണിയൊന്നു മില്ലാത്തതിനാൽ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു ഞാൻ ചെന്നു. ഒരു പൈന്റിന് ഓർഡർ ചെയ്തു. ഓരോ പെന്റ് കഴിച്ചു. അപ്പോഴും എന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു ഫോൺ കോൾ തികട്ടി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫയർഫോഴ്സിൽ വിളിച്ചപ്പോൾ പിച്ചിയിൽ ഒരു വീട്ടിൽ മണ്ണിടിച്ചിൽ ഉണ്ടായെന്നും ആളുപായമില്ലെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. കൂടുതൽ ചികഞ്ഞുചോദിച്ചപ്പോൾ ഒരു കുട്ടിയെ കിട്ടിയെന്നും ഒരു കണ്ണുപോയ അവസ്ഥയിലാണെന്നും മെഡിക്കൽ കോളേജിലേക്കു കൊണ്ടുപോയെന്നും അവരിയിച്ചിരുന്നു . മൂന്നുനാലു പേർ മണ്ണിനടിയിലാണെന്നു സംശയിക്കുന്നതായും പറഞ്ഞു. സംഭവം നടന്നിട്ടു നാലഞ്ചു മണിക്കൂറായത്രെ. ബാറിൽ നിന്ന് വീണ്ടും പീച്ചിപോലീസ് സ്റ്റേഷൻ നിലും ഫയർഫോഴ്സിലും വിളിച്ചു. യാതൊരു അന്വേഷണ പുരോഗതി യുമില്ല.

തൃശൂർ മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ രജിസ്ട്രേഷനിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന തങ്കമണിചേച്ചി എനിക്ക് വളരെ അടുപ്പമുള്ളയാളാണ്. അന്ന് തങ്കമണിച്ചേച്ചിക്ക് നൈറ്റ് ഡ്യൂട്ടിയായിരുന്നത് എന്റെ ഭാഗ്യം. ചേച്ചിയെ വിളിച്ച് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ മരണമൊന്നും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ വിളിച്ചറിയിക്കാമെന്നും മറുപടി കിട്ടി. അഞ്ചു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞു കാണും. തങ്കമണിച്ചേച്ചിയുടെ ഫോൺ വന്നു. എടാ പ്രശ്നമുണ്ട്. നീ ഫോട്ടോഗ്രാഫറെയും കൂട്ടി വേഗം മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ വാ.. കേട്ടപാതികേൾക്കാത്തപാതി ഞാൻ സാബുവിന്റെ വീട്ടിലേക്കു വിളിച്ചു. മെഡിക്കൽ കോളേജിലെത്താൻ പറഞ്ഞു. ഈ സമയം സിഗരറ്റും പുകച്ച് രണ്ടാമത്തെ പെഗ്ഗും കുടിച്ചു തുടങ്ങിയ സാജനോട് ക്ഷമാപണം നടത്തി ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാമെന്നു പറഞ്ഞ് അവിടെ നിന്ന് മുങ്ങി.

മെഡിക്കൽ കോളേജിലെത്തിയപ്പോൾ വൻ ജനക്കൂട്ടം. കാഷ്വാലി റ്റിയിലേക്ക് ആറു വയസുപ്രായം തോന്നിക്കുന്ന ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ ചുമന്നുകൊണ്ട് ഒരു വൻ ജനക്കൂട്ടം കടന്നു വരുന്നു. പലരോടും കാര്യം തിരക്കി. ആരും ആ കുട്ടിയുടെ കൂടെ വന്നവരല്ല! കുറച്ച് ആൾക്കൂട്ടം കണ്ടപ്പോൾ കൂടെ കൂടിയവരാണ് അവരെല്ലാം. ഒടുവിൽ ഒരു യുവാവിനെ കിട്ടി. അപ്പോളാണറിഞ്ഞത്. മണ്ണിടിച്ചിലല്ല. ഉഗ്ര സ്ഫോടനമാണ് നടന്നിരിക്കുന്നത്. പെൺകുഞ്ഞിന്റെ ഒരു കണ്ണു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ചിലർ പരിക്കുമുണ്ട്. അപ്പോൾത്തന്നെ സാബുവിനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ഓഫീസിൽ പോയി ജീപ്പുമായി വരാൻ പറഞ്ഞു. പതിനഞ്ചു മിനിറ്റിനകം സാബു ജീപ്പുമായെത്തി. പെൺകുട്ടിയുടെ കൂടെ വന്ന യുവാവിനെ ഒരു തരത്തിൽ കയ്യുംകാലും പിടിച്ചുപേക്ഷിച്ച് ജീപ്പിൽ കയറ്റി. അയാൾ വരാൻ തയ്യാറല്ലായിരുന്നു. പിന്നീട് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി ഒരു തരത്തിൽ സംഭവസ്ഥലത്തേക്കു പോയി.

തൃശൂർ നഗരത്തിൽ നിന്നു 45 കിലോമീറ്ററകലെയാണ് സംഭവ സ്ഥലം. എത്തിനും നെഗറ്റീവ് കാണുന്ന ഡ്രൈവർ ജോണിച്ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു. എടാ സമയം 9 മണി കഴിഞ്ഞു. ഈ കുരിശുത്തവിടെയെത്തുമ്പോൾ സമയം രാത്രി 10.30 എങ്കിലുമാകും. അവിടെനിന്നു തിരിച്ചെത്താൻ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് രാത്രി ഒന്നരയെങ്കിലുമാകും. പോകണോ..? നാളെ രാവിലെ പോയാൽ പോരെ? ജീവിതത്തിലാദ്യമായി പ്രായമുള്ള ആ മനുഷ്യനെ പച്ചത്തെറി വിളിച്ചു ഞാനപ്പോൾ. വണ്ടി എടുക്കടോ. പാവം ജോണിച്ചേട്ടൻ പിന്നെ ഒരക്ഷരം പറയാതെ വണ്ടി അതിവേഗത്തിൽ വിട്ടു. ഇതിനിടയിൽ ബാറിൽ എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്ന സാജന്റൊന്നൊരു എസ്.എം.എസ്. അയച്ചു. “വരുന്നു. ഒത്തിരി വൈകിയാൽ കാത്തിരിക്കേണ്ട.” പിന്നീട് ഫോൺ ഔട്ട്ഓഫ് റേഞ്ചിലായി. പൈന്റ് ഒറ്റക്ക് അകത്താക്കിയ സാജൻ ഔട്ട്ഓഫ് റേഞ്ചുമായി.

പിന്നെ ഭയചകിതനായി ഞങ്ങളോടൊപ്പം വരാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട യുവാവിനോട് ഞാൻ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസിലാക്കി. അപ്പോൾ അയാൾ കാര്യങ്ങളുടെ ചുരുളഴിച്ചു.

മേഴ്സി. ദരിദ്ര കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന സുന്ദരിയായ യുവതി. പഠിക്കാൻ അതിസമർത്ഥ. പത്താംക്ലാസ്സു മുതൽ അവൾ നാട്ടിലെ മെക്കാനിക്കായ ഒരു യുവാവുമായി പ്രണയത്തിലായ കഥ നാട്ടിൽ മുഴുവൻ പാട്ടാണ്. നല്ല മാർക്കോടെ എസ്.എസ്.എൽ.സി. പാസായ അവളെ ഈ യുവാവു തന്നെ പണം മുടക്കി പ്രീ-ഡിഗ്രിയും പിന്നീട് നഴ്സിംഗും പഠിപ്പിച്ചു. കുറച്ചുകാലം നാട്ടിൽ ജോലി ചെയ്ത ശേഷം ആ യുവാവു തന്നെ പണം മുടക്കി അവളെ കുവൈറ്റിലേക്ക് അയച്ചു. കുവൈറ്റിൽ നഴ്സായി ജോലി ലഭിച്ചതോടെ മേഴ്സിയുടെ കുടുംബം കരകയറി. മേഴ്സി കുവൈറ്റിലായിരുന്നപ്പോൾ അവളുടെ കുടുംബകാര്യങ്ങളെല്ലാം ഈ യുവാവാണ് നോക്കിയിരുന്നത്. എന്നാൽ അവളാകട്ടെ അവിടെ ജോലിയുണ്ടായിരുന്ന ചാലക്കുടിക്കാരനായ ഒരു അനസ്തെറ്റിസ്സുമായി പ്രണയത്തിലായി. ഇക്കാര്യങ്ങളൊന്നുമറിയാതെ നാട്ടിലുള്ള അവളുടെ മാതാപിതാക്കളെയും സഹോദരങ്ങളെയും ഈ കാമുകൻ ചോര നീരാക്കി ഉണ്ടാക്കിയ പണം മുടക്കി സഹായിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

പണവും പ്രശസ്തിയുമൊക്കെ വന്നുചേർന്നപ്പോൾ അതിസമ്പന്നനായ ഡോക്ടറുടെ കാമുകിയായിത്തീർന്ന മേഴ്സിക്ക് ഈ യുവാവ് ഒരു

ഭാരമായി തോന്നി തുടങ്ങി. എങ്ങനെ തോന്നാതിരിക്കും? ഇയാളാണെങ്കിൽ വെറും മെക്കാനിക്. നിലവിലുള്ള പുത്തൻ പ്രണയമാകട്ടെ അതിസമ്പന്നനും പ്രശസ്തനുമായ എൻ.ആർ.ഐ.ഡോക്ടർ...! അപ്പോൾ പിന്നെ വെറും മെക്കാനിക്കായ യുവാവിനെ എന്തിനു വിവാഹം ചെയ്യണം? യുവാവ് തനിക്കായി മുടക്കിയ മുഴുവൻ തുകയും തിരികെ നൽകാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അവൾ വീട്ടുകാരെ അറിയിച്ചു. അവളുടെ മനസ്സുമാറ്റം അറിയാതെ അയാൾ ഒരു ദിവസം പതിവുപോലെ മേഴ്സിയുടെ വീട്ടിലേക്കുള്ള പച്ചക്കറിയും പലവ്യഞ്ജനങ്ങളും വാങ്ങി അവരുടെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ മേഴ്സിയുടെ സഹോദരി അയാളോടു പറഞ്ഞു. നീ ഇനി ഇവിടേക്കു വരരുത്. മുടക്കിയ മുഴുവൻ പണവും തിരിച്ചു തരാം. മേഴ്സി വേറെ വിവാഹം കഴിച്ചു. വരൻ ഒരു ഡോക്ടറാണ്. ഇനി നീ ഇവിടെ വന്നാൽ അവളുടെ ജീവിതം തകരും. പാവം യുവാവ്. അയാളാകെ തകർന്നു പോയി. ഒരു യൗവനം മുഴുവൻ സമ്പാദിച്ച പണം മുഴുവൻ അവൾക്കും കുടുംബത്തിനും വേണ്ടി ചെലവഴിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ കറി വേപ്പില പോലെ പുറത്ത്. ഇന്നത്തെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ നല്ല ഒന്നാം തരം തേപ്പ്! അവളുടെ ഭാവി സംരക്ഷിക്കാൻ ഇനി ഇവിടെ വരരുതെന്നു പറയുമ്പോൾ തന്റെ ജീവിതവും സ്വപ്നങ്ങളും തകർന്നത് ഇവരറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

പ്രണയം അയാൾക്കൊരു കച്ചവടമായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് അയാളുടെ ജീവിതം തന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതു മനസ്സിലാക്കാൻ വഞ്ചകിയായ ആ കാമുകിയ്ക്കായില്ല. ആകെ തകർന്നുപോയ യുവാവ് മരണതുല്യമായ അവസ്ഥയിൽ ജീവിതം തള്ളിനീക്കി. തികഞ്ഞ മദ്യപാനിയായി അയാൾ മാറി. മദ്യത്തോടൊപ്പം അയാളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രതികാരവും നൂരഞ്ഞു പൊന്തി. ചില അവസരങ്ങളിൽ അയാൾ അടുത്തുള്ള പാറമടകളിൽ പോയി അവിടെയുള്ള തൊഴിലാളികളുമായി സൗഹൃദം സ്ഥാപിച്ചു. അവർക്കു മദ്യം നൽകി പാറമടയിലുപയോഗിക്കുന്ന ഡൈനാമിറ്റും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുന്ന വിധം പഠിച്ചെടുത്തു. അവരിൽ നിന്നുതന്നെ ഡെറ്റാണൈറ്റർ, ജലാറ്റിക് സ്റ്റിക്ക്, ഡൈനാമിറ്റ് തുടങ്ങിയവ സംഘടിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ ഇവ ഉപയോഗിച്ച് അയാൾ ഉഗ്ര സ്പോട് നമുള്ള ഒരു ബോംബ് നിർമ്മിച്ചു. അതിനു ഫ്യൂസ് ഡിവൈസ് ഘടിപ്പിച്ചു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ബോംബുകൾ നിർമ്മിച്ച് അവയ്ക്ക് ഇലക്ട്രിക് കണക്ഷൻ നൽകി പലതവണ പാറമടകളിൽ പൊട്ടിച്ചു പരിശീലിച്ചു.

ഇതിനിടെ മേഴ്സി നാട്ടിലെത്തിയെന്ന അറിവ് ഈ യുവാവിനു ലഭിച്ചു. മൂക്കറ്റം മദ്യപിച്ച് സുഹൃത്തിന്റെ ബൈക്കുമായി മേഴ്സി വീട്ടിലെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തിയശേഷം അയാൾ അവളുടെ വീട്ടിലെത്തി. മേഴ്സിയും ഭർത്താവും ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കു മുമ്പ് വീട്ടിലെത്തിയതായി നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞ് അയാളറിഞ്ഞിരുന്നു. പതിവു

നാലാം തുണിനപ്പുറം

പോലെ വീട്ടിലെത്തിയ അയാളെ വീട്ടുകാർ തടഞ്ഞു. മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ അയാൾ അലറി.

“മേഴ്സിയെ വിളിക്ക്.”

“അവൾ വന്നിരുന്നു. നിന്നെ ഭയന്ന് അവളെ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞയച്ചു അവൾ ഇപ്പോൾ ഇവിടെല്ല.” അവർ പറഞ്ഞു.

ഓല മേഞ്ഞ ഒരു മുറിയും അടുക്കളയും മാത്രമുള്ള ആ വീട്ടിൽ മേഴ്സിയുടെ അമ്മയും മൂന്നു സഹോദരിമാരും ആറുവയസുള്ള ഒരു പെൺ കുഞ്ഞും, കേവലം രണ്ടുമാസം മാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു ശിശുവുമുണ്ടായിരുന്നു.

വീട്ടുകാരുടെ വിശദീകരണത്തിൽ തൃപ്തനാകാതെ അയാൾ അവിടേക്ക് ഇറച്ചു കയറി.

“സത്യംപറ അവളെവിടെ?”

ഷർട്ടുയർത്തിക്കാട്ടി കൈകളിൽ പിടിച്ചിരുന്ന രണ്ടു വയറുകൾ ഉയർത്തിക്കാട്ടി അയാൾ ആക്രോശിച്ചു. അതിന്റെ മറ്റേറ്റം അയാളുടെ അരയിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഉഗ്ര ശേഷിയുള്ള ബോംബിലായിരുന്നു.

മനുഷ്യബോംബ്.

അവർ ഞെട്ടി.

“സത്യം പറഞ്ഞോ. അവളെവിടെ. ഇങ്ങോട്ട് ഇറങ്ങിവരാൻ പറ. അല്ലെങ്കിൽ ഈ വയർ പ്ലഗിൽ കുത്തിക്കയറ്റി തീർത്തുകളയും ഞാൻ എല്ലാത്തിനേം.” അയാളുടെ ആക്രോശത്തിൽ ആ കുടുംബം നടുങ്ങി വിറച്ചു.

ഭിത്തിയിലെ പവർ ഔട്ട്ലെറ്റ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പൈശാചിക ഭാവത്തിൽ നിന്ന അയാളുടെ മുഖിൽ അവർ കേണു.

സത്യമായിട്ടു പറയുകയാ. അവൾ വന്നിരുന്നു എന്നതു നേരാണ്. നിന്നെ പേടിച്ച് അവളെ ഞങ്ങൾ തിരിച്ചയച്ചു.

“നീ അവിവേകം കാട്ടരുതേ മോനേ.” മേഴ്സിയുടെ അമ്മ വിറച്ചുകൊണ്ട് അപേക്ഷിച്ചു.

“അവിവേകമോ? അങ്ങനെ ഒരു വാക്കുണ്ടോ? ഞാൻ കരുതി നിങ്ങൾക്കത് അറിയില്ലെന്ന്. അവളിവിടെയുണ്ട്. നിങ്ങളവളെ ഒളിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാ.”

“മേഴ്സി...നി ഇറങ്ങിവരുനോ അതോ എന്റെ കൂടെ ഇവർ കൊല്ലും.” അയാളുടെ അലർച്ച പൂർത്തിയാക്കും മുമ്പേ മേഴ്സിയുടെ സഹോദരിമാരിലൊരുവൾ വന്ന് അയാളുടെ കാലിൽ വീണു. അയാൾ മറ്റൊന്നുമാലോചിക്കാതെ പവർ ഔട്ട്ലെറ്റിലേക്കു കുത്തിക്കയറ്റി സിച്ച് ഓൺ ചെയ്തു.

ഓ...ഓ....

ഉഗ്ര സ്ഫോടനം. അഗ്നിജ്വാലകൾ വാനോളമുയർന്നു. ചുറ്റുപാടും മനുഷ്യമാംസം കത്തിക്കരിഞ്ഞ ദുർഗന്ധം. മേഴ്സിയുടെ അമ്മയും രണ്ടു സഹോദരിമാരും പിഞ്ചു കുഞ്ഞും ആ ഉഗ്ര ബോംബു സ്ഫോടനത്തിൽ ദാരുണമായി കൊല്ലപ്പെട്ടു. ചാവേറായെത്തിയ യുവാവിന്റെ ശരീരം ചിന്നഭിന്നമായി ചിതറിത്തെറിച്ചു. ശിരസ് തെറിച്ച് ഒരു മൺ കട്ടയിൽ ചെന്നു പതിച്ചു. തല മുഴുവൻ പൊടിയിൽ കുളിച്ച് കളിമൺ പ്രതിമപോലെയായ ശിരസ് അങ്ങനെയാണ് കാണപ്പെട്ടത്. കഴുകോലു കളിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്ന കരിഞ്ഞ മാംസക്കഷ്ണങ്ങൾ അയാളുടെ ശരീരം ആയിരുന്നു. മേഴ്സിയുടെ ഒരു സഹോദരി മാത്രം ഗുരുതരമായ പരിക്കുകളോടെ രക്ഷപെട്ടു.

വീട്ടുകാർ പറഞ്ഞത് ശരിയായിരുന്നു. വീട്ടിലെത്തിയ മേഴ്സിയെ കൊല്ലുമെന്ന് യുവാവ് ടൗണിൽ വെച്ചു പറഞ്ഞത് അവരിണിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് വീട്ടിലെത്തിയ മേഴ്സിയെയും ഭർത്താവിനെയും മറ്റൊരു രഹസ്യ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നാട്ടുകാരിയാതെ അവർ തിരിച്ചയച്ചു. പക്ഷേ, പ്രതികാരം ഇത്ര കടുത്തതായിരിക്കുമെന്ന് ആരും കരുതിയില്ല. സ്വന്തം വീട്ടുകാരെ മുഴുവൻ കുരുതി കൊടുത്ത പൂർവ്വകാമുകന്റെ ഈ പ്രവർത്തി മേഴ്സിയെ ചില്ലറയൊന്നുമല്ല തകർത്തുകളഞ്ഞത്. അവർ നാളുകളോളം മനോനില തെറ്റിയ അവസ്ഥയിലായി. ഞാൻ സംഭവസ്ഥലത്ത് എത്തും മുമ്പേ ഞങ്ങൾ കൂടെക്കൊണ്ടുപോയ യുവാവ് ഇക്കാര്യങ്ങളത്രയും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു ഹൊറർ സിനിമയുടെ തിരക്കഥ കേട്ട പോലെയായിരുന്നു എന്റെ അവസ്ഥ.

ജോണിച്ചേട്ടൻ പറഞ്ഞതിലും വൈകിയാണ് ഞങ്ങളവിടെ എത്തിയത്. കാരണം ദുർഘടമായ വഴിയിലൂടെ അത്രയും ദൂരം പത്തു കിലോമീറ്റർ സഞ്ചരിക്കാൻ തന്നെ മൂക്കാൽ മണിക്കൂറെടുത്തു. ബോംബ് സ്ഫോടനം മൂലം സ്ഥലത്തെ വൈദ്യുതബന്ധവും വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതും നട്ടപ്പാതിരായ്ക്ക് ഞങ്ങളെ വലച്ചു. ഫയർ ഫോഴ്സിന്റെ വണ്ടികളിലെ സ്പോർട്ട് ലൈറ്റുകൾ മാത്രമായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കൊക്കെയുണ്ടായിരുന്ന വെളിച്ചം. ആ വെളിച്ചത്തിലും സാബു തകർന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ഫ്ലാഷ്ലൈറ്റിങ് ഫിലിം തീരുവോളം ഫോട്ടോ എടുത്തു. തിരിച്ചുപോരുമ്പോഴാണ് പ്രശ്നം. ഫോൺ വിളിക്കാൻ സൗകര്യമില്ല. സമയമാണെങ്കിൽ രാത്രി പന്ത്രണ്ടു മണി. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാനൊരാൾ സ്വയം വന്നു. അയാൾ രാഷ്ട്രീയക്കാരനാണ്. കൂടുതൽ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ മാതൃഭൂമി തൃശ്ശൂർ നൈറ്റ് ബീറ്റ് റിപ്പോർട്ടർ ജോർജ്ജ് പൊടിപറയുടെ സഹോദരൻ.

ദൈവമേ, പണി പാളിയോ? എന്റെ മാത്രം സ്കൂപ്പ് സ്റ്റോറി. ഒറ്റ

നാലാം തുണിനച്ചുറം

ഫോൺകോൾ മതി മാതൃഭൂമിയിൽ സ്റ്റോറി വരാൻ. ഉടൻ എന്നിലെ കൗശലക്കാരനായ പത്രപ്രവർത്തകൻ ഉണർന്നു.

ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ജോർജ്ജ് വിളിച്ചിരുന്നു. ഞാനിങ്ങോട്ടു പോരുന്നതറിഞ്ഞു. ഞാൻ വിവരങ്ങൾ നൽകാമെന്നു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ സഹോദരൻ പറഞ്ഞു ഹാവും. സമാധാനമായി. അവനെ സെൽഫോണിൽ വിളിച്ചിട്ട് കിട്ടുന്നില്ല. ഒരു ഫോട്ടോയെടുക്കണം.

അദ്ദേഹം അയാളെ വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ 12.30ന് ഓഫീസിൽ വിളിച്ചു ഫോൺ ചെയ്തപ്പോൾ അവിടെ എല്ലാവരും കലിപ്പുണ്ടു തുളുങ്ങുന്നു. എല്ലാ എഡിഷനും, ഫസ്റ്റ് എഡിഷൻ പോലും വിടാതെ എന്റെ ഈ സ്റ്റോറിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു. എന്നെ വിളിച്ചു മടുത്ത് ഒടുവിൽ സ്റ്റോറി ഇല്ലാതെ ഫസ്റ്റ് എഡിഷൻ പ്രിന്റിങ്ങിനു വിടാനൊരുങ്ങി നില്ക്കുക യായിരുന്നു. ഞാനെന്റെ നിസഹായാവസ്ഥ വിശദീകരിച്ചു. ഉടൻ ഫോണിലൂടെ അഞ്ചുമിനിറ്റിനുള്ളിൽ നാലഞ്ച് പാരഗ്രാഫ് സ്റ്റോറി മാത്രം നൽകി. ജോർജിന്റെ സഹോദരൻ നൽകിയ ചായ പെട്ടെന്നു കുടിച്ചു. ഓഫീസിലേക്ക് പോയി. ഒന്നരമണിയായപ്പോൾ ഓഫീസിലെത്തി. അരമണിക്കൂറിനകം മൂന്നു സ്റ്റോറികൾ. ഇതിനകം സാബുവിന്റെ കിടിലൻ ഫോട്ടോകൾ. നമിച്ചുപോയി. വെറും പത്തുപതിനഞ്ചു മിനിറ്റു കൾക്കകം ഒപ്പിച്ച പടങ്ങൾ. അസാധ്യം തന്നെ.

ഞാനെഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഓരോ സ്റ്റോറികൾ വീതം ഉൾപ്പെടുത്തി പ്ലേറ്റ് മാറ്റി ഓരോ എഡിഷനുകളും അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്തു. അവസാനം സിറ്റി എഡിഷൻ നിറയെ പടങ്ങൾ. നാലുസ്റ്റോറികൾ തകർത്തു. പിറ്റേന്നിറങ്ങിയ മറ്റൊരു പത്രത്തിലും ഈ വാർത്ത വന്നില്ല. മാതൃഭൂമിയുടെ ലോക്കൽ പേജിൽ സിറ്റി എഡിഷനിൽ മാത്രം. അതും പീച്ചി പ്രാദേശിക ലേഖകൻ നൽകിയ വാർത്ത. ദീപികയുടെ എല്ലാ എഡിഷനുകളിലും ഈ വാർത്ത ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിനാൽ രാഷ്ട്രദീപിക എം.ഡി.യുടെ മികച്ച റിപോർട്ടർക്കുള്ള ഇന്റേണൽ അവാർഡും ലഭിച്ചിരുന്നു.

ഏതാണ്ടു പണികളെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കി മൂന്നുമണിയോടെ എം.ഒ. റോഡിലുള്ള പതിവു ഹോട്ടലിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കാനെത്തി. പെറോട്ടയും ബീഫ്ഫ്രൈയും. മനസിൽ മുഴുവൻ കരിഞ്ഞ മനുഷ്യമാംസത്തിന്റെ മണം കാരണം മനം പിരട്ടുന്നു. കണ്ണടച്ച് അര പെറോട്ടയും അല്പം ബീഫും അകത്താക്കി. ചായ ഒന്നു സിപ് ചെയ്തപ്പോഴാണ് ഷൂസിന്റെ അടിയിൽ എന്തോ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടത്. കാലുയർത്തി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ കിടുങ്ങിപ്പോയി. ഒരു കഷ്ണം കരിഞ്ഞ മനുഷ്യമാംസം.

കഴിച്ച ഭക്ഷണമത്രയും ഒറ്റത്തട്ട് . ടേബിളിൽ നിന്ന് വാഷ്ബേസി നിലത്താനായില്ല. അതിനുമുമ്പേ കൂടൽ പിരിഞ്ഞുപോകുംവിധം ഓക്കാനിച്ചു. ഇപ്പോഴും മറക്കില്ല ആ വേദന. സാധാരണ ഭക്ഷണത്തിൽ തലമുടി കണ്ടാൽ പോലും പ്രതികരിക്കുന്ന ആളല്ല ഞാൻ. ഹോട്ടലു കാർ വിചാരിച്ചുകാണും വെള്ളമടിച്ചു വാളുവച്ചതായിരിക്കുമെന്ന്. സ്ഥിരം കസ്റ്റമറായതിനാൽ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

റൂമിൽ വന്നു കിടന്നിട്ട് ഉറക്കം വന്നില്ല. മൂന്നു മണിക്കൂർ വിശ്രമിച്ച് ആറുമണിക്കു തന്നെ സംഭവസ്ഥലത്തേക്കു വീണ്ടും തിരിച്ചപ്പോൾ ദേശീയമായുമങ്ങൾ ഉൾപ്പടെ വൻ മാധ്യമപ്പട, ഡി.ജി.പി. ഉൾപ്പടെ വൻ പോലീസ് സേന. അതുപൂർവ്വമായ ഈ സംഭവം അന്വേഷിക്കാനും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാനും സംഭവസ്ഥലത്തെത്തിയിരുന്നു. പിറ്റേന്നു രാവിലെ തന്നെ സാജൻ എബ്രഹാമിന്റെ ഫോൺ വന്നു.

“എടാ തെണ്ടീ. എക്സ്ക്യൂസീവ് അടിക്കാൻ കൂട്ടുകാരനെ ഒറ്റയ്ക്കാക്കി സ്ഥലം വിട്ടല്ലേ? ഒരു ബിറ്റെങ്കിലും തരാമായിരുന്നു. നീ കാരണം എനിക്കു മെമ്മോ കിട്ടി. സസ്പെൻഷൻ എപ്പോഴുണ്ടാകുമെന്ന് കാത്തിരിക്കുകയാണ്.”.

കണക്ഷൻ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ലേറ്റായി. മൂന്നു മണിക്കു വിളിച്ചപ്പോൾ എന്നെ താങ്കൾ ചീത്ത വിളിച്ചു മറന്നോ?

സത്യത്തിൽ ഞാൻ തിരിച്ചു വിളിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ വിളിച്ച വിവരം അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു പോലുമില്ല. നട്ടപ്പാതിരായ്ക്ക് വിളിച്ചവിവരം എങ്ങനെ അറിയാനാണ്?

സാജൻ എന്ന നല്ല മനുഷ്യൻ അപ്പോൾ പറഞ്ഞ മറുപടിയാണ് എന്നെ അമ്പരപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നീയാണെടാ യഥാർത്ഥ പത്രപ്രവർത്തകൻ. ഈ വാർത്ത എനിക്ക് കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ നിനക്ക് ഒരു അംഗീകാരവും ലഭിക്കുകയില്ല. നീ ചെറുപ്പമാണ്. എന്റെ മെമ്മോയ്ക്കു ഉചിതമായ മറുപടി നൽകിക്കോളാം. അരമന ബാറിൽ ഒന്ന് കണ്ടാൽ മതി. സാജനോടൊത്തുള്ള സമയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ സാഹസമായ റിപ്പോർട്ടിംഗിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ കേട്ട് ഞാൻ ഏറെ പുളകിതനായിട്ടുണ്ട്. ഒരുമിച്ചു പൊതു പരിപാടികൾക്കു പോകുമ്പോൾ നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ തന്നിരുന്ന ഒരു നല്ല സുഹൃത്തും ഗുരുവുമാണ് അകാലത്തിൽ പൊലിഞ്ഞുപോയ ആ പ്രഗത്ഭനായ എഴുത്തുകാരൻ.

മലയാളമനോരമയുടെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി ട്രെയ്നിനായിരിക്കുമ്പോൾ പി.യു.സി.എൽ. അവാർഡ് നേടിയ ഏക പത്രപ്രവർത്തകനാണ് സാജൻ. എഴുത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക ശൈലി തന്നെയുണ്ടായിരുന്ന സാജന്റെ പ്രവർത്തന മണ്ഡലം അധികവും എറണാകുളമായിരുന്നു. പിന്നീട് കോൺഗ്രസ് രാഷ്ട്രീയത്തിലെ ശക്തനായ ഒരു യുവനേതാവിനെ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

വിവാഹം കഴിച്ചെങ്കിലും പിന്നീട് ബന്ധം പിരിഞ്ഞു. തുടർച്ചയായ അവധിയും അലസതയും മൂലം മലയാളമനോരമയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു പോകേണ്ടി വന്നു. മലയാളമനോരമ വിട്ട സാജൻ പിന്നീട് ന്യൂ ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസിലും ബ്രൂണെ സുൽത്താന്റെ പത്രത്തിൽ ഗൾഫിലും ജോലി ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും ഒരിടത്തും രക്ഷപെട്ടില്ല. ഒറ്റയാനായി തലങ്ങും വിലങ്ങും നടന്നു. ഒടുവിൽ കരൾ രോഗം ബാധിച്ച് ഒറ്റയാനായി തന്നെ മടങ്ങി.

എനിക്ക് റിപ്പോർട്ടിംഗിന്റെയും എഴുത്തിന്റെയും ഒരുപാടു ടിപ്പുകളും പാഠങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചുതന്ന ഒരു ആത്മസുഹൃത്തിനെയാണ് നഷ്ടമായത്. അവന്റെ പതനത്തിൽ അറിയാതെ ഞാൻ പലപ്പോഴും വിതുവി പോയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ഓർക്കുമ്പോൾ ഒരു വലിയ നൊമ്പരമായി അവശേഷിക്കുകയാണ് സാജൻ എബ്രഹാം എന്ന എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്ത്. 11 വർഷം മുമ്പ് 2008 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിലാണ് സാജൻ ഈ ലോകത്തുനിന്നു യാത്രയായത്. അമേരിക്കയിൽ നിന്നു നാട്ടിലെത്തിയ ദിവസം ഒരു കപ്പു ചായയുമായി രാവിലെ മലയാളമനോരമ പത്രം വായിക്കുകയായിരുന്നു. ചരമ പേജിൽ ആദ്യ കോളത്തിലെ ആദ്യ ചിത്രം കണ്ട് പരിചയമുള്ളപോലെ. തലക്കെട്ടു നോക്കി. സാജൻ എബ്രഹാം നിര്യാതനായി! ഞെട്ടിപ്പോയി. രണ്ടുമൂന്നു വർഷത്തിനു ശേഷം മനോരമയുടെ കടലാസ് രൂപത്തിലുള്ള പത്രം (അമേരിക്കയിൽ മനോരമ പത്രം ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാൽ ഓൺലൈൻ പത്രം മാത്രമേ വായിക്കാറുള്ളൂ) ആർത്തിയോടെ ആദ്യമായി വായിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയ വാർത്ത. ഒരു നിമിഷം എന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും രണ്ടുതുള്ളി കണ്ണീരടർന്നു വീണു. ഒരു ദിവസം എന്റെയും ഗതി ഇതായിരിക്കുമല്ലോ എന്നോർത്തു പോയി.

ഞാൻ ആദ്യമായി അമേരിക്കയ്ക്കു പോരുന്നതിനുമുമ്പ് എറണാകുളത്തുവച്ചു കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ കൂടെ കൂടി. ഞാൻ താമസിച്ച ഹോട്ടലിൽ അന്തിയുറങ്ങി. ഒരുപാടു സങ്കടങ്ങൾ പറഞ്ഞു. കേട്ടപ്പോൾ ഒത്തിരി വിഷമം തോന്നി. സ്ഥിരമായി ജോലിയില്ലാത്തതിനാൽ പണമില്ല. പോരാത്തതിനു രോഗവും. വിവാഹജീവിതം വേർപിരിയലിന്റെ വക്കിലെത്തിയിരുന്നു. എന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം കൊടുത്തു. ഇവിടെ വന്നതിനുശേഷം ഒരിക്കൽ പോലും വിളിക്കാൻ കഴിയാത്തതിൽ അതീവ ദുഃഖം തോന്നി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് നിത്യശാന്തി നേരുന്നു.

വെടിക്കെട്ടുകളുടെ തട്ടകമായ തൃശൂർ, തീവ്രവാദങ്ങളുടെ വേരോട്ടമുള്ള നാടാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ബോംബ് സ്ഫോടനങ്ങൾ മുറയില്ലാതെ ഇവിടെ നടക്കാറുണ്ട്. 1997-ൽ സംസ്ഥാന സ്കൂൾ കായികമേള നടക്കുമ്പോൾ രാജ്യത്തെ ആകെ ഞെട്ടിച്ച ഒരു ബോംബു സ്ഫോടനം തൃശൂരിൽ നടന്നു. അതേക്കുറിച്ച് അടുത്ത അധ്യായത്തിൽ.

നടക്കുന്ന ഓർമ്മയായി ....ജീവനോടെ അടർന്നുവീണ ആ കണ്ണ്

1997 ഡിസംബർ ആറ്. ഇന്ത്യക്കാരായവർക്ക് ഡിസംബർ ആറ് മറക്കാനാവാമോ? ലോകത്തെ മുഴുവൻ ഞെട്ടിച്ച, ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിന് തീരാകളങ്കം സൃഷ്ടിച്ച ബാബറിമസ്ജിദ് തകർത്ത ദിനം. ആ കിരാത സ്മരണ ഉണർത്തുന്ന അന്ന് തൃശൂർ നഗരം മറ്റൊരു ആഘോഷത്തിമർപ്പിലായിരുന്നു. ഏഷ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ കായിക മാമാങ്കമായ സംസ്ഥാന സ്കൂൾ കായികമേളയുടെ സമാപന ദിനം. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നായി 5000 അതിലധികം കായിക താരങ്ങളും അധ്യാപകരും ഒഫീഷ്യലുകളുമായി വേറെ ആയിരങ്ങളും തൃശൂർ മുനിസിപ്പൽ സ്റ്റേഡിയത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവസാന ദിനമായതിനാൽ ജില്ലയിലെ സ്കൂളുകൾക്കും അവധിയായിരുന്നു. സ്റ്റേഡിയം തിങ്ങിനിറഞ്ഞ് ആളുകൾ. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദേശീയമായും പ്രവർത്തകരുൾപ്പടെ മാധ്യമപ്പട കായികമേള കവർ ചെയ്യാനെത്തിയിരുന്നു.

മീറ്റിന്റെ അവസാന ദിനത്തെ ആവേശകരമായ ഇനമാണ് റിലേ ഓട്ടമത്സരം. സീനിയർ ബോയ്സിന്റെ ഹീറ്റ്സിനായി ടീമുകൾ ലൈൻ അപ്പ് ചെയ്തു. 'ഓ.....' സ്റ്റാർട്ട് വെടി മുഴങ്ങി. പിന്നാലെ നഗരം നടുങ്ങു മാറുച്ചത്തിൽ ഉഗ്ര സ്ഫോടന ശബ്ദം. ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്ന താരങ്ങൾ ഒരു നിമിഷം പകച്ചു പോയി. റഫറി ഫൗൾ വിസിൽ മുഴക്കി.

കണ്ണടച്ചു തുറക്കുന്ന നിമിഷം. ഒരൊറ്റ പത്രപ്രവർത്തകനെയും കാണാനില്ല. എല്ലാവരും സ്ഫോടനത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാൻ കുതിച്ചോടി. ഒടുവിൽ സ്ഫോടനത്തിന്റെ പ്രഭവ കേന്ദ്രം തൃശൂർ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനാണെന്നു കണ്ടെത്തി. ദീപികയുടെ കായികമേള റിപ്പോർട്ടിംഗ് കോ-ഓർഡിനേറ്റ് ചെയ്തിരുന്നത് ബ്യൂറോ ചീഫ് ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ് ആയിരുന്നു. സ്പെഷ്യൽ റിപ്പോർട്ടിങ്ങിനായി കോട്ടയത്തു നിന്നും ഇ.രുദ്രൻ നമ്പ്യാർ, ഇ.പി. ഷാജുദ്ദീൻ, ഷാജി ജേക്കബ്, രാജേഷ് ജ്ഞാനമറ്റം തുടങ്ങിയ പ്രമുഖ നിര തന്നെയുണ്ടായിരുന്നതിൽ എനിക്ക് കാര്യമായ റോളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

മുഴുവൻ സമയവും ബ്യൂറോ മേൽനോട്ടം. സമയം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ എന്തെങ്കിലും സ്പെഷ്യൽ സ്റ്റോറി ചെയ്യാനും പോകും. അന്നു പതിവു പോലെ ബ്യൂറോയിൽ വാർത്തകളുടെ ഷെഡ്യൂൾ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഏതാണ്ട് പത്തുമണി ആയിട്ടുണ്ടാകും.

നാലാം തുണിനച്ചുറം

ആ ഉഗ്ര സ്ഫോടനം നടക്കുമ്പോൾ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ ഓഫീസിനു തൊട്ടടുത്താണ്. ശബ്ദം കേട്ട ദിശ ലാക്കാക്കി ഞാൻ ബൈക്കിൽ ചീറിപ്പാഞ്ഞു. ഫോട്ടോഗ്രാഫർ സാബുവിനെ വിവരമറിയിച്ചപ്പോൾ സംഭവസ്ഥലത്തേക്ക് പുറപ്പെട്ടു എന്ന മറുപടി കിട്ടി. പത്തു മിനിറ്റിനകം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെത്തിയപ്പോൾ പോലീസ് ഫയർ ഫോഴ്സ് സേനയെക്കൊണ്ട് അടുക്കാനാവാത്തവിധം പരിസരം നിറഞ്ഞിരുന്നു. സ്റ്റേഷൻ വെളിയിൽ ബൈക്കു പാർക്കു ചെയ്തശേഷം പ്ലാറ്റ് ഫോമിലേക്കു കയറാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ രക്തത്തിൽ കുളിച്ച നിരവധി പേരെ ചുമന്നുകൊണ്ട് രക്ഷാപ്രവർത്തകർ ഓടുന്ന കാഴ്ചയാണ് കണ്ടത്.

എന്താണു സംഭവിച്ചതെന്ന് മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ഒന്നാം നമ്പർ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ ഒരു യാത്രാ ട്രെയിൻ നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. തിരുവനന്തപുരം ഭാഗത്തേക്കു പോകാനുള്ളതാണ്. എഞ്ചിന്റെ അടുത്തേക്കു നീങ്ങുന്നോറും നിലവിളികളും രോദനങ്ങളും കൂട്ടക്കരച്ചിലും. എങ്ങും രക്തം തളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു. എനിക്കു മുമ്പിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്ന യാൾ പെട്ടെന്നു നിന്നു. എന്തോ കണ്ട് പേടിച്ചപ്പോലെ അയാൾ അലമുറ യിട്ടു.

“ദേ.... ഒരു കണ്ണ്... ഓടി വായോ... ദേ ഒരു കണ്ണ്...”

ഓടി അയാളുടെ അടുത്തെത്തിയ ഞാനും തരിച്ചു പോയി. ഒരു മനുഷ്യന്റെ കണ്ണ് അപ്പാടെ തെറിച്ച് പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ വീണുകിടക്കുന്നു. സ്ഫോടനം വന്ന ബോഗിയിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് ആയിരം മീറ്റർ ദൂരെ യാണ് കണ്ണ് കാണപ്പെട്ടത്. ചുറ്റിലും തകർന്ന ട്രെയിൻ ബോഗിയുടെ ഇരുമ്പ് അവശിഷ്ടങ്ങളും രക്തവും മാംസക്കഷണങ്ങളും ചിതറിയിട്ടുണ്ട്. ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായാണ് ഒരു മനുഷ്യന്റെ കണ്ണ് വേർപ്പെട്ടു കാണുന്നത്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ കണ്ണിന് ഇത്രയും വലിപ്പമോ..? അന്താളിച്ചു പോയി.

ആ കണ്ണിന്റെ ചിത്രമെടുക്കാൻ ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരാരുമില്ല. കിട്ടിയാൽ രാഷ്ട്രദീപികയിൽ ഒന്നാം പേജ് പടമായിരിക്കുമെന്നുറപ്പ്. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ മാധ്യമം ഫോട്ടോഗ്രാഫർ ജോൺസൺ ചിറയത്ത് സ്ഥലത്തെത്തി. (ആദ്യമായെത്തിയ ഫോട്ടോഗ്രാഫർ ജോൺസണും റിപ്പോർട്ടർ ഞാനുമായിരുന്നു.) രാഷ്ട്രദീപികയിൽ വെച്ചുതന്നെ ജോൺസണുമായി ആത്മബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. പ്രൊഫഷണൽ കോമ്പറ്റീഷനാണ്. ഞാനാകെ കൺഫ്യൂഷനായി. ജോൺസനെ അറിയിച്ച് ഷെയർ ചെയ്യണം. സാബുവിയായി കാത്തിരുന്നാൽ കണ്ണ് എടുത്തുമാറ്റിയെന്നു വരും. ഒടുവിൽ രണ്ടും കല്പിച്ച് ജോൺസനോട് രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തി. ഒരു നിബന്ധനയോടെ. രാഷ്ട്രദീപികയ്ക്കു പടം തരണം. പിറ്റേന്നത്തെ

ഡെയ്ലിക്ക് ആർക്കുവേണമെങ്കിലും കൊടുത്തുകൊള്ളൂ.

ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരിൽ ഏറ്റവും മാനുനും ശുദ്ധനും ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവനുമായ വ്യക്തിയാണ് ജോൺസൺ. ജോൺസൺ പതിവു പോലെ വാക്ക് പാലിച്ചു. പടം തന്നു. രാഷ്ട്രദീപികയിൽ എക്സ്ക്ലൂസീവ് സ്റ്റോറിയും പടവും. പിറ്റേന്നത്തെ ദിനപത്രങ്ങളിൽ ഫോളോഅപ്പ് വാർത്തകളും പടങ്ങളും.

ബാബറിമസ്ജിദ് തകർന്ന അഞ്ചാം വാർഷിക ദിനത്തിൽ ചില തീവ്രവാദി സംഘടനകൾ നടത്തിയ സ്മോടന പരമ്പരകളുടെ ഭാഗമായിരുന്നു തൃശ്ശൂരിലേതും. തൃശ്ശൂരിനു പുറമേ കോയമ്പത്തൂർ, ഈറോഡ്, ചെന്നൈ തുടങ്ങി മുന്നിടങ്ങളിലാണ് ഏതാണ്ട് ഒരേ സമയം സ്മോടനപരമ്പര അരങ്ങേറിയത്. കോയമ്പത്തൂരിൽ നടന്ന സ്മോടനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അറസ്റ്റിലായത് പി.ഡി.പി. ചെയർമാൻ അബ്ദുൾ നാസർ മദനി. മൂന്നു സ്മോടനങ്ങളിലായി 10 പേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും 64 പേർക്കു പരിക്കേൽക്കുകയും ചെയ്തു.

തമിഴ്നാട്ടിൽ മധുരയ്ക്കു പോകുകയായിരുന്ന പാണ്ഡ്യൻ എക്സ്പ്രസിലും, കോയമ്പത്തൂരിലേക്കു പോകുകയായിരുന്ന ചേരൻ എക്സ്പ്രസിലും നടന്ന സ്മോടനത്തിൽ 6 പേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും 15 പേർക്ക് മാതൃകയായി പരിക്കേൽക്കുകയും ചെയ്തു. തൃശ്ശൂരിൽ ചെന്നൈ-ആലപ്പുഴ എക്സ്പ്രസ് ട്രെയിനിന്റെ ലോക്കൽ കമ്പാർട്ട്മെന്റിലാണ് അതുഗ്രമായ സ്മോടനം നടന്നത്. നാലുപേർ കൊല്ലപ്പെട്ട സ്മോടനത്തിൽ ഏതാണ്ട് 46 പേർക്കാണ് ഗുരുതരമായി പരിക്കേറ്റത്. ട്രെയിൻ തൃശ്ശൂർ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയശേഷം ചില യാത്രക്കാരിരങ്ങുകയും ചിലർ കയറുകയും ചെയ്തു. ട്രെയിൻ പുറപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയ നേരത്താണ് തിങ്ങി നിറഞ്ഞ കമ്പാർട്ട്മെന്റ് തകർത്ത് തരിപ്പണമാക്കിക്കൊണ്ട് സ്മോടനം വന്നത്. സ്മോടനം ഏതാനും മിനിറ്റുകൾക്കു മുമ്പായിരുന്നെങ്കിൽ ആളുപായം ഇനിയും വർദ്ധിക്കുമായിരുന്നു.

പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ കണ്ണു കണ്ടെത്തിയതിനെ തുടർന്നു പരിഭ്രാന്തനായ ഞാൻ അല്പസമയം അവിടെ കുടുങ്ങിപ്പോയി. ഈ സമയം കണ്ണിന്റെ ഉടമയെ ഗുരുതരമായ പരിക്കുകളോടെ രക്ഷാപ്രവർത്തകർ ആശുപത്രിയിലേക്കു മാറ്റിയിരുന്നു. ജോൺസൺ ചിത്രമെടുത്തതിനു ശേഷം ഞാൻ അന്നത്തെ എസ്.പി. ആയിരുന്ന ബി.സന്ധ്യയെ വിവരമറിയിച്ചു. തൃശ്ശൂർ ഫാർട്ട് ഫോസ്പിറ്റലിലേക്കാണ് അയാളെയും വഹിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ആംബുലൻസ് പോയതെന്നറിഞ്ഞു. ഉടനെ തന്നെ ഒരു തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞുകൊണ്ട് കണ്ണ് ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. പിന്നീടെതു സംഭവിച്ചുവെന്ന് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ബാബറിമസ്ജിദ് തകർത്തതിന്റെ അഞ്ചാം വാർഷികം ചില മുസ്ലിം

നാലാം തുണിനപ്പുറം

സംഘടനകൾ ആചരിച്ചുവരുകയായിരുന്നു. അന്നേ ദിവസം രാജ്യ മൊട്ടാകെ റെയ് അലർട്ട് പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. രാജ്യമൊട്ടാകും പ്രത്യേകിച്ച് ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ അന്നേ ദിവസം സ്മോടന പരമ്പര നടക്കുമെന്ന് കേന്ദ്ര രഹസ്യാന്വേഷണ വിഭാഗത്തിന്റെ മുന്നറിയിപ്പിനെ തുടർന്നായിരുന്നു റെയ് അലർട്ട്. അതുകൊണ്ട് സ്മോടനം നടന്ന് മിനിറ്റുകൾക്കകം വൻ പോലീസ് സേനയാണ് സംഭവ സ്ഥലത്ത് എത്തിയത്. സംഭവത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം അന്നു തന്നെ ഒരു മുസ്ലിം തീവ്രവാദ സംഘടന ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു.

അപകടത്തിൽ പെയ്ത ആളുടെ കണ്ണ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായ ശേഷമാണ് മറ്റു പത്രപ്രതിനിധികളെത്തിയത്. തൃശ്ശൂർ മുനിസിപ്പൽ സ്റ്റേഡിയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ തലമുതിർന്ന സ്പോർട്സ് ലേഖകന്മാരും സ്മോടനവാർത്ത റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യാൻ റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിലെത്തിയിരുന്നു. തൃശ്ശൂരിലെ എല്ലാ പത്രങ്ങളിലെയും റിപ്പോർട്ടർമാരും, ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരും കായികമേള കവർ ചെയ്യാൻ പുറത്തു നിന്നെത്തിയ റിപ്പോർട്ടർമാരും ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരും സ്മോടന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ പോലീസ് സേന അമ്പരന്നുപോയി. നൂറിലേറെ റിപ്പോർട്ടർമാരും അത്രതന്നെ ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരും.

എത്ര വലിയ സംഭവം നടന്നാലും ഇത്രയും വലിയ മാധ്യമപ്പടയെ ഇവർ കണ്ടിട്ടില്ല. സ്മോടനത്തെക്കുറിച്ച് മാധ്യമങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിട്ടാവണം ഇത്രയേറെ മാധ്യമങ്ങൾ തത്സമയ റിപ്പോർട്ടിങ്ങിനെത്തിയതെന്ന് പോലീസ് രഹസ്യാന്വേഷണവിഭാഗം ആദ്യം കരുതി. അതേസമയം മുനിസിപ്പൽ സ്റ്റേഡിയത്തിലെ പ്രസ് ഗ്യാലറി ശൂന്യമായ തറിഞ്ഞ് കായികമേളയുടെ നടത്തിപ്പുകാരും ആശങ്കപ്പെട്ടു.

പെട്ടെന്നു മീഡിയാറും ശൂന്യമാകാനെന്നാ കാരണം. മേള ബഹിഷ് കരിച്ചതു വല്ലതുമുണ്ടോ. സാധാരണ സ്വർണമെഡലുകൾ ലഭിച്ചവരുടെ പിന്നാലെ പോയി ഓടിച്ചിട്ടു പിടിച്ച് പടമെടുത്തിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ മെഡൽ കിട്ടിയ കായികതാരങ്ങൾ കാര്യമറിയാതെ പത്രക്കാരെ തേടി മീഡിയ റൂമിലൂടെ തലങ്ങുംവിലങ്ങും നടക്കുകയായിരുന്നു. ഏതായാലും ഒരിക്കൽ പോലും ക്രൈം വാർത്തകൾ റിപ്പോർട്ടിംഗ് ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ബ്രാൻഡഡ് ആയ സ്പോർട്സ് ലേഖകന്മാർക്ക് ആദ്യമായി ഒരു വലിയ സംഭവം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ അവസരം കിട്ടി. അതും രാജ്യം മുഴുവൻ തെട്ടിയ സ്മോടന പരമ്പര.

തൃശ്ശൂരിലെ ഈ ബോംബു സ്മോടനത്തെ തുടർന്ന് നഗരത്തിലുടനീളം അതീവ ജാഗ്രതയോടെയാണ് പോലീസ് പ്രവർത്തിച്ചത്. തീവ്രവാദത്തിന് വേരോട്ടമുണ്ടെന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ കേന്ദ്രങ്ങളിലും കർശനമായ റെയ്ഡുകൾ നടത്തി. പ്രത്യേകിച്ച് ചാവക്കാട് മേഖലയിൽ നടത്തിയ റെയ്ഡുകളിൽ നിന്ന് സ്മോടക

ശേഖരങ്ങളും ബോംബു നിർമ്മാണത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന വസ്തുക്കളും വൻതോതിൽ കണ്ടെടുത്തു. നിരവധിപേർ കരുതൽ തടങ്കലിലുമായി. ബോംബു നിർമ്മാണത്തോടൊപ്പം വൻ ഹവാല പണത്തിന്റെ സ്രോതസ്സും കണ്ടെത്തി.

ബോംബുസ്ഫോടനവും വെടിക്കെട്ട് സ്ഫോടനവും ഒരു കാലത്ത് നിത്യ സംഭവമായിരുന്നു തൃശൂരിൽ വേനൽക്കാലമായാൽ ഏതെങ്കിലും കുഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് ഫോൺ സന്ദേശം വരും. വിശാലമായ പാടത്തിനു നടുവിൽ ഉഗ്ര സ്ഫോടനവും അഗ്നികുണ്ഠവും. വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തത്തിനിരയായവരെ കണ്ടാൽ സഹതാപം തോന്നും. ഒരു നിമിഷത്തെ അഗ്നിയും സ്ഫോടനവും കൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യശരീരം ചുട്ട കോഴിയെപ്പോലെയായി മാറും. ശരീരം മുഴുവൻ കത്തിക്കരിഞ്ഞ് മുഖം വികൃതമായി കിടക്കുന്ന ദുരന്തത്തിന് ഇരയായവരുടെ മൃതശരീരങ്ങൾക്ക് ആ വ്യക്തികളുടെ യഥാർത്ഥ ചിത്രങ്ങളുമായി പുലബന്ധം പോലുമുണ്ടാകില്ല. ദുരന്തത്തിനിരയായവരുടെ യഥാർത്ഥ ചിത്രങ്ങൾ കാണുമ്പോഴേ അതിന്റെ തീവ്രത മനസിലാകൂ. അടുത്തിടെ കൊല്ലം പുറ്റിങ്ങലിൽ നടന്ന വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തമാണ് കേരളത്തിൽ നടന്ന ഏറ്റവും വലിയ വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തം. ഏതാണ്ടു 140 ഓളം പേരുടെ ജീവൻ അപഹരിച്ച ഈ ദുരന്തത്തിന്റെ ജീവിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷികൾ അനേകം പേരാണ് നരകയാതന അനുഭവിച്ചു കഴിയുന്നത്. വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തങ്ങൾ സംസ്ഥാനത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ നടക്കുന്നത് തൃശൂരിൽ തന്നെ. ഉത്സവങ്ങളുടെയും പൂരങ്ങളുടെയും പള്ളിപ്പെരുന്നാളുകളുടെയും അമിതാവേശം തന്നെ പ്രധാന കാരണം.

അപകടങ്ങളുടെ കണക്കെടുത്താൽ ശബരിമല വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തമാണ് രണ്ടാമത്തെ വലിയ ദുരന്തം. 1952-ൽ നടന്ന വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തത്തിൽ 68 പേരാണ് ജീവൻ പൊലിഞ്ഞത്. 1979 ൽ തലശ്ശേരി ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഡെനാമിറ്റ് പൊട്ടി 42 പേരാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത്. 1982 -ൽ കുളന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിലുണ്ടായ വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തത്തിൽ 32 പേരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. 1987 -ൽ തൃശൂരിൽ വേലൂർ വെല്ലാറ്റാഞ്ചുരിലുള്ള കൂട്ടമുള്ളി ക്ഷേത്രത്തിൽ 20 പേർ വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോൾ 1984 ലെ കണ്ടശ്ശാംകടവ് പള്ളിയിലെ വെടിക്കെട്ട് ദുരന്തത്തിൽ 15 പേർ മൃതിയടഞ്ഞു. 2011-ൽ ഷൊർണൂരിനടുത്ത് കരിമരുന്നു ഫാക്ടറിയിൽ പൊട്ടിത്തെറിയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടത് 13 പേരാണ് . അഞ്ചു വർഷത്തെ ഇടവേളയ്ക്കു ശേഷം 1989-ൽ കണ്ടശ്ശാംകടവ് പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായ രണ്ടാമത്തെ വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തത്തിൽ 12 പേർ കൂടി കൊല്ലപ്പെട്ടു.

1990-ൽ കൊല്ലത്തെ ദുര്യോധന ക്ഷേത്രത്തിലുണ്ടായ വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തത്തിൽ 33 പേരുടെ ജീവനാണ് ഹോമിക്കപ്പെട്ടത്. 1988-ൽ തൃപ്പൂണി

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ത്തുറ ക്ഷേത്രത്തിലെ വെടിക്കെട്ട് ദുരന്തത്തിൽ 10 സ്ത്രീകളാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത്. 1999-ൽ പാലക്കാട് ചാമുണ്ടി ക്ഷേത്രത്തിലെ വെടിക്കെട്ട് അപകടത്തിൽ എട്ടുപേർ കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോൾ 1997 -ൽ തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ ചിയൂരത്തെ പടക്ക നിർമ്മാണശാലയിലുണ്ടായ വെടിക്കെട്ട് ദുരന്തത്തിൽ ഒരു കുടുംബത്തിലെ ആറു പേരുടെ ജീവനാണ് അപഹരിക്കപ്പെട്ടത്. 2006-ൽ തൃശ്ശൂർ പുരത്തിനായി വെടിക്കെട്ടു സാമഗ്രികൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന സംഭരണശാലക്ക് തീപിടിച്ചുണ്ടായ ദുരന്തത്തിലും ആറുപേരുടെ ജീവൻ അപഹരിക്കപ്പെട്ടു. 2013-ൽ പാലക്കാട് പന്നിയാംകുറുശ്ശി ക്കുളക്കുന്നത്തുള്ള വെടിക്കെട്ടു നിർമ്മാണ ഫാക്ടറിയിൽ നടന്ന ദുരന്തത്തിലും ആറു പേരുടെ ജീവനപഹരിക്കപ്പെട്ടു.

1978 ലെ തൃശ്ശൂർപുരം വെടിക്കെട്ടുദുരന്തം, പുറ്റിങ്ങൽ ദുരന്തത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കും. സ്വരാജ് റൗണ്ടിനു ചുറ്റും പുഴി വാരിയിട്ടാൽ നിലം തൊടാത്തത്ര പുരുഷാരം തിങ്ങിനിറഞ്ഞ വെളുപ്പാൻ കാലത്താണ് വെടിക്കെട്ട്. പുലർച്ചെ മൂന്നിന് ഇരു വിഭാഗക്കാരും അമിട്ടുകൾ പൊട്ടിച്ച് തുടക്കം ഗംഭീരമാക്കി. കൂടുതൽ അമിട്ടുകൾ കൊണ്ട് മാനത്തെ വർണ്ണശോഭയാക്കാനുള്ള ഒരുക്കത്തിലായിരുന്നു ഇരു വിഭാഗവും. കുറ്റൻ അമിട്ടുകൾ കുഴിമാന്തി നിര നിരയായി സെറ്റു ചെയ്തിരുന്നു. ഒരുക്കങ്ങൾ പൂർത്തിയായി പാറമേക്കാവു വിഭാഗം ആദ്യത്തെ അമിട്ടിനു തിരി കൊളുത്തിയപ്പോൾ അബദ്ധവശാൽ കുഴിയിൽ വച്ചിരുന്ന അമിട്ട് ചരിഞ്ഞുപോയി. തീ പിടിച്ച അമിട്ട് ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി നിര നിരയായി വച്ചിരുന്ന അമിട്ടുകളെ ഇടിച്ചുകൊണ്ട് ആകാശത്തേക്ക് ഉയരുന്നതിനുപകരം ജനക്കൂട്ടത്തിനു നേരെ പാഞ്ഞു. ആദ്യത്തെ അമിട്ടിൽ തട്ടി ചീട്ടു കൊട്ടാരം പോലെ ചരിഞ്ഞുവീണ മറ്റ് അമിട്ടുകളിലും തീ പടർന്നു പിടിച്ചു. നിര നിരയായി മിസൈൽ പോലെ അതെല്ലാം ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിലേക്ക്. ചിലരുടെ തല തെറിച്ചു. മറ്റു ചിലരുടെ നെഞ്ചുകൾ പിളർന്നു. തിക്കിലും തിരക്കിലും പെട്ട് നിരവധി പേർ ചവിട്ടി മെതിക്കപ്പെട്ടു ചതഞ്ഞരഞ്ഞു കൊല്ലപ്പെട്ടു. എട്ടുപേർ മരിച്ചതിൽ അധികവും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമായിരുന്നു.

വെടിക്കെട്ട് എല്ലായ്പ്പോഴും വെളുപ്പാൻ കാലത്തു നടക്കുമ്പോൾ പല പത്രങ്ങളിലും ഈ വാർത്ത കൊടുക്കാൻ കഴിയില്ല. തൃശ്ശൂരിൽ അന്ന് ദീപികയ്ക്കും എക്സ്പ്രസ് പത്രത്തിനും മാത്രമാണ് പ്രിന്റിംഗ് ഉള്ളത്. ഈ പത്രങ്ങളിൽ സിറ്റി എഡിഷനിൽ മാത്രം ചിത്രങ്ങളും വാർത്തയും വരും. ആ വർഷം എഡിഷനില്ലാത്ത മാതൃഭൂമി ഒരു അതിബുദ്ധി കാണിച്ചു. രാത്രിയിൽ നടന്ന സാമ്പിൾ വെടിക്കെട്ടിന്റെ ചിത്രം വച്ച് ലേഖകന്റെ ഭാവനാ വിലാസത്തിൽ അതിമനോഹരമായ ഒരു വാർത്തയും നൽകി.

മാനത്ത് വർണവിസ്മയങ്ങൾ പുത്തുലഞ്ഞു. പാറമേക്കാവു

തിരുവാമ്പാടി വിഭാഗവും മത്സരിച്ച് വിവിധതരത്തിലുള്ള വിസ്തൃതികൾ മാനത്തു വിരിയിച്ചപ്പോൾ മണിക്കൂറുകളോളം കാത്തിരുന്ന കാഴ്ചക്കാർ ആവേശഭരിതരായി. ഒരു മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന കലാപ്രകടനം തൃശൂർ പൂരം കാണാനത്തിയ പതിനായിരങ്ങൾക്ക് ആനന്ദ നിർവൃതിയേകി.

ഇത്തരമൊരു ദുരന്തം സ്വപ്നേപി ചിന്തിക്കാതിരുന്ന ആ ലേഖകന് ഇതിൽപരം ഇരുട്ടി വേറെ കിട്ടാനുണ്ടോ? ദുരന്തം നടന്ന പുറകേ ഈ പത്രങ്ങൾ വരികാരുടെ വീടുകളിലെത്തുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ പത്രങ്ങളും വെടിക്കെട്ടു ദുരന്തവാർത്തകൾ ഒന്നാം പേജിൽ തന്നെ നൽകിയപ്പോൾ മാതൃഭൂമിയിൽ മാത്രം ഒന്നാം പേജിൽ വെടിക്കെട്ട് വിശേഷങ്ങൾ. ഇത് വൻ ക്ഷീണമാണ് മാതൃഭൂമിക്കുണ്ടായത്.

വെടിക്കെട്ട് ദുരന്തമായാലും അഗ്നിബാധ മൂലമുള്ള ദുരന്തമായാലും പൊള്ളലേറ്റവരുടെ ദുരിതം ഒരു വല്ലാത്ത അനുഭവം തന്നെയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ 60 ശതമാനം പൊള്ളലേറ്റവർ അപൂർവ്വമായേ രക്ഷ പെടാറുള്ളൂ. എന്നാൽ പൊള്ളലേറ്റത് വി.ഐ.പി.കളാണെങ്കിൽ മികച്ച ചികിത്സാ സൗകര്യങ്ങളുള്ള ആശുപത്രികളിൽ 70 ശതമാനം വരെ പൊള്ളലേറ്റവരെ ചികിത്സിച്ചു ഭേദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ പൊള്ളലേൽക്കുന്നതും പാവപ്പെട്ടവരെയാണ്. അതു കൊണ്ടു തന്നെ ഇവ രണ്ടിനും സംസ്ഥാനത്തെ പ്രമുഖ ആശുപത്രികളിൽ വിദഗ്ദ്ധ ചികിത്സ ലഭ്യമല്ല. മെഡിക്കൽ കോളേജുകളിലും ചാരിറ്റി നൽകാറുള്ള ആശുപത്രികളിലും മാത്രമാണ് ഇതിനുള്ള സൗകര്യമുള്ളത്.

ഗുരുതരമായി പൊള്ളലേറ്റ് ചികിത്സയിൽ കഴിയുന്നവർക്ക് മരണം വരെ ബോധമുണ്ടാകാറുണ്ട്. പാലക്കാട് കഞ്ചിക്കോടുള്ള ഇന്ത്യൻ മിലിറ്ററിക്കുവേണ്ടി കാട്ട്റിഡ്ജിന്റെ റൗണ്ട്സ് നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു ഫാക്ടറിയിൽ പൊട്ടിത്തെറി ഉണ്ടായി. നിരവധിയാളുകളാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത്. അപകടത്തിൽ പെട്ടവർക്ക് പ്രാഥമിക ചികിത്സ നൽകിയ ശേഷം നേരെ തൃശൂർ മെഡിക്കൽ കോളേജിലേയ്ക്കയക്കുകയായിരുന്നു.

അപകടത്തെക്കുറിച്ച് പാലക്കാട് ബ്യൂറോയിൽ നിന്ന് വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ച ഉടനെ മെഡിക്കൽ കോളേജിലേക്ക് കുതിച്ചു പായുകയായിരുന്നു. അവിടെ എത്തുമ്പോൾ അടുക്കാൻ പറ്റാത്തവിധം ജനക്കൂട്ടം. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിൽ പത്തുപതിനഞ്ച് ആംബുലൻസുകൾ... ആംബുലൻസുകളിൽ നിന്ന് ശരീരം മുഴുവൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ കാൽവിരൽ തൊട്ട് തലമണ്ടവരെ വെന്തുകരിഞ്ഞ ജീവനുള്ള മനുഷ്യശരീരങ്ങളുമായി സ്ട്രക്ചറിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന കാഴ്ച ഹൃദയഭേദകമായിരുന്നു.

പൊള്ളലേറ്റവരെ കാഷ്വാലിറ്റിയിൽ കയറ്റാതെ നേരെ വാർഡുകളിലേക്കു മാറ്റി. രണ്ടു മണിക്കൂർ മുമ്പ് അറിയിപ്പു ലഭിച്ചതിനാൽ അധികൃതർ ഒരുവാർഡു തന്നെ ഇവർക്കായി സജ്ജമാക്കിയിരുന്നു.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

അവിടെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന രോഗികളെ മറ്റു വാർഡുകളിലും മറ്റുമായി പാർപ്പിച്ചു. ഡോക്ടർമാരുടെയും ഹൗസ് സർജന്മാരുടെയും വൻ പട തന്നെ ഇവർക്ക് ചികിത്സ നൽകാനുണ്ടായിരുന്നു. പാലക്കാട്ടു നിന്നു തൃശ്ശൂർ മെഡിക്കൽ കോളേജിലെത്തുമ്പോൾ രണ്ടുപേർ മാത്രമേ മരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തിനുള്ള പാറ്റൺ ടാങ്കുകൾക്ക് ഉണ്ട, അതായത് റൗണ്ടിൽ നിർമ്മിക്കുന്ന ഫാക്ടറിയിലാണ് പൊട്ടിത്തെറിയുണ്ടായത്.

അതീവ സുരക്ഷാസന്നാഹമുള്ള ഫാക്ടറിയിൽ എങ്ങനെ പൊട്ടിത്തെറിയുണ്ടായെന്ന് മരണാസന്നരായി കിടന്നിരുന്നവർക്കു പോലും യാതൊരുഹവുമില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ റൗണ്ടുകളല്ല, നൂറുകണക്കിനു റൗണ്ടുകൾ പൊട്ടിക്കാനുള്ള വെടിമരുന്നു ശേഖരമായിരുന്നു അവിടെ പൊട്ടിത്തെറിച്ചതെന്ന് അപകടത്തിനിരയായ ഒരു യുവാവ് എന്നോടു പറഞ്ഞു. ആ യുവാവിനെ ഞാൻ കാണുമ്പോൾ ശരീരം മുഴുവൻ വെളുത്ത നിറം. അങ്ങിങ്ങായി രക്തപ്പാടുകൾ. കാൽ വിരൽ തൊട്ട് തല വരെ ഒരേ നിറം. മുടി മുഴുവൻ കത്തിക്കരിഞ്ഞു. കൺ പീലികൾ, മീശ ഇവയെല്ലാം കത്തിക്കരിഞ്ഞ് തിരിച്ചറിയാൻ മേലാത്ത വിധം 14 പേരോളം ഈ വാർഡിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എല്ലാവരെയും കണ്ടാൽ ഒരേ പോലെ. അത്യുഗ്രമായ സ്പോടനത്തിന്റെ ബാക്കി പത്രം കഠിനമായ ഉഷ്ണമായിരുന്നു. ഇതുമൂലം ശരീരം മുഴുവനായുമുള്ള പുറംതൊലി കത്തിക്കരിഞ്ഞു പോയതിനാലാണ് ശരീരത്തിൽ നിറം മാറ്റം ഉണ്ടായത്. ശരീരം മുഴുവൻ നീരുവന്നതിനാൽ എല്ലാവരെയും കണ്ടാൽ ഒരേ പോലെ. എല്ലാവർക്കും നേപ്പാളികളുടെ മുഖം പോലെ.

പൊള്ളലേറ്റു കിടന്ന 14 പേരോടു ഞാൻ നേരിട്ടു സംസാരിച്ചു. അവരിൽ നിന്നു തന്നെ അവരുടെ മേൽവിലാസവും ദുഷ്സാക്ഷി വിവരണവും ലഭിച്ചു. അവരുടെ വീട്ടുകാർ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പേഴ്സുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന തിരിച്ചറിയൽ കാർഡുകളിൽ അവരുടെ യഥാർത്ഥ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ ഞെട്ടിത്തരിച്ചുപോയി. ദൈവമേ... ഇത്രയും സുന്ദരമായ ഈ ശരീരങ്ങൾ ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് എത്ര വികൃതമായി പോയി...?

ഒരാളോടു സംസാരിച്ച് അടുത്തയാളുടെ അടുത്തേക്കു നീങ്ങുമ്പോൾ ഒരു കൂട്ട നിലവിളി. ഞാൻ അല്പം മുമ്പ് സംസാരിച്ചയാൾ മരണത്തിനു കീഴടങ്ങിയിരുന്നു. ഡോക്ടർമാരുടെ ഭാഷയിൽ 70 ശതമാനം പൊള്ളലേറ്റയാൾ എപ്പോൾ മരിക്കുമെന്ന് അയാളൊഴികെ ബാക്കിയെല്ലാവർക്കും അറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ എല്ലാവരുടെയും അടുത്ത് സംസാരിച്ചു തീരും മുമ്പേ നാലുപേർ കൂടി മൃതിയടഞ്ഞു. കൂട്ടക്കുരച്ചിലും ദീനരോദനങ്ങളും കൊണ്ട് ശോകമുകമായി ആശുപത്രി വാർഡ്. ഇതിനിടെ പൊള്ളലേറ്റു കിടന്ന ഒരാളുടെ ഭാര്യ എന്നെ വിളിച്ചു. അയാൾക്ക് എന്തോ

പറയാനുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. അല്പം മുമ്പ് അയാളോടു സംസാരിച്ച തേയുള്ളു. ഞാനോടി അയാളുടെ അടുത്തെത്തി കാര്യം തിരക്കി.

അയാൾ ചോദിച്ചു. “എത്രയാൾ മരിച്ചു സർ?”

ഞാൻ പറഞ്ഞു. “നാലു പേർ.”

എന്റെയും ഗതി ഇതായിരിക്കുമല്ലേ. അതു പറയുമ്പോൾ അയാളുടെ കൺപീലികൾ കരിഞ്ഞുപോയ കൺപോളകൾക്കിടയിലൂടെ കണ്ണീർത്തുള്ളികൾ ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പൊള്ളി തൊലി ഉതിർന്നു പോയ ആ തോളത്ത് ഒന്നു കൈവയ്ക്കണമെന്നു തോന്നി. പക്ഷേ, എങ്ങനെ ചെയ്യാൻ. ഞാനറിയാതെ വിങ്ങിപ്പൊട്ടി പോയി. എല്ലാം ശരിയാകും. പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവം കൂടെയുണ്ട്. ഞാൻ പറഞ്ഞു. അല്പനേരം അയാൾക്കു സമീപം നിന്നു.

പെട്ടെന്നു വാർഡിന്റെ മറ്റൊരു തലക്കൽ നിന്ന് അടുത്ത നിലവിളി. അഞ്ചാമത്തെ ആളും പോയി. ദീനരോദനം കേട്ട ഭാഗത്തേക്കു ഞാനോടിച്ചെന്നു. അല്പം മുമ്പ് അയാളോടും ഞാൻ സംസാരിച്ചിരുന്നു. ഒരു മരണക്കോട്ടയ്ക്കുള്ളിലകപ്പെട്ട ആത്മാവിനെപ്പോലെ ഞാൻ തലങ്ങും വിലങ്ങും അലഞ്ഞു നടന്നു.

അപ്പോൾ ഞാൻ നേരത്തെ സംസാരിച്ചയാളുടെ അടുത്തു നിന്നും കൂട്ടക്കരച്ചിൽ. ഞാൻ ഞെട്ടിവിറച്ചു. തൊട്ടുമുമ്പ് അയാൾ പറഞ്ഞ വാചകം ഉള്ളിൽ തികട്ടി വന്നു. എന്റെ ഗതിയും ഇതായിരിക്കുമല്ലേ.

ദൈവമേ. ഇതെന്തൊരുഗതി? ഞാനാകെ ആശങ്കയിലായി. എന്നോടു സംസാരിച്ചയാളിതാ നിമിഷങ്ങൾക്കകം സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആറാമനായി അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ എല്ലാം അവസാനിച്ചെന്നു കരുതി. എന്നാൽ നിമിഷങ്ങൾക്കകം എല്ലാം മാറിമറിഞ്ഞു.

വാർഡിനുള്ളിൽ തലങ്ങുംവിലങ്ങും കൂട്ടക്കരച്ചിൽ.

അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ നാലുപേർ കൂടി മരണപ്പെട്ടികയിൽ ഇടം പിടിച്ചു. മൊത്തം പത്തു പേർ. ഞാനങ്ങനെ പത്തു പേരുടെ മരണം നേരിട്ടു കാണാനിടയായി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കിടയിൽ ബാക്കിയുള്ളവരും കൂട്ടുകാർക്കൊപ്പം പോയി. അങ്ങനെ മരണ സംഖ്യ 14 ആയി. അങ്ങനെ ദുരന്തങ്ങളുടെയും ആഘോഷങ്ങളുടെയും പെരുമ കേട്ട നാടാണ് തൃശ്ശൂർ.

●

ശ്മശാനഭൂമിയായി യാഗശാല ആശുപത്രികളിൽ ശവക്കുമ്പാരം

മീൻമാർക്കറ്റിൽ മത്സ്യം നിരത്തിവെച്ച പോലെ ശവക്കുനകൾ. ആശുപത്രി വരാന്തയിൽ നിരത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന ശവങ്ങൾക്കു ചുറ്റും നെഞ്ചിലിടിച്ചു കരയുന്ന ആശ്രിതർ. ഭൂരിപക്ഷം മൃതദേഹങ്ങളും തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ല. നിരത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന ശവശരീരങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ഉറ്റവരാരെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്ന് അങ്കലാപ്പോടെ ഓടി നടന്നുനോക്കുകയാണ് നിരവധി പേർ. ഇടയ്ക്ക് ഉച്ചത്തിൽ അലമുറകൾ കേൾക്കാം. മൃതദേഹങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞത് ബന്ധുക്കളാണ്. ഒറ്റയടിക്ക് അത്രയേറെ ശവങ്ങൾ കണ്ട എന്റെ കണ്ണ് അന്ധാളിച്ചു പോയി. ജീവിതത്തിലാദ്യമായും അവസാനമായുമാണ് അത്ര വലിയൊരു ദുരന്തം കാണുന്നത്. ഇന്നും മറക്കാനാവാത്ത ആ കാഴ്ച തഞ്ചാവൂരിലെ ബ്രഹ്മദീശ്വരൻ ക്ഷേത്രത്തിലാണ് അരങ്ങേറിയത്.

1997-ൽ അവിടെ നടന്ന കുടുംഭമേളയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള കുടുംഭാഭിഷേകം യാഗത്തിലെ യാഗശാലയിൽ ഉണ്ടായ ചെറിയ അഗ്നിബാധയാണ് ഈ വൻ ദുരന്തത്തിന്റെ പ്രഭവ കേന്ദ്രം. പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിർമ്മിച്ച ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ ക്ഷേത്രമാണിത്. ഇവിടുത്തെ യാഗശാലയിലുണ്ടായ അഗ്നിബാധ ചുറ്റിലും തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന താല്ക്കാലിക പന്തലിലേക്കു പടർന്നുപിടിച്ചതാണ് ഈ വൻ ദുരന്തത്തിനു വഴിയൊരുക്കിയത്. ഇതിനിടെ എരിതീയിൽ എണ്ണ ഒഴിച്ചതു പോലെ ബോംബുസ്ഫോടനമാണ് നടന്നതെന്ന് ആരോ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചതോടെ ഭയവിഹ്വലരായ പതിനായിരക്കണക്കിനു ഭക്തജനങ്ങൾ പ്രാണനും കൊണ്ട് തലങ്ങുംവിലങ്ങും പാഞ്ഞു. ആബാലവൃദ്ധജനം തിക്കിലും തിരക്കിലും പെട്ട് താഴെ വീണു. പരക്കം പാച്ചിലിനിടെ ചിലർ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോലും മറന്നു. നിലത്തു വീണവരുടെ നെഞ്ചത്തും തലയിലും മറ്റും പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ഓടിയവർ ചവിട്ടി മെതിച്ചു. ഏതാണ്ട് 50 പേർ സംഭവസ്ഥലത്തും 25 പേർ ആശുപത്രിയിലും മാർഗ്ഗമധ്യേയും മരിച്ചു. ഭൂരിഭാഗവും ചവിട്ടേറ്റ് ചത്തവരാണ് പരിക്കേറ്റതിനെ തുടർന്ന് മരിച്ചതാണ്. നൂറിലേറെ പേർക്ക് ഗുരുതരമായി പരിക്കേറ്റു. ഇവരിൽ പലരും പിന്നീട് മരണപ്പെട്ടു. നൂറുകണക്കിനു പേർക്കു ജീവഹാനി സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിലും പരിക്കേറ്റ് ചികിത്സയിലായിരുന്നു.

തഞ്ചാവൂർ മെഡിക്കൽ കോളേജ്, സമീപത്തെ സ്വകാര്യ ആശുപത്രികൾ കോയമ്പത്തൂർ മെഡിക്കൽ കോളേജ്, കോവെ മെഡിക്കൽ സെന്റർ,

മദ്രാസ് മെഡിക്കൽ കോളേജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിരവധി പേരെയാണ് പഠിക്കുകയോടെ പ്രവേശിപ്പിച്ചത്.

സംഭവം നടന്ന് ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കോയമ്പത്തൂർ ലേഖകൻ തോമസ് തട്ടാരടി തൃശൂർ ഓഫീസിൽ വിളിച്ച് വിവരമറിയിച്ചു. എകസിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ എൻ.എസ്.ജോർജ് സാർ അയാളോട് സംഭവ സ്ഥലത്തേക്ക് ഉടൻ പുറപ്പെടാൻ പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് ബ്യൂറോയിലേക്ക് വിളിച്ചപ്പോൾ അറ്റൻഡ് ചെയ്തത് ഞാനായിരുന്നു.

തനിക്ക് തഞ്ചാവൂർക്ക് പോകാമെടാ ... മറു തലയ്ക്കൽ നിന്ന് മുഖവുരയില്ലാതെയൊരു ചോദ്യം.

തഞ്ചാവൂരോ ....പോകാം സാർ .... ഒരു മടിയുമില്ലാതെ മറുപടി പറഞ്ഞു.

എന്താ കാരണമെന്നു പോലും തിരക്കാതെയുള്ള എന്റെ മറുപടിയിൽ അത്ര വിശ്വാസം തോന്നാത്തതു കൊണ്ടാവാം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

അല്ലേ വേണ്ട. തന്നെക്കൊണ്ട് പറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പത്തുനൂറു പേർ മരിച്ച സംഭവമാണ്. ഫ്രാങ്കോ ഇല്ലേ അവിടെ.

ഫോൺ ഫ്രാങ്കോ സാറിനു കൈമാറി. ടാക്സി വിളിച്ച് ഉടൻ പുറപ്പെടാൻ നിർദ്ദേശവും ലഭിച്ചു. എന്നെ തഴഞ്ഞതിൽ എനിക്കാണെങ്കിൽ സങ്കടമായി. ഒരു കാരിൽ ഫ്രാങ്കോ സാറും ഫോട്ടോഗ്രാഫറും മാത്രം. ഞാൻ പതിയെ മണിയടിച്ചു.

സർ, ഞാനും കൂടി പോന്നോട്ടെ. കാരിൽ സ്ഥലമുണ്ടല്ലോ.

എനിക്കു കുഴപ്പമില്ല .... പക്ഷേ ബ്യൂറോയിലാരാ...

ഞാൻ പോളിനെയും സുതനെയും നോക്കി.

നോ പ്രോബ്ലം. ഞാൻ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് വായിച്ചറിഞ്ഞു. ഫ്രാങ്കോ സാർ എൻ.എസ്. സാറിനെ വിളിച്ചു.

പ്രാഞ്ചിക്കു കൂടി പോരണമെന്ന്. വലിയ സംഭവമല്ലേ.

അതിനെന്താ. അവനും പൊയ്ക്കോട്ടെ. കാഴ്ച കാണാനല്ല. സ്റ്റോറി തരണമെന്നു പറയണം.

സന്തോഷം കൊണ്ട് ഞാൻ തുള്ളിച്ചാടി. തമിഴ്നാടിന്റെ നാട്ടുഭംഗികൾ ആസ്വദിച്ച് കോയമ്പത്തൂരിലെത്തി. തട്ടാരടിയെ വിളിച്ചപ്പോൾ അയാൾ കോയമ്പത്തൂരിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്തുചെയ്യണമെന്നു രൂപമില്ലാതെ തട്ടിയും മുട്ടിയും നടക്കുകയാണ്. ഉടൻ കോയമ്പത്തൂർ ഓഫീസിലെത്തി. അവിടുത്തെ ആശുപത്രി കളിലായിരുന്നു ആദ്യ സന്ദർശനം. നാലഞ്ചു മൃതദേഹങ്ങളും പരിക്കേറ്റ ഏതാനും പേരുടെ വിവരങ്ങളും മാത്രം ലഭിച്ചു. അധികം വൈകാതെ തട്ടാരടിയെയും കൂട്ടി യാത്ര തുടർന്നു. ഏതാണ്ട് പന്ത്രണ്ടു മണിക്കൂർ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

യാത്ര ചെയ്ത് തഞ്ചാവൂരിലെ യാഗശാലയിലെത്തുമ്പോഴേക്കും നേരം സന്ധ്യയായിരുന്നു. ആദ്യം സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിച്ചു. സാബു നിരവധി ചിത്രങ്ങളെടുത്തു. പിന്നീട് ആശുപത്രികളിൽ സന്ദർശനം. തഞ്ചാവൂർ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ കണ്ട കാഴ്ചയാണ് ആമുഖത്തിൽ പറഞ്ഞത്. ഒരു നിമിഷം വന്ന കാര്യം പോലും മറന്ന് മനസ് മരവിച്ച് നിന്നു പോയി. അത്ര ദാരുണമായിരുന്നു ആ കാഴ്ച.

മുഖം ചതഞ്ഞരഞ്ഞ് വികൃതമായ ശരീരങ്ങൾ. വസ്ത്രങ്ങൾ മുഴുവൻ ചെമ്മണ്ണിൽ പുതഞ്ഞ കാൽപ്പാടുകളാൽ അനാവൃതമായിരുന്നു. മരിച്ചവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമായിരുന്നു. മരിച്ച പുരുഷന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും വൃദ്ധരും, വികലാംഗരും, കുട്ടികളും. സ്വയരക്ഷക്കായുള്ള പ്രയാണത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ട് മൃത്യുവിനു മുമ്പിൽ കീഴടങ്ങിയവർ. ബോംബ് പൊട്ടിയതാണെന്ന് ആരോ വിളിച്ചു കൂവിയതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ വിനയാണ് ഇത്രയും വലിയ ദുരന്തത്തിനിടവരുത്തിയത്.

തഞ്ചാവൂരിലെ ഈ പ്രസിദ്ധ ക്ഷേത്രം ഏക്കറോളം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെങ്കല്ലു മലകളും ചെമ്മൺ പാതയും കൂടിക്കലർന്ന ഈ ക്ഷേത്രം ആയിടയ്ക്ക് നവീകരിച്ചതായിരുന്നു. തമിഴ്നാട്ടിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് യാഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ആളുകൾ കാലേകൂട്ടി എത്തിയിരുന്നു. പതിനായിരക്കണക്കിന് വരുന്ന ഭക്തർ യാഗശാലയ്ക്കു സമീപമുള്ള തുറസ്സായ സ്ഥലത്ത് ടെന്റുകൾ കെട്ടി വെപ്പും കുടിയുമായി ഒരാഴ്ചയായി അവിടെ തന്നെയായിരുന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഭക്തജനങ്ങളായതിനാൽ മരിച്ചവരെയും ഗുരുതരമായി പരിക്കേറ്റവരെയും തിരിച്ചറിയുക അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. ചില കുടുംബാംഗങ്ങൾ വിവിധ ആശുപത്രികളിലായി ചിതറിപ്പോയി.

ആശുപത്രി സന്ദർശനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ മുഖ്യമന്ത്രി ജയലളിത സംഭവ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കുമെന്ന് അറിയിപ്പു ലഭിച്ചു. ഉടൻ സംഭവ സ്ഥലത്തെത്തി. അപ്പോഴാണ് കാണുന്നത്. ഒരു ടാർപോളിൻ കൊണ്ട് പത്തിരുപത് മൃതദേഹങ്ങൾ മൂടിയിട്ടിരിക്കുന്നു. സംഭവ സ്ഥലത്ത് മരിച്ചവർ ആരെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ വരവിനു മുമ്പായി പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് കരുണാ നിധിയുൾപ്പടെ പല നേതാക്കളും സംഭവ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കാനെത്തിയിരുന്നു. അവരുടെ വരവാണ് കൗതുക മൂണർത്തിയത്. ചില സിനിമകളിൽ കളിയാക്കിയാണെങ്കിൽ പോലും തമിഴ് രാഷ്ട്രീയക്കാർ വരുമ്പോൾ അകമ്പടിയായി കുറഞ്ഞത് ഇരുപത്തഞ്ചു കാരുകളെങ്കിലും ഉള്ളതായി കാണിക്കാറുണ്ട്. അത് വളരെ സത്യമാണെന്ന് അന്നു മനസ്സിലായി. അതാണ് അവരുടെ ശൈലി. ഓരോ കാരിലും ഒന്നോ

രണ്ടോ പേർ മാത്രമേ കാണൂ. എന്നാലും കാനിന്റെ എണ്ണം കുറയ്ക്കില്ല. എല്ലാവരും വന്നാൽ നമ്മുടെ മാണി സാർ മോഡൽ ഒരു പ്രകടനമാണ്. കണ്ണു നിറച്ച് കൺമുമ്പിൽ കാണുന്നവരെല്ലാം നിലം പറ്റെ നടവളച്ച് കൈകുപ്പിയങ്ങു വണങ്ങും. പിന്നെ മാധ്യമങ്ങളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് പുഞ്ചിരിച്ചു നിൽക്കും. ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് ചിരിയിലേക്കുള്ള ഭാവമാറ്റം ദ്രുതഗതിയിലാണ്. അപാരം തന്നെ.

അങ്ങനെ കാത്തുകാത്തിരുന്ന നേതാവ് എത്തി. സാക്ഷാൽ അമ്മ. നൂറുകണക്കിനു കാറുകളുടെ അകമ്പടി. ബീക്കൺ ലൈറ്റുകളുമായി പോലീസ് ആംബുലൻസ്, ഫയർഫോഴ്സ് വണ്ടികളുമുണ്ട് അകമ്പടിക്ക്. ഏറ്റവും മുമ്പിൽ ബൈക്കിൽ (ബുള്ളറ്റ്) പോലീസ് സേനയും ഡി.ജി.പി.മുതലുള്ള എല്ലാ പോലീസ് മേധാവികളും. അവർക്കു പിന്നിൽ ബീക്കൺ ലൈറ്റും സൈറണും കാതടപ്പിക്കുന്ന ഹെവി ഡെസിബൽ ശബ്ദമുള്ള ഹോണിയും. നടുക്ക് കരിമ്പൂകളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ സാക്ഷാൽ പുരട്ചിതലൈവി അമ്മ. അവർക്കു പിന്നിൽ വൻ പോലീസ് സന്നാഹം. ഏറ്റവും പിറകിൽ മറ്റു മന്ത്രിമാരും ചീഫ് സെക്രട്ടറി മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥ വൃന്ദവും, എ.ഐ.എ. ഡി.എം.കെ. നേതാക്കളാരും. പ്രധാനമന്ത്രി, രാഷ്ട്രപതി തുടങ്ങിയവരുടെ സന്ദർശനങ്ങൾ കവർ ചെയ്തപ്പോൾ പോലുമില്ലാത്തത്ര വാഹന വ്യൂഹവും പോലീസ് സേനയുമായിരുന്നു അവർക്കു ചുറ്റും.

അമ്മ ക്ഷേത്ര കവാടത്തിലെത്തിയപ്പോഴാണ് കഥ മാറിയത്. അതുവരെ സൗഹൃദത്തിലായിരുന്ന പോലീസുകാരുടെ വിധം മാറി. പത്രപ്രവർത്തകരാണെന്ന പരിഗണന പോലുമില്ലാതെ എല്ലാവരെയും വിരട്ടി ഓടിച്ചു. സുരക്ഷാവലയത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങിയ അവരുടെ ദൈവമായ അമ്മയെ കാണാനും തൊടാനും ആളുകൾ നെട്ടോട്ടമോടുന്നതു കണ്ടു. തലേ ദിവസത്തെ ദുരന്തത്തിന്റെ തനിയാവർത്തനമുണ്ടാകുമോ എന്നുപോലും ഞാൻ സംശയിച്ചു. അമ്പലം മുഴുവൻ ചുറ്റിക്കറങ്ങിയ അമ്മ കൂടി നിന്നവരെല്ലാം ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവിടെ വച്ചുതന്നെ മരണപ്പെട്ടവർക്കും പരിക്കേറ്റവർക്കും അടിയന്തിര സഹായം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഒരു കാര്യം കൂടി പറഞ്ഞു. ഇത് അടിയന്തിര സഹായമാണ് ക്യാബിനറ്റ് കൂടി കൂടുതൽ ധനസഹായം നൽകുന്നതാണെന്നും പരിക്കേറ്റവർക്ക് മികച്ച ചികിത്സ നൽകുന്നതാണെന്നും ഉറപ്പു നൽകി. ജയലളിത ഇതു പറഞ്ഞത് മാധ്യമങ്ങളോടായിരുന്നില്ല. സാക്ഷാൽ പ്രജകളോടായിരുന്നു.

തുടർന്ന് കാനിൽ കയറാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മാധ്യമപ്പടകൾ കാറുവളഞ്ഞു. ഇന്നത്തേപ്പോലെ ചാനലുകളുടെ അതിപ്രസരമില്ലാത്ത കാലമായിരുന്നു അത്. കേരളത്തിൽ നിന്ന് ഏഷ്യാനെറ്റ്, സൂര്യ ടിവി എന്നിവ മാത്രം. ദുരന്തത്തേക്കുറിച്ച് ചോദ്യങ്ങളുണ്ടായിച്ചു. ജുഡീഷ്യൽ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

അന്വേഷണം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ പ്രതികരണം അമ്പരപ്പി
ക്കുന്നതായിരുന്നു. ഒറ്റ വാക്കിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു. നോ കമന്റ്സ്.

പറയാനുള്ളത് ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. കൂടുതൽ
കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം പഠിച്ചതിനുശേഷം. സമയമില്ല. ആശുപത്രികൾ
സന്ദർശിക്കണം. ചെന്നൈയിൽ മടങ്ങി എത്തിയ ശേഷം പത്ര
സമ്മേളനം വിളിക്കും. വീണ്ടും ചോദ്യം ചോദിക്കാനൊരുങ്ങിയ ഒരു
പ്രാദേശിക ചാനൽ റിപ്പോർട്ടറെ രൂക്ഷമായി ഒന്നു നോക്കി. ജയലളിത
“സരി അമ്മാ.” അയാൾ പഞ്ചപുഷ്പമടക്കി ആൾക്കൂട്ടത്തിലേക്ക്
ഉൾവലിഞ്ഞു. അതാണ് ജയലളിത എന്ന ഏകാധിപതി.

അന്നുരാത്രി കോയമ്പത്തൂർ ഓഫീസിലെത്തി. മത്സരിച്ച്
സ്റ്റോറികളെഴുതി ഞാനും ഫ്രാങ്കോ സാറും സ്കോറു ചെയ്തപ്പോൾ
സൈഡ് സ്റ്റോറി എഴുതാൻ പറഞ്ഞ പ്രാദേശിക ലേഖകനു മെയിൻ
സ്റ്റോറി എഴുതിയേ മതിയാകൂ. ഒമ്പതര ആയിട്ടും അയാളുടെ പേനയിൽ
നിന്ന് ഒറ്റവരി പോലും ഉരുത്തിരിയുന്നില്ല. ഫ്രാങ്കോ സാർ തനിനിറം
പുറത്തിറക്കി. അപ്പോൾ അയാൾ പറയുകയാണ് വിവരങ്ങൾ എഴുതിയ
കുറിപ്പ് നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയെന്ന്. ഞങ്ങൾ അതിനകം അഞ്ചെട്ടു
സ്റ്റോറികളെങ്കിലും ഫയൽ ചെയ്തു കാണും. അതാകണം
അയാളിലുള്ള ആത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടാൻ കാരണം. ഏതായാലും
പത്തു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഫ്രാങ്കോ സാർ മെയിൻ സ്റ്റോറി തയ്യാറാക്കി
പോസ്റ്റു ചെയ്തു.

പിന്നീട് ഹോട്ടൽ മുറിയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം സൽക്കാര
മൊരുക്കി. അയാൾ മനസ് തുറന്നു പറഞ്ഞു. നിങ്ങളില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ
ഞാൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു പോയേനെ.

പിറ്റേന്ന് ഉച്ചവരെ സംഭവ സ്ഥലവും ആശുപത്രികളും പോലീസ്
ആസ്ഥാനവും സന്ദർശിച്ച് വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ഫോളോ അപ്പ്
സ്റ്റോറികൾ തയ്യാറാക്കി. ഇതിനിടെ ദിനകരനിലെ ലേഖകനുമായി ഞാൻ
സൗഹൃദത്തിലായി. തുടർന്ന് എല്ലാ ദിവസവും ഫോളോ അപ്പ് ഇയാളിൽ
നിന്നു ശേഖരിച്ചു. ഒരു പരസ്പര സഹായസഹകരണമായി ആ ബന്ധം
ദീർഘനാൾ നീണ്ടു നിന്നു. കേരളത്തിൽ നടക്കുന്ന വലിയ സംഭവ
ങ്ങളെല്ലാം അയാൾ എന്നെ വിളിച്ച് അറിയാവുന്ന വിവരങ്ങൾ
ശേഖരിക്കുമായിരുന്നു.

തൃശ്ശൂരിൽ സേവനം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ അപകടങ്ങൾ നിത്യ
സംഭവമായിരുന്നു. മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കാൻ
മനസാക്ഷിയില്ലാത്തവരെ പോലെ പലപ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി
വന്നിട്ടുണ്ട്. മരണം നടന്നില്ലെങ്കിൽ ശവപ്പെട്ടികച്ചവടക്കാരൻ പട്ടിണി
യാകും. അപായം ഇല്ലെങ്കിൽ ക്രെയിൻ സർവ്വീസുകാരും, പണിയില്ലാ
ത്തവരാകും. ഇതു രണ്ടുമില്ലെങ്കിൽ മാധ്യമപ്രവർത്തകർക്ക് വാർത്ത

യുമില്ലാതാകും. അതുകൊണ്ട് മരണത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരായി ശവപ്പെട്ടി കച്ചവടക്കാരും മാധ്യമ പ്രവർത്തകരും ക്രെയിൻ സർവ്വീസുകാരും ഉണ്ടാവും

രണ്ടു ദേശീയ പാതകൾ കടന്നുപോകുന്ന ജില്ലയാണ് തൃശ്ശൂർ. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് ചെന്നൈ-തിരുവനന്തപുരം ദേശീയ പാതയാണ്. കോയമ്പത്തൂർ മുതൽ ചാലക്കുടി വരെയുള്ള റോഡിലാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ അപകടങ്ങൾ നടക്കാറുള്ളത്. കോയമ്പത്തൂർ മധ്യക്കരയാണ് അമിത വേഗത മൂലം പല വാഹനങ്ങളും അപകടത്തിൽ പെടുന്നത്. അപകട കാര്യത്തിൽ മാധ്യമപ്രവർത്തകർ മനസ്സ് മരവിച്ചവരെന്നു പറയുമ്പോൾ അവരിലുമുണ്ട് നല്ല സമരിയാക്കാർ. അത്തരത്തിൽ രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെട്ട് പലരെയും രക്ഷിച്ച ടി.എ.സാബു അതിന് ഉദാഹരണമാണ്. സാബുവിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ പിന്നീടുള്ള അധ്യായങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നതാണ്.

മണ്ണുത്തി-പാലക്കാട് ദേശീയ പാതയിൽ അപകടം വന്നാൽ അത് എപ്പോഴും വൻ ദുരന്തമായിരിക്കും. പ്രത്യേകിച്ച് പീച്ചിക്കടുത്ത് കുതിരാൻ കയറ്റം. ഈ റൂട്ടിൽ കാതടപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദത്തിൽ സ്ഫോടനത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കും വിധമാണ് വാഹനങ്ങളുടെ കൂട്ടിയിടി ശബ്ദം കേൾക്കുക. പോലീസും ഫയർ ഫോഴ്സുമൊക്കെ എത്തും മുമ്പ് നാട്ടുകാർ രക്ഷാപ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു കഴിയും. ചുറ്റുവട്ടത്തുള്ള മിക്ക വീടുകളിലും വാഹനം കുത്തിപ്പൊളിക്കാനാ വശ്യമായ ആയുധശേഖരങ്ങളുണ്ട്. കാരണം നിരന്തരമായ അപകടങ്ങളിൽ രക്ഷാപ്രവർത്തനം നടത്തണമെങ്കിൽ വാഹനം വെട്ടിപ്പൊളിച്ചേ മതിയാകൂ. നാട്ടുകാർ ദ്രുതഗതിയിൽ വാഹനം വെട്ടിപ്പൊളിച്ച് അതിനുള്ളിൽ അകപ്പെട്ടവരെ പുറത്തെത്തിക്കുമ്പോഴേയ്ക്കും സൈറൺ മുഴക്കി. പോലീസും ഫയർഫോഴ്സും ആംബുലൻസുമൊക്കെ എത്തും. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പരിക്കേറ്റവരെ പെട്ടെന്ന് ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കാൻ കഴിയും. കുതിരാൻ കയറ്റത്തിനു പുറമേ പട്ടിക്കാട്, പീച്ചി, മണ്ണുത്തി, എറണാകുളം റൂട്ടിൽ ഒല്ലൂർ, പുതുക്കാട്, ആമ്പല്ലൂർ, മണലിപാലം, കൊരട്ടി, കോഴിക്കോട് റൂട്ടിൽ അമല, മുണ്ടൂർ, കുന്നംകുളം തുടങ്ങിയ ഇടങ്ങളിലാണ് ദിവസേന അപകടങ്ങൾ പതിയിരിക്കുന്നത്.

അപകടങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുമ്പോൾ മരിച്ചവരുടെ ഫോട്ടോ ശേഖരിക്കലാണ് ഏറ്റവും വേദനാജനകമായ കാര്യം. വീടുകളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഉറ്റവരുടേയും ഉടയവരുടേയും മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകില്ല. അങ്ങനെയുള്ള വീടുകളിൽ നിന്ന് ഫോട്ടോ ശേഖരിക്കുക അതീവ സാഹസികരമായ ജോലിയാണ്. ദോഷൈകൃക്കുകളായ ചിലർ ഫോട്ടോയുടെ കാര്യം കേട്ടാലുടൻ അക്രമാസക്തരാകും. നിനക്കൊക്കെ

നാലാം തുണിനച്ചുറം

മരണം ആഘോഷിക്കണമല്ലോ എന്നു തുടങ്ങും ആശങ്കകാരങ്ങൾ. അത്തരക്കാരെ മെരുക്കിയെടുക്കാൻ ഒട്ടേറെ അഭിനയങ്ങൾ നടത്തേണ്ടിവരും. പിറ്റേന്നത്തെ പത്രത്തിൽ ഫോട്ടോ സഹിതം വാർത്ത വന്നില്ലെങ്കിൽ ദുരെയുള്ള ബന്ധുക്കൾ അറിയാതെ പോകും എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാണ് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുക. അവർ വലയിൽ വീണാൽ പിന്നീടവിടെ ഒരു ഷോ തന്നെയായിരിക്കും. ഉടനെ വീട്ടുകാരിലൊരാളായി മാറി നാട്ടുകാരെ കയ്യിലെടുക്കും.

അങ്ങനെ ഉറ്റ ബന്ധുക്കളോട് അപകട വിവരം പറയാൻ അറച്ചിരിക്കുന്ന നാട്ടുകാരോട് അക്കാര്യം ഞങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്ന് പറഞ്ഞ് വീട്ടിനുള്ളിൽ കയറിപ്പറ്റും. വീട്ടുകാരോടു മരണവാർത്ത മറച്ചുവെച്ച് പരിക്ക് അത്ര ഗുരുതരമല്ലെന്നും ഞാൻ അവരെ നേരിൽ കണ്ടെന്നും ഇപ്പോൾ ഓപ്പറേഷൻ തീയറ്ററിലാണെന്നും പറയും. ഞങ്ങൾ വന്നത് പരിക്കേറ്റയാൾ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളാണോ എന്നുറപ്പു വരുത്താൻ ഫോട്ടോയുമായി ഒത്തു നോക്കാൻ വന്നതാണെന്ന് പറയും. അതോടെ അവർക്ക് വിശ്വാസം കൂടും. പിന്നെ കുടുംബ ആൽബം സ്വന്തമാക്കും. മരിച്ച ആളാണെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തി കഴിഞ്ഞാൽ, ചിലപ്പോൾ വീട്ടുകാർ പോലുമറിയാതെയും മറ്റു ചിലപ്പോൾ അവരുടെ അറിവോടുകൂടിയും ഫോട്ടോ സ്വന്തമാക്കും. പിന്നീട് നാട്ടുകാരിൽ കുഴപ്പക്കാരല്ലെന്നു തോന്നുന്ന ആരെങ്കിലും ഫോട്ടോ കാണിച്ച് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നത് മറ്റൊരു അഭിനയം.

ഫോട്ടോ മാറിപ്പോയാലുള്ള പുലിവാൽ അറിയാമല്ലോ. അഥവാ നാട്ടുകാർക്കു വിശ്വാസം വരാതെ വന്നവർ അപകടം നടന്ന സ്ഥലത്തെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ തന്നെ വിളിച്ച് വിവരങ്ങൾ തിരക്കും. അതോടെ ഉടക്കി നിന്നവരും വിശ്വാസത്തിലേക്കെത്തും. ചില മരണവീടുകളിൽ പോയി ആൽബങ്ങളുൾപ്പടെ എല്ലാ പടങ്ങളും അടിച്ചുമാറ്റി എക്സ്ക്ലൂസീവ് അടിക്കുന്ന ചില വിരുതന്മാരുണ്ട്. അതാണ് പത്രാധിപർക്കുമെന്താണ് അവരുടെ വിചാരം. ഞാൻ എല്ലാവർക്കും കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് മോഷണം നടത്തുന്നത്. മറ്റുള്ളവർ ചെല്ലുമ്പോൾ ഒരു പടം പോലും അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടാകില്ല. ചിലപ്പോൾ അവരുടെ ബന്ധുക്കളുടെ വീട്ടിൽ പോയിട്ടാണെങ്കിലും പടം സംഘടിപ്പിക്കും. ഇത്തരക്കാർ പടം കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ മൊബൈൽ ഓഫാക്കി ഒറ്റ മുങ്ങലാണ്. പിന്നെ പൊന്നുനത്ത് പിറ്റേന്നു രാവിലെയും. അത്തരക്കാരോടെന്നും പുച്ഛം മാത്രമാണ് തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. ഇതൊക്കെ എന്ത് സ്കൂപ്പ് ...നല്ല സ്റ്റോറികൾ ചെയ്ത് മിടുക്ക് കാട്ടാത്തവരാണ് ഇവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും.

മകനെ നിനക്കായി മാത്രം

തൃശൂർ ജില്ലയിൽ മുൻ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് ഈ അമ്മ യെയും മകനെയും മറക്കാൻ കഴിയില്ല. മനോരോഗിയും വിദ്യാ സമ്പന്നനുമായ മകന്റെ കൈയ്ക്കു പിടിച്ച്, അല്ലെങ്കിൽ അവനു പിന്നാലെ ഏന്തി വലിഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഒരമ്മ. നെറ്റിയിൽ ചുളിവു കൾ വീണ് ശരീരമാകെ ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ് അൽപം നടുവ് വളഞ്ഞ് ഏന്തിയേന്തി നടക്കുന്ന നല്ല ഐശ്വര്യമുള്ള ഈ അമ്മ മകന്റെ പിന്നാലെയുള്ള നടപ്പു തുടങ്ങിയിട്ട് കാലം കുറേയായി.

മകന്റെ മനോനില തെറ്റി യതിനെ തുടർന്ന് വീട്ടിൽ നിന്നിറക്കി വിടപ്പെട്ട അമ്മ ആരോരു മില്ലാത്ത തന്റെ മകനോടുള്ള സ്നേഹ വാത്സല്യം മൂലം അവന്റെ പിന്നാലെ കൂടിയതാണ്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ആ മകൻ ദേഷ്യം വരുമ്പോൾ അമ്മയെ വിരട്ടി യോടിക്കും. എത്ര വിരട്ടി യാലും സ്നേഹമുള്ള ഒരു നായ്കുട്ടിയെപ്പോലെ ആ അമ്മ മകനു പിന്നാലെ നടക്കും. അമ്മയ്ക്ക് അത്ര സ്നേഹമാണ് ആ മകനോട്. നല്ല സാമ്പത്തികമുള്ള കുടുംബത്തിലെ ആദ്യയായ ഈ അമ്മയെ മറ്റു മക്കൾ ഇറക്കി വിട്ടതല്ല. മനോനില തെറ്റിയ മകന്റെ പിന്നാലെ സ്വയം വീട് വിട്ടതാണ്. മനസിന്റെ സമനില തെറ്റിയാലും അവനെന്റെ പൊന്നോമനയല്ലേ എന്ന ചിന്തയാൽ അമ്മയും മകനൊപ്പം കൂടി. ഒരു ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത പോക്കാണ് അവന്റേത്. ഒരിക്കൽ പോയാൽ പിന്നൊരിക്കലും കണ്ടെന്നു വരില്ല.

സ്ഥിരം പ്രശ്നക്കാരനായ ഈ മകൻ മറ്റു മക്കൾക്കു ഒരു ബാധ്യതയാണെന്ന് അവരുടെ പ്രവർത്തികളിൽ നിന്ന് മനസിലാക്കിയ ആ അമ്മ ഒരു ദിവസം അവന്റെ കൈപിടിച്ച് ആ വീടിന്റെ പടികൾ ഇറങ്ങി. മറ്റൊന്നും ആലോചിക്കാതെ കൈയിൽ കിട്ടിയതുമായി ആ അമ്മ യാത്രതുടർന്നു. മകന്റെ പിന്നാലെ.

ലക്ഷ്യമില്ലാതെ ഒരു യാത്ര അതെവിടെയുമാകട്ടെ, ഓടിക്കളിക്കുന്ന ഒരു കുഞ്ഞിന് പിന്നാലെയെന്ന പോലെ അവൻ വീഴാതെ, തളരാതെ രാവന്തിയോളം അവർ യാത്രകൾ തുടർന്നു. താനല്ലാതെ മനോരോഗിയായ മകനു തുണയായി ആരുമുണ്ടാകില്ലെന്ന് ആ അമ്മയ്ക്ക് നന്നായറിയാം. ഒന്നുകിൽ താൻ മരിക്കുവോളം. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ മരിക്കുവോളം. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തേത് നടക്കണമെന്നായിരുന്നു ആ അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം. കാരണം താൻ മരിച്ചാൽ ആരാണ് അവനുണ്ടാകുക. എന്തായാലും ആ അമ്മ ആശിച്ചതു പോലെ നടന്നു. ഏതാനും വർഷം മുൻ അവരുടെ മകൻ മരിച്ചു. അതേ തുടർന്ന് അവരെ

നാലാം തുണിനച്ചറം

ഒരു വൃദ്ധസദനക്കാരേറ്റടുത്തു. മകന്റെ മരണശേഷം മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ അമ്മയും അവന്റെയടുത്തേക്കു യാത്രയായി.

ഒരു വിധം നല്ല സാമ്പത്തി കമുള്ള കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന കുലീനയായൊരു സ്ത്രീയാണവർ. രാജു എന്നാണ് മകന്റെ പേര് . രാജുവിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ന്യൂസ് പേപ്പർ എപ്പോഴും ചുരുട്ടി പിടിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അതു കൊണ്ടു തന്നെ അയാൾ വിദ്യാഭ്യാസ നാണെന്നു തോന്നിയിരുന്നു. പി.ജി വരെ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. പഠിച്ചു പഠിച്ചു ഭ്രാന്തായ താണത്രെ. രാജുവിനു ദേഷ്യം വന്നാൽ പിന്നെ ഇംഗ്ലീഷിലാണ് സംസാരമെല്ലാം. വഴക്ക് അമ്മയോടു മാത്രം. നാട്ടുകാരുടെ മുഖത്തു പോലും നോക്കാറില്ല രാജു.

വെള്ളകയറിയ മുടി പറ്റെ വെട്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ പ്രായം കൃത്യമായി പറയാനാകില്ല. 24 വർഷം മുമ്പ് ഞാൻ കാണുമ്പോൾ 40 നു മുകളിൽ മാത്രമായിരുന്നു പ്രായം. കുറേക്കാലം ചികിത്സിച്ചു. ഉള്ളതെല്ലാം തീർന്നപ്പോൾ അമ്മ യും സഹോദരനും അവർ കൊരു ബാധ്യതയാണെന്ന മറ്റു മക്കളുടെ കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ ആ മാതൃ ഹൃദയത്തെ തളർത്തി. മകനെ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലാക്കാൻ അമ്മയ്ക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അത്രയ്ക്കു വാത്സല്യമായിരുന്നു ആ അമ്മയ്ക്ക് ഈ മകനോട്. മറ്റു മക്കൾക്ക് അവനൊരു ബാധ്യതയായി എന്നു തോന്നി യതോടെ ഒരു നാൾ അവന്റെ കൈപിടിച്ചിറങ്ങി ഈ അമ്മ . എവിടെയാണെന്നറിയാതെ ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെ ഒരലച്ചിൽ. തുടങ്ങി വച്ചത് അമ്മയാണെങ്കിലും പിന്നീട് അലച്ചിൽ പതിവാക്കിയത് രാജു. അവന്റെ പിന്നാലെ ഏന്തിയേന്തി ഈ അമ്മ.

തൃശൂർ സ്വരാജ് റൗണ്ടിനു ചുറ്റും അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന കാഴ്ച കണ്ടാൽ ഹൃദയമുള്ളവർ ആരായാലും ഒരു നിമിഷം തിരിഞ്ഞു നോക്കി പോകും. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അവൻ അമ്മയോടു വഴക്കിടും. അമ്മയെ ഉന്തിത്തള്ളി മാറ്റും. അപ്പോൾ അമ്മ തിരിഞ്ഞു നടക്കും. കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെ അൽപനേരം പിണങ്ങി നിന്നശേഷം അവൻ അമ്മയ്ക്കു പിന്നാലെ അനുസരണയുള്ള കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ നടക്കും.

ഈ അമ്മ ആരുടെയും മുന്നിൽ കൈ നീട്ടുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പലപ്പോഴും തൃശൂർ ഭാരത് ഹോട്ടലിൽ നിന്നാണ് ഭക്ഷണം. ഇത്തരത്തിൽ പലർക്കും സൗജന്യമായി ഭക്ഷണം നൽകുന്ന ഹോട്ടലുടമ കൊച്ചുനൂജൻ ചേട്ടൻ പറഞ്ഞത് ഇവർ പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ അഗ്രഹാര തെരുവിൽ നിന്നുള്ള ബ്രാഹ്മണ കുടുംബാംഗങ്ങളാണെന്നാണ്. മിക്കവാറും അന്തിയുറക്കം അമ്പലപ്പുറവുകളിലാണ് . കുളി അമ്പലക്കുളങ്ങളിലും. എപ്പോഴും വൃത്തിയായ വസ്ത്രം ധരിച്ചാണവരെ കാണാറുള്ളത്.

ഈ അമ്മയും മകനും ആരാണെന്നും ഇവർ എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്നും അറിയാനുള്ള കൗതുകം കൊണ്ട് ഞാൻ ഇവരുടെ പിന്നാലെ പലപ്പോഴും പോയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരും ഒരു അനുകമ്പയോടെയാണ് ഇവരെ നോക്കിക്കണ്ടിരുന്നത്. ചുരുക്കം ചില സാമഹ്യവിരുദ്ധർ ഇവരെ ശല്യപ്പെടുത്താറുണ്ട്. ഇവരെ യാചകരായി കാണാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് പണമോ മറ്റു സഹായങ്ങളോ ചെയ്യാൻ തോന്നിയില്ല. എങ്കിലും പലപ്പോഴായി ആ അമ്മയോട് എന്തെങ്കിലും സഹായം വേണമെന്ന് ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൃശൂർ അതിരുപതയുടെ കീഴിലുള്ള ഏതെങ്കിലും വൃദ്ധസദനത്തിൽ ഇരുവരെയും ആക്കാമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ സമ്മതിച്ചില്ല. ഇവരെ പുനരധിവാസിപ്പിക്കാൻ പലരും മുന്നോട്ടു വന്നതാണ്. പക്ഷേ രണ്ടുപേരെയും ഒരുമിച്ച് ഒരിടത്തു തന്നെ താമസിക്കാൻ പറ്റില്ലെന്ന നിബന്ധന ആ അമ്മക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തെരുവിലാണെങ്കിലും മനോനില തെറ്റിയ മകനെ വേറൊരിടത്തു ഉപേക്ഷിച്ചു പോകാൻ ആ മാതൃഹൃദയത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. സഹായ വാഗ്ദാനം നൽകിയവരോടെല്ലാം സ്നേഹപൂർവ്വം നിരസിച്ചു കൊണ്ടു മകനോടുള്ള സ്നേഹം മാത്രം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു അനന്തമായ യാത്ര തുടരുകയായിരുന്നു ആ അമ്മ. അവരുടെ ആഗ്രഹം പൂർത്തീകരിക്കുന്നതു വരെ. രാജ്യ യാത്രയായപ്പോൾ ആ അമ്മ ഒരു വൃദ്ധ സദനത്തിലേക്കു മാറി.

പലപ്പോഴും ഈ അമ്മയെയും മകനെയും പിന്തുടർന്നുള്ള യാത്രയിൽ അവരുടെ പൂർവചരിത്രം ആരാഞ്ഞിരുന്നു. വൃദ്ധയായ അമ്മയെയും മനോനില തെറ്റിയ സഹോദരനെയും തെരുവിലാക്കിയ മറ്റു മക്കളെക്കുറിച്ചും അന്വേഷിച്ചു. പക്ഷേ, അവരാരെന്നോ എവിടെയെന്നോ പറയാൻ ആ അമ്മ തയ്യാറായില്ല. വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവരെ മനസ്സിൽനിന്നും ഇറക്കിവിട്ടെന്നായിരുന്നു ആ അമ്മയുടെ മറുപടി. ഒന്നറിയാം തൃശൂർ സ്വരാജ് റൗണ്ടിനു ചുറ്റും അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്ന ഈ അമ്മയെയും മക്കളെയും കാണാത്തവർ തൃശൂർ ജില്ലയിൽ തന്നെ വിരളമായിരിക്കും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ആ അമ്മയുടെ മറ്റു മക്കളും അവരുടെ കൊച്ചുമക്കളുമൊക്കെ പലപ്പോഴായി നിരാലംബയായ ഈ അമ്മയെയും മകനെയും പലകുറി കണ്ടിട്ടുണ്ടാകണം. കരിങ്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള ഹൃദയമുള്ള മക്കൾക്കേ അത് കാണാതെ പോകാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

പലപ്പോഴും ആ അമ്മയെ കാണുമ്പോൾ എനിക്കെന്റെ അമ്മയെ ഓർമ്മ വരും. കുഞ്ഞുനാളിൽ എന്റെ അനുജത്തി ഉണ്ടാകുന്നത് വരെ ഞാൻ എന്റെ അമ്മയുടെ വാലിൽ തുങ്ങിനടക്കുന്നതും ഒക്കത്തിരിക്കുന്നതുമൊക്കെ ഒരു സിനിമാസ്ക്രീനിലെന്നവണ്ണം എന്റെ ഓർമ്മയിൽ തിളങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ഞാൻ ജനിച്ച് ആറു വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് എന്റെ ഇളയസഹോദരി ജനിക്കുന്നത്. 11 മക്കളിൽ പത്താമനാണ്

നാലാം തുണിനച്ചുറം

ഞാൻ. അനുജത്തി ജനിക്കുന്നതു വരെ ആറു വർഷക്കാലം വീട്ടിലെ ഉണ്ണിയായി ഞാൻ വളർന്നു.

ചാച്ചനും അമ്മച്ചിക്കും ഒപ്പം ആറു വർഷം അവർക്കിടയിൽ കിടന്നുറങ്ങിയ ഞാൻ ഒരു ദിവസം സഹോദരന്മാരുടെ മുറിയിലേക്ക് പഠിച്ചു നടപ്പെടുത്തു. അന്നെനിക്കുണ്ടായ ആന്തരിക മുറിവ് ഇന്നുമുളളിൽ ഉണങ്ങാതെ കിടപ്പുണ്ട്. അനുജത്തി ജനിച്ചതോടെ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരങ്ങളും പെട്ടെന്ന് അവഗണിക്കാൻ തുടങ്ങിയെന്ന തോന്നൽ എന്നെ വല്ലാതെ അലട്ടിയിരുന്നു. എന്നെ കൊഞ്ചിക്കാറുള്ള എന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്ക് പുതിയ കളിപ്പാട്ടം കിട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ തട്ടുവുറത്തായി. എന്നിരുന്നാലും എന്റെ അമ്മയ്ക്കു മാത്രം എന്നോടെത്തോ ഒരു പ്രത്യേക സ്നേഹം ഉള്ളതായി ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. എന്നിക്കെപ്പോഴും എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന അമ്മ നൽകിയിരുന്നു.

എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ എന്നിക്കു മാത്രം ചിലപ്പോൾ സ്വപ്നത്തിൽ ഭക്ഷണം തരും. മറ്റു സഹോദരങ്ങളൊക്കെ ലും വരുത്ത മീനോ ചിക്കനോ മറ്റോ കൂടുതൽ ചോദിച്ചാൽ അതുവന്നു വീഴുന്നത് പലപ്പോഴും എന്റെ പാത്രത്തിലായിരിക്കും. ജ്യേഷ്ഠന്മാർ അതിനെ പക്ഷപാത മെന്നു പേരു ചൊല്ലി വിളിച്ചു. ഞാൻ മുതിർന്നപ്പോൾവരെ അങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്തിന് ഇപ്പോഴും.

എന്റെ സഹോദരങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ കളിയാക്കി പറയും ഉണ്ണി അമ്മച്ചിയുടെ സ്വന്തം പുത്രൻ. ബാക്കിയുള്ളവർ ദത്തുപുത്രന്മാർ. ഇതൊക്കെ കേട്ടാലും ആ മുഖത്ത് യാതൊരു ഭാവവ്യത്യാസവുമില്ല.

അടുത്തിടെ അമേരിക്കയിൽ എന്റെ കൂടെ ആറുമാസമുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മച്ചിക്ക് വിസിറ്റിംഗ് വിസയായിരുന്നു. അമ്മച്ചി ഇനിയും വരുമല്ലോ എന്ന് കരുതി വിസ കാലാവധി ആയ ആറു മാസം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചുവിട്ടു. പോയേ പറ്റൂ. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ തിരിച്ചു വരവ് ഉണ്ടാകില്ല. അതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു വിട്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിലിവിടെയീവീടിന്റെ സ്നേഹ ദീപമായുണ്ടാകുമായിരുന്നു. മനസില്ലാമനസോടെ ഹൃദയം നൂറുങ്ങുന്ന വേദനയോടെയാണ് ആ പാവം വീടിന്റെ പടിയിറങ്ങിയത്. പിന്നീടെപ്പോഴോ തോന്നി വിസകളഞ്ഞാണെങ്കിലും കുറച്ചുകാലംകൂടി അമ്മച്ചിയെ നിർത്തമായിരുന്നുവെന്ന്. 90 വയസുള്ള അമ്മച്ചി ഇനി ദീർഘദൂരം യാത്ര ചെയ്തു വരുമെന്ന് ഒരു പ്രതീക്ഷയുമില്ല. അമ്മച്ചി വീട്ടിൽ ഉള്ളപ്പോൾ ഒരാളനക്കമുണ്ടായിരുന്നു. സംസാരപ്രിയയായ അമ്മച്ചിയുടെ വർത്തമാനങ്ങൾ കേൾക്കാൻ എന്റെയും നെന്റിയുടെയും കൂട്ടുകാർക്കു വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഒരു നല്ല സൽക്കാരപ്രിയയായ അമ്മച്ചി വീട്ടിൽ വരുന്നവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാതെ വിടില്ല. ഞങ്ങൾ എവിടെ പോയാലും ഒരു മടിയുമില്ലാതെ കൂടെ വരും. മലയാളം അറിയാ

ത്തവരോട് അറിയാവുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾ കൂട്ടി മലയാളത്തിൽ ഒരു തട്ട് തട്ടും. അതാണ് അമ്മച്ചിയുടെ ഒരു ശൈലി.

2013 നവംബർ മാസത്തിലാണ് എനിക്ക് രക്താർബുദമാണെന്ന് കണ്ടു പിടിച്ചത്. അന്നു മുതൽ നാട്ടിലുള്ള എന്റെ അമ്മയെ അറിയിക്കരുതെന്നായിരുന്നു എന്റെ ആഗ്രഹം. എന്റെ സഹോദരന്മാർ ഇതു മറച്ചു വെച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ടെലിഫോൺ സംഭാഷണത്തിനിടയിലും മറ്റുമാകാം കീമോ തെറാപ്പി, റേഡിയേഷൻ എന്നീ വാക്കുകൾ വീട്ടിൽ അമ്മ കേട്ടു. എങ്കിലും അമ്മ അറിഞ്ഞ ഭാവം നടിച്ച്. ഉള്ളിലുരുക്കിയ വേദനകൾ ഹൃദയത്തിലടക്കി പിടിച്ച് അമ്മ ചോദിക്കും “നിനക്ക് വേദനയുണ്ടോ? ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ പറ്റുമോ? നടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടോ?” എല്ലാ അമ്മമാരെയും പോലെ മക്കളുടെ വേദനയും ആഹാരകാര്യങ്ങളിലും ഉള്ള പ്രശ്നങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ അമ്മയുടെയും ആശങ്ക.

കാലങ്ങൾ കടന്നു പോയി. എന്റെ ആരോഗ്യനില പ്രതിദിനം വഷളായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എട്ടു തവണ മരണത്തിന്റെ വക്കോളമെത്തിയപ്പോൾ സർവശക്തനായ ദൈവം ഉള്ളും കയ്യിൽ കോരിയെടുത്ത് കരയ്ക്കുപിടിച്ചു. എന്റെ അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനകളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒപ്പം എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയും നല്ലവരായ സുഹൃത്തുക്കളുടെയും അഭ്യുദയകാംക്ഷികളുടെയും പ്രാർത്ഥന. നാലര വർഷമായിരുന്നു അമ്മയെ കണ്ടിട്ട്. ഒടുവിൽ ആ മാതൃഹൃദയം താങ്ങാനാവാത്ത വിധം സങ്കടത്തിലായി. 88 വയസായി. ഇനി എനിക്കവനെ കാണാൻ പറ്റുമോ... ആ സ്നേഹം വാർദ്ധക്യ സഹജമായ ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളെ തോൽ പിച്ച് കടലുകൾ താണ്ടി ഇവിടെയെത്തി. ആറുമാസം എന്നെ പരിചരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്ന സംതൃപ്തിയുമായി മടങ്ങി.

അമ്മച്ചി മടങ്ങിപ്പോയപ്പോഴാണ് എന്റെ വീടിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ അലങ്കാരം നഷ്ടപ്പെട്ടതു ഞാനറിഞ്ഞത്. പലർക്കും വയസായ മാതാപിതാക്കൾ ഒരു ബാധ്യതയാണ്. എന്നാൽ അവർ വീടിന്റെ അലങ്കാരമാണ്. സ്നേഹദീപമാണ്. അനുഭവങ്ങളുടെ കെടാവിളക്കാണ്. അവർ പോയാൽ വീട്ടിൽ ഒരു തരം അന്ധകാരമായിരിക്കും. ശൂന്യതയായിരിക്കും. ഇത് എന്റെ അമ്മയെന്ന ജീവിത ചിത്രം. പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായ, പെറ്റമ്മമാരെ വർഷത്തിലൊരിക്കലേകിലും മറക്കാതിരിക്കാനായി, അവർക്കായി നീക്കി വെച്ച ദിവസമാണ് മദേഴ്സ് ഡേ. അതുകൊണ്ടു ഈ അധ്യായത്തിൽ അമ്മമാരെ പ്രത്യേകം ഓർക്കുകയാണ്.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ നഴ്സസ് ഹോമുകളിലും വൃദ്ധ സദനങ്ങളിലും ശിഷ്യകാലം തള്ളിവിടാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ഒരു പിടി അമ്മമാർക്ക് തങ്ങൾ നൊന്തു പെറ്റു വളർത്തി വലുതാക്കിയ മക്കളെ കാണാൻ

നാലാം തുണിനച്ചുറം

വർഷത്തിലൊരിക്കൽ കടന്നു വരുന്ന ഒരേയൊരു ദിനമാണ്. ഓരോ മദ്രേഴ്സ് ഡേയിലും മക്കൾ വന്നു പോകുമ്പോൾ ആ മാതൃ ഹൃദയത്തിൽ ഇനി എന്റെ മക്കളെ കാണാൻ അടുത്ത മദ്രേഴ്സ് ഡേ വരെ ഞാനുണ്ടാകുമോ അല്ലെങ്കിൽ അതിനു മുൻപ് അവർ തങ്ങളെ കാണാൻ വരുമോ ഇല്ലയോ എന്ന വേവലാതിയായിരിക്കും.

ഭാരതത്തിൽ പ്രായമായ മാതാപിതാക്കളെയും മുത്തശ്ശി-മുത്തച്ഛന്മാരെയുമൊക്കെ സംരക്ഷിക്കുന്നത് അവരവരുടെ മക്കളാണെന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ അമേരിക്കയിലെ ഞങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് അറിയുമ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മാറിവരുന്ന കാലത്തേ മാറ്റങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഏറെ വേദന തോന്നാറുണ്ട്. പോറ്റി വളർത്തിയ മാതാപിതാക്കളെ വൃദ്ധസദനത്തിലെ മതിലുകൾ കുള്ളിൽ തള്ളിവിടാൻ എങ്ങനെ കഴിയുന്നു നമ്മുടെ പുതുമലമൂറ കൾക്ക്. ഒന്നോർക്കുക. ഏതു തന്നെയൊക്കും ഇനിവരുന്ന തലമുറ നിങ്ങളോടും ചെയ്യുക. അങ്ങനെയുള്ള ആളുകൾക്കായാണ് ജി.ശങ്കരക്കുറുപ്പ് പണ്ടു കുറിച്ചത്. “ഇന്നു ഞാൻ നാളെ നീ” അത് ശവപ്പെട്ടിയിലേക്കുള്ള സൂചന മാത്രമല്ല, മറിച്ച്, മക്കളാൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട് വൃദ്ധസദനങ്ങളിലേക്ക് വലിച്ചെറിയപ്പെടുന്നതിന്റെ കൂടി സൂചനയാണ്.

സ്വത്തുക്കളെല്ലാം പിടിച്ചു വാങ്ങി മാതാപിതാക്കളെ പെരുവഴിയിലാക്കിയ എത്രയോ മക്കളെ കുറിച്ചു നാം പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചറിയുന്നു. എന്നാൽ സ്വത്തു തീറെഴുതി വാങ്ങിയെന്നു കരുതി മാതാപിതാക്കളെ പുറത്താക്കുന്നവർ സൂക്ഷിക്കുക. നിങ്ങൾ മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരിൽനിന്ന് എഴുതിക്കിട്ടിയ സ്വത്തു മുഴുവൻ തിരിച്ചു പിടിക്കാൻ നിയമ വ്യവസ്ഥയുണ്ടെന്ന് ഈ അടുത്തകാലത്ത് കോഴിക്കോട് ജില്ലയിൽ ഒരു സുപ്രധാന വിധി പ്രസ്താവന നടന്നിട്ടുണ്ട്

പാലായിൽ ഒരു വൃദ്ധയായ അമ്മച്ചി തന്റെ 75-ാം വയസിലും ബുദ്ധിസ്ഥിരതയില്ലാത്ത പ്രായപൂർത്തിയായ നാലു മക്കളെ യാതൊരു പരിഭവവുമില്ലാതെ സംരക്ഷിച്ചു വരുന്നത് ഒരമ്മയുടെ ഹൃദയം എത്ര വിശാലമാണെന്നതിനു തെളിവാണ്. “അവരെന്റെ പൊന്നു മക്കളല്ലേ അവർക്കു ബുദ്ധി വളർന്നിട്ടില്ല. അവരെ സംരക്ഷിക്കുക എന്റെ ചുമതലയാണ്. ഞാൻ മരിക്കും വരെ അവരെ സംരക്ഷിക്കും. പിന്നെല്ലാം തമ്പുരാൻ നോക്കിക്കൊള്ളും.” ജീവിതം മനോനില തെറ്റിയ മക്കൾക്കായി നീക്കി വച്ച ഈ അമ്മച്ചിയുടെ വാക്കുകൾ എത്ര ഹൃദയസ്पर्ശകമാണ്.

ഇന്നു ലോകം ഒരു ഗ്ലോബൽ വില്ലേജ് ആണ്. മിശ്ര സംസ്കാരങ്ങളുടെ നീരാളിപ്പിടുത്തത്താൽ സ്വന്തം സംസ്കാരത്തെ തന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ പറ്റാത്തവിധം ഭാരതത്തിലെ, പ്രത്യേകിച്ച് കേരളത്തിലെ

സംസ്കാരം മാറിപ്പോയി. വൃദ്ധസദനങ്ങൾ കേരളത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം കൂണു പോലെ മുളച്ചു പൊന്തി. പണമുണ്ടെങ്കിൽ ഏതു തലം വരെയുമുള്ള ആഡംബരങ്ങളോടു കൂടിയ വൃദ്ധസദനങ്ങൾ. പക്ഷേ, “ബന്ധുര കാഞ്ചനക്കുട്ടിലാണെങ്കിലും ബന്ധനം ബന്ധനം തന്നെ പാരിൽ” എന്നല്ലേ കവിവാക്യം. എത്ര ആഡംബരമായാലും സ്വന്തം മക്കളെയും അവരുടെ പൊന്നോമനകളെയും ലാളിക്കാനാവാതെ പിരിഞ്ഞു കഴിയുമ്പോൾ എന്തു മനസ്സുവെമാണീ അമ്മമാർക്കുണ്ടാകുക. ഓർക്കുക ബാബിലോണിന്റെ വിലാപം.

ബാബിലോണിന്റെ അഞ്ചു വിലാപങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെ വിലാപമിതായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കളുടെ കണ്ണുനീർ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചാൽ അതുണങ്ങും മുമ്പു തന്നെ ഞാൻ നിന്നെ ശിക്ഷിക്കും. ദൈവം പറഞ്ഞു. ശരിയാണ് നാം നിത്യേന കണ്ടു വരുന്ന ശിക്ഷകൾക്കു പിന്നിൽ ഇങ്ങനെ ഒട്ടേറെ പേരുടെ കണ്ണീരിന്റെ ഉപ്പുതുള്ളികൾ വീണിട്ടുണ്ട്. അമ്മമാരെ കണ്ണീരു കുടിപ്പിച്ച എത്രയെത്ര കഥകളാണ് ദിവസേന മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പുറത്തു വരുന്നത്. സ്വത്തു മുഴുവൻ കൈക്കലാക്കിയ ശേഷം അമ്മയെ തെരുവിലുപേക്ഷിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ വൃദ്ധ സദനത്തിൽ കൊണ്ടു വിടുക. അമ്മയ്ക്കു വൃത്തിയില്ല, കാരിത്തുപ്പുന്നു, കിടന്നു മുളയുന്നു. എല്ലാം വാർദ്ധക്യ സഹജമായ വൈകല്യങ്ങളാണ്.

നാം ചെറുതായിരുന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ മലമുത്രവിസർജ്ജങ്ങൾ യാതൊരറ്റപ്പുമില്ലാതെ കോരി വൃത്തിയാക്കിയ അമ്മയെങ്ങാനും അറിയാതെ മുളളിപ്പോയാൽ വൃത്തികേടായി. അമ്മയെ പുറത്തു കാണിച്ചാൽ നാണക്കേടാണ്. പട്ടിയെയും പൂച്ചയെയും എഴുന്നള്ളിച്ചു നടത്തിയാൽ അന്തസ്. അവർ സെറ്റിയിലോ ബെഡിലോ എന്തിനേറെ ഡൈനിങ്ങ് ടേബിളിലോ മലമുത്ര വിസർജ്ജനം നടത്തിയാൽ ഷിറ്റു വൃത്തിയാക്കാൻ ഗ്ലൗസു പോലും വേണ്ട. കാരണം അവറ്റയ്ക്കു വയറിളക്കമല്ലേ. എന്തൊരു ധാർമികത! എന്തൊരു മാനുഷിക മൂല്യം. പൂച്ച തോന്നുന്നു ഈ സംസ്കാരങ്ങളോട്.

ഉദരത്തിൽ കുഞ്ഞ് രൂപം കൊള്ളുമ്പോൾ മുതൽ അമ്മമാർ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ സ്നേഹിച്ചു തുടങ്ങും. സ്വന്തം രക്തത്തിലൂടെയാണ് അമ്മമാർ കുഞ്ഞിനു വേണ്ട ശ്വാസനവായുവും പോഷകാഹാരങ്ങളും നൽകുന്നത്. അവൻ ഉദരത്തിൽ വളരും തോറും അമ്മമാർക്ക് വേദന കൂടുന്നു. കുഞ്ഞിനോടുള്ള അമിതമായ സ്നേഹം മൂലം വയർ വലുതാകുന്നതു മൂലമുണ്ടാകുന്ന വിമ്മിഷ്ടങ്ങളും അവന്റെ പിടിച്ചിലു കളും കുഞ്ഞു കുഞ്ഞു ചവിട്ടലുകളും നൽകുന്ന വേദനകൾ സുഖമുള്ള വേദനയായി അവർ അനുഭവിച്ചറിയുന്നു. എന്റെ കുഞ്ഞിനു യാതൊരു കേടും വരുത്താതെ തരണമേ എന്നാണ് എല്ലാ അമ്മമാരുടെയും

നാലാം തുണിനപ്പുറം

പ്രാർത്ഥന. അങ്ങനെ പത്തു മാസം ഉദരത്തിൽ ചുമന്ന് നൊന്ത് പ്രസവിച്ചാലുടൻ ആ സ്നേഹബന്ധം തീരുനില്ല.

കുഞ്ഞും അമ്മയും തമ്മിലുള്ള പൊക്കിൾക്കൊടി ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് കുഞ്ഞ് ആദ്യമായി ലോകത്തോടു സംസാരിക്കുന്നത്. അവന്റെ ഉച്ചാരണം തന്നെ അമ്മേ എന്നാണ്. ഒരു കുഞ്ഞാദ്യമായി അമ്മയെ സ്നേഹിക്കുന്നത് ആ നിമിഷമാണ്. അമ്മിഞ്ഞപ്പാലിനായി മോണകാട്ടി കരയുമ്പോൾ മാതൃഹൃദയം തുടിക്കുന്നത് അവനെ പാലുട്ടാൻ വേണ്ടി മാത്രം. ആ നിമിഷം അമ്മ ലോകത്തെ മുഴുവൻ മറന്ന് അവന്റെ ലോകത്തേയ്ക്കു മാത്രമായി ഒതുങ്ങും. പിന്നീടങ്ങോട്ട് അവന്റെ ഓരോ വളർച്ചയിലും വീഴ്ചയിലും അതീവ ശ്രദ്ധാലുവാണ് അമ്മ.

അവൻ വിശന്നു കരഞ്ഞാൽ അമ്മയുടെ ഉള്ളം പിടയ്ക്കും. അവൻ വീണു പോയാൽ അമ്മയുടെ ഹൃദയം നുറുങ്ങും. അവൻ ചിരിച്ചാൽ അമ്മയുടെ ഹൃദയം തുടിക്കും. അവൻ ഉറങ്ങാൻ അമ്മയുടെ താരാട്ടു വേണം. അവനുണരാൻ അമ്മയുടെ തലോടൽ വേണം. അവൻ മാമുണ്ണാൻ അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ചാലിച്ച ചെറുരുളകൾ വേണം. അവനെ എണ്ണ തേപ്പിക്കാൻ, നല്ല കുപ്പായമണിയിക്കാൻ, മുടി ചീകി പൗഡറിട്ട് സുന്ദരനോ സുന്ദരിയോ ആക്കാൻ, അവനെ അക്ഷരം പഠിപ്പിക്കാൻ, ഹോംവർക്ക് ചെയ്യിക്കാൻ അമ്മ വേണം. പഠിച്ചു വലിയ ആളാകാൻ അമ്മ കഠിന പ്രയത്നം ചെയ്യണം. അവർക്കു വേണ്ടി പള്ളിയിലോ അമ്പലത്തിലോ നേർച്ച നേരാൻ അമ്മ വേണം. അവർക്ക് തുണയെ കണ്ടെത്തി കൊടുക്കാനും അമ്മ വേണം.

അങ്ങനെ അവനു മക്കളായി, കുടുംബമായി. അപ്പോഴും അമ്മയ്ക്കു മകൻ പൊന്നോമന തന്നെ. അവന്റെ ജോലിത്തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ ഭാര്യയുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ അമ്മ ഒരു ബാധ്യതയായി മാറുന്നു. അവൻ വന്നവഴി മറക്കുന്നു. പൊക്കിൾക്കൊടി ബന്ധം മറന്ന് അവൻ അമ്മയെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു.

അച്ഛനില്ലാതെ മക്കളെ ഒറ്റയ്ക്കു കഷ്ടപ്പെട്ടു വളർത്തിയ എത്രയോ അമ്മമാരുണ്ട് നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ. ചെറുപ്പത്തിലേ ഭർത്താവു മരിച്ചു പോയവർ. അല്ലെങ്കിൽ ഭർത്താവിന്റെ സ്വഭാവ ദുഷ്ടം മൂലം പൊരുത്തപ്പെടാൻ കഴിയാതെ വിവാഹ ബന്ധം വിച്ഛേദിച്ചവർ. ഭർത്താവ് പുതിയ മേച്ചിൽപ്പുറം തേടി പോയതിനെ തുടർന്ന് ഒറ്റപ്പെട്ടു പോയവർ. അങ്ങനെയങ്ങനെ നൂറു കണക്കിനു കാരണങ്ങളാൽ യൗവനം മുഴുവൻ മക്കൾക്കായി ഹോമിച്ച് എത്രയോ അമ്മമാർ നമുക്കു ചുറ്റുമുണ്ട്. അവരിൽ പലരും അമ്മമാരോട് തീർത്താൽ തീരാത്ത കടപ്പാടുമായി സ്നേഹിച്ചു വീർപ്പു മുട്ടിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ചില പുഴുക്കുത്തുകൾ അവരെ കഠിനവേപ്പില പോലെ നിഷ്കരുണം വലിച്ചെറിയുന്നു. തന്റെ

യൗവനം മുഴുവൻ ഈ മക്കൾക്കായി ജീവിച്ചു തീരുന്ന ഇവർ ഒരു പുനർവിവാഹത്തിനു പോലും തുനിയാതിരുന്നത് ഈ മക്കളുടെ ഭാവിയിലെ ഓർത്തു മാത്രം. മക്കളേ, ഈ അമ്മമാർ രക്തസാക്ഷികളാണ്. ജീവിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷികൾ.

മക്കൾ വളർന്നാൽ പിന്നെ അമ്മ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം കുറ്റം. അത് അമ്മയുടെ കുറ്റമാണ്, അമ്മയുടെ കയ്യിലിരുപ്പ്, അമ്മയുടെ ദുർന്നടപ്പ് അങ്ങനെ തുടങ്ങുന്നു ആദ്യത്തെ നടപടികൾ. ആൺതരികളാണെങ്കിൽ പിന്നീട് അവകാശവാദങ്ങളും കുടുംബഭരണവും ഏറ്റെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കും. ഒരു ജോലിക്കും പോകാത്തവർ വരെ ഭരണം നടത്താനും അമ്മയെ ചോദ്യം ചെയ്യാനുമുണ്ടാകും. അമ്മ ജോലിക്കു പോയി വന്നാൽ ചോദ്യം ചെയ്യലുകൾ. അമ്മ എന്തിനു വൈകി? എവിടെ പോയി? എന്തിനു പോയി? അതുവരെ മാലാഖയായിരുന്ന അവന്റെ ഉള്ളിൽ സംശയത്തിന്റെ നിഴലാണു പിന്നെ. സുഹൃത്തുക്കളും പണിയില്ലാത്ത അയൽവാസികളും ഓതിക്കൊടുക്കുന്ന പരദുഷണങ്ങളാണ് ഇതിനെല്ലാം ഹേതു. പാവം അമ്മ. ഒരു മണിക്കൂർ ഓവർടെം ചെയ്താൽ അത്രയെങ്കിലും മക്കൾക്കായി മിച്ച് പിടിക്കാമല്ലോ എന്നു കരുതും.

മക്കൾക്കു ജോലിയായി, സമ്പാദ്യമായി, ഭാര്യയായി, ഭർത്താവായി, കുഞ്ഞുങ്ങളായി, കുടുംബമായി. അമ്മയ്ക്കു വരുമാനം നിലച്ചു. വാതമായി, രോഗിയായി, മരുന്ന്, എണ്ണ, കഷായം, എന്നിവ വാങ്ങുവാൻ തുച്ഛമായ വരുമാനം പോലുമില്ല. ശിഷ്ടകാലം മക്കൾ നോക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ആവുന്ന കാലത്തു സ്വരൂക്കുട്ടിയ സമ്പാദ്യമത്രയും തങ്ങളുടെ മക്കളുടെ ഭാവിക്കായി ചെലവാക്കി കഴിഞ്ഞു. അമ്മയിൽ നിന്നും ഇനിയൊന്നും കിട്ടുകയില്ലെന്നു തോന്നുമ്പോൾ, അമ്മയെ ഒന്നിനും കൊള്ളാതാകുമ്പോൾ അമ്മയെ വീടിന്റെ പടിക്ക് പുറത്താക്കും അല്ലെങ്കിൽ വൃദ്ധമന്ദിരത്തിൽ.

അമ്മ എന്ന വാക്കു പോലും പലരും പരിഷ്കരിച്ചു തള്ള എന്നാക്കി. ചിലർ അതൊന്നു കൂടി പരിഷ്കരിച്ചു തള്ളച്ചിമോളേ ...എന്നുമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എറണാകുളം നഗരത്തിലെ ചില യുവജനങ്ങൾ സ്വന്തം അമ്മമാരെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത് എടീ തള്ളച്ചിമോളേ എന്നാണ് അവർ പറയുന്നു അതൊരു പുതിയ ട്രെൻഡാണെന്ന്. മറ്റൊരു ട്രെൻഡ് കേൾക്കണ്ടേ. അതിരുവിട്ട നീലച്ചിത്ര പ്രേമം മുത്ത് നീലച്ച കണ്ണുമായി കാമം തീർക്കാനായി പെറ്റതള്ളയെ വരെ സമീപിക്കുന്ന കാലത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. കൂട്ടുകാർ ചേർന്ന് മദ്യത്തിനും മയക്കുമരുന്നിനും അടിമകളാകുമ്പോൾ സാത്താൻ നൽകുന്ന പ്രലോഭനമാണീ ദുഷ്ടചിന്ത. ചിലരുടെ കരണം പുകയുമ്പോളാണ് താൻ ആഭാസത്തരത്തിനു മുതിർന്നത് സ്വന്തം അമ്മയോടാണെന്നറിയുന്നത്.

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

ഒരു ജന്മം മുഴുവൻ മക്കൾക്കായി ജീവിച്ച് പിന്നീട് അവരാൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട് ജീവിതം ഹോമിക്കപ്പെടുന്ന മാതൃഹൃദയം ഇങ്ങനെ ആത്മഗതം ചെയ്യുന്നുണ്ടാകാം. ആകാശമേ കേൾക്ക ഭൂമിയേ ചെവി തരിക. ഞാൻ മക്കളെ പോറ്റി വളർത്തി അവരെനോടു മത്സരിക്കുന്നു.

ചെറുപ്പത്തിൽ അമ്മ ചോറുരുട്ടി ഉഴുട്ടുമ്പോഴും പുത്തനുടുപ്പ് അണിയിക്കുമ്പോഴും താരാട്ടു പാടി ഉറക്കുമ്പോഴും എല്ലാവർക്കും അമ്മ എന്റെ സ്വന്തം അമ്മ. സ്വാർത്ഥതയാണ് എന്റെ അമ്മ. എന്റെ മാത്രം. വലുതാകുമ്പോഴാകട്ടെ ശൈലി മാറുന്നു. എന്റെ അമ്മ നിന്റെയും കൂടി അമ്മ. അമ്മ എന്ന ബാധ്യത പങ്കു വയ്ക്കാൻ സഹോദരനായ നിനക്കു കൂടി ബാധ്യതയുണ്ടെന്നു സാരം.

അമ്മയെന്ന വലിയ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴവും പരപ്പും മനസിലാക്കണമെങ്കിൽ അമ്മ ഇല്ലാതാകണം. ആ ദിവസം മുതൽ ഹൃദയത്തിലും ഭവനത്തിലും ശൂന്യതയും അന്ധകാരവും നിറയും. സ്നേഹപൂർവ്വമുള്ള മോനേ. അല്ലെങ്കിൽ മോളേ എന്ന വിളി സ്വന്തം ഭാര്യയ്ക്കോ കാമുകികാമുകന്മാർക്കോ വിളിക്കാനാകില്ല തന്നെ. അത് അമ്മയ്ക്കു മാത്രം കഴിയുന്നതാണ്. നമ്മുടെ സ്വന്തം അമ്മയ്ക്കു മാത്രം. നീ എന്നെ മറന്നാലും നീ എന്റെ പൊന്നോമനയല്ലേ. നിന്നെ എനിക്കു വെറുക്കാനാകുമോ. ഇല്ല. ഒരിക്കലുമില്ല. മദ്രാസ് ഡേ എന്നത് ഒരു പുച്ചെണ്ടു സമർപ്പണത്തിൽ മാത്രമൊതുങ്ങരുത്. അമ്മയ്ക്കായി എന്തെങ്കിലും നൽകാനുണ്ടെങ്കിൽ ഉള്ളിൽ കരുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന സ്നേഹം മാത്രം മതി വൃദ്ധ സദനത്തിൽ തള്ളിയിരിക്കുന്ന അമ്മയെ കൊണ്ടു വന്ന് ഒപ്പം താമസിപ്പിക്കാൻ. ഈ അധ്യായം എല്ലാ അമ്മമാർക്കും സമർപ്പിക്കുന്നു.

●

ടെലിഗ്രാം റിട്ടായി പരിഗണിച്ചു: തന്തുരി കേസ് പ്രതി സുശീൽ കുമാറിന് ജയിൽ

തൃശ്ശൂർ ദീപിക ഡസ്കിൽ നിന്ന് ബുറോയിലേക്ക് രാത്രി എട്ടു മണിക്ക് ഒരു ഫോൺ കോൾ. ഞാൻ ബുറോ അടച്ച് റൂമിലേക്കു പോകാനൊരുങ്ങുകയായിരുന്നു അപ്പോൾ. ഫോണിന്റെ മറു തലയ്ക്കൽ നിന്നൊരാളുടെ ശബ്ദം. അടിയന്തിരമായി ഒരാളെ കണ്ടു പിടിച്ച് ഫോട്ടോ സഹിതം ഒരു വാർത്ത വേണം. വിഷയം ദേശീയ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. പ്രസ് ട്രസ്റ്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ (പി.റ്റി.ഐ) യുടെ ഒരു ടേക്ക് വന്നതാണ് ഈ കോലാഹലത്തിനെല്ലാം കാരണം. ആളുടെ പേര് പി.ഡി.ജോസഫ്. അഡ്വക്കേറ്റ്. പേരും സ്ഥലവും മാത്രം. സ്ഥലം തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിൽ തിരുർ. വിഷയം അന്നത്തെ ഏറ്റവും പ്രമാദമായ തന്തുരി കേസ്. ഡൽഹിയിൽ നടന്ന തന്തുരി കേസിൽ ഇങ്ങു കുഞ്ഞു കേരളത്തിലിരുന്ന സാധാരണക്കാരനായ ജോസഫിനെക്കുറിച്ച് കാര്യമെന്തു ചോദിക്കാൻ വരട്ടെ. അത്ര പെട്ടെന്ന് ആർക്കും മറക്കാനാവാത്ത വെടിക്കെട്ടു പണിയാണ് തന്തുരി കേസ് പ്രതി സുശീൽ ശർമയെന്ന കോൺഗ്രസ് നേതാവിനിട്ടു നമ്മുടെ ജോസഫ് കൊടുത്തത്.

തിരുർ സ്വദേശിയായ പി.ഡി.ജോസഫ് എന്നയാൾ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റീസിനയച്ച ടെലിഗ്രാം റിട്ട് ഹർജിയായി പരിഗണിച്ച് കേസിലെ മുഖ്യ പ്രതി സുശീൽകുമാർ ശർമയെന്ന കോൺഗ്രസിന്റെ യുവനേതാവിനെ അറസ്റ്റു ചെയ്യാൻ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് ഉത്തരവിട്ടതാണ് എല്ലാത്തിനും കാരണം. തന്റെ രാഷ്ട്രീയ സ്വാധീനമുപയോഗിച്ച് ചെന്നൈ പോലീസിന്റെ കൺമുമ്പിൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ലാതെ വിലസുകയായിരുന്ന സുശീൽ കുമാറെന്ന കൊലകൊമ്പൻ പി.ഡി. ജോസഫെന്ന സാധാരണക്കാരനായ മലയാളിയുടെ ഒരൊറ്റ ടെലിഗ്രാമിനു മുമ്പിൽ അടിയറവ്. ഇന്ത്യൻ ജുഡീഷ്യറിയുടെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി ഒരു ടെലിഗ്രാം റിട്ട് ഹർജിയായി പരിഗണിച്ച് പ്രതിയെ അറസ്റ്റു ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിട്ട അപൂർവ്വ കോടതി വിധി.

ആരാണ് പി.ഡി. ജോസഫ്? അതും വ്യക്തമായി ഒരു അഡ്വക്കേറ്റ് പോലും പി.റ്റി.ഐ. ടേക്കിലില്ല. അഡ്വക്കേറ്റ് ഇല്ല. ആകെ യുക്തമായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ പേരും സ്ഥലപ്പേരും മാത്രം. അഡ്വക്കേറ്റല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയുടെ പേരും സ്ഥലപ്പേരും വെച്ചു മാത്രം കോടതി എങ്ങനെ ടെലിഗ്രാം

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

റിട്ട് ഹർജിയായി പരിഗണിച്ചു. എഡിറ്റോറിയൽ ഡസ്കിൽ ചുടേറിയ ചർച്ച തുടങ്ങിയിട്ട് അരമണിക്കൂറിലേറെയായി. എന്തായാലും ബ്യൂറോയിൽ വിളിക്കാമെന്നു കരുതി അവർ വിളിച്ചതാണ്, എട്ടു മണിക്ക് എനിക്കു വന്ന കോൾ. എന്തായാലും വിവരം കേട്ട പാടെ എനിക്കു കാര്യം പിടികിട്ടി. ഏതാനും മണിക്കൂറു മുമ്പ് എന്റെ ഓഫീസിൽ വന്നു പോയ ആൾ. എല്ലാ ദിവസവും എന്തെങ്കിലും പ്രതികരണങ്ങളുമായി രാഷ്ട്രദീപികയിൽ പതിവായി വരാറുള്ളയാൾ.

തൊഴിൽ ഹോട്ടലുകൾക്ക് ഊണിനു വേണ്ട അച്ചാർ നിർമിച്ചു നൽകുന്ന പണി. മിച്ചം വരുന്ന അച്ചാർ മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ പാവപ്പെട്ട രോഗികൾക്ക് കഞ്ഞി കുടിക്കാനായി സൗജന്യമായി നൽകും.

ഒന്നു രണ്ടു വിഷയങ്ങളിൽ ദേശീയ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സ്ഥിരം പ്രസ്താവനയൊഴിവാളി. പല വിധ കൗതുക, പ്രതിഷേധ സമരങ്ങൾ ഈ വിധം നടത്തുന്ന അയാൾ അന്നു തന്നെ വാർത്ത ഞങ്ങൾ ഒരു ബിറ്റു വാർത്തയായി കൊടുത്തിരുന്നു. കാരണം ആ വാർത്തയ്ക്ക് അത്രയ്ക്കു പ്രാധാന്യമേ ഞങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. വാർത്ത തന്നെ ജോസഫും അത്ര മാത്രമേ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അന്നത്തെ ഞങ്ങളുടെ ബ്യൂറോ ചീഫ് അലക്സാണ്ടർ സാർ ജോസഫിനെ കണക്കറ്റു കളിയാക്കിയെങ്കിലും ഇയാൾ ഇത്ര പെട്ടെന്ന് ഇത്ര വലിയ ഹീറോ ആകുമെന്ന് ഞങ്ങൾ സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചില്ല.

അന്നു രാവിലെ ഏതാണ്ട് 11 മണിക്ക് ബ്യൂറോയിലെത്തിയ ജോസഫ് ഒരു ന്യൂസ് തന്നു. തെളിവായി ടെലിഗ്രാമിന്റെ കൗണ്ടർ ഫോയിലും. കൊണ്ടർ ഫോയിൽ ബ്യൂറോ ചീഫ് അലക്സാണ്ടർ സാമിനെ കാണിച്ചു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു

സർ, ഞാൻ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റീസിനു കമ്പിയടിച്ചു.

ഹ...ഹ...ഹ അലക്സ് സാർ പതിവു ചിരി പാസാക്കിക്കൊണ്ട് എന്നോടു പറഞ്ഞു. അറിഞ്ഞോ, നമ്മുടെ ജോസഫ് കമ്പിയടിച്ചു മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റീസിന്. അപ്പോൾ ജോസഫ് ടെലിഗ്രാമിന്റെ കൗണ്ടർ ഫോയിൽ നീട്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

സർ, സത്യമായിട്ടും ഇതാ ടെലിഗ്രാമിന്റെ കൗണ്ടർ ഫോയിൽ. നാളെ ശനിയാഴ്ച ആയതു കൊണ്ടാണ് ടെലിഗ്രാം അയച്ചത്.

അതോടെ അലക്സ് സാർ ഗൗരവക്കാരനായി.

എന്റെ ജോസഫേ, ഈ ടെലിഗ്രാമൊക്കെ റിട്ടായി പരിഗണിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ? സാർ ചോദിച്ചു. തികച്ചും നിഷ്കളങ്കമായിട്ടായിരുന്നു ജോസഫിന്റെ മറുപടി.

അറിയില്ല സർ, പരിഗണിച്ചേക്കുമെന്നാണ് വക്കീൽ പറഞ്ഞത്. പരിഗണിച്ചാൽ വലിയ സംഭവമല്ലേ സർ?

ജോസഫിന്റെ ആ വാക്കുകളിൽ വരാനിരിക്കുന്ന ഒരു സ്പോടന വാർത്ത ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടെന്ന് അപ്പോളാർറിയാൻ?

ഇന്നത്തെ പോലെ ടെക്നോളജി അധികം വളർന്നിട്ടില്ലാത്ത കാലം. അയാളുടെ ഒരു പാസ്‌പോർട്ട് ചിത്രം പോലും കൈവശമില്ല. അയാളുടെ വീട് തിരുവനന്തപുരം മാത്രമറിയാം. എന്നാൽ ഞാനാണെങ്കിൽ അതുവരെ തിരുവിതാംകൂർ പടി കടന്നിട്ടുമില്ല. ഞാൻ അലക്സ് സാറിനെ വിളിച്ചു. അന്ന് എ.എസ്. സതീശാണ് ഫോട്ടോ ഗ്രാഫർ. അന്തിക്കാട് സ്വദേശിയായ സതീശും നേരത്തെ സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും സ്റ്റുഡിയോ ഫോട്ടോഗ്രാഫറേയും കൂട്ടി ടാക്സി വിളിച്ച് വേഗം തിരുവനന്തപുരം പോകാൻ നിർദ്ദേശം കിട്ടി. അവിടെ ആരോടെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ മതി.

നിമിഷ നേരം കൊണ്ടു ടാക്സി വിളിച്ചു തിരുവനന്തപുരം സമയം മൂക്കാൽ മണിക്കൂറോളം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നഗരത്തോടു ചേർന്നു കിടക്കുന്ന പ്രദേശമാണെങ്കിലും ഏതാണ്ടൊരു കുഗ്രാമം. വളരെ കുറച്ച് കടകൾ മാത്രമുള്ള ഒരു ചെറിയ അങ്ങാടി. ഞങ്ങൾ എത്തുമ്പോഴേക്കും മിക്കവാറും കടകൾക്കെല്ലാം താഴ്വ വീണിരുന്നു. ഇയാൾ തൃശ്ശൂരിൽ പ്രശസ്തനാണെങ്കിലും സ്വന്തം നാട്ടിൽ അത്ര പോപ്പുലറല്ല. അതങ്ങനെ യാണല്ലോ. പ്രവാചകന്മാർ സ്വന്തം നാട്ടിൽ അറിയപ്പെടുകയില്ലെന്നാണല്ലോ. ഇയാളുടെ പല വീരഗാഥകളും പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ നാട്ടുകാരിലൊരാൾക്ക് ഒരു കഥ ക്ലിക്ക് ആയി. അത് പിന്നീട് പറയാം. ഏതായാലും ഒരാൾ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വരാമെന്നേറ്റു.

ടാറിട്ട റോഡിൽ നിന്ന് ഒരു ചെമ്മൺ പാത. കുണ്ടും കുഴിയുമായി ഏതാനും വാരകൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ വീടു കണ്ടു പിടിച്ചു. സമീപ വാസികളോടു ചോദിച്ച് വീടേതാണെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തി. തുടർന്ന് നടപ്പു പാതയാണ്. ചുറ്റും വാഴകൾ നട്ടിരുന്നതിനാൽ കൂരാക്കുരിയ്ക്ക്. ഡ്രൈവർ ഹെഡ്‌ലൈറ്റ് ഓൺ ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ വീടു കാണാമെന്നായി. ഞങ്ങൾ പതിയെ മുമ്പോട്ടു പോകുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ പുറകേയുണ്ട് നാലഞ്ചു വാഹനങ്ങൾ. മാതൃഭൂമി, മനോരമ, ദേശാഭിമാനി, എക്സ്പ്രസ് ഹിന്ദു, ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ് തുടങ്ങിയ പത്രങ്ങളുടേതായിരുന്നു വാഹനങ്ങൾ. അതുവരെ വീടിനു മുന്നിൽ കത്തി നിന്നിരുന്ന ബൾബ് പെട്ടെന്നുണഞ്ഞു. ഏറ്റവും മുമ്പിലായിരുന്ന ഞാൻ കണ്ടു, ഒരാൾ വാഴത്തോട്ടത്തിലേക്ക് ഓടിയൊളിക്കുന്നു.

വീട്ടുമുറ്റത്തെത്തിയ ഞങ്ങൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചു ജോസഫേ...

പെട്ടെന്ന് അകത്തു നിന്നൊരു സ്ത്രീശബ്ദം.

ഏട്ടനിവിടില്ല.

നാലാം തുണിനച്ചുറം

എവിടെപ്പോയി?

അറിയില്ല.

ഇപ്പം ഞാൻ കണ്ടതാണല്ലോ.

അതേട്ടനാവല്ല.

പിന്നെയാരാ. ഞാൻ വാഴത്തോട്ടത്തിലേക്കു പതിയെ കടന്നു.

ജോസഫേ. ഇങ്ങോട്ടു വാടോ. ഇതു ഞാനാ ഫ്രാൻസിസ് ദീപിക.

എന്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ജോസഫ് ഒരു ചുണ്ടലിയെപ്പോലെ വാഴത്തുറവിൽ നിന്നു തല പുറത്തേക്കിട്ടു. എന്നിട്ടു മുമ്പോട്ടു വന്നു.

സാറായിരുന്നോ. ഞാൻ വിചാരിച്ചു വല്ല പോലീസുകാരുമായിരിക്കുമെന്ന്.

അതെന്താടോ? ഞാൻ ചോദിച്ചു.

അത് ആദ്യം ഒരു വണ്ടി. പിന്നെ പിന്നെ തുരുതുരാനു നാലഞ്ചു വണ്ടി. ഞാൻ കരുതി രാവിലെ കമ്പിയടിച്ചതിനു പോലീസ് അന്വേഷിച്ചു വന്നതായിരിക്കുമെന്ന്. ജോസഫ് പാതി ജീവനോടെ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

എടോ, എല്ലാവരും പത്രക്കാരാണ്. തന്റെ കമ്പി ജഡ്ജി റിട്ട് ഹർജിയായി പരിഗണിച്ച് സുശീൽകുമാറിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിട്ടു.

ഇതു കേട്ട ജോസഫ് ആദ്യം ചിരിച്ചെങ്കിലും പിന്നീട് മുഖം മാറി.

സർ, അയാളുടെ ഗുണ്ടകൾ എന്നെ അപായപ്പെടുത്തുമോ?

ഒന്നുമില്ല ജോസഫേ, താൻ ഇപ്പോൾ ഒരു ദേശീയ ഹീറോ ആയി മാറി. ഇനി തന്റെ സുരക്ഷ നോക്കാൻ ലോക്കൽ പോലീസ് ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

ജോസഫിന്റെ ചിത്രവും മറ്റുവിവരങ്ങളും ശേഖരിച്ച് ഞങ്ങൾ വേഗം ഡസ്കിൽ മടങ്ങിയെത്തി. പിറ്റേന്നത്തെ ദ ഹിന്ദു മുതൽ എല്ലാ ദേശീയ പത്രങ്ങളിലും ഒന്നാം പേജിലെ സുപ്പർ ലീഡ് സ്റ്റോറി ജോസഫിനെ കുറിച്ച് സചിത്ര ലേഖനം. മെയിൻ സ്റ്റോറി ഹൈക്കോടതിയുടെ അപൂർവ്വ ഉത്തരവ് വാർത്ത.

ഇനി എന്താണീ തന്തുരിക്കേസ് എന്നല്ലേ?

ഡൽഹിയിലെ യുവ കോൺഗ്രസ് നേതാവും എംഎൽഎയുമായിരുന്ന സുശീൽ കുമാർ ശർമയുടെ ഭാര്യയായിരുന്നു 29 കാരിയായിരുന്ന നൈനാ സാഹി. നൈനയും കോൺഗ്രസ് പ്രവർത്തകയായിരുന്നു. നൈനയ്ക്ക് മറ്റൊരു കോൺഗ്രസ് പ്രവർത്തകനും അവളുടെ പഴയകാല സതീർത്ഥ്യനുമായിരുന്ന മത്സുബുമായുണ്ടായിരുന്ന സൗഹൃദത്തിൽ സംശയാലുവായതാണ് സുശീൽ കുമാർ ശർമയെ ഈ കൊലപാതകത്തിലേക്കു നയിച്ചത്.

1995 ജൂലൈ 2. അന്നാണ് ഇന്ത്യയൊട്ടാകെ പ്രകമ്പനം കൊള്ളിച്ച ആ നിഷ്ഠൂര കൊലപാതകം നടന്നത് ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗം മെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന സൗത്ത് ഡൽഹിയിലെ മന്ദിർ മാർഗിൽ. പതിവു പോലെ മന്ദിർമാർഗിലെ തന്റെ ഫ്ളാറ്റിലെത്തിയ സുശീൽകുമാർ കണ്ടത് മദ്യപിച്ചു കൊണ്ട് മറ്റൊരുമയോ ഫോണിൽ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാര്യയെയാണ്. ഭർത്താവിനെ കണ്ട നൈന ഫോൺ സംഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ സുശീൽ കുമാറിന്റെ ഉള്ളിൽ സംശയം കൊടുങ്കാറ്റായി വളർന്നു. ഇതവൻ തന്നെ മത്ലുബ്... അയാളുറപ്പിച്ചു. നൈന വിളിച്ചു വച്ച ഫോണിൽ നിന്ന് അയാൾ റീ ഡയൽ ചെയ്തു വിളിച്ചു. ഊഹം തെറ്റിയില്ല. മറുതലയ്ക്കൽ മത്ലുബ് തന്നെ. പിന്നൊട്ടും വൈകിയില്ല. കോപാക്രാന്തനായ സുശീൽ കുമാർ ശർമ അകത്തു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന തന്റെ ലൈസൻസുള്ള തോക്കുമായി പുറത്തേയ്ക്കു വന്നു. ഒരിക്കൽ താനേറെ ലാളിച്ച ഭാര്യയുടെ ശിരസിൽ. കഴുത്തിൽ. ഒന്നല്ല. രണ്ടല്ല. മൂന്നു തവണ വെടിയുതിർത്തു.

ഒരു നിമിഷാർദ്ധം കൊണ്ട് എല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ചോരയിൽ കുളിച്ച് മരിച്ചു കിടന്ന ഭാര്യയെ കോരിയെടുത്ത് ഉറ്റ സുഹൃത്തും ബഗിയ റസ്റ്റോറന്റ് മാനേജറുമായ കേശവ് കുമാറിനടുത്തേയ്ക്കാണ് പിന്നയാൾ പോയത്. മൃതദേഹം ചോപ്പിങ് കത്തി ഉപയോഗിച്ച് കഷണങ്ങളാക്കി തന്തുരി അടുപ്പിൽ വച്ചു കത്തിച്ചു. പുലർച്ചെ റോന്തു ചുറ്റാനിറങ്ങിയ ഡൽഹി പോലീസ് കോൺസ്റ്റബിൾ മലയാളിയായ അബ്ദുൾ നസീർ കുഞ്ഞ് പതിവില്ലാതെ ബഗിയ റസ്റ്റോറന്റിലെ തന്തുരി അടുപ്പിൽ നിന്നു വലിയ തോതിൽ പുകയുയരുന്നതു കണ്ട് ശ്രദ്ധിച്ചതാണ് കൊലപാതകത്തിന്റെ ചുരുൾ നിവരാനിടയാക്കിയത്.

പിടിയിലാകുമെന്നുറപ്പായ സുശീൽ കുമാർ ആദ്യം രാജസ്ഥാനിലേക്കും പിന്നീട് മുംബൈയിലേക്കും തുടർന്ന് ചെന്നൈയിലേക്കും ഒളിച്ചു കടന്നു. കേന്ദ്രം കോൺഗ്രസ് ഭരണത്തിലിരിക്കുന്ന കാലം. ഇയാളാണെങ്കിൽ ഭരണ തലപ്പത്തു സ്വാധീനമുള്ള എം.എൽ.എയും. ഡൽഹി പോലീസ് ഇയാളെ പിടികിട്ടാപ്പുള്ളിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു അല്ലാതവർക്കെന്തു ചെയ്യാനാവും?

ഇതോടെ ഇടതു പക്ഷവും ബി.ജെ.പി.യും ദേശീയ ബന്ദ് വരെ നടത്തി. ഇയാൾ ചെന്നൈയിൽ വിലസുന്നത് പത്രവാർത്തകളിലൂടെ അറിഞ്ഞതാണ് മദ്രാസ് ചീഫ് ജസ്റ്റിസിനു കമ്പിയടിക്കാൻ തിരുരുകാരൻ ജോസഫെന്ന ദാവീദിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഈ കുഞ്ഞൻ ദാവീദിന്റെ തെറ്റാലിയിൽ നിന്ന് അങ്ങു ചെന്നൈയിലേക്കെറിഞ്ഞ കല്ല് പക്ഷേ, സുശീൽകുമാർ ശർമയെന്ന ഗോലിയാത്തിന്റെ തിരുനെറ്റിയിൽ തന്നെ കൊണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ജോസഫിന്റെ ടെലിഗ്രാം ലഭിച്ച മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് കേസ് അപ്പോൾത്തന്നെ റിട്ടായി ഫയലിൽ സ്വീകരിച്ച് സുശീൽ കുമാറിനെ ഉടൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ തമിഴ്നാട് ഡി.ജി.പി.യ്ക്ക് ഉത്തരവിട്ടു. സുശീൽ കുമാർ ചെന്നൈയിൽ ഒളിവിലാണെന്നറിഞ്ഞതിൽ ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ആരെങ്കിലുമൊരു പൊതുതാത്പര്യ ഹർജിയെങ്കിലും ഫയൽ ചെയ്യുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് നമ്മുടെ കേരള ദാവീദിന്റെ ചാണയിൽ നിന്നുള്ള ടെലിഗ്രാം കല്ല് കൃത്യ നേരത്തു വന്നു വീണത്. പിന്നഭൂമതിനു മറ്റൊന്നും നോക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അതോടെ സുശീൽ കുമാറിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ പോലീസ് നിർബന്ധിതരായി. ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി അയാൾക്കു വധശിക്ഷ വിധിച്ചു. തുടർന്ന് സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ പോയതോടെ അയാളുടെ നല്ല നടപ്പു പ്രമാണിച്ചും സമൂഹത്തിനു ദ്രോഹം ചെയ്യാനു ഭേദിച്ചല്ല മറിച്ച് ഗുരുതരമായ ദാമ്പത്യ പ്രശ്നങ്ങളാണ് കൊലപാതക കാരണമെന്നു നിരീക്ഷിച്ച് സുപ്രീം കോടതി അയാൾക്കു ജീവപര്യന്ത മാക്കി ശിക്ഷ വെട്ടിക്കുറച്ചു. ഇപ്പോഴത്തെ കേരള ഗവർണ്ണറും അന്നു ചീഫ് ജസ്റ്റിസുമായ പി.സദാശിവം ആയിരുന്നു ജീവപര്യന്തം വിധി പ്രഖ്യാപിച്ച മൂന്നംഗ ബഞ്ചിന്റെ അധ്യക്ഷൻ.

നീണ്ട പതിനെട്ടു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അടുത്തയിടെ തന്റെ അമ്പത്തിനാലാമത്തെ വയസിലാണ് അയാൾ പുറത്തിറങ്ങിയത്. എന്റെ പത്രപ്രവർത്തന പരിശീലന കാലത്ത് എനിക്ക് ലഭിച്ച ഏറ്റവും വലിയ ഗുണപാഠമായിരുന്നു അത്. വാർത്തകൾ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രമുഖരിൽ മാത്രമല്ല, എളിയവരിലും വാർത്തകൾ പ്രതീക്ഷിക്കാമെന്ന വലിയ പാഠം.

ജോസഫ് ശരിക്കുമൊരു കൗതുക കഥാപാത്രമാണ്. കരുണാകരൻ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ നിർമ്മിച്ച പൂങ്കുന്നം പാലം നിർമാണം കഴിഞ്ഞിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡേറു കിട്ടാത്തതിനാൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാനാവാതെ തുറന്നു കൊടുക്കാൻ ദീർഘനാളത്തേക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇതിനിടെ പ്രതിഷേധ സമരങ്ങൾ നഗരത്തിലുടനീളം വിവിധ പ്രതിപക്ഷ പാർട്ടികൾ നടത്തിയെങ്കിലും കരുണാകരന്റെ സ്വന്തം ഭവനമായ പൂങ്കുന്നത്തു നിർമ്മിച്ച പാലം അങ്ങനെ മറ്റൊരുകൊണ്ടും ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യിക്കില്ല എന്ന വാശിയിലായി അദ്ദേഹം. സമരങ്ങൾ പലതും നടന്നു. അങ്ങനെ പി.ഡി. ജോസഫിനൊരു ആശയം തോന്നി. ഒരു വ്യത്യസ്തമായ സമരമുറ. ഒരു ദിവസം രാവിലെ എല്ലാ പത്രങ്ങളിലും വിളിച്ചു പറഞ്ഞ് ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരുമായി എത്താൻ പറഞ്ഞു. പൂങ്കുന്നം പാലത്തിൽ ഒരു ശവപ്പെട്ടിയിൽ കിടന്നു കൊണ്ട് ഏകദിന ഉപവാസം. പിറ്റേന്നത്തെ ദ ഹിന്ദു ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ പത്രങ്ങളുടെയും ഒന്നാം പേജിൽ ഓൾ എഡിഷൻ സചിത്ര വാർത്ത വന്നു.

ശവപ്പെട്ടിയിൽ ഉപവാസം അപൂർവ്വ സമരമൂറ. സംഭവം ദേശീയ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞു. പിറ്റേന്ന് മുതൽ ജനം പാലത്തിന്റെ ഓരോ വശവും വച്ചിരുന്ന ബാരിക്കേഡുകളെടുത്തു മാറ്റി ഉദ്ഘാടനം നടത്താത്ത പാലത്തിൽകൂടി വാഹന ഗതാഗതം ആരംഭിച്ചു. ഉടൻ തന്നെ സർക്കാർ തിരക്കിട്ട് ഉദ്ഘാടന ചടങ്ങു നടത്തി. ഗതാഗതം തുടങ്ങിയ പൂങ്കുന്നം പാലം കരുണാകരൻ തന്നെ ഉദ്ഘാടനം നടത്തി. പിന്നീടു വന്ന എൽ.ഡി.എഫ് സർക്കാർ മറ്റൊരു ഉദ്ഘാടനം കൂടി നടത്തിയത് ചരിത്രം വിചിത്രമാക്കിയ മറ്റൊരു സംഭവം.

പി.ഡി.ജോസഫിന്റെ മറ്റൊരു കൗതുക വാർത്ത കൂടി പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കാം. ഒരിക്കൽ തൃശൂർ മുനിസിപ്പൽ കൗൺസിൽ യോഗം നടക്കുമ്പോ ജോസഫും ഏതാനും സുഹൃത്തുക്കളും കൂടി പ്രത്യേകാ നുമതി വാങ്ങി മുനിസിപ്പൽ ഹാളിൽ കടന്നു വന്നു. കൗൺസിൽ യോഗത്തിന്റെ ചായ സമയത്ത് 31 കൗൺസിലർമാർക്കും ചായയ്ക്കും വടയ്ക്കും പുറമേ എന്തോ പലഹാരം നൽകാനാണെന്നു പറഞ്ഞാണ് വന്നത്. ജോസഫും പത്തോളം കൂട്ടുകാരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഭംഗിയായി ബ്രൗൺ പേപ്പറിൽ പൊതിഞ്ഞ സമ്മാനം നിമിഷ നേരം കൊണ്ട് ചെൽ പേഴ്സൺ സെലിൻ കാക്കശേരിയ്ക്കടക്കം എല്ലാ കൗൺസിലർമാർക്കും നൽകി.

എന്നാൽ പത്രക്കാർക്കു മാത്രം നൽകിയില്ല. കൗൺസിലർമാരിൽ ചിലർ ആർത്തിയോടെ പൊതി അഴിച്ചപ്പോൾ അകത്ത് പ്ലാസ്റ്റിക് കവറിനുള്ളിൽ കൊതുകിന്റെ മുട്ട വിരിഞ്ഞ കുത്താടികളും കുറെ ചേരുവയുള്ളവും. മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തിയ്ക്കുള്ളിലെ കാനകളിൽ വളരുന്ന കുത്താടികളായിരുന്നു അത്. നഗരത്തിൽ വർധിച്ചു വരുന്ന കൊതുകു ശല്യത്തെക്കുറിച്ച് നിരവധി വാർത്തകളും പരാതികളും മുണ്ടായിട്ടും ഇരു പക്ഷത്തു നിന്നും യാതൊരു നടപടിയുമുണ്ടാകാത്തതിനെ തുടർന്നായിരുന്നു ജോസഫിന്റെ ഈ പ്രതിഷേധ സമരം.

ഇതേക്കുറിച്ചു ഞാൻ രാഷ്ട്ര ദീപികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖന പരമ്പര 'രക്തരക്ഷസുകളുടെ ഭീകരനാട്' എന്ന പരമ്പര വൻ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ ചുവടു പിടിച്ചായിരുന്നു ജോസഫിന്റെ സമരമൂറ. ഈ പരമ്പരയ്ക്കാണ് എനിക്ക് ആദ്യ പുരസ്കാരം ലഭിക്കുന്നത്. ഏതായാലും കൗൺസിലർമാർക്ക് സമ്മാനം നൽകി കൗൺസിൽ ഹാളിൽ നിന്നു രക്ഷപെടാനൊരുങ്ങിയ ജോസഫിനെ കൗൺസിലർമാർ വളഞ്ഞിട്ടു പെരുമാറി. പിറ്റേന്ന് പത്രങ്ങളിൽ വൻ വാർത്തായി. അതു വരെ വന്ന കൗൺസിൽ നടപടികളുടെ വാർത്തയാകട്ടെ ശൂന്യമായി പോയി. അടികിട്ടി യാലെന്നാ. ജോസഫ് വീണ്ടും പ്രശസ്തനായി. അവിടെയും നിർത്തിയില്ല ജോസഫ്. പിറ്റേന്ന് തന്നെ വീണ്ടുമൊരു സമരമൂറ നടത്തി.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ.യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ മുനിസിപ്പൽ ഓഫീസ് ഉപരോധം നടക്കുന്നു. സഖാക്കളുടെ വൻ പട തന്നെ മുനിസിപ്പൽ ഓഫീസ് വളഞ്ഞു. ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാനെത്തിയത് ഡി.വൈ.എഫ്. ഐ.യുടെ പുലിക്കുട്ടി സാക്ഷാൽ മത്തായി ചാക്കോ. അദ്ദേഹം പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞ് വേദി വിട്ടു. സഖാക്കൾ ഓഫീസിനകത്തു തള്ളിക്കയറാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഗെയ്റ്റിനു മുമ്പിൽ പോലീസ് തടഞ്ഞു. തുടർന്ന് കുത്തിയിരിപ്പു സമരം. അതുവരെ ഉന്തും തള്ളും നടക്കുന്നതിന്റെ ചിത്രമെടുത്തിരുന്ന ഒരൊറ്റ ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരെ കാണാനില്ല. സഖാക്കൾ ആകെ അമ്പരന്നു. നോക്കുവോൾ മുനിസിപ്പൽ ഓഫീസിന്റെ ഗെയ്റ്റിനു 50 വാർ മാറി ഒരു കാനയ്ക്കു മുമ്പിലായി ഒരാൾ ഒറ്റക്കാലിൽ നിന്നു കൊണ്ട് കൈകുപ്പി നിൽക്കുന്നു. അതു മറ്റൊരുമായിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ ജോസഫ് തന്നെ. എല്ലാ ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരും ഇയാൾക്കു ചുറ്റും നിന്നു പടമെടുക്കുന്നു.

കൊതുകു നിവാരണത്തിനെതിരെ ഒറ്റയാൾ സമരം. ഡി.വൈ.എഫ്. ഐ.യുടെ സമരം നടക്കുന്നതിനാൽ അറിയിക്കാതെ തന്നെ എല്ലാ ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരും എത്തുമെന്ന് ജോസഫിനു നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ സമരം പൊളിക്കാനെത്തിയ ഈ ദൃഷ്ടനെ എന്തു ചെയ്യണം. സഖാക്കൾ മറ്റൊരു പണി തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ജോസഫിനെ കയ്യേറ്റം ചെയ്താലല്ലേ പ്രശ്നം. അവർ കല്ലുകൾ ശേഖരിച്ച് ചെളി നിറഞ്ഞ കാനയിലേക്കെറിഞ്ഞു. കറുത്ത ചെളി വെള്ളം ഒറ്റക്കാലിൽ നിന്ന ജോസഫിന്റെ വെളുത്ത കുപ്പായത്തിൽ തെറിച്ചു. ഓരോ ഏരിലും ജോസഫ് ഒറ്റക്കാലിൽ ചാടിച്ചാടി വെള്ളം വസ്ത്രത്തിൽ പറ്റാതിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ദേഹമാസകലം കാനയിലെ ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന ചെളിയാൽ അഭിഷേകമായി. എന്നാൽ സഖാക്കൾക്കു തെറ്റി. പിറ്റേന്നത്തെ പത്രങ്ങളിൽ വന്ന ചിത്രങ്ങൾ സഖാക്കൾ കാനയിലേക്ക് കല്ലെറിഞ്ഞ് പ്രതിഷേധ സമരം നടത്തുന്ന ജോസഫിനെ ഉപദ്രവിക്കുന്ന ചിത്രമായിരുന്നു. ജോസഫ് അവിടെയും വിജയിച്ചു.

ഏതായാലും ചിലവൊന്നും കൂടാതെ വലിയ പ്രശസ്തി നേടി കൊണ്ടിരുന്ന ജോസഫിനോട് അന്നത്തെ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും അടക്കാനാവാത്ത ദേഷ്യമായിരുന്നു. ജോസഫിനെപ്പോലെ പ്രശസ്തിക്കായി ചെറിയ ചെറിയ സമരമുറകൾ നടത്തി കൗതുക വാർത്തകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മറ്റൊരു രാഷ്ട്രീയക്കാരനുമായിരുന്നു തൃശ്ശൂരിൽ. കേരള കോൺഗ്രസ് എമ്മിന്റെ ജില്ലാ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന എ.എൽ. സെബാസ്റ്റ്യൻ. കേരള കോൺഗ്രസിനു വലിയ വേരോട്ടമുള്ള നാടല്ല തൃശ്ശൂർ. എന്നാൽ എ.എൽ.എസ് എന്ന ചുരുക്കപ്പേരിലറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു സംഭവം തന്നെയായിരുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ് അദ്ദേഹം കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞത്.

ഒരു വാർത്ത എങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കണമെന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേക ഗവേഷണം നടത്തുന്ന അധ്യാപകനായ ഇദ്ദേഹം എല്ലാ ഞായറാഴ്ച കളിലും ഒരു വാർത്തയെങ്കിലും നിർബന്ധമായും ലോക്കൽ പേജിലെങ്കിലും വരുത്തിയിരിക്കും. ഞായറാഴ്ച ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് സ്വരാജ് ഗ്രൗണ്ടിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങിയ ശേഷം ചൂടു കടലയുമായി ഓഫീസിൽ വരും.

ഫ്രാൻസിസേ. എനിക്ക് പ്രതികരിക്കണം. എന്തെങ്കിലും വിഷയം തരൂ.

ഇദ്ദേഹത്തെ പ്രതികരണ വിഷയങ്ങളിൽ പല തവണ ഞാൻ കുറങ്ങു കളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ റബർ, നാളികേര, കാർഷിക ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിടിവിനെതിരെയാണ് ഇദ്ദേഹം അധികവും പ്രതികരിക്കാറ്. ഒരിക്കൽ വിഷയ ദാരിദ്ര്യം വന്നപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു മാഷേ, പാകിസ്ഥാനെതിരെ ഒരു പെട പെടയ്ക്ക്.

അക്കാലത്ത് കാർഗിൽ അതിർത്തിയിൽ രൂക്ഷമായ പോരാട്ടം നടന്നു വരികയായിരുന്നു. പിറ്റേന്ന് മിക്കവാറും എല്ലാ പത്രങ്ങളുടെയും ലോക്കൽ പേജിൽ ഇങ്ങനെ വാർത്ത വന്നു.

പാകിസ്ഥാൻ മര്യാദ പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ വൻ തിരിച്ചടി. എ.എൽ.എസ്. ഞാനൊരു തമാശയ്ക്കു പറഞ്ഞതാണെങ്കിലും അദ്ദേഹമതു കാര്യമായെടുത്തു. ഒറ്റയടിക്ക് ഒരു മുഴുവൻ പേജ് പ്രതിഷേധം. തൊട്ടടുത്ത ഫോട്ടോസ്റ്റാറ്റ് കടയിൽ പോയി പത്തു കോപ്പി. ഒന്നെനിക്ക് തന്നെ. പിന്നെ ഒരു ഓട്ടോ വിളിച്ച് എല്ലാ പത്രമോഫീസുകളിലേക്കും. മുഷറഫിനെ മര്യാദ പഠിപ്പിക്കുമെന്ന് കേരള കോൺഗ്രസ് എം തൃശൂർ ജില്ലാ പ്രസിഡന്റ് പ്രസ്താവിച്ചാൽ വായനക്കാർ മാത്രമല്ല പാകിസ്ഥാൻ വരെ ഞെട്ടിപ്പോകുമെന്ന് പിറ്റേ ആഴ്ചയിൽ പത്ര പ്രവർത്തകനും എം.എൽ.എ.യുമായ ഡോ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പോൾ തന്റെ പത്രവിമർശന പ്രതിവാദ പരാതിയിൽ ഈ വാർത്തയെക്കുറിച്ച് പ്രതികരിച്ചു നിശിതമായി.

അതെഴുതിയ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രതികരിച്ച നേതാവിനു പച്ചയ്ക്കു കൊള്ളി വച്ചപ്പോൾ, പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പത്രങ്ങളെ പഞ്ഞിക്കിട്ടു. ഇത്തരം വാർത്തകളെ വിമർശിച്ചു കൊണ്ടു മറ്റൊരു വാർത്തയാക്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ എന്ന് അൽപമെങ്കിലും ഔചിത്യം കാട്ടിയ മാതൃഭൂമിയെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഏതായാലും ഞാൻ എ.എൽ. എസിന്റെ ചീത്തവിളി പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിച്ച പോലെ വൈകുന്നേരം ഫോൺകോൾ വന്നു. എനിക്കാണെങ്കിൽ കുറ്റബോധവും ഭയപ്പാടും. മറുതലയ്ക്കൽ നിന്നു വന്ന പ്രതികരണം കേട്ട് ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. ഫ്രാൻസിസേ, ഇമ്മടെ സ്റ്റോറി ക്ലിക്കായിട്ടോ “ഭേ” ഞാൻ അന്തം വിട്ടു. സെബാസ്റ്റ്യൻ പോളിന്റെ പത്ര വിശകലന

നാലാം തുണിനച്ചുറം

ത്തിൽ എന്റെ പേര് മൂന്നു തവണ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇതിൽ പരം എന്തു പബ്ലിസിറ്റി? നീ ആളു സംഭവം തന്നെ.

ഞാൻ നമിച്ചു. നെഗറ്റീവ് പബ്ലിസിറ്റി ഇങ്ങനെയും ആഘോഷിക്കാമെന്ന് ഗുണപാഠം.

എ.എൽ.എസിന്റെ ദേശീയ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചു പറ്റിയ മറ്റൊരു സമരമുറ ഏറെ കൗതുകമുണർത്തിയതാണ്. ഉപ്പിനു ദേശവ്യാപകമായി വില കൂടിയ കാലം. ചാവക്കാട്ടു നിന്നു കടൽ വെള്ളം കൊണ്ടു വന്ന് എ.എൽ.എസും പാർട്ടി പ്രവർത്തകരും തൃശ്ശൂർ കളക്ട്രേറ്റിനു മുമ്പിൽ പൊങ്കാല കഞ്ഞി വയ്ക്കുന്നതു പോലെ അടുപ്പുകൾ കൂട്ടി. കലത്തിൽ ഉപ്പു വെള്ളം നിറച്ച് കാച്ചി തിളപ്പിച്ച് വറ്റിച്ച് ഉപ്പാക്കി വിതരണം ചെയ്തു. ഗാന്ധിജിയുടെ ദണ്ഡിയാത്രയിലെ ഉപ്പു സത്യഗ്രഹത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ നടത്തിയ ഈ സമര മുന്നയിൽ എല്ലാ പാർട്ടി പ്രവർത്തകരും ഗാന്ധിത്തൊപ്പി ധരിച്ചാണെന്നായിത്. അപൂർവങ്ങളിൽ അപൂർവമായ ഈ സമരമുറ കോൺഗ്രസുകാരെ പോലും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞെട്ടിച്ചു കളഞ്ഞു. ഒരു ഹോമം നടത്തുന്നതുപോലെ മന്ത്രോച്ചാരണങ്ങൾ നടത്തിയായിരുന്നു ഉപ്പു കാച്ചിയത്.

അന്നത്തെ കേരള കോൺഗ്രസിന്റെ ഏക എം.പി. പി. സി . തോമസ് ഡൽഹിയിൽ റബ്ബർ കർഷകർക്കു വേണ്ടി കൗതുക സമരമുറകൾ നടത്തുന്നതിനു മുമ്പ് എ.എൽ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തൃശ്ശൂരിൽ റബ്ബർ ഷീറ്റുടുത്ത് സത്യഗ്രഹസമരം നടത്തിയിരുന്നു. നാളികേര വിലയിടിവിനെതിരെ കളക്ട്രേറ്റ് നടയിൽ നൂറു കണക്കിനു പാർട്ടി പ്രവർത്തകർ മാർച്ചു ചെയ്തു വന്ന് നാളികേരമുടച്ച് വെയിലത്തുണങ്ങി കൊപ്രയാക്കി നാളികേര വികസന ബോർഡിന് പ്രതീകാത്മകമായി അയച്ചു കൊടുത്തു. ഒരിക്കൽ പ്രതികരിക്കാൻ വിഷയദാരിദ്ര്യം വന്നപ്പോൾ എനോക്ക് എന്തെങ്കിലും വിഷയം തന്നെ പറ്റു എന്നു വാശിപിടിച്ചു. ഗതൃന്തരമില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു പണികൊടുത്തു. ഇറാക്ക് അമേരിക്ക സംഘർഷം പുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയം. ഇക്കുറി പണി അമേരിക്കക്കിട്ടാകാമെന്നു വിചാരിച്ചു. വാർത്ത ഇങ്ങനെയാ യിരുന്നു. അമേരിക്ക ഇറാക്കിനെ ആക്രമിച്ചാൽ പാഠം പഠിപ്പിക്കും. എ.എൽ.സെബാസ്റ്റ്യൻ ഇക്കുറി ലോക്കൽ പേജുകളിൽ വാർത്തകൾ നിറഞ്ഞു നിന്നു. സെബാസ്റ്റ്യൻ പോൾ പ്രതികരിച്ചില്ല. പ്രതികരിച്ച സാക്ഷാൽ പാർട്ടി ചെയർമാൻ കെ.എം. മാണി ആയിരുന്നു. ആരോ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തരംതാണ പ്രസ്താവനകളെക്കുറിച്ചു നേരത്തെതന്നെ പരാതി നൽകിയിരുന്നു. മാണിസാർ ഫോണിൽ വിളിച്ചു എ.എൽ.എസ്സിനെ ശാസിച്ചു. അതോടെ കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് പുളളി പ്രസ്താവന നിർത്തി. ഇതൊക്കെ തന്നെയാണെങ്കിലും നല്ലൊരു സംഘാടകനും പരോപകാരിയുമായിരുന്നു എ.എൽ.എസ്.

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

പി.ഡി. ജോസഫിനെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ലേഖനം എന്റെ ഒരു സൂഹ്യത്തിൽ നിന്നറിഞ്ഞ ജോസഫ് ഒരു പാതിരാന്തയ്ക്കു എന്റെ നമ്പർ തപ്പിയെടുത്തു വാട്സാപ്പിലൂടെ എന്നെ വിളിച്ചു. അതിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞ മറ്റൊരു ലേഖനമായിരുന്നു.

●

നവാബ് രാജേന്ദ്രന്റെ പിൻഗാമി പി.ഡി.ജോസഫ് ..... ഒറ്റയാൾ പോരാട്ടം ....

സർ, ഞാൻ വായിച്ചു. ഒന്നല്ല മൂന്നുവട്ടം. സർ, ഞാൻ ജോസഫ്. സാരെഴുതിയ ഫീച്ചറിലെ പി.ഡി. ജോസഫ്.

ഇ മലയാളിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നൈനാസാഹി കൊലക്കേസ് പ്രതിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പി.ഡി. ജോസഫ് എന്ന മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തനകന്ദെ കുറിച്ച് ഞാനെഴുതിയത് ഫോട്ടോഗ്രാഫർ ജോൺസൺ ചിറയത്തിൽ നിന്നറിഞ്ഞപടി അതു വായിച്ച ആവേശത്തോടെ എന്നെ വിളിച്ചതായിരുന്നു ജോസഫ്. ആദ്യ മെനിക്കു മനസിലായില്ല. പെട്ടെന്ന് പരിചയമില്ലാത്ത ഫോൺനമ്പറിൽ നിന്നുള്ള കോൾ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നാണെന്നു മനസിലായി. സാധാരണ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നുള്ള പരിചിതമല്ലാത്ത നമ്പറിൽ നിന്നാണെങ്കിൽക്കൂടി പെട്ടെന്ന് കോൾ എടുക്കും. ജോസഫിന്റെ സന്തോഷാധികൃത്താലുള്ള സംസാരത്തിലെ തപ്പലും വിറയലും മൂലം ആദ്യം എനിക്ക് ആളെ മനസിലായില്ല.

ഏതാണ്ട് 23 വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്നത്. സ്റ്റോറി എഴുതും മുമ്പ് ജോസഫിനെ വിളിക്കാൻ തോന്നിയില്ല. എന്തോ....ഞാനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സ്റ്റോറി ചെയ്തവരെ കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചപ്പോഴൊക്കെ പലരും അകാലത്ത് പൊലീസ്തുപോയതായാണ് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. 25 വർഷം മുമ്പ് ഞാൻ പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ ജോസഫിന് പ്രായം 40. ഇപ്പോൾ വയസ് 65. നീണ്ട 25 വർഷങ്ങൾക്കിടെ ആദ്യമായാണ് കഴിഞ്ഞ ദിവസം ജോസഫിനോടു ടെലിഫോണി ലെങ്കിലും ഒന്നു സംസാരിക്കുന്നത്. ഈ നീണ്ടകാലയളവിനുള്ളിൽ ജോസഫ് ഏറെ വളർന്നിരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികമായല്ല. പോരാട്ടത്തിൽ സാമ്പത്തികമായി ജോസഫ് അന്ന് എങ്ങനെയായിരുന്നോ അതു പോലെ തന്നെയാണ് ഇന്നും. തന്റെ ചെറിയ വരുമാനത്തിനിടെ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ചെറുതെങ്കിലും വലുതായ ആ സംഭാവന അത്ര എളുപ്പം മറക്കാവുന്നതല്ല.

ദീർഘകാലത്തിനുശേഷം ജോസഫുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഏറെ വാചാലനായി. അദ്ദേഹം നടത്തിയ നിയമപോരാട്ടങ്ങളുടെ ചുരുളഴിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് എന്നോടുതന്നെ പൂച്ചം തോന്നി. ജോസഫിന്റെ നിയമ പോരാട്ടങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ഈ ഞാനാരാണെന്ന തോന്നലാണ് ഈ അദ്ധ്യായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമ പോരാട്ടത്തിന്റെ നാൾ വഴികളിലേക്ക് മാറ്റി വയ്ക്കാൻ കാരണം.

നാം ഈ അടുത്തകാലത്ത് കണ്ട പല നിയമ പോരാട്ടങ്ങളുടെയും പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചത് പി.ഡി. ജോസഫെന്ന ഈ കൊച്ചുമനുഷ്യനായിരുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അമ്പരന്നുപോയി. ആ നിയമയുദ്ധങ്ങളുടെ പോരാട്ട വഴികളാകട്ടെ ഇന്ന്.

കേരളത്തിൽ ഈ അടുത്തകാലത്ത് ഏറെ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു സർക്കാർ തീരുമാനമായിരുന്നു കൊടും കുറ്റവാളികളടക്കമുള്ള 2000 ത്തോളം തടവുപുള്ളികളെ വിട്ടയയ്ക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത. ടി.പി. ചന്ദ്രശേഖരൻ വധത്തിലെ മുഖ്യപ്രതി കൊടി സുനി, സെക്യൂരിറ്റി ജീവനക്കാരനെ വണ്ടി ഇടിപ്പിച്ചു കൊന്ന കേസിലെ പ്രതി നിസാം തുടങ്ങി നിരവധി കൊടും കുറ്റവാളികളെ വിട്ടയയ്ക്കാനുള്ള മുഖ്യമന്ത്രി പിണറായി വിജയന്റെ തീരുമാനം കേരളരാഷ്ട്രീയത്തെ ഇളക്കി മറിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെതിരെ സമരങ്ങളും നിയമസഭയിൽ കോലാഹലങ്ങളും നടന്നിട്ടും തീരുമാനത്തിൽ നിരന്നു വ്യതിചലിക്കാൻ മുഖ്യമന്ത്രി തയ്യാറായില്ല. എന്നാൽ ഈ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത പി.ഡി. ജോസഫ് ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച പൊതുതാത്പര്യ ഹർജിയെ തുടർന്ന് സർക്കാർ തീരുമാനം റദ്ദാക്കി. ജയിൽപ്പുള്ളികളെ വിട്ടയയ്ക്കാനുള്ള തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കണമെന്ന ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിനെ തുടർന്നായിരുന്നു മുഖ്യമന്ത്രിക്ക് തന്റെ തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറേണ്ടി വന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ജോസഫിന്റെ പങ്കുമാത്രം ആരുമറിയാതെ പോയി. രാജീവ്ഗാന്ധി വധക്കേസിൽ പതിനാലുവർഷം വരെ ജീവപര്യന്തം തടവിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട കുറ്റവാളികൾക്ക് ശിക്ഷയിൽ ഇളവു നൽകാൻ പാടില്ലെന്ന സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയാണ് ജോസഫിന്റെ വാദം ഹൈക്കോടതി ശരി വച്ചത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ വിശദീകരണം നൽകാൻ കൂടുതൽ സമയം നൽകണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് സർക്കാർ തത്ക്കാലം തടി ഊരുകയായിരുന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ അഡീഷണൽ ഡി.ജി.പി. ടോമി തച്ചങ്കരി ഒരു വിദേശ പര്യടനത്തിനു ശേഷം നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ചില സംഗീതോപകരണങ്ങൾ പ്ലാസ്മ ടിവി തുടങ്ങിയവ നികുതി വെട്ടിച്ചുകടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനധികൃത സ്വത്ത്സമ്പാദനം സംബന്ധിച്ചും അന്വേഷണമാവശ്യപ്പെട്ട് മുവാറ്റുപുഴ വിജിലൻസ് കോടതിയിൽ ഇപ്പോൾ വിചാരണ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ടോമി തച്ചങ്കരിക്ക് അനധികൃത സ്വത്ത്സമ്പാദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സസ്പെൻഡ് നേരിടേണ്ടി വന്നു. തച്ചങ്കരിക്ക് പ്രമോഷൻ വരെ തടയപ്പെട്ടിരുന്നു.

കളമശ്ശേരി ബസ് കത്തിച്ച കേസിൽ യഥാർത്ഥ പ്രതികൾക്കു പകരം വ്യാജപ്രതികളെ ജയിലിലടച്ച സംഭവം വൻ വിവാദമായിരുന്നു. കേസിലെ ഒന്നാംപ്രതി തടിയന്റവിട നസീർ രണ്ടാം പ്രതി പി.ഡി.പി. ചെയർമാൻ അബ്ദുൾ നാസർ മദിനിയുടെ ഭാര്യ സുഫിയ മദനി എന്നിവർക്കുവേണ്ടി പ്രോക്സി പ്രതികളായി രണ്ടു നിരപരാധികളെ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

വർഷങ്ങളോളം ജയിലിൽ പാർപ്പിച്ചതിനെതിരെ പി.ഡി.ജോസഫ് ആലുവ കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിൽ ഹൈക്കോടതി ഇടപെട്ടതിനെ തുടർന്ന് യഥാർത്ഥ പ്രതികളെ പിടികൂടി ശിക്ഷിക്കാൻ കോടതി ഉത്തരവിട്ടു. പ്രതികളെ നൂപറഞ്ഞ് ജയിലിൽ ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു വന്നവരെ നിരപരാധികളെന്നു കണ്ട് വെറുതെ വിട്ടു. ഇതിൽ ഒന്നാം പ്രതി തടിയന്മാർ നസീർ ലഷ്കർ തോയിബയുടെ കേരളത്തിലെ കമാൻഡർ ആയിരുന്നു. ഇയാളെ ബാംഗ്ലൂർ പോലീസ് ബാംഗ്ലൂർ റേഞ്ജിൽ നിന്നാണ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തത്. സുഹൃത്ത് മദനിയെയും പിന്നീട് അറസ്റ്റ് ചെയ്തിരുന്നു.

ദുരന്തഭൂമിയായി മാറിയിരുന്ന തൃശൂരിലെ ലാലൂരിലുള്ള മാലിന്യ കേന്ദ്രത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള ജനങ്ങൾ മോചനം ലഭിച്ചതും ജോസഫിന്റെ നിയമ ഇടപെടൽ മൂലമാണ്. ഏതാണ്ട് അര നൂറ്റാണ്ടിലേറെ ലാലൂർ നിവാസികളുടെ ശാപമായി മാറിയ ലാലൂരിലെ മാലിന്യക്കുമ്പാരം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വിഷപ്പുറമായി മാറിയിരുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് സമീപത്തെ കിണർ വൃത്തിയാക്കുകയായിരുന്ന രണ്ടുപേർ വിഷവാതകം ശ്വസിച്ചു മരിച്ചത് ഏറെ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. മാലിന്യക്കുമ്പാരം സൃഷ്ടിച്ച വിപത്തുമൂലം നിരവധി പേർക്ക് മാരകമായ അസുഖങ്ങൾ ബാധിച്ചു. പലരും നിത്യരോഗികളായി. വർഷങ്ങളായി നടന്ന സമരങ്ങൾ മാറിമാറി വന്നസർക്കാരുകൾ അവഗണിച്ചതിനെ തുടർന്ന് പി.ഡി. ജോസഫ് ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു പൊതുതാൽപര്യ ഹർജി നൽകി. മാലിന്യ ശേഖരം പൂർണ്ണമായും മാറ്റി ജനജീവിതത്തിനു പ്രാപ്യമായ സാഹചര്യമുണ്ടാക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് ജോസഫ് നൽകിയ ഹർജിയിൽ ഹൈക്കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് കൂര്യൻ ജോസഫ്, ജസ്റ്റിസ് ബന്നൂർമരയ്ക്ക് എന്നിവരടങ്ങിയ ബഞ്ച് അന്നത്തെ തൃശൂർ ജില്ലാ ജഡ്ജിയായിരുന്ന ജസ്റ്റിസ് കമാൽപാഷയെ കമ്മീഷനായി നിയമിച്ചു.

രണ്ടുതവണ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ച് തെളിവെടുപ്പു നടത്തിയ ജസ്റ്റിസ് കമാൽ പാഷ ലാലൂർ മാലിന്യപുറമ്പിനെ ശുദ്ധീകരിക്കണമെന്നും ദുരിതമയമെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടാണ് നൽകിയത്. സർക്കാർ നടപടിയെ രൂക്ഷമായി വിമർശിച്ച ഹൈക്കോടതി ലാലൂരിൽ സമ്പൂർണ്ണ ശുചീകരണം നടത്തണമെന്ന് ഉത്തരവിട്ടു. ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിനെ തുടർന്ന് ലാലൂരിലെ മാലിന്യക്കുമ്പാരം പൂർണ്ണമായും നീക്കം ചെയ്തു. എന്നുമാത്രമല്ല, ഈ മാലിന്യപ്പുറമ്പ് ശുചീകരിച്ച് അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരമുള്ള ഫുട്ബോൾ മൈതാനമാക്കി മാറ്റാനും തീരുമാനമായി. പ്രമുഖ അന്താരാഷ്ട്ര ഫുട്ബോൾ താരവും തൃശൂർ സ്വദേശിയുമായ ഐ.എം.വിജയന്റെ പേരിൽ നിർമ്മിക്കുന്ന ഈ അന്താരാഷ്ട്ര ഫുട്ബോൾ ഗ്രൗണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭനിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ലാലൂർ നിവാസികളുടെ ദുരിതത്തിനറുതി വരുത്താൻ

കാരണക്കാരനായ പി.ഡി.ജോസഫിനെ മാത്രം ആരും അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. അനുസ്മരിച്ചിട്ടില്ല. ജോസഫിനാകട്ടെ ഇക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു പരിഭവവുമില്ലതാനും.

ഞാൻ നിമിത്തമായെങ്കിലും ഒരു ജനതയുടെ ദീർഘകാലത്തെ ദുരിതത്തിന് അറുതി വന്നല്ലോ.

ഇതായിരുന്നു ജോസഫിന്റെ പ്രതികരണം.

കേരളത്തിൽ എല്ലാ ഒന്നാം തീയതികളിലും ഡ്രൈഡേ ആണല്ലോ. ഒരു വർഷം ഓണം ഒന്നാം തീയതി വന്നു. ഓണത്തിനാണ് കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മദ്യം വിൽക്കുന്നത്. എന്നാൽ അത്തവണ ഓണം ഒന്നാം തീയതി വന്നതിനാലും. അന്നു ഡ്രൈഡേ ആയതിനാലും സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ കീഴിലുള്ള ബിവറേജസ് കോർപ്പറേഷൻ നഷ്ടം സംഭവിക്കുമെന്ന് കരുതി ഒന്നാം തീയതിയിലെ ഡ്രൈഡേ എടുത്തുമാറ്റാൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചു. ഇതിനെതിരെ ജോസഫ് ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിൽ സർക്കാർ തീരുമാനം റദ്ദാക്കാൻ ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിട്ടു. എന്നാൽ സർക്കാർ ഹൈക്കോടതി വിധിക്കെതിരെ സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീലിനു പോയി. അട്ടപ്പാടിയിലെ ആദിവാസികൾക്ക് ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനം നടത്താൻ നിരവധി സന്നദ്ധസംഘടനകളും എൻ.ജി.ഒ.കളുമുണ്ട്. സർക്കാർ ഫണ്ട് മാത്രം വിതരണം ചെയ്താൽ ഓരോ ആദിവാസിയും ഇപ്പോൾ ലക്ഷാധിപതികളായിരിക്കണം. കാരണം പലവിധത്തിലായി പ്രതിവർഷം 4000 കോടി രൂപ ആദിവാസികളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി ചെലവഴിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഔദ്യോഗിക കണക്കു കൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ആദിവാസി ഊരുകളിൽ ഇന്നും മുഴുപ്പട്ടിണിയും മാറാ രോഗവും ദുരിതവും മാത്രം.

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുവർഷത്തിനിടെ അട്ടപ്പാടിയിൽ നൂറ്റമ്പതിലേറെ കുട്ടികൾ വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ മരിച്ചതായി റിപ്പോർട്ടുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പട്ടിണി മൂലമാണ് കൂടുതൽ പേരും മരിച്ചത്. ആശുപത്രികളിൽ വേണ്ടത്ര സൗകര്യമില്ല. മരുന്നോ, ഡോക്ടർമാരോ മറ്റു സേവനങ്ങളോ ആവശ്യത്തിനു ലഭ്യമല്ല. ശുചിത്വം, ആരോഗ്യ പരിപാലനം എന്നിവയ്ക്കും വേണ്ടത്ര ബോധവൽക്കരണ പരിപാടികളുമില്ല. ഇതിനെതിരെ ജോസഫ് ഒരു പൊതുതാത്പര്യ ഹർജിയുമായി ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചു. ഇതേ തുടർന്ന് മണ്ണാർക്കാട് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഉബൈദിനെ കമ്മീഷൻ ആയി ഹൈക്കോടതി നിയമിച്ചു. അട്ടപ്പാടിയിലെ ഊരുകളിലും കോട്ടത്തറയിലുള്ള ട്രൈബൽ ആശുപത്രിയിലും സന്ദർശനം നടത്തിയ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഇവിടുത്തെ ശോചനീയാ വസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വിശദമായ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. സർക്കാർ അനാസ്ഥയെ രൂക്ഷമായി വിമർശിച്ച ഹൈക്കോടതി എത്രയും വേഗം വേണ്ട

നാലാം തുണിനപ്പുറം

നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ ഉപദേശിച്ചു. ഇതേത്തുടർന്ന് കോട്ടപ്പടി ആശുപത്രിയിൽ വേണ്ടത്ര ഡോക്ടർമാരെ നിയമിക്കുകയും ആവശ്യത്തിനു വേണ്ട കിടക്കകൾ, മരുന്ന് എന്നിവ ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് ഈ ആശുപത്രി മികച്ച രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

സോളാർ കേസിലും കൊടുത്തു ജോസഫ് ഒരു എട്ടിന്റെ പണി. അത് മറ്റാർക്കുമല്ല, അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി ഉമ്മൻ ചാണ്ടിക്ക് വൈദ്യുത മന്ത്രി ആര്യാടൻ മുഹമ്മദിനു മെതിരെയായിരുന്നു. നിയമപോരാട്ടത്തിനിടെ ജോസഫ് ആളുകളുടെ വലിപ്പ വ്യത്യാസമൊന്നും നോക്കാറില്ല. സോളാർ കേസിൽ ഉമ്മൻചാണ്ടിയും ആര്യാടൻ മുഹമ്മദും സരിതയിൽ നിന്ന് ഒരു കോടി വാങ്ങിയതിനു തെളിവുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് തൃശ്ശൂർ വിജിലൻസ് കോടതിയിൽ നൽകിയ ഹർജിയിൽ ഇരുവർക്കും മെതിരെ കേസെടുത്ത് അന്വേഷിക്കാൻ വിജിലൻസിനോട് കോടതി ഉത്തരവിട്ടു. എന്നാൽ വിജിലൻസ് കോടതി വിധിക്കെതിരെ ഇരുവരും ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീലിനുപോയി. ഈ കേസിന്റെ പ്രത്യാഘാതമെന്തെന്നറിയേണ്ട.

ഒരുദിവസം രാത്രിയിൽ ഒരു കുട്ടം യൂത്ത് കോൺഗ്രസ് പ്രവർത്തകർ ജോസഫിന്റെ വീടിനു നേരെ കല്ലെറിഞ്ഞു. ഇതേക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ ജോസഫിന്റെ പ്രതികരണം ഇങ്ങനെയാണിരുന്നു. കല്ലെറിനെ പേടിക്കാൻ ഞാൻ ചില്ലുമേടയിലൊന്നുമല്ലല്ലോ കഴിയുന്നത്. എന്റെ കുടിയിനു നേരെ കല്ലെറിഞ്ഞാൽ എന്താവാൻ. എറിഞ്ഞവരുടെ സമയം മെന കേടായി. അത്രതന്നെ.

അതേ, ഇതാണ് ജോസഫ്. നവാബിന്റെ പിൻഗാമി.

നിലമ്പൂരിൽ കോൺഗ്രസ് ഓഫീസിൽ ഒരു ജീവനക്കാരി അതിക്രമമായി കൊലചെയ്യപ്പെട്ടത് ഓർക്കുന്നില്ലേ. രാധ എന്ന ജീവനക്കാരിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കോൺഗ്രസ് നേതാക്കൾക്കെതിരെ ചെറുവിരലനക്കാൻ പോലും പോലീസിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതിനെതിരെ ഒരു പൊതുതാത്പര്യ ഹർജി ജോസഫ് നിലമ്പൂർ കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഹർജി ഫയലിൽ സ്വീകരിച്ച കോടതി മുഴുവൻ പ്രതികളെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ പോലീസിനു നിർദ്ദേശം നൽകി. കോടതി ഉത്തരവിനെ തുടർന്ന് ഒളിവിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന പ്രതികളായ കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളുൾപ്പെടെ മുഴുവൻ പ്രതികളെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തു.

മാധ്യമപ്രവർത്തകർക്ക് ഹൈക്കോടതിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ വിലക്കിനെതിരെ കോടതിയെ ആദ്യം സമീപിച്ചത് ജോസഫായിരുന്നു. മാധ്യമ പ്രവർത്തകർക്കായി മാറ്റിവെച്ചിരുന്ന മീഡിയ റൂമിൽ അവർക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കണമെന്നും കോടതിവിധികളും നടപടി ക്രമങ്ങളും അറിയാനുള്ള ജനങ്ങളുടെ അവകാശം തടയുന്നത് ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധമാണെന്നും ആരോപിച്ചായിരുന്നു ജോസഫിന്റെ ഹർജി. ഇക്കാര്യം

ത്തിൽ ജോസഫ് നൽകിയ ഹർജി കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലാണ്.

തൃശ്ശൂർ മാനസികാരോഗ്യ കേന്ദ്രത്തിൽ 15 വർഷത്തിനുള്ളിൽ 24 പേർ മരിച്ചു. ഇവരിൽ ചിലരെ തല്ലിക്കൊന്നതാണെന്നും മറ്റുചിലർ തീ പിടിച്ചു മരിച്ചതാണെന്നും റിപ്പോർട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് സമഗ്ര അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് ജോസഫ് സമർപ്പിച്ച ഹർജി ഫയലിൽ സ്വീകരിച്ച ഹൈക്കോടതി വിശദമായ അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിട്ടു.

കാർഷിക സർവ്വകലാശാലയിൽ സംരക്ഷിച്ചുവന്നിരുന്ന നൂറോളം അപൂർവ്വ ഇനത്തിൽ പെട്ട വെച്ചൂർപശുക്കൾ 25 വർഷം മുമ്പ് കൂട്ടത്തോടെ ചുട്ടെരിയപ്പെട്ടു. കേരളത്തിന്റെ സ്വന്തമായ പേറ്റന്റ് ലഭിച്ച നൂറോളം പശുക്കളാണ് സർവ്വകലാശാലയിലെ രാഷ്ട്രീയക്കോമരങ്ങൾ കത്തിവേഷം കെട്ടിയാടിയപ്പോൾ ബലിദാനമായത്. ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് സമഗ്ര അന്വേഷണം വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് ഹൈക്കോടതിയിൽ ജോസഫ് സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിൽ പ്രത്യേകാന്വേഷണ കമ്മീഷനെ നിയമിക്കാൻ കോടതി ഉത്തരവിട്ടിരുന്നു. ഡോ.എ. എം. മൈക്കിൾ വൈസ്ചാൻസിലർ ആയിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ പുകച്ചു പുറത്താക്കാൻ സി.പി.ഐയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സമരത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതമായിരുന്നു ഈ സംഭവം.

പാലക്കാടുനിന്നും ഐ.എസ്.തീവ്രവാദികളാണെന്നു പറഞ്ഞ് അന്യമതസ്ഥരായവരെ മുസ്ലിങ്ങളാക്കിയ കേസിൽ മുസ്ലിം പീസ് ഫൗണ്ടേഷൻ സ്ഥാപകനും മതപ്രഭാഷകനുമായ സക്കീർ നാമക്കിനെതിരെ പാലക്കാട് കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച കേസിൽ സക്കീർ നാമക്കിനെതിരെ കേസെടുത്ത് അന്വേഷണം നടത്താൻ കോടതി ഉത്തരവിട്ടിരുന്നു.

രാജാക്കാട് പോലീസ് ലോക്കപ്പിൽ മൂന്നാംമുറ പ്രയോഗത്തിൽ പ്രതികൊല്ലപ്പെട്ട സംഭവത്തിൽ രാജാക്കാട് എസ്.ഐ.ക്കെതിരെ അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് പി.ഡി.ജോസഫ് സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിൽ നടത്തിയ വിധി ഏറെ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ലോക്കപ്പിൽ മൂന്നാംമുറകൾ കർശനമായി നിരോധിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ച കോടതി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തുന്ന മറ്റു കുറ്റവാളികളോടു പോലും മാനുവലായി പെരുമാറണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചു. സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു നടത്തിയ സമഗ്ര അന്വേഷണത്തെ തുടർന്ന് എസ്.ഐ.യെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തിരുന്നു.

മുൻ എൽ.ഡി.എഫ് മന്ത്രിസഭയുടെ കാലത്ത് ടി.ശിവദാസമേനോൻ എക്സൈസ് മന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ എറണാകുളത്ത് ഒരു സ്വകാര്യ ചടങ്ങിൽ പ്രസംഗിച്ച മന്ത്രി യേശുക്രിസ്തു മദ്യപാനിയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതായി മലയാളമനോരമയിൽ വന്ന വാർത്ത വൻ വിവാദമായി.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ആ സംഭവത്തിനെതിരെ മന്ത്രി ടി.ശിവദാസമേനോനെ പ്രതിചേർത്തും മനോരമയെ കക്ഷിചേർത്തും ജോസഫ് നടത്തിയ ഹർജി പിന്നീട് കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ഒരു മെത്രാന്റെ സമ്മർദ്ദത്തെ തുടർന്ന് പിൻവലിക്കുകയായിരുന്നു. സത്യത്തിൽ മന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം ലേഖകൻ വളച്ചൊടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതാണ് എല്ലാ വിവാദങ്ങൾക്കും കാരണമായത്. മന്ത്രിയുടെ വിഷയം മദ്യനിരോധനമായിരുന്നു. വീഞ്ഞ് മദ്യമാണെങ്കിലും യേശുക്രിസ്തു വാഴ്ത്തി ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകിയ വീഞ്ഞല്ലേ എന്നായിരുന്നു മന്ത്രി പ്രസംഗിച്ചത്. സംഭവം നേരിട്ടു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യാതെ ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിച്ച ആരിൽ നിന്നോ വിവരം ശേഖരിച്ച് അമിതാവേശം കാട്ടിയ ലേഖകന്റെ കൈപ്പിഴയായിരുന്നു എല്ലാ വിവാദങ്ങൾക്കും കാരണം. സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ദീപിക എറണാകുളം ബ്യൂറോയിലുണ്ട്.

തൃശ്ശൂരിൽ സെക്യൂരിറ്റി ജീവനക്കാരനെ ക്രൂരമായി മർദ്ദിക്കുകയും പിന്നീട് വണ്ടി ഇടിപ്പിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത കൊടും കുറ്റവാളി നിസാമിനെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ അയാളെ നേരിൽ കണ്ടു സന്ധി സംഭാഷണം നടത്തിയ തൃശ്ശൂർ പോലീസ് കമ്മീഷണർ ആയിരുന്ന ജേക്കബ് ജോബിനെതിരെ അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് ജോസഫ് ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിൽ കമ്മീഷണർക്കെതിരെ അന്വേഷണം നടത്താൻ കോടതി ഉത്തരവിട്ടിരുന്നു. സർക്കാർ തലത്തിൽ നടന്ന അന്വേഷണത്തെ തുടർന്ന് പിന്നീട് കമ്മീഷണറെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്തിരുന്നു.

കുട്ടികളുടെ ജയിലും (ജുവനേൽ ഹോം) കോടതിയും ഒരിടത്തു പ്രവർത്തിച്ചാൽ എന്താകും സ്ഥിതി? തൃശ്ശൂരിലെ ജുവനേൽ ഹോം ഒരു കോടതിയും ഒരേ കെട്ടിടത്തിലായിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്, ഇതിനെതിരെ ജോസഫ് സംസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ നൽകിയ പരാതിയെ തുടർന്ന് അവിടെ കടുത്ത മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനമാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് സ്ഥലം സന്ദർശിച്ച കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ ജസ്റ്റിസ് പരീത്പിള്ള നിരീക്ഷിച്ചു. കോടതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന കുറ്റവാളികളെ കണ്ടാണ് ജുവനേൽ ഹോമിൽ കഴിയുന്ന കുട്ടികൾ വളരുന്നത്. ഇത് ഇവരെ കൂടുതൽ വഴിതെറ്റിക്കാനിടയാകുമെന്നു നിരീക്ഷിച്ച കമ്മീഷൻ ആ കോടതി മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റിച്ചു.

പി.ഡി.ജോസെഫിനെപ്പോലെ അപൂർവ്വം ചില മനുഷ്യസ്നേഹികളെ ഇന്ന് ഭൂമിമലയാളത്തിൽ കാണാറുള്ളു. ഭാര്യയും കുട്ടികളുമടങ്ങുന്ന ഒരു ചെറിയ ദരിദ്ര കുടുംബം. കൊച്ചുകൊച്ചു കാറ്ററിങ് വർക്കുകൾ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുകയാണ് പതിവ്, കുടുംബ ചെലവ് കഴിഞ്ഞ് മിച്ചം കിട്ടുന്ന തുച്ഛമായതുകൊണ്ട് ചെറുതെങ്കിലും വലിയ വലിയ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ സംതൃപ്തി

കണ്ടെത്തുന്ന ആളാണ് ജോസഫ്. അല്പം പ്രശസ്തി അതിൽ കവിഞ്ഞെന്നും ജോസഫ് ആരിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല.

നിയമ പോരാട്ടത്തിനു ആരിൽ നിന്നും യാതൊരു സഹായവും ലഭിക്കാറില്ല, ആരോടും ചോദിക്കാറില്ല എന്ന് തന്നെ പറയാം. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സ്വയം നടത്തും. കേസുകൾ ഫയൽ ചെയ്യാൻ വക്കീൽ ഓഫീസുകളുടെ സഹായം തേടും. വാദം സ്വയം. പത്താംക്ലാസ് വിദ്യാഭ്യാസം പോലും ഇല്ലെന്ന് ഓർക്കണം! ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്യാൻ 150 രൂപ. സ്റ്റാഫിന് 100 രൂപ. ഫോട്ടോസ്റ്റാറ്റ് 100 രൂപ. പിന്നെ ഹൈക്കോടതിയിൽ പോകാൻ ബസ്കൂലി. എല്ലാംകൂടി ഒരു 500 രൂപ വരും ഒരു കേസിന്. ഇത്രയും തുകയ്ക്കായി മറ്റാരെയും സമീപിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല ജോസഫ് പറയുന്നു.

ഇതിനിടെ തന്റെ തുച്ഛമായ വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വിഹിതം മറ്റു ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായും ജോസഫ് മാറ്റി വെക്കാറുണ്ട്. ഇതിൽ തൃശ്ശൂരിലെ ധർമ്മക്കാർക്കായി ആരംഭിച്ച അപകട ഇൻഷുറൻസ് പദ്ധതിയാണ് ഏറെ ശ്രദ്ധേയം. ആദ്യപടിയായി 5 പേർ അടങ്ങുന്ന ഒരു ഗ്രൂപ്പിന് വേണ്ടി മാസം 25 രൂപവിതം ഒരാൾക്കായി തുടങ്ങി. ഇവർക്ക് അപകടം പറ്റിയാൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപ വരെ ലഭിക്കുന്ന പദ്ധതിയായിരുന്നു. സംഭവം നല്ല രീതിയിൽ പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ തൃശൂർ രൂപതയിലെ ഒരു വൈദികൻ ജോസഫിനെ സമീപിച്ച് ഈ പദ്ധതി ഏറ്റെടുത്തു നടത്താമെന്നു പറഞ്ഞു സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി. അദ്ദേഹം അതിനായി ധനശേഖരണം വരെ നടത്തി. പക്ഷേ പദ്ധതി പാതിവഴിയിൽ നിന്ന്പോയി. ഭിക്ഷാടകർ ഇപ്പോഴും ഭിക്ഷാടകർ തന്നെ.

ചാലക്കുടി അതിരപ്പിള്ളി ഭാഗത്തുള്ള ആനക്കയം ആദിവാസി കോളനിയിൽ ഒരു കുഞ്ഞു ജനിച്ചപ്പോൾ ആ കുഞ്ഞിന്റെ മുക്ക് ആനതുമ്പിക്കെ പോലെ ആയിരുന്നു. മുക്കിന്റെ ആ അവസ്ഥമൂലം ഈ കുഞ്ഞിനു ശരിയായി ശ്വാസിക്കാൻ പോലും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഈ കുഞ്ഞിന്റെ ദുര്യവസ്ഥ സംസ്ഥാന ട്രൈബൽ ബോർഡ് പോലും കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു. ആദിവാസി ക്ഷേമത്തിനായി കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവഴിക്കുന്ന ബോർഡ് ഈ തുകയത്രയും എവിടെ ചെലവഴിച്ചു എന്നുമാത്രം ചോദിക്കരുത്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ പള്ളവീർത്ത തല്ലാതെ ബോർഡിന്റെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് ആദിവാസികൾക്ക് പ്രത്യേക ഗുണമൊന്നും ലഭിച്ചില്ല. ഏതായാലും ജോസഫ് മുൻകൈ എടുത്ത് ഈ കുഞ്ഞിനെ തൃശൂർ ജൂബിലി മിഷൻ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ ചികിത്സിപ്പിച്ചു. കുട്ടിയുടെ ശസ്ത്രക്രിയ പൂർണ്ണ വിജയമായിരുന്നു. സർജനിക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ ഡോ. എഡിൻവാല ഒരു നയാപൈസ പോലും പ്രതിഫലം വാങ്ങിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ആശുപത്രി അധികൃതർ ചികിത്സ തികച്ചും സൗജന്യമായി നൽകി.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

ഇതൊന്നുമല്ല ഇനിയുമേറെയുണ്ട് ജോസഫിന്റെ നിയമപോരാട്ടങ്ങളും ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളും. ഇവിടെ കുറിച്ചത് ജോസഫ് ചെയ്ത ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ മാത്രം കേരളത്തിൽ ഒരു നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ മരിച്ചപ്പോൾ മറ്റൊരു നവാബ് ജോസഫിലൂടെ പുനർജനിക്കുകയാണ്. ജോസഫിനെപ്പോലുള്ളവർ ഇനിയും കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാകട്ടെ ഈ ചെറിയ എളിയ മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന വലിയ വലിയ കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ കണ്ണ് തുറക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ.

ഇനിയെന്താണ് ജോസഫിന്റെ ആവനാഴിയിലെ അടുത്ത ആയുധമെന്ന് വരുംഭിനങ്ങളിലറിയാം. ഏതായാലും ഇതുപോലുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹികൾ ഇനിയുമുണ്ടാകട്ടെ.

നിർലോഭമായ പത്രപ്രവർത്തനത്തിനിടെ നിരവധി പ്രതിസന്ധികളെയും നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ. അന്നൊക്കെ അവയെ നിർഭയം നേരിടാൻ ഒരു മടിയും അന്നത്തെ പത്രപ്രവർത്തകർ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. റിപ്പോർട്ടർമാർ നേരിട്ട് സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിച്ച് നെല്ലും പതിരും വേർതിരിച്ചു വേണം വാർത്തകൾ എഴുതാൻ. ടി.വി.കളുടെ അതിപ്രസരം മൂലം ദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് പലരും വാർത്തകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതെന്ന് വായിക്കുമ്പോഴും കേൾക്കുമ്പോഴും അറിയാം. വാർത്തകളുടെ കാണാപ്പറമ്പുകൾ തേടിയുള്ള യാത്രയിൽ ഇത്തരമുള്ള അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടെന്ന തിരിച്ചറിവ് പുതിയ തലമുറയിലെ പത്രപ്രവർത്തകർക്കും പത്രപ്രവർത്തന പരിശീലനം തേടുന്നവരും അറിയാനത് നല്ലതാണ്.

എനിക്കുമുമ്പേ സഞ്ചരിച്ച ഏറെ പ്രഗത്ഭരായവരിൽ പലരും പ്രത്യേകിച്ച് റിപ്പോർട്ടിംഗ് മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചവർ അവരുടെ അനുഭവങ്ങൾ കുറിപ്പുകളാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നുവെന്നു പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊതുവെ റിപ്പോർട്ടർമാർ പുസ്തക രചനകളിലേക്കു കടക്കാറില്ല. അവരുടെ ജീവിതം തന്നെ എഴുത്താണ്. അപ്പോൾപിന്നെ പുസ്തക രചനയ്ക്ക് എവിടെ സമയം കിട്ടാൻ? ഒട്ടുമിക്ക മികച്ച റിപ്പോർട്ടർമാരും റിട്ടയർമെന്റ് പ്രായം കഴിഞ്ഞാൽ എക്സ്പൻഷൻ ലഭിച്ച് ഏറെക്കാലം കൂടി ജോലിയിൽ തുടരും എന്നാൽ ജോലിയിൽ നിന്നു വിരമിച്ച് വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുമ്പോഴേക്കും എഴുതാനുള്ള താത്പര്യവും കുറയും. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിലാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു പുസ്തകം രചിക്കണമെന്ന തോന്നൽ ഉണ്ടായത്. എന്റെ തൃശൂരിലെ മാത്രം അനുഭവങ്ങൾ ഇനിയും ഒരു പുസ്തകമാക്കാനുള്ളതുണ്ട്. വായനക്കാർ ഈ പുസ്തകം ഇരു കൈയും നീട്ടി സ്വീകരിച്ചാൽ അടുത്ത പുസ്തകം ഉടൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ താത്പര്യമുണ്ട്.

ഇരവിമംഗലം സ്നേഹഗംഗയായി

1997 ലെ ഒരു സുപ്രഭാതം. തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകങ്ങൾക്ക് കുപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഇരവിമംഗലം എന്ന ഗ്രാമം ഉണർന്നത് 'കൂട്ട രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ' ലൂടെയാണ്. ഇരവിമംഗലത്തെ പ്രശസ്തമായ തൈപ്പൂയ മഹോത്സവം സമാപിക്കുന്നത് രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകങ്ങളുടെ കണക്കെടുപ്പിലൂടെയായിരുന്നു. ഈ വർഷം ആർ.എസ്.എസ്. പ്രവർത്തകനെങ്കിൽ അടുത്ത വർഷം ഏതെങ്കിലും സി.പി.എം.അല്ലെങ്കിൽ ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ. പ്രവർത്തകന്റെ ജീവനെടുത്തിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഉത്സവം തീരുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ പകരത്തിനു പകരം വീട്ടൽ നടന്നിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഇരവിമംഗലം എന്ന കൊച്ചു ഗ്രാമത്തിലെ അങ്ങാടിയിൽ കടകളെക്കാൾ കൂടുതൽ ഉയർന്നു വന്നിരിക്കുന്നത് രക്തസാക്ഷി സ്തൂപങ്ങളായിരുന്നു.

അന്ന് വീണ്ടും ഉയർന്നു ഒരു രക്തസാക്ഷി സ്തൂപം. മറ്റു പല സ്തൂപങ്ങളെക്കാളും വ്യത്യസ്തമായി ഒരു പടക്കുറ്റൻ രക്തസാക്ഷി മണ്ഡപമാണ് അന്നവിടെ ഉയർന്നു വന്നത്. പക്ഷേ ആ സ്തൂപത്തിൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന പേര് ഏതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടേതായിരുന്നില്ല. കക്ഷി രാഷ്ട്രീയ ഭേദമന്യേ ആ ഗ്രാമത്തിലെ മുഴുവൻ ആളുകളുടെയും പേര് ആ സ്തൂപത്തിൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. കാരണം അന്നു പുലർച്ചെ മുതൽ ആ ഗ്രാമത്തിലെ അഞ്ചിനും എഴുപത്തഞ്ചിനും ഇടയിൽ പ്രായമുള്ള മുഴുവൻ ആളുകളുടെയും കൈത്തണ്ടയിൽ നിന്ന് രക്തമൊഴുകി. ഇനിയൊരു ചോരച്ചൊരിച്ചിൽ ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഉണ്ടാകരുത് എന്ന ദൃഢപ്രതിജ്ഞയും സത്യ പ്രതിജ്ഞയും ചൊല്ലിയാണ് ഗ്രാമത്തിലെ ദൈവവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും ചേർന്ന് രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ നടത്തിയത്. അതിനു നേതൃത്വം നൽകിയ വ്യക്തിയെ അറിയാത്തവർ ലോക മലയാളികളിൽ ചുരുക്കമാണ്. ഇരവിമംഗലം കത്തോലിക്കാ പള്ളിയിലെ വികാരിയും തൃശ്ശൂർ ജൂബിലി മിഷൻ ആശുപത്രിയിലെ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടറുമായ ഫാ. ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ആലപ്പാട്ടാണ് ഈ രക്തച്ചൊരിച്ചിലിനു 'ഉത്തരവാദി'.

കേരള ബ്ലഡ് ഡോണേഷൻ ഫോറം എന്ന സന്നദ്ധ സംഘടനയുടെ സ്ഥാപകൻ കൂടിയായ ആലപ്പാട്ടച്ചൻ ഇരവിമംഗലം ഇടവകയിലെ വികാരിയായി ചുമതലയേറ്റ വർഷം നടന്ന തൈപ്പൂയ മഹോത്സവത്തിൽ കൊഴിഞ്ഞു ഒരാളുടെ ജീവൻ. ഇരവിമംഗലത്തെ കുഞ്ഞ് അങ്ങാടിയിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന രക്തവർണ്ണമുള്ള കുന്നുപോലെ മുളച്ചുനിൽക്കുന്ന

നാലാം തുണിനപ്പുറം

രക്തസാക്ഷി മണ്ഡപങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ പൊതുവെ 'രക്തദാഹിയായ' ഫാ. ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ആലപ്പാട്ടിന്റെ ഉൾത്തടം രക്തത്തിനായി ദാഹിച്ചു. അദ്ദേഹം മനസിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു. ഞാനും നിർമ്മിക്കും ഇവിടെ ഒരു പടുകുറ്റൻ 'രക്തസാക്ഷി മണ്ഡപം'. അത് ഏറ്റവും വലുതും അവസാനത്തേതുമായിരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം മനസിലുറപ്പിച്ചിരുന്നു. ഏതു കാര്യവും മനസിൽ തീരുമാനിച്ചാൽ പിന്തിരിയുന്ന സ്വഭാവമില്ലാത്ത ആലപ്പാട്ടച്ചൻ അതെങ്ങനെ പ്രാവർത്തികമാക്കും എന്ന ചിന്തയിലായി. പകൽ മുഴുവൻ ജൂബിലി മിഷൻ ആശുപത്രിയിലെ കഠിനാധ്വാനത്തിനുശേഷം ഇരവിമംഗലത്ത് എത്തുമ്പോഴേക്കും നേരം വൈകുമെങ്കിലും അച്ചന്റെ ഉള്ളിൽ ഈ പദ്ധതി നടത്തിപ്പിനുള്ള ആശയങ്ങൾ ഉരുത്തിരിയുകയായിരുന്നു.

ഞാനുമായി അടുത്ത സൗഹൃദമുള്ള അച്ചൻ പലപ്പോഴും എന്നെ ഒഴിവു വേളകളിൽ അച്ചനോടൊപ്പം പള്ളിമേടയിൽ താമസിക്കാൻ ക്ഷണിക്കുമായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു സ്ഥിരം അതിഥിയായി ചെല്ലുന്ന ഞാൻ ഇടവകക്കാർക്കും സുപരിചിതനായി. ഞാനും അച്ചനും ദിവസങ്ങളോളം ആലോചനയിൽ മുഴുകി. കണ്ടാൽ കടിച്ചു കീറാനുള്ള വാശിയും പ്രതികാരവുമായി നിൽക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രതിയോഗികളെ ഒന്നിപ്പിക്കാതെ അച്ചന്റെ ആഗ്രഹം പൂർത്തീകരിക്കാനാവില്ല. കേട്ടാൽ ലളിതമെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു യത്നമാണ് ഇതെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു നന്നായി അറിയാം. ആ ഗ്രാമത്തിലെ അഞ്ചു മുതൽ 75 വയസ്സു വരെയുള്ള മുഴുവൻ ആളുകളുടെയും സമ്പൂർണ്ണ രക്തഗ്രൂപ്പ് നിർണ്ണയിക്കുക എന്നതായിരുന്നു യജ്ഞം. ഒരു കത്തോലിക്കാ വൈദികൻ വർഗ്ഗ-രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളെ ഒന്നിച്ച് സഹകരിപ്പിക്കുക എന്നത് ഏറെ ശ്രമകരമായ ദൗത്യം തന്നെയാണ്. അങ്ങനെ ഓരോ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയിലും പെട്ട നേതാക്കളെ പള്ളിയിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ച് കാര്യം ധരിപ്പിച്ചു. ഇതിലൂടെ രാഷ്ട്രീയ പകപോക്കൽ എന്ന പതിവ് ചടങ്ങുകൾ നിർത്തലാക്കണം എന്ന ഹിഡൻ അജണ്ട ഞങ്ങൾ കാത്തുപാലിച്ചു. നേതാക്കൾ ഓരോരുത്തരെയും വിളിപ്പിച്ച് സംസാരിച്ചപ്പോൾ പ്രതീ ക്ഷയ്ക്ക് അപ്പുറമായിരുന്നു പ്രതികരണം. ഇടവകയിലെ യുവ ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം കൂടിയായപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ എളുപ്പമായി.

നോട്ടീസുകളും ബ്രോഷറുകളുമായി ഒഴിവു ദിവസങ്ങളിലും തൊഴിൽ ദിനങ്ങളിലെ വൈകുന്നേരങ്ങളിലും ആലപ്പാട്ടച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെയും സമുദായങ്ങളുടെയും നേതാക്കളുടെ അകമ്പടിയോടെ രണ്ടു മൂന്നാഴ്ചകൾകൊണ്ട് വീടുവീടാന്തരം കയറിയിറങ്ങി ജനങ്ങളെ ബോധവൽക്കരിച്ചു. പള്ളിയുടെ പരിസരത്തെ വിശാലമായ ഗ്രൗണ്ടിലാണ് രക്തഗ്രൂപ്പ് നിർണ്ണയ ക്യാമ്പ് നടത്താൻ

തീരുമാനിച്ചത്. തൃശ്ശൂർ മെഡിക്കൽ കോളജിലെ രക്ത ബാങ്ക്, തൃശ്ശൂർ ജൂബിലി മിഷൻ ഹോസ്പിറ്റൽ, അമല ഹോസ്പിറ്റൽ എന്നിവിടങ്ങളിലെ രക്തബാങ്ക്, തൃശ്ശൂർ മെഡിക്കൽ കോളജിലെ ഡോക്ടർമാർ, നഴ്സുമാർ, ഫ്ളിബോട്ടമിസ്റ്റുകൾ, മെഡിക്കൽ-നഴ്സിംഗ് വിദ്യാർത്ഥികൾ, ഹൗസ് സർജൻമാർ, ജില്ലയിലെ നിരവധി ആശുപത്രികളിലെ ഡോക്ടർമാർ, നഴ്സുമാർ തുടങ്ങിയവർ ഈ മഹായജ്ഞത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. പള്ളിയങ്കണത്തിൽ നിരവധി ടെന്റുകൾ നിർമ്മിച്ച് വിവിധ മെഡിക്കൽ ഗ്രൂപ്പുകൾ രൂപീകരിച്ചാണ് പഞ്ചായത്തിലെ വാർഡുകൾ തിരിച്ച് രക്തഗ്രൂപ്പ് നിർണ്ണയം നടത്തിയത്. പള്ളിയിലെയും വിവിധ പാർട്ടികളിലെയും യുവജനവിഭാഗങ്ങളിലെ നേതാക്കൾ വാർഡുകൾ തോറും പോയി വൃദ്ധ ജനങ്ങളെയും രോഗികളെയും മറ്റും രക്തഗ്രൂപ്പ് നിർണ്ണയ ക്യാമ്പുകളിലെത്തിച്ചു.

കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ വ്യാപകമല്ലാത്ത കാലം, പല സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും ജൂബിലി മിഷൻ ആശുപത്രിയിൽ നിന്നും മറ്റുമായി കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ കൊണ്ടുവന്ന് ഡാറ്റാ എൻട്രി പരിചയമുള്ള യുവതി യുവാക്കൾ ഗ്രാമത്തിലെ ഓരോ കുടുംബങ്ങൾക്കും ഐ.ഡി. നമ്പറുകളുണ്ടാക്കി അംഗങ്ങളുടെ പേരും വിലാസവും അവരുടെ രക്തഗ്രൂപ്പും കമ്പ്യൂട്ടറിൽ അപ്പോഴപ്പോൾ തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തി. അങ്ങനെ രാവിലെ ഏഴുമണിക്കു തുടങ്ങിയ ഈ മഹായജ്ഞം വൈകുന്നേരം അഞ്ചു മണി ആയപ്പോഴേക്കും 99% പേരുടെയും രക്തഗ്രൂപ്പ് നിർണ്ണയം പൂർത്തിയാക്കി ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ഡയറക്ടറിക്കു രൂപം നൽകി.

അത് വെറും ഒരു യജ്ഞമായിരുന്നില്ല. സമ്പൂർണ്ണ രക്തഗ്രൂപ്പ് സാക്ഷരത കൈവരിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഗ്രാമമെന്ന ലോക റിക്കാർഡിനും ആലപ്പാട് അച്ചൻ എന്ന ആ രക്തദാഹിയുടെ അടക്കാ നാവാത്ത രക്തദാഹം നിമിത്തമായി. ഇരവിമംഗലത്തെ രക്തസാക്ഷികളുടെ സ്മൃതി മണ്ഡപങ്ങൾക്കിടയിൽ തല ഉയർത്തി നിൽക്കുന്ന എല്ലാ ഗ്രാമവാസികളുടെ രക്തത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ച ആ വലിയ സ്മൃതി മണ്ഡപം ഒരു ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തീയതി മുഖ്യമന്ത്രി ഏ.കെ.ആന്റണിയാണ് രാഷ്ട്രത്തിന് സമർപ്പിച്ചത്.

അങ്ങനെ ഒരു ദേശത്ത് രക്തച്ചൊരിച്ചിലിലൂടെ നടത്തിയിരുന്ന കുടിപ്പക രക്തം സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതീകമാണെന്നും രക്തബന്ധം മഹാബന്ധം എന്ന സന്ദേശം ജനങ്ങളിലെത്തിക്കുവാൻ ഫാ. ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ആലപ്പാട് എന്ന വൈദികനു കഴിഞ്ഞു.

ഇനി ഫാ. ഡോ. ഫ്രാൻസ് ആലപ്പാട് എന്ന വൈദികനെക്കുറിച്ചു പറയാം. തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിൽ ഇരങ്ങാലക്കുടയിലാണ് വീട്. അമ്മവീട് തൃശ്ശൂർ സേക്രഡ് ഹാർട്ട് സ്കൂളിനു സമീപം. അമ്മവീട്ടിൽ നിന്നു വളർന്നപ്പോൾ മുൻ താമരശേരി പിതാവ് പോൾ ചിറ്റിലപ്പിള്ളി വിശുദ്ധ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

കുർബാന അർപ്പിച്ചിരുന്ന സേക്രഡ് ഹാർട്ട് സ്കൂളിന്റെ ചാപ്പലിൽ സ്ഥിരം അൾത്താര ബാലനായിരുന്നു. ചെറുപ്പം മുതലേ വൈദികനാകുക എന്നതായിരുന്നു മോഹം. എന്നാൽ അമ്മയുടെ അപ്പനാണ് കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നത്. പ്ലസ് ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൊച്ചു പ്രാഞ്ചി തന്റെ മോഹം അറിയിച്ചു. നിരീശ്വരവാദിയായ വല്ലുപ്പൻ അമ്പിനും വില്ലിനും അടുക്കുന്നില്ല. തൃശൂർ സെന്റ് തോമസ് കോളേജിൽ ബി.എസ്.സി ക്കു ചേർത്തു. ബി.എസ്.സി. ഫസ്റ്റ് ക്ലാസിൽ പാസായി വീണ്ടും വൈദികനാകാനുള്ള മോഹം അറിയിച്ചു. മറുപടി നിരാശാജനകമായിരുന്നു.

വീണ്ടും അതേ കോളേജിൽ എം.എസ്.സി.ക്കു ചേർത്തു. സെക്കൻഡ് റാങ്കോടെ എം.എസ്.സി. പാസായി. വീണ്ടും വൈദികനാകാനുള്ള മോഹം അറിയിച്ചു. അടി കിട്ടിയില്ലെന്നെയുള്ളൂ. സെന്റ് തോമസ് കോളേജിൽ കെമിസ്ട്രി വിഭാഗത്തിൽ അധ്യാപകനാകാൻ ചേർന്നപ്പോൾ വല്ലുപ്പൻ ഒരു വിവാഹാലോചന കൊണ്ടു വന്നു. വലിയ കുടുംബത്തിലെ സുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടി. വിവാഹം നടക്കുമെന്നുറപ്പായപ്പോൾ പ്രാഞ്ചി പുതിയ നമ്പരിട്ടു.

ഇനിയും പഠിക്കണം, ഡോക്ടറാകണം. അതോടെ വല്ലുപ്പൻ അയഞ്ഞു. വിവാഹം മുടങ്ങി. അങ്ങനെ കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ എം.ബി.ബി.എസ്സിനു ചേർന്നു. ഡോക്ടറാകണമെന്നതിനേക്കാൾ ഉപരി വിവാഹത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടണമെന്നായിരുന്നു പ്രാഞ്ചിയുടെ ലക്ഷ്യം. എം.ബി.ബി.എസിനു ചേർന്നാൽ കുറഞ്ഞതു അഞ്ചു വർഷം വിവാഹമെന്നു പറഞ്ഞു ശല്യം ചെയ്തില്ലല്ലോ.

ഹൗസർജൻസി ചെയ്യുന്ന കാലം കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളേജ് ആശുപത്രിയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഒരു വലിയ അപകടം നടന്നു. ചോരയിൽ കുളിച്ച ഒരു കുടുംബം. ഫ്രാൻസിസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അവരെ കാഷ്വാലിറ്റിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അടിയന്തിര ശസ്ത്രക്രിയ വേണം. മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ ശാസ്ത്രീയമായി രക്തബാങ്ക് പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. ധാരാളം രക്തം വേണം. ഫ്രാൻസിസും കുട്ടുകാരും ഓടി നടന്ന് സഹപാഠികളുടെ രക്തം സംഘടിപ്പിച്ചു നൽകി. അന്ന് മനസിൽ കരുതിയ ആശയമാണ് രക്തദാനം എന്ന മഹാദാനം.

ഫ്രാൻസിസിന്റെ പ്രത്യേക താൽപ്പര്യ പ്രകാരം മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ രക്തബാങ്ക് ചെറിയ രീതിയിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. സെന്റ് വിൻസെന്റ് ഡിപോൾ സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തകർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന റൂമാണ് ഇതിനായി അനുവദിച്ചു നൽകിയത്. രക്തബാങ്ക് തുടങ്ങിയതു കൊണ്ടായില്ലല്ലോ രോഗികൾക്ക് ആവശ്യമായ രക്തം വേണം. ഡോക്ടറാവാൻ പഠിക്കുകയാണെങ്കിലും ഒരു വൈദിക വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ജീവിതമായിരുന്നു ഫ്രാൻസിസ് നടത്തി വന്നിരുന്നത്.

എന്നും രാവിലെ പള്ളിയിൽ പോയി വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ പങ്കെടുക്കും. ഫ്രാൻസിസിനു കൂട്ടായി ഒരു വലിയ പിള്ളേർ സെറ്റുമുണ്ട്. തന്റെ ബാച്ചിലെ പ്രായം കൊണ്ട് വല്ലോട്ടനായതിനാൽ എല്ലാവർക്കും ബഹുമാനമായിരുന്നു ഫ്രാൻസിസിനോട്. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ലക്ഷ്യം ഡോക്ടറാകുന്നതിനുപരി വൈദികനാവുകയാണെന്ന് അന്നെ തന്നെ സഹപാഠികൾക്കറിയാമായിരുന്നു.

ഏതായാലും രക്തം സംഘടിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമം ഒരു സംഘടനയുടെ രൂപീകരണത്തിലേക്കാണ് നയിച്ചത്. ആ സംഘടനയാണ് പിൽക്കാലത്ത് എല്ലാ കാമ്പസുകളിലേക്കും പടർന്നു പന്തലിച്ച കേരള ബ്ലഡ് ഡോണേഴ്സ് ഫോറം എന്ന സംഘടന. അതിന്റെ സ്ഥാപകനായ ആലപ്പാടച്ചൻ ജീവിതത്തിൽ 56 തവണ വരെ രക്തം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രേരണ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടാകാം ഞാനും 24 തവണയോളം രക്തം നൽകിയിരുന്നു. അമേരിക്കയിൽ എത്തിയ ശേഷവും ആ പതിവ് തുടർന്നു.

ഹൗസ് സർജൻസി പൂർത്തിയാക്കാൻ ഏതാനും മാസം ബാക്കി നിൽക്കേ ഫ്രാൻസിസിന് ഒരു കോൾ വന്നു. “ഡാ പ്രാഞ്ചി, നമുടെ അപ്പാപ്പൻ തീരെ സുഖല്ല, നീ വേഗം വരണം. കാണണന്നു പറഞ്ഞു.” കേട്ടപാതി ഫ്രാൻസിസ് തൃശ്ശൂർക്ക് കുതിച്ചു. ജൂബിലി മിഷൻ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ച അപ്പാപ്പൻ മരണത്തോട് മല്ലിടിച്ച് കഴിയുകയാണ്. കാൻസറാണ്. ജീവിതത്തിൽ കുമ്പസാരം തന്നെ വേണ്ടെന്നു വച്ച അപ്പാപ്പനു ഇപ്പോൾ കുമ്പസാരിക്കണം. കുമ്പസാരം കഴിഞ്ഞ് അപ്പാപ്പൻ പ്രാഞ്ചിയെ അടുത്തു വിളിച്ചു. തലയിൽ കൈവച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞു. “പ്രാഞ്ചി, നിന്റെ ആഗ്രഹം അച്ചനാവണന്നാണെങ്കിൽ പൊയ്ക്കൊള്ളൂ, നന്നായി വരട്ടെ.” അപ്പാപ്പന്റെ അനുഗ്രഹം ലഭിച്ച ഫ്രാൻസിസ് ഈശോ സഭയിൽ ചേരാനാ ഗ്രഹിച്ചു. ഇതിനകം 15 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അപ്പാപ്പൻ മരിച്ചു. ഫ്രാൻസിസ് ഈശോ സഭയിലും ചേർന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളതിനാൽ ഒരു വർഷത്തെ സെമിനാരി ജീവിതത്തിനുശേഷം നേരെ ഫിലോസഫി. ഫിലോസഫി കഴിഞ്ഞ് തിയോളജിക്കു പഠിക്കുമ്പോഴാണ് ഈശോ സഭയുടെ ആശയങ്ങളുമായി യോജിച്ചു പോകാൻ കഴിയില്ലെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഫ്രാൻസിസ് മനസിലാക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ആകെ വിഷണ്ണനായ ഫ്രാൻസിസ് അന്നത്തെ താമരശേരി ബിഷപ്പായിരുന്ന മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ മങ്കുഴിക്കരിയെ തന്റെ വിഷമാവസ്ഥ അറിയിച്ചു.

ഫ്രാൻസിസിനെപ്പോലെ സമാന ചിന്താഗതിക്കാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം തൃശ്ശൂർ ബിഷപ്പ് മാർ. ജോസഫ് കുണ്ടുകുളത്തെ വിവരമറി യച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “ആ, പ്രാഞ്ചിയോട് ഇങ്ങട്ട് വരാൻ പറ,

നാലാം തുണിനപ്പുറം

അവൻ തൃശൂർ രൂപതയ്ക്കു വേണ്ടി സെമിനാരിയിൽ ചേരട്ടെ.” അങ്ങനെ തൃശൂർ രൂപതയിൽ ചേർന്ന ഫ്രാൻസിസ് നേരിട്ട് തിയോളജിക്കു ചേർന്നു. 1996-ൽ ഡിസംബറിൽ അഞ്ചു വർഷത്തിനകം 42-മത്തെ വയസിൽ 1996-ൽ ഡിസംബറിൽ വൈദികനായി. അന്നത്തെ കാലത്ത് എം.എസ്സി കഴിഞ്ഞ് എം.ബി.ബി.എസ്സും കഴിഞ്ഞ് വൈദികനാകുന്ന ഏക ഇടവക വൈദികനായിരുന്നു ഫാ. ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ആലപ്പാട്. ഡോക്ടറായതുകൊണ്ടാണ് ഫാദർ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിനു മുമ്പ് 'ഡോ' എന്നെഴുതുന്നത്.

ജൂബിലി മിഷൻ ആശുപത്രിയുടെ ഡോക്ടറായ ആദ്യ ഡയറക്ടർ കൂടിയാണ് ആലപ്പാടച്ചൻ. അദ്ദേഹം ഡയറക്ടറായതു മുതൽ ജൂബിലി മിഷൻ ആശുപത്രി വൻ വളർച്ച തന്നെയാണ് കൈവരിച്ചത്. തൃശൂർ മൈൻ സെമിനാരി, തോപ്പ് സ്റ്റേഡിയം തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ വൻ കെട്ടിട സമുച്ചയങ്ങൾ ഉയർന്നു. അങ്ങനെ തൃശ്ശൂരിലെ തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ ആശുപത്രിയായി ഉയർന്ന ജൂബിലി മിഷൻ ആശുപത്രിയെ മെഡിക്കൽ കോളേജ് ആയി ഉയർത്തിയ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം പടിയിറങ്ങിയത്. പിന്നീട് തൃശൂർ അതിരൂപതയുടെ വികാർ ജനറലായി മാറി. ഇപ്പോൾ എങ്ങങ്ങിയുറിലുള്ള എം.ഐ.മിഷൻ ആശുപത്രിയുടെ ഡയറക്ടറാണ് ഫാ. ഫ്രാൻസിസ്.

മനസ്സുകൾ തമ്മിൽ ഒരു ടെലിപ്പതിയുണ്ടെന്നത് നേരാണ്. കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം ഞാൻ ആലപ്പാടച്ചനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളിലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചിട്ട് 13 വർഷത്തിലേറെയായി. കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഇ-മെയിൽ നോക്കുമ്പോഴാതാ അച്ചന്റെ ഇ-മെയിൽ. എന്റെ അവാർഡു വിവരം ദീപിക പത്രത്തിൽ അച്ചടിച്ചു വന്നതിന്റെ എന്റെ സുഹൃത്തും തൃശൂർ രാഷ്ട്രദീപിക എഡിറ്റർ ഇൻചാർജ് ആയ വി.ആർ.ഹരിപ്രസാദിനെ വിളിച്ചപ്പോഴാണ് രോഗവിവരത്തെക്കുറിച്ചറിയാനായത്. വളരെ യാദൃച്ഛികം എന്ന് പറയട്ടെ ഇക്കുറി ഞാൻ എഴുതാൻ പ്ലാൻ ചെയ്തിരുന്നത് ആലപ്പാടച്ചനെക്കുറിച്ചു തന്നെയായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിലെ പ്രസ്ക്ലബ്ബ് സമ്മേളനത്തിന്റെ തിരക്കുമൂലം സ്റ്റോറി അപ്ലോഡ് ചെയ്യാൻ സമയത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അച്ചന്റെ ഇമെയിൽ ലഭിച്ച അപ്പോൾ തന്നെ മറുപടി അയച്ചു. ഇക്കുറി സ്റ്റോറി അച്ചനെക്കുറിച്ച് അണെന്ന്.

എനിക്കു അച്ചനുമായുള്ള ബന്ധം സഹോദര തുല്യമായിരുന്നു. അച്ചന്റെ എല്ലാ സംരംഭങ്ങളിലും എന്നെ പങ്കെടുപ്പിക്കും. സമയം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ ആശുപത്രിയിൽ പോയി അച്ചനെപ്പം ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിക്കും. എപ്പോഴോ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ എന്റെ വിവാഹം നടക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ മുഖ്യകാർമ്മികൻ അച്ചനായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു. വർഷങ്ങൾ ആറു കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ പലയിടത്തും കറങ്ങിത്തരിച്ച് അവസാനം ഞാൻ കോഴിക്കോട് സ്ഥലം മാറി വന്നപ്പോഴാണ്

വിവാഹം നടക്കുന്നത്. ഞാൻ ഒന്നേ വിളിച്ചുള്ളൂ. എത്തിയിരിക്കും എന്നായിരുന്നു മറുപടി. അങ്ങനെ എന്റെ വിവാഹം ആശീർവദിക്കാൻ എത്തിയപ്പോഴാണ് അവസാനം കാണുന്നത്.

ഫ്രാൻസിസ് അച്ചനുമായി തുടങ്ങിയ അടുപ്പം പിന്നീട് ആ കുടുംബവുമായും തുടർന്നു. അച്ഛന്റെ പ്രായമേറിയ അമ്മക്കു എന്നെ വലിയ കാര്യമായിരുന്നു. വീട്ടിലെ എല്ലാ വിശേഷങ്ങൾക്കും ഒരു അതിഥിയായി ഞാനുമുണ്ടാകും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ ജോൺസനും കുടുംബവും എന്നെ ഒരു കുടുംബാംഗത്തെപ്പോലെയാണ് കരുതിയിരുന്നത്. ക്രിസ്തുമസ്, ഈസ്റ്റർ അവധികൾക്കു വീട്ടിൽ പോയില്ലെങ്കിൽ ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണം നിർബന്ധമായും അവിടെ നിന്നായിരിക്കും. ആ അമ്മച്ചിയുടെ വേർപാട് അച്ഛനെപ്പോലെ എന്നെയും വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. അമ്മച്ചിയുടെ ഒന്നാം ചരമ വാർഷിക ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കാൻ മാത്രം എറണാകുളത്തു നിന്ന് തൃശ്ശൂർക്ക് പോയത് ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു.

അച്ഛനുമായുള്ള ഫോൺ ഇമെയിൽ ഇടപാടുകൾ നിലച്ചിരുന്നു. വെങ്കിലും മനസ്സുകൊണ്ടുള്ള അടുപ്പം സുഖകരമായ ഓർമകളിൽ മാത്രം സൂക്ഷിച്ചു. ഒരു സ്വകാര്യ അഹങ്കാരം പോലെ. ഒരു പക്ഷെ മനസിന്റെ ആ അടുപ്പമാകാം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു എഴുതാൻ തീരുമാനിച്ച മാത്രേ കാലങ്ങൾക്കു ശേഷം എന്നെ ഈ-മെയിലിൽ ബന്ധപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തെ തോന്നിപ്പിച്ചത്.

പ്രായം കടന്നുപോയി, പ്രമേഹം ആരോഗ്യത്തെ അലട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും തന്റെ കർമ്മ മേഖലയിൽ യുവത്വത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പോടെ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹമിപ്പോഴും. ജൂബിലി മിഷൻ ഹോസ്പിറ്റലിനെ മികച്ച ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് ആക്കി മാറ്റാൻ അദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനം വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. അതുകൊണ്ടാകാം യാതൊരു വളർച്ചയും ഇല്ലാത്ത തൃശ്ശൂർ അതിരൂപതയുടെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏങ്ങണ്ടിയൂർ എം.ഐ. മിഷൻ ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ അമരക്കാരനായി ആലപ്പാടച്ചനെ നിയമിച്ചത്. എം. ഐ. മിഷൻ ഹോസ്പിറ്റൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഉയർച്ചകൾ കയറുന്നതു കാണാൻ നമുക്ക് കാത്തിരിക്കാം. ജേർണലിസം സ്കൂളിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ എത്തിക്സിന് മുൻഗണന നൽകുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുത്താണ് പുറത്തിറങ്ങിയത്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ എത്തിക്സിന്റെ സ്ഥാനം എവിടെയെന്നു പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോഴാണ് മനസിലായത്. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യവും അവസാനവുമായി കോഴ വാങ്ങി എഴുതിയ സംഭവം അടുത്ത പുസ്തകത്തിൽ.

●

നാലാം തുണിനച്ചുറം

പ്രതികരണങ്ങൾ

അപൂർവ്വവും അമൂല്യവും മുർച്ചയേറിയതുമായ അനുഭവങ്ങൾ ഒപ്പിയെടുത്ത ഇതുപോലൊരു രചന വേറെയില്ല. അതിജീവനത്തിന്റെ ആൾ രൂപമായ ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിലിന്റെ അനുഭവങ്ങളും നിരീക്ഷണങ്ങളും ഒരു പാഠപുസ്തകമാണ്.

ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ്, സ്പെഷ്യൽ കറസ്പോണ്ടന്റ്, ദീപിക, തൃശ്ശൂർ.

ഉദ്യോഗജനകവും സാഹസികമായ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകന്റെ ജീവിതാനുഭവത്തെ നൈസർഗികവും സത്യസന്ധവുമായി ആഖ്യാനപ്പെടുത്തിയ ഈ ഗ്രന്ഥം, നെഗറ്റീവ് പബ്ലിസിറ്റിക്കുവേണ്ടി പുതിയ കാലത്തെ ചില സൈബർ ജേർണലിസ്റ്റുകൾ നടത്തുന്ന അവാസ്തവിക പത്രപ്രവർത്തനത്തിന് ഒരു പ്രതിരോധമാണി കൃതി. തീവ്രവും തീക്ഷ്ണവുമായ ഈ അനുഭവകുറിപ്പുകൾ ജേർണലിസം പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ജൈവപരമായി സ്വത്വം കണ്ടെത്തുവാൻ ഉപകരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

രതി ദേവി, നോവലിസ്റ്റ്, ചിക്കാഗോ.

രക്താർബുദമാണെന്ന തിരിച്ചറിവിനു മുമ്പിൽ പതറാതെ ഒരു യഥാർത്ഥ പോരാളിയായി തന്റെ രോഗത്തിനെതിരെ പോരാടാനുറച്ച് ഫ്രാൻസിസ് നടത്തിയ വെല്ലുവിളി ഇത്തരം അവസ്ഥയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഏവർക്കും ഒരു പ്രചോദനം തന്നെയാണ്. എന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായി കൊച്ചിയിലും കോഴിക്കോട്ടും പ്രവർത്തിച്ച ഫ്രാൻസിസ് അന്നും ഒരു പോരാളി തന്നെയായിരുന്നു. ഏതു പ്രതിസന്ധികളെയും തരണം ചെയ്യാനുള്ള ആർജ്ജവം അന്നേ അവൻ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നു തൃശ്ശൂരിലെ അനുഭവകുറിപ്പുകളുടെ സമാഹാരമായ ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെ മനസിലാക്കാം. ഏറെ വായനാസുഖം നൽകുന്ന ഈ പുസ്തകം പുതു തലമുറയിലെ പത്രപ്രവർത്തകർ തീർച്ചയായും വായിച്ചിരിക്കണം.

ജോർജ്ജ് കള്ളിവയലിൽ, ബ്യൂറോ ചീഫ് ആൻഡ് റസിഡന്റ് എഡിറ്റർ, ദീപിക, ന്യൂ ഡൽഹി.

ഫ്രാൻസിസ്, പ്രിയപ്പെട്ട പ്രാഞ്ചി... ഞാൻ അങ്ങനെയാണ് വിളിക്കാറ്. അവൻ സുഹൃത്താണോ ശത്രുവാണോ? അതോ രണ്ടുമാണോ? അതായിരുന്നു ആ കാലം. ശത്രു??? ഹേയ് അല്ലേ. അല്ലേ.

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

ആ വാക്ക് ശരിയാകില്ല. തൊഴിലിലെ മത്സരം എന്നതാണ് ശരി. വാർത്തകൾ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ കടുത്തമത്സരം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അടുത്ത സൗഹൃദം പത്രലേഖകർ തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലം. തൃശ്ശൂരിൽ നിന്ന് കോഴിക്കോട്ടെത്തിയ ഫ്രാൻസിസ് എന്നെക്കാൾ ഇളയതാണെങ്കിലും ഞങ്ങളോടൊപ്പം മാത്രം നിൽക്കാൻ കരുത്ത നായാണ് അവൻ വന്നത്. അവൻ തൃശ്ശൂരിൽ നിന്ന് ചെയ്ത വാർത്തകളായിരുന്നു ആ കരുത്തിന്റെ പിൻബലം. ടെലിവിഷൻ ജേർണലിസത്തിൽ ബ്രേക്കിംഗ് ന്യൂസിനു വേണ്ടിയാണെല്ലോ ഇന്നത്തെ മത്സരം. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അക്കാലത്തു വസ്തുതകളും സ്പെഷ്യൽ സ്റ്റോറികളും കിട്ടാനായിരുന്നു മത്സരിച്ചത്. അതുകഴിഞ്ഞു വാർത്തകളെ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തും. അങ്ങനെ ചർച്ചകളിലൂടെയുള്ള അടുപ്പം അടുത്ത സൗഹൃദമായി പരിണമിച്ചു. പ്രാഞ്ചിയുടെ തടിച്ച കവിളുകളിൽ നുള്ളുന്നത് എനിക്ക് വലിയ ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യമായിരുന്നു. യു.എസ്.ൽ ജീവനുവേണ്ടി പോരാടുമ്പോൾ ആ കവിളുകളിൽ കുറുപ്പ് പടുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ വല്ലാതെ മനസ് പിടഞ്ഞു. എന്നാൽ ഓരോ തവണയും ഒരു നല്ല വാർത്ത ചെയ്താൽ എന്നതുപോലെ ഒരു ജേതാവായി തിരിച്ചു വരുന്നത് കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. ഇപ്പോൾ തന്റെ പ്രൊഫഷണൽ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കി മനോഹരമായ ഒരു പുസ്തകം തയ്യാറാക്കി നാട്ടിലേക്ക് വരുമ്പോഴും മനസിൽ സന്തോഷം കൊണ്ട് ആ കവിളുകളിൽ പിടിച്ച് നുള്ളാൻ കൊതിക്കുകയാണ്. പ്രാഞ്ചി.., ജീവിതം പൊരുതി നേടാനുള്ളതുതന്നെയാണ്. ടി.സോമൻ, സ്പെഷ്യൽ കൗൺസിലർ, മാതൃഭൂമി, കോഴിക്കോട്.

എന്തൊരു ഇന്റർസ്റ്റിങ് എഴുത്ത്!

എത്രയേറെ അനുഭവങ്ങൾ

ഇന്നും പ്രസക്തമായ എഴുത്ത്.

ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിലെ പ്രവാസിയാ പത്രപ്രവർത്തകൻ ജീവിതത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയായിരുന്നില്ല; തന്റെ വരുതിയിൽ ജീവിതത്തെ കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവഴികൾ ഓർമ്മ പുസ്തകമാവുമ്പോൾ വായനക്കാരന് ലഭിക്കുന്നത് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു റഫറൻസ് പുസ്തകമാണ്.

അതിമനോഹരവും വായനാസുഖവുമുള്ള ഓർമ്മ എഴുത്താണ് ശ്രീ.ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിലിന്റെത്. പ്രവാസത്തിന്റെ ജാലകപ്പഴുതിലൂടെ കേരളത്തിലെ തന്റെ പത്രപ്രവർത്തക ജീവിതം കാണുകയാണ് അദ്ദേഹം. ഓർമ്മകൾ ജീവിക്കാനുള്ള പ്രേരണയും ഭൂതകാലത്തിന്റെ അടയാളപ്പെടുത്തലുമാണ് മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ മഹാസിദ്ധി.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേരളത്തിലെ ആദ്യകാല പത്രപ്രവർത്തക ഓർമ്മകളിൽ നിന്ന് ആ കാലഘട്ടത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രം വ്യക്തമാവും. പണ്ട് നമ്മൾ കേട്ടു മറന്നതും, പകുതി കേട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളുടെ ഓർമ്മ പുതുക്കൽ മാത്രമല്ല ഈ എഴുത്ത്. ചരിത്രത്തിലേക്കൊരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടമാണ് കെ.കരുണാകരന്റെ ആദ്യ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പരാജയം. കേരള രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രത്തിന്റെ തന്നെ നാഴികക്കല്ലാണ്. സിഗരറ്റ് കുടിലെ വെള്ള പേപ്പറിൽ ലോ പോയിന്റുകൾ എഴുതി ഒറ്റയാൾ പോരാട്ടത്തിലൂടെ ആ തോൽവി സമ്മാനിച്ച നവാബ് രാജേന്ദ്രനും ഓർമ്മകളിൽ കടന്നു വരുന്നു. പത്രപ്രവർത്തകന്റെ ഓർമ്മകൾ ചരിത്രത്തിന്റെ അവശേഷിപ്പുകളാണ്. തന്റെ മാധ്യമ ധർമ്മം നീതിയുക്തമായി ചെയ്ത ഒരാളാവുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും.

മിനി വിശ്വനാഥൻ, അദ്ധ്യാപിക എഴുത്തുകാരി, ദുബായ്.

അതിതീക്ഷ്ണമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിലിന്റെ പത്രപ്രവർത്തനകാല അനുഭവങ്ങൾ അമ്പരപ്പിക്കുന്നതാണ്. പത്രപ്രവർത്തന രംഗത്ത് ഫ്രാൻസിസിനെപ്പോലെ ഫ്രാൻസിസ് മാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന് അദ്ദേഹം കടന്നു പോകുന്ന അഗ്നിപരീക്ഷകൾ അറിയാവുന്നവർക്ക് സംശയമുണ്ടാവില്ല. ചെറിയ പ്രശ്നങ്ങൾ വരുമ്പോൾ പോലും തളർന്നു പോകുന്നവർ ഈ അപൂർവ്വ പോരാളിയുടെ ജീവിതകഥ അറിയണം. അതാണ് ഈ പുസ്തകം.

ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, എഡിറ്റർ, ഇ മലയാളി, ന്യൂ യോർക്ക്.

സ്വന്തം ചാരത്തിൽ നിന്ന് പുനർജനിക്കുന്ന പക്ഷിയാണ് യവന മിത്തോളജിയിലെ ഫീനിക്സ്. ഫ്രാൻസിസ് അത്തരമൊരു പുനർജീവിതത്തിലാണിപ്പോൾ. ആ സഹനകാലങ്ങൾ മറ്റൊരു പുസ്തകമായി പുറത്തുവരട്ടെ; അനേകർക്കത് വെളിച്ചമാകും.

ശാന്തിമോൻ ജേക്കബ്, പ്രസിഡണ്ട്, കാത്തലിക് ന്യൂ മീഡിയ നെറ്റ്വർക്ക്.

സൗഹൃദത്തിന്റെ ഒരു പാട് വഴികളിൽ ഫ്രാൻസിസിനൊപ്പം നടന്നിട്ടുണ്ട്. ആ ഓർമ്മകളൊക്കെ കല്ലിൽ കൊത്തിവെച്ച പോലെയാണ് ഇന്നും. ചിരിയും കണ്ണീരും ആശങ്കകളും പങ്കുവെച്ച നാളുകൾ. ഇതൊക്കെ ദീപികക്കാലം. അതു കഴിഞ്ഞ് ഫ്രാൻസിസ് അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയി. ശാരീരിക വിഷമതകളുടെ അതിജീവനത്തിന്റെ നാളുകളിൽ ഏറെ ദുഃഖത്തോടെയും ആശങ്കയോടെയുമാണ് ഫ്രാൻസിസിന്റെ ജീവിതം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. പൊരുതിത്തന്നെ ജീവിക്കുന്ന പ്രിയപ്പെട്ട

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

പ്രാഞ്ചിയുടെ അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾക്കു പിന്നിലെ സഹനം അവിശ്വസനീയമാണ്. ആ മനക്കരുത്തിനു മുന്നിൽ ശിരസ് നമിച്ചുകൊണ്ട് ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ആശംസകളോടെ.

എസ്.ജയകൃഷ്ണൻ, ന്യൂസ് എഡിറ്റർ, ദീപിക കോഴിക്കോട്.

മികച്ച പത്ര പ്രവർത്തകനായിരിക്കുമ്പോഴും സൗഹൃദത്തിന്റെ വഴികളിൽ ഫ്രാൻസിസ് എന്നും ഞങ്ങൾക്ക് അടുതലായിരുന്നു. ആരേയും മനസ്സു തുറന്ന് സ്നേഹിക്കുന്ന സ്വഭാവം വലിയൊരു സൗഹൃദവലയത്തിന്റെ ഉടമയാക്കി അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റിയിരുന്നു. ഏറ്റവുമൊടുവിൽ മംഗളം പത്രത്തിൽ ന്യൂസ് എഡിറ്റർ ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഫ്രാൻസിസ് അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയത്. എന്റെ നാട്ടിലുള്ള പുഴയുടെ തീരത്താണ് ഞങ്ങൾ ഫ്രാൻസിസിന് യാത്രയയപ്പ് ഒരുക്കിയത്. അന്ന് പത്രപ്രവർത്തകർ ഉൾപ്പെടെ അവിടെ പങ്കെടുത്തവരുടെ നിര നോക്കിയാൽ തന്നെ ഫ്രാൻസിസിന്റെ സൗഹൃദവലയത്തിന്റെ വ്യാപ്തി ആർക്കും വ്യക്തമാകുമായിരുന്നു. വാർത്തകൾ തേടിയുള്ള അലച്ചിലിനിടയിൽ മനസിലുടക്കിയ കാര്യങ്ങൾ വളരെ മനോഹരമായി വിവരിക്കുന്ന 'നാലാം തൂണിനപ്പുറം' എന്ന പുസ്തകം മലയാളത്തിലെ ഒരു മികച്ച രചനയാണെന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല.

കെ.പ്രേമനാഥ് ന്യൂസ് എഡിറ്റർ, ദേശാഭിമാനി, കോഴിക്കോട്.

തടിച്ചു നീണ്ടൊരു മനുഷ്യൻ. വട്ടമുഖത്തിൽ നിറയുന്ന ചിരി. വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് കണ്ട ഫ്രാൻസിസിന്റെ രൂപം മനസിൽ മായാതെയുണ്ട്. 'ചിരി മുഖം പോലെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് കണ്ണടക്കുള്ളിൽ സദാ തിളങ്ങുന്ന ആ കണ്ണുകൾ' പ്രസന്നവദനനായ പത്രപ്രവർത്തകനായാണ് ഫ്രാൻസിസിനെ എന്നും കണ്ടിട്ടുള്ളത്. കുറഞ്ഞ കാല പരിചയവും അടുപ്പവുമേയുള്ളൂ. സീനിയോറിറ്റി കോംപ്ലക്സില്ലാതെ ഇടപഴകുന്ന സ്വഭാവവും എന്നെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. ഏറെ രോഗപീഡകളും അവശതകളും അനുഭവിക്കുന്നതറിയുമ്പോളും അതിജീവനത്തിനുള്ള കരുത്തും ആത്മവിശ്വാസവും ഫ്രാൻസിസിനുണ്ടെന്ന ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. "പോസറ്റീവിസം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഞങ്ങളെ അച്ചായൻ: അങ്ങകലെ അമേരിക്കയിലോ, കണ്ടിട്ട് വർഷങ്ങളായി...' എങ്കിലും ഇന്നലെ കണ്ട് പിരിഞ്ഞ പോലെയാ ഇപ്പോഴും തോന്നുന്നത്. ഓരോരുത്തരുടെ മനസിലും സാന്നിധ്യമുറപ്പിക്കാനുള്ള അതിന്ദീയ ശേഷിയുണ്ട് ഞങ്ങളെ പ്രാഞ്ചിയേട്ടന്.

പി.വി. ജിജോ, ബ്യൂറോ ചീഫ്, ദേശാഭിമാനി, കോഴിക്കോട്.

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

ആശുപത്രി കിടക്കയിൽ ജീവൻ തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള പോരാട്ടത്തിനിടയിൽ ഒരാൾക്ക് ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നു തോന്നുന്നതു തന്റെ എഴുത്താകുക; അമൂല്യമായ അതിനെ തിരിച്ചു പിടിക്കാൻ ശരീരവും മനസ്സും വഴങ്ങാതിരിക്കുക; എന്നിട്ടും ശരീരം അനുവദിക്കുന്നതിനു മപ്പുറം പ്രയാസപ്പെട്ട് എഴുത്തു തുടങ്ങുക.... ഫ്രാൻസിസിന്റെ അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ ഓൺലൈനിൽ വായിക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയത് ഈ പോരാട്ട വീര്യമായിരുന്നു. നേർത്ത നൂൽപ്പാലങ്ങളിലൂടെ ജീവിതം കടന്നു പോകുമ്പോഴും, മുന്നോട്ടു മാത്രം നോക്കി, ജീവിതത്തിൽ മനോഹരമായവയെ ഹൃദയത്തിൽ താലോലിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തിയതായിരുന്നു ആ എഴുത്തിന്റെ മനോഹാരിത. ജീവിതത്തിന്റെ വലിയ പ്രതിസന്ധികളോടു പോരാടുന്ന ആർക്കും പ്രചോദനം ആകേണ്ട ഊർജ്ജസ്വലതയുടെ ആ ഏട് പുസ്തക രൂപത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ അനിർവചനീയമായ ആനന്ദം.

പ്രകാശ് മാത്യു, ബ്യൂറോ ചീഫ്, മലയാള മനോരമ, ജെയ്പൂർ.

കാൽ നൂറ്റാണ്ട് മുൻപ് ഞാൻ ദീപിക പത്രത്തിന്റെ കോഴിക്കോട് ബ്യൂറോയിൽ റിപ്പോർട്ടറായി ജോലിചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ അവിടെ പത്രപ്രവർത്തകനായി എത്തുന്നത്. അന്ന് തുടങ്ങിയ ആഴത്തിലുള്ള സൗഹൃദം പലകാലങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോഴും ഒട്ടും മാറ്റം കുറയാതെ തന്നെ സൂക്ഷിക്കാൻ ഫ്രാൻസിസ് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. എല്ലാവരുമായി കലർപ്പില്ലാത്ത സൗഹൃദം കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയെന്നത് എന്നും ഫ്രാൻസിസിന്റെ ആവേശമായിരുന്നു. അത് തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ക്വാളിറ്റിയും. മികച്ച പത്രപ്രവർത്തകൻ എന്നതിലുപരി നാട്യങ്ങളില്ലാത്ത, സൗഹൃദത്തിന് എന്തിനേക്കാളധികം വിലകൽപ്പിക്കുന്ന, മനസ്സു തുറന്ന് സ്നേഹിക്കാൻ പറ്റുന്ന ആത്മാർത്ഥമായ സുഹൃത്ത്.

ഫ്രാൻസിസിന്റെ ആദ്യ പുസ്തകമായ 'നാലാം തൂണിനപ്പുറം' വാർത്തകൾക്കപ്പുറത്തെ കാഴ്ചകൾ തേടിയുള്ള യാത്രയാണ്. അന്വേഷണത്വരയുള്ള ഒരു മികച്ച പത്രപ്രവർത്തകന് മാത്രമേ ഇത്തരം വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ആർക്കും ഒരു മികച്ച വായനാനുഭവമാണ് ഈ പുസ്തകം പ്രദാനം ചെയ്യുകയെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഫ്രാൻസിസിന് എല്ലാ മംഗളങ്ങളും നേരുന്നു.

സി. വിനോദ് ചന്ദ്രൻ, മാധ്യമ പ്രവർത്തകൻ.

നാലാം തൂണിനപ്പുറം നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീ: അങ്ങനെയൊരു കഥാപാത്രത്തെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ അധികമാരും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോയേക്കാം. അതാണ് ഞാൻ വായിച്ചറിഞ്ഞ ഈ പുസ്തകത്തിലെ കഥാബിന്ദു!

ഒറ്റ ഇരുപ്പിന് വായിച്ചു തീർത്ത കുറിപ്പുകളാണ് ശ്രീ.ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിലിന്റെ നാലാം തൂണിനപ്പുറം. ജീവതത്തെയും സമൂഹത്തെയും അടുത്തറിഞ്ഞ ഒരാളിന്റെ പത്ര പ്രവർത്തക ജീവിതത്തിലെ അനുഭവങ്ങളുടെ കൃത്യതയാർന്ന അവിഷ്ക്കാരത്തിനപ്പുറത്ത് ഒരു പത്ര പ്രവർത്തകൻ എന്തായിരിക്കണം എന്ന് മാധ്യമ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും നാളത്തെ സമൂഹത്തിനും കേട്ടിരിക്കാൻ തുറന്നു വച്ച ഒരു പുസ്തകം.

നാലാം തൂണിനപ്പുറം ഉള്ള വിശാല ലോകത്ത് നിൽക്കുന്ന ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ എന്ന പച്ചയായ മനുഷ്യന്റെ അടുത്ത് നിൽക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ. കാൻസർ രോഗം വന്ന് ജീവിതം സന്നിഗ്ദ്ധാവസ്ഥയിൽ എത്തി നിൽക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഭാര്യയോട് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എന്റെ ഹൃദയ ഭിത്തിയിൽ തറയ്ക്കുന്നു.

‘ഐ വാണ്ട് ടു കിക്ക് ദ ബട്ട് ഓഫ് ദ കാൻസർ .പക്ഷെ അതിന് നിന്റെ പിന്തുണ വേണം. നീ എന്റെ മുന്നിൽ വച്ച് ഒരിക്കലും കരയരുത്.’

ആ വാക്ക് ഇന്നുവരെ പാലിക്കുന്ന നാലാം തൂണിനപ്പുറം നിൽക്കുന്ന ആ സ്ത്രീയുടെ പ്രതിജ്ഞയും പ്രതീക്ഷയും പോരാട്ടവും കൂടിയാണ് ഈ പുസ്തകം.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ എന്നെ സ്പർശിച്ച ഒരു വാചകമുണ്ട്: ‘രക്തം സാഹോദര്യത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. സാഹോദര്യം സ്നേഹത്തെയും. അങ്ങനെ സ്നേഹബന്ധം രക്തബന്ധമാകുന്നു.’

ഇന്നത്തെ ലോകത്ത് നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രക്ത ബന്ധത്തിന്റേയും, സ്നേഹബന്ധത്തിന്റേയും ചില പച്ചപ്പുകൾ നമുക്കായി ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ വരച്ചിടുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഓരോ കുറിപ്പുകളും രക്തബന്ധങ്ങളുടേയും, സ്നേഹബന്ധങ്ങളുടേയും കണ്ണികളെ എത്ര മനോഹരമായി ചേർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് മനസിലാകും. ഞാൻ അത്രയധികം ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോയ ഈ വലിയ മനുഷ്യന്റെ പുസ്തകത്തെ എനിക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിയ ബെന്നി കൂരുന്നോടുള്ള (ന്യൂജേഴ്സി) കടപ്പാട് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കൊളുത്തി വയ്ക്കട്ടെ.

അനിൽ പെണ്ണുകര, അധ്യാപകൻ, പത്രപ്രവർത്തകൻ,
ചെന്നൈ.

നാലാം തുണിനപ്പുറം

പ്രതിസന്ധികൾ, അതിജീവിക്കാൻ ഉള്ളതാണ്. തീക്ഷ്ണമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽ കാച്ചിക്കുറുകി എടുത്തതാണ് ഫ്രാൻസിസിന്റെ ജീവിതവും അതിജീവനവും. ഫ്രാൻസിസ് എഴുതിയ ഓരോ വരികളിലെയും ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ ചുട് നമെയും ചുട്ടുപൊള്ളിക്കും.

അഡ്വ. ജിജോ മാത്യു കദളിക്കാട്ടിൽ, അഭിഭാഷകൻ, പത്രപ്രവർത്തകൻ, കണ്ണൂർ.

അതിജീവനത്തിന്റെ ആശീർവമായ തടത്തിലിന്റെ അമ്പൊഴിയാത്ത ആവനാഴിയിൽ നിന്നും ഏതാനും ചില അപൂർവ നിമിഷങ്ങൾ. അതാണ് ഈ പുസ്തകം.

റീന വർഗ്ഗീസ് കണ്ണിമല, പത്രപ്രവർത്തക, കവയത്രി, കൊച്ചി.

യഥാർത്ഥ പത്രപ്രവർത്തനം എന്നത് വാർത്തകളുടെ കണ്ടെത്തലും കളാണ് അല്ലാതെ ന്യൂസ് റൂമുകളിൽ അലമുറയിടുന്നതല്ല എന്ന് തെളിയിക്കുന്നതാണ് ഈ പുസ്തകം. ഫ്രാൻസിസിന്റെ പ്രവാസ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും അടുത്ത ചങ്ങാതിയാണ് ഞാൻ. ജീവിതവും മരണവും തമ്മിലുണ്ടായ പോരാട്ടത്തിലും ഒപ്പം ചേർന്നു നിന്നിരുന്നു. ഓരോ തവണയും മരണത്തിന്റെ വക്കിൽ നിൽക്കുമ്പോഴും സന്തോഷവാനായി കണ്ടിരുന്ന ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഉള്ളിൽ എന്നും ജീവിക്കാനുള്ള അഭിനിവേശമായിരുന്നു. ആ ചങ്കുറവും മനക്കരുത്തുമാണ് ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ അദ്ദേഹത്തെ ഇന്നു നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്. പ്രവാസ ജീവിതത്തിനു മുൻപും ഫ്രാൻസിസ് ഇതിലേറെ കരുത്താനായിരുന്നുവെന്നു ഈ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സജിമോൻ ആന്റണി, ഫൊക്കാന ദേശീയ ട്രഷറർ, ന്യൂജേഴ്സി.

ഒരു മനുഷ്യായുസിന്റെ നാനാവിധ ജീവിത സംഭവങ്ങൾ കാൽ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പത്രപ്രവർത്തന പരിചയത്തോടെ വളരെ ലളിതമായി ആവിഷ്കരിച്ച ഒരു നല്ല പുസ്തകം. കീഴ്പ്പെടുത്താനെത്തിയ കാൻസർ എന്ന രോഗത്തെ സ്വന്തം ഇച്ഛാശക്തികൊണ്ടും ആത്മവിശ്വാസം കൊണ്ടും അതിജീവിച്ച ഫ്രാൻസിസ് ഒരു ഫീനിക്സ് പക്ഷിയെപ്പോലെയാണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ ഈ കഥ പറയുന്നത്. ജീവിത പ്രതിസന്ധികളിൽ തകർന്നുപോകുന്നവർക്കു പ്രതീക്ഷയും ആത്മവിശ്വാസവും നൽകുന്ന എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തിനു ഒരു ബിഗ് സല്യൂട്ട്.

ജ്യോമി റോയി, ലെഫ്റ്റനന്റ് കേണൽ, പത്രപ്രവർത്തക, ലക്ക്നൗ.

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

ഫ്രാൻസിസിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ നല്ലൊരു കഥ പോലെ വായനാ സുഖം നൽകുന്നതാണ് . അതിനുമപ്പുറം പച്ചയായ ജീവിതത്തെ ഈ താളുകളിൽ ജീവിതഗന്ധിയായ സൃഷ്ടിയായി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രോഗത്തിനെതിരെ നടത്തിയ പോരാട്ടവീര്യം തന്നെയാണ് യുവ പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്നപ്പോൾ ഫ്രാൻസിസ് നടത്തിയിരുന്നതെന്നു ഓരോ അദ്ധ്യായങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോഴും മനസിലാകും. അനുഭവങ്ങൾ ഇനിയും അനവധി പുസ്തകങ്ങളായി മാരാൻ ഫ്രാൻസിസിന്റെ തൂലികയ്ക്ക് ശക്തിയുണ്ടാകട്ടെയെന്നു ആശംസിക്കുന്നു.

വർഗ്ഗീസ് പ്ലാമുട്ടിൽ, ചീഫ് എഡിറ്റർ, യു.എസ്. മലയാളി.കോം,
ന്യൂ ജേഴ്സി.

കേമത്തം നടിക്കാതെ സ്വന്തം വീഴ്ചകളും കൂടി തുറന്നുപറയുന്ന ശ്രീ. ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിലിന്റെ രചനാശൈലി ഏറെ ഹൃദ്യമായി അനുഭവപ്പെട്ടു. ഒറ്റയിരിപ്പിന് മുഴുമിപ്പിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വായനാ നുഭവം.

പി. എസ്. രാകേഷ്, മാതൃഭൂമി പത്രപ്രവർത്തകൻ,
എഴുത്തുകാരൻ, കോഴിക്കോട്.

അനുഭവങ്ങളുടെ തീ ചുളയിൽ ഊതിക്കാച്ചിയെടുത്ത അനുഭവ കുറിപ്പുകൾ ആണ് ഈ പുസ്തകം. പത്രപ്രവർത്തന രംഗത്തേക്ക് വരുന്നവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങൾ പല ആവർത്തി വായിക്കണം. ഞങ്ങൾ, അമേരിക്കയിലെ മലയാളി പത്രപ്രവർത്തകരുടെ അഭിമാന മാണ് ഫ്രാൻസിസ്. നിലപാടുകൾക്ക് വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ഫ്രാൻസിസിന്റെ പ്രവാസ പത്രപ്രവർത്തനങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകം വായിച്ചതോടെ ഫ്രാൻസിസിനോടുള്ള മതിപ്പുകൂടി.

ജോസ് കാടപ്പുറം, എഡിറ്റർ കൈരളി ടി. വി, ന്യൂ യോർക്ക്.

ഇ-മലയാളിയിൽ ഫ്രാൻസിസിന്റെ പത്രപ്രവർത്തക അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇത്ര ഗംഭീരമാകുമെന്നു കരുതിയില്ല. ഓരോ അദ്ധ്യായങ്ങളും വായിച്ചപ്പോൾ നാട്ടിൽ മലയാള മനോരമയിൽ കുറച്ചുകാലം നടത്തിയ പത്രപ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചു ഓർത്തുപോയി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഉള്ളിൽ അനുഭവങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ കടൽ തന്നെയുണ്ട്. അത് പ്രവാസജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തിയത് വേദനകളുടെയും ദുരിതങ്ങളുടെയും കാലമായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രതിസന്ധികളിൽ തളരാതെ രോഗാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞകാലത്തെ തിളക്കമാർന്ന പത്രപ്രവർത്തക

നാലാം തുണിനപ്പുറം

അനുഭവങ്ങൾ പകർത്തിയെഴുതിയപ്പോൾ, ആ പകർത്തെഴുത്തിന്റെ ഓരോ വരികളും അഗ്നിയിൽ സ്ഫുടം ചെയ്തവയായിരുന്നു. ഈ അനുഭവകഥ എല്ലാവരും വായിക്കേണ്ടതാണ്.

ടാജ് മാത്യൂസ്, പത്രപ്രവർത്തകൻ, ന്യൂയോർക്ക്.

എന്റെ ജീവിതത്തെ ആഴത്തിൽ സ്പർശിച്ച വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമ, തിളക്കമാർന്ന പത്രപ്രവർത്തകൻ, അതിലുപരിയായി കറകളഞ്ഞ മനുഷ്യസ്നേഹികുടിയായ ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ പരുപരുത്ത ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ സഹനത്തോടെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോഴും മുഖത്തു മന്ദസ്ഥിതവുമായി അടുത്തിഴുപ്പുകുവാൻ കഴിയാവുന്ന ആത്മാർത്ഥ സുഹൃത്തു കൂടിയാണ്. ദശാബ്ദങ്ങൾ നീണ്ടുനിന്ന കറകളഞ്ഞ മാധ്യമപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്നും കടഞ്ഞെടുത്ത ചില തികതവും സരസവും മനുഷ്യമനസാക്ഷിയെ തൊട്ടുണർത്തുന്നതുമായ അനുഭവങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ‘നാലാം തുണിനപ്പുറം’ മാധ്യമപ്രവർത്തകർക്ക് ഉത്തമ മാർഗ്ഗദർശിയാകുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയം വേണ്ട.

പി. പി. ചെറിയാൻ, ഫ്രീലാൻസ് പത്രപ്രവർത്തകൻ, ഹ്യൂസ്റ്റൺ.

വർഷങ്ങളായുള്ള അമേരിക്കൻ സ്വപ്നം യാഥാർത്ഥ്യമായത് 2016 ജൂണിൽ. ന്യൂജേഴ്സിയിൽ താമസിച്ച് കുറെ കറങ്ങിയ ശേഷം തിരിച്ചു പോരുന്ന വഴിയാണ് ഫ്രാൻസിസിനെ കാണാൻ പറ്റിയത്. അന്നാണ് അവൻ റീഹാബിൽ നിന്നും തിരിച്ചെത്തുന്നത്. ഈസ്റ്റ് ഹനോവറിലെ റിവർ റോഡിലെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ വൈകീട്ട് നാല് മണി. വീട് പുട്ടി കിടക്കുന്നു. ലഗേജ് ഇറക്കി ടാക്സി വിട്ടു. പരിസരത്തൊന്നും ആളില്ല. ചുമ്മാ കറങ്ങി നടന്നും ഇരുന്നും അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഫ്രാൻസിസ് എത്തി. ഫോട്ടോ കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നേരിൽ കണ്ടപ്പോൾ സങ്കടം തോന്നിപ്പോയി. ആരോഗ്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു ആളാകെ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും വാചകത്തിനു കുറവില്ല. കുട്ടികൾക്കൊന്നും വാങ്ങിയില്ല എന്നോർത്തപ്പോൾ, അയാളുടെ ജ്യേഷ്ഠനോടൊപ്പം മിടുക്കിയായ മോളെയും കുമ്പസാരമായ മോനെയും കൂട്ടി അടുത്തുള്ള സൂപ്പർ മാർക്കറ്റിൽ പോയി മുട്ടായിയും കളിപ്പാട്ടവും വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. തിരിച്ചു വീട്ടിലെത്തി അവന്റെ കൂടെ ഒരു ചായ കുടിച്ചു. ന്യൂയോർക്കിലെ എയർപോർട്ടിലേക്ക് യൂബർ വിളിച്ചു. പിന്നീട് ഇടക്കിടെ ഉണ്ടായ ശാരീരിക പ്രശ്നങ്ങൾ. വീഴ്ചകൾ. റിഹാബ് വാസം. അറിയാറുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഫ്രാൻസിസ് ഇതിനിടയിലും ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കേട്ടു അത്ഭുതം

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

തോന്നി. ഫ്രാൻസിസ് നിങ്ങളെ ഞാൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു! ഇത്രമാത്രം ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾക്കിടയിലും വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുള്ള ഓർമ്മകൾ കൂട്ടിയിണക്കി ഒരു പുസ്തകമാക്കി പ്രകാശനം ചെയ്യാൻ തോന്നിയ ഇച്ഛാശക്തിയെ പ്രകീർത്തിക്കാതെ വയ്യ. മനസ്സിന്റെ ശക്തിയെ.

ഇത് ഒരു തിരിച്ചു വരവിന്റെ തുടക്കമാകട്ടെ. ഇനി കൂടുതൽ ഉന്മേഷത്തോടെ ആർജ്ജവത്തോടെ തന്റെ കർമ്മമണ്ഡലത്തിൽ കൂടുതൽ സംഭാവനകൾ നൽകാൻ നിനക്ക് കഴിയട്ടെ.

പി. കെ. പുഷ്പരാജ്, ചീഫ് കറസ്പോണ്ടന്റ് യു.എൻ.എ, കോഴിക്കോട്.

ഫ്രാൻസിസ് ഭായ് ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. ഒട്ടും... എങ്കിലും ഇടക്ക് താങ്കളുടെ സഹോദരന്മാരെ കാണുമ്പോൾ, ഒരിക്കൽ എത്തുമെന്നറിയാം. ഫേസ്ബുക്ക് വഴി ശാരീരിക അസ്വസ്ഥതകൾ അറിയുമ്പോൾ എല്ലാം ആദ്യം നമ്മൾ കണ്ടെത്തിയ, കണ്ടുമുട്ടിയ നാളുകൾ ഓർക്കും. മറക്കാൻ കഴിയാത്ത നാളുകൾ... ജീവിതത്തിന് ഒരു വഴിത്തിരിവ് ഉണ്ടാക്കിയത് താങ്കളാണ്.

മംഗളത്തിൽ അച്ചടി രംഗത്ത് കടന്നുവന്ന്, റിപ്പോർട്ടിംങ്ങ് മേഖലയിലേക്ക് എത്തിച്ച വ്യക്തികൾ സി.ഒ.ടി.അസീസും, എ ഉദയനുമായിരുന്നു. പിന്നീടാണ് സ്ഥാപനത്തിൽ രേഖാമൂലം പത്രപ്രവർത്തകനാക്കാൻ താങ്കൾ മുൻകൈയെടുത്തത്. മാനേജ്മെന്റ് എതിരായിരുന്നിട്ടും താങ്കൾ സ്വന്തം റിസ്ക്കിൽ എന്റെ ഉള്ളിലെ പത്രപ്രവർത്തകനെ കണ്ടെത്തി മാനേജ്മെന്റിന് മുന്നിൽ തുറന്നുവെച്ചു... അവിടുന്ന് തുടങ്ങിയതാണ് എന്റെ പത്രപ്രവർത്തനത്തിലെ ജൈത്രയാത്ര.

ക്രൈം റിപ്പോർട്ടിംങ്ങിൽ ഉൾക്കരുത്ത് താങ്കൾ തന്നു. പിന്നീട് ഇതായിരുന്നു ഏറെക്കാലം ജോലി. പിന്നീട് കേരളകൗമുദിയിൽ. റിപ്പോർട്ടിംഗ്, എഡിറ്റർ ഇൻ ചാർജ്, ന്യൂസ് എഡിറ്റർ, യൂണിറ്റ് ചീഫ്, മൂന്ന് യൂണിറ്റുകളുടെ ചുമതല. പിന്നീട് വീണ്ടും ഒരു വർഷം ഒരു നിയോഗം പോലെ മംഗളത്തിന്റെ മലബാർ മേഖലയുടെ ചുമതല. ഒടുവിൽ കെ.സി.കെ.ആർ പ്രിന്റിംഗ് & വിഷ്യൽ മീഡിയ പ്രൈവറ്റ് കമ്പനിയുടെ സി.ഒ.ഒ. വരെയെത്തി നിൽക്കുന്നു. കേരള പ്രണാമം ദിനപത്രത്തിന്റെ കേരളത്തിന്റെ ചുമതല.

താങ്കളുമായി കുറഞ്ഞ വർഷത്തെ അടുപ്പം എനിക്ക് എങ്ങിനെ മറക്കാൻ കഴിയും. ഒന്നുകൂടി എഴുതാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല. സുഹൃത്തുക്കൾക്കൊപ്പം കോടഞ്ചേരി പുഴയിൽ കുളിക്കാൻ പോയപ്പോൾ ഒരാൾ വീണ് ഓർമ്മ നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ അന്നത്തെ വെള്ള

നാലാം തുണിനപ്പുറം

മാരുതി എസ്റ്റീം കാറുമായി നമ്മൾ ബേബി മെമ്മോറിയൽ ആശുപത്രിയിലേക്ക് കുതിച്ചത്. ആ ഡ്രൈവിംഗ് എല്ലാം ഇന്നലെ പോലെ. ഞാൻ വരും 20-ന് കാണാം.

സന്തോഷ് വേങ്ങേരി, സി. ഇ. ഒ, കെ.സി.കെ.ആർ. പ്രിന്റിംഗ് & വിഷ്യൽ മീഡിയ.

എടാ, ഞാൻ താരതമ്യേന ഒരു ചെറിയ പത്രത്തിലെ വലിയൊരു പോസ്റ്റിലേക്ക് മാറുന്നതിനോട് എന്താ നിന്റെ അഭിപ്രായം?

പതിനേഴു പതിനെട്ടുകൊല്ലം മുമ്പാണ്. കോഴിക്കോട് ബ്യൂറോ ചീഫ് ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചപ്പോൾ ചെറുതായൊന്നു ഞെട്ടി. കാരണം വേറൊന്നുമല്ല, അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള പാകം എനിക്കൊട്ടുമായിട്ടില്ല. മൂന്നുനാലു കൊല്ലത്തെ പത്രപ്രവർത്തന പരിചയത്തിനുശേഷം കോഴിക്കോട്ടെ പുതിയ ഓഫീസിൽ സബ് എഡിറ്ററായി ചെനിട്ട് കഷ്ടിച്ചൊരു കൊല്ലമായതേയുള്ളൂ.

എന്തു പറയണമെന്നറിയാതെ കുറച്ചുനേരം മിണ്ടാതെ നിന്നു. കോഴിക്കോട്ട് എനിക്കുള്ള രക്ഷിതാക്കളിൽ ഒരാളാണ്. പിന്നെ അത്രയും ബലവാനായ ഒരാൾ വിട്ടുപോയാൽ സ്ഥാപനത്തിനും കഷീണമാണ്. എന്തോ, നിങ്ങൾ ഓഫർ സ്വീകരിക്കൂ എന്നു പറയാനാണ് എനിക്കു തോന്നിയത്. വൈകാതെ ഫ്രാൻസിസ് മറ്റൊരു പത്രത്തിന്റെ ന്യൂസ് എഡിറ്ററായി പോകുകയും ചെയ്തു.

തടത്തിലിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു വിട്ടത് പക്ഷേ എനിക്ക് ഒന്നാംതരം പണിയായി മാറി. തൃശ്ശൂർ ബ്യൂറോയിൽ കഷ്ടിച്ച് അഞ്ചാറു മാസത്തെ റിപ്പോർട്ടിംഗ് പരിചയം മാത്രമുള്ള, ഡെസ്കിന്റെ ശാന്തതയിൽ മുങ്ങിയിരുന്ന എനിക്ക് ബ്യൂറോയിലേക്ക് മാറ്റം. അതും തടത്തിൽ ഇരുന്ന ബ്യൂറോ ചീഫിന്റെ ചുമതലയോടെ!. പെട്ടെന്നുണ്ടായ സാഹചര്യത്തിൽ അവിടേക്ക് മറ്റൊരാളെ നിയോഗിക്കാൻ സ്ഥാപനത്തിന് സാധകാശമില്ലായിരുന്നു. എവിടെ തുടങ്ങണം എന്നു ചിന്തിക്കാൻ പോലും സമയമില്ല. വേറൊന്നുമല്ല, മാറാട് വിഷയം അത്രമാത്രം ചൂടുപിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു! അവിടെയും രക്ഷയ്ക്കെത്തിയത് ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു. വാർത്താ സോഴ്സുകളെ പരിചയപ്പെടുത്തിത്തന്ന് അദ്ദേഹം സഹായിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പണി നിർത്തി മടങ്ങേണ്ടി വരുമായിരുന്നു, ഉറപ്പായും.

ഇത്രയൊന്നുമല്ല, ഓർമ്മകൾ കോഴിക്കോട്ടെ കടലുപോലെ അലയടിക്കുന്നുണ്ട്. നാട്ടിലെ പത്രപ്രവർത്തനം വിട്ട് അമേരിക്കയിലേക്കു കുടിയേറിയ ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ ഒരു രണ്ടാം ജന്മമോ മൂന്നാം ജന്മമോ എടുത്ത് ഒരു യോദ്ധാവിനെപ്പോലെയാണ് വരുന്നത് എന്നറിയു

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

മ്പോൾ അഭിമാനം തോന്നുന്നു. അതും അനുഭവങ്ങളുടെ തീച്ചളയിൽ മിനുക്കിയെടുത്ത ഓർമ്മപുസ്തകവുമായാണ് ഗംഭീരമായ ഒരു തിരിച്ചുവരവ് നടത്തുന്നത്. ജീവനൊക്കെ വന്ന കാൻസറിനെ പൊരുതിത്തോൽപ്പിച്ച്! എനിക്കൊന്നും സങ്കല്പിക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത സങ്കീർണ്ണമായ പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം കടന്നുപോയതും ഇപ്പോഴും പോകുന്നതും. വർഷങ്ങൾ നീണ്ട രോഗാനുഭവങ്ങളുടെ തീക്കടൽ കടന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവ്... പ്രയാസങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി വിട്ടൊഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും.

പത്രപ്രവർത്തനം, വ്യക്തിജീവിതം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വേർതിരിവില്ലാത്ത ഓർമ്മകളാണ് 'നാലാം തൂണിനപ്പുറം' എന്ന ഈ പുസ്തകം. ആദ്യത്തെ ഗുരുനാഥനായ പ്രിയ ചീഫ് ഫ്രാങ്കോ ലൂയിസ് മുതൽ കുഞ്ഞുമകൻ വരെ, കുടുംബവും കുട്ടുകാരും സമൂഹവും വാർത്തകളും അവയുടെ പിന്നാമ്പുറങ്ങളും നിറയുന്ന പുസ്തകമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകം വായനാലോകത്തെത്തുന്നതിനായി കാത്തിരിക്കുന്നു.

വി. ആർ. ഹരിപ്രസാദ്, എഡിറ്റർ ഇൻ ചാർജ്, രാഷ്ട്രദീപിക, തൃശ്ശൂർ.

31ന്വയുദ്ധത്തിൽ അതികായകനായ ഗോലിയാത്ത് മെലിഞ്ഞു കറുകിയ ദാവീദ് എന്ന ഇടയ ബാലന്റെ മുൻപിൽ നിഷ്ക്കരണം അടിയറവു പറഞ്ഞു. വിധിയുടെ വെല്ലുവിളിയെ നേരിട്ട വേറൊരു ദാവീദിനെയാണ് നാം കാണുന്നത്! നിർഭയത്വവും സാഹസികതയും മുഖമുദ്രയാക്കിയ പുതിയ തലമുറയിലെ പത്രപ്രവർത്തകർക്ക് ഇതാ ഒരു പാഠപുസ്തകം, ഒപ്പം ഒരു വെല്ലുവിളിയും!

ജീവിതത്തിന്റെ രണ്ടു മുഖങ്ങളിൽ പോരാട്ടം നടത്തുന്ന ഒരു ധീര യോദ്ധാവിനെയാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെയും അതിന്റെ പശ്ചാത്തലങ്ങളിലൂടെയും നാം കാണുന്നത്. പത്രപ്രവർത്തന ജീവിതത്തിൽ കാട്ടിയ പോരാട്ടവീര്യം അല്പംപോലും ചോരാതെ ജീവിതയുദ്ധത്തിലും അദ്ദേഹം കാണിച്ചുവെന്നതിനു തെളിവാണ് ഈ പുസ്തകം.

ബെന്നി കുര്യൻ, എഴുത്തുകാരൻ, ന്യൂ ജേഴ്സി.

അമേരിക്കൻ മലയാള പത്രപ്രവർത്തകരിൽ പുതുമയുള്ള അവതരണ ശൈലിയുമായി ഇ-മലയാളിയിൽ ഫ്രാൻസിസിന്റെ ലേഖനങ്ങളും മറ്റു വാർത്തകളും കണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു തുടങ്ങിയത്. അമേരിക്കയിൽ ജോർജ്ജ് ജോസഫിനെപ്പോലെ മറ്റൊരാൾ കൂടിയെത്തി. അതും ഇ-മലയാളിയിൽ. തികച്ചും അർപ്പണബോധത്തോടെ പരിപാടികൾ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

സമഗ്രമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്ന ഫ്രാൻസിസിനെപ്പോലെ മറ്റൊരാളു മുണ്ടാകില്ല. ഒരു ടി.വി. ജേർണലിസ്റ്റ് എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ പരിപാടികൾ കവർ ചെയ്യുമ്പോൾ അവസാനം വരെ കവർ ചെയ്യേണ്ടി വരാറുണ്ട്. എന്നാൽ പത്രപ്രവർത്തകരിൽ അപൂർവ്വം ചില ലേഖകന്മാർ മാത്രമേ അവസാനം വരെ കവർ ചെയ്യാറുള്ളൂ. അവരിൽ ഒരാളായ ഫ്രാൻസിസ് കൃത്യനിഷ്ടയോടെ വാർത്തകൾ കവറു ചെയ്യുകയും സമയബന്ധിതമായി ഫയൽ ചെയ്യുന്നതും ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകം തീർച്ചയായും അമേരിക്കൻ മലയാളികളും പ്രത്യേകിച്ച് അമേരിക്കയിലെ മാധ്യമപ്രവർത്തകരും വായിച്ചിരിക്കണം.

സുനിൽ ട്രൈസ്റ്റാർ, ഇന്ത്യ ടൈംസ് മാഗസിൻ, ഇ-മലയാളി ഡയറക്ടർ.

കോട്ടയത്ത് ഡിജാമിലെ (ദീപിക ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ജേർണലിസം ആൻഡ് മാനേജ്മെന്റ്) പ്രസരിപ്പുള്ള പയ്യൻ എന്ന നിലയിലാണ് ഫ്രാൻസിസിനെ ആദ്യം പരിചയപ്പെടുന്നത്. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തൃശ്ശൂർ ബ്യൂറോയിൽ റിപ്പോർട്ടറായിരിക്കുമ്പോൾ വെളിയന്നൂരിലെ വിശാലമായ ദീപിക കാമ്പസിലെ പഴക്കം ചെന്നൊരു കെട്ടിടത്തിന്റെ രണ്ടാം നിലയിലെ ഒരു മുറിയിൽ കുറെയേറെ നാൾ ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു താമസിച്ചു. പിന്നീട് പലയിടത്തായി മാറിപ്പോയപ്പോഴും വർഷങ്ങളുടെ ഇടവേളയിൽ ഒരു ഫോൺ വിളിയിൽ ഫ്രാൻസിസ് ആ ബന്ധം പുതുക്കിപ്പോന്നു. ഇന്നുവരെയും ആ പ്രസരിപ്പും സൗഹൃദവും പെയ് തൊഴിയാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ ഫ്രാൻസിസിന് കഴിയുന്നുവെന്നതാണ് വലിയ കാര്യം.

ജോർഡി ജോർജ്ജ്, മാധ്യമ പ്രവർത്തകൻ, കൊച്ചി.

ഫ്രാൻസിസിന്റെ 'നാലാം തുണിനപ്പുറം' എന്ന സമാഹാരത്തിന് എല്ലാവിധ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു. തന്റെ മാധ്യമ പ്രവർത്തനത്തിലെ അനുഭവങ്ങൾ പച്ചയായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ഫ്രാൻസിസ്. എനിക്ക് ഫ്രാൻസിസുമായി 20 വർഷത്തെ പരിചയമുണ്ട്. ദീപികയിൽ കോഴിക്കോട് യൂണിറ്റിൽ ഫ്രാൻസിസ് ബ്യൂറോ ചീഫ് ആയിരിക്കെ റിപ്പോർട്ടറായി ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ജീവിതത്തെ എന്നും തന്മയത്വത്തോടെ കണ്ടിരുന്നയാളാണ് ഫ്രാൻസിസ്. ഫ്രാൻസിസ് എന്ന മനുഷ്യസ്നേഹിയെ എനിക്ക് പലപ്പോഴായി നേരിട്ടറിയാൻ പറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു കീഴ്ജീവനക്കാരൻ എന്ന നിലയിലല്ല, നല്ല ഒരു സുഹൃത്ത് എന്ന നിലയിലാണ് എന്നും എനോടു പെരുമാറിയിരുന്നത്. വലുപ്പച്ചെറുപ്പ മില്ലാതെ എല്ലാവരെയും സമഭാവനയോടെ കാണുന്ന പ്രകൃതം. ഈ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

നല്ല മനസ്സു തന്നെയാവണം ഫ്രാൻസിസിന് ജീവിതത്തിൽ പരീക്ഷണങ്ങൾ നേരിട്ടപ്പോൾ കരുത്തു പകർന്നതും. ഫ്രാൻസിസിനു വിജയാശംസകൾ.

കെ.എം.സന്തോഷ്, മാധ്യമപ്രവർത്തകൻ.

ഒറ്റമുക്കൾ എറണാകുളം പ്രസ്ക്ലബ്ബ് റോഡിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കുവോൾ നിറമുള്ള നാളുകളിലെ നായകനായി ഫ്രാൻസിസ് നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. പത്രപ്രവർത്തനവും ജീവിതവും ഒരുപോലെ ആസ്വദിച്ചിരുന്ന, സൗഹൃദങ്ങൾ നിധിപോലെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നയാൾ. മഹാരോഗത്തിന്റെ തുടർച്ചയായ വെല്ലുവിളികളെ അവിശ്വസനീയമായ ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ നേരിട്ട് അദ്ദേഹം നാട്ടിലെത്തുകയാണ്. സമാനതകളില്ലാത്ത അതിജീവനത്തിന്റെ പ്രതീകമായ ഈ പുസ്തകം സമീപകാലത്ത് ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഓരോ ഫേസ്ബുക്ക് പോസ്റ്റും ആയിയോടെ പരിശോധിച്ചിരുന്ന അനേകർക്ക് ആശ്വാസവാവുകയാണ്.

ജസ്റ്റിൻ ജോസഫ്, ജില്ലാ ഇൻഫർമേഷൻ ഓഫീസർ, കോട്ടയം.

സൗഹൃദത്തിന്റെ ബൈബിൾ: വേറിട്ട അനുഭവങ്ങളുടെ ഭൂമികയാണ് മാധ്യമരംഗം. രാവിനെ പകലാക്കി അണിയറക്ക് പിന്നിൽ ഓടി കിതക്കുമ്പോഴും മാധ്യമപ്രവർത്തകർക്ക് ഈ തൊഴിൽ സമ്മാനിക്കുന്നത് സുഖദുഃഖ സമ്മിശ്രമായ വികാരങ്ങളാണ്. ആത്മനിർവൃതിയുടേയും അഭിമാനത്തിന്റേയും ധന്യത ഒരു വശത്ത്. എണ്ണയിട്ട യന്ത്രം കണക്കെയുള്ള കർമ്മ മേഖല താളം തെറ്റിക്കുന്ന സ്വകാര്യ ജീവിതം മറുവശത്തും. ഇവിടെ മാധ്യമപ്രവർത്തകരിലെ സഹൃദയത്വം പലപ്പോഴും കൈമോശം വരുന്നു. അവനിലെ സർഗാത്മകത വറ്റുന്നു. മനസ് തുറന്ന് ചിരിക്കാൻ പോലും മറന്ന് പോകുന്ന മാധ്യമ പ്രവർത്തകർക്കിടയിൽ വേറിട്ട അനുഭവമാണ് ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ. ഏത് പ്രയാസങ്ങൾക്കിടയിലും പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖം. ഉള്ളു തുറന്ന സൗഹൃദം. പരിചയപ്പെടുന്നവർക്ക് മറക്കാനാവാത്ത വ്യക്തിത്വം. ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഈ ഉദ്യമത്തിന് സർവ്വവിധ ആശംസകളും നേരുന്നു. മലയാളത്തിന് ലഭിക്കുന്ന വരദാനമാകട്ടെ പ്രിയ സുഹൃത്തിന്റെ ഈ സൃഷ്ടി.

എൻ. രാജേഷ്, ന്യൂസ് എഡിറ്റർ, മാധ്യമം, കോഴിക്കോട്.

പുസ്തകം നേരത്തെ അയച്ചു തന്നെങ്കിലും പതക്കെ വായിച്ചു തീർക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ചു മാറ്റിവെച്ചിരുന്നു. ജോലിയിലെ

നാലാം തുണിനപ്പുറം

തിരക്കായിരുന്നു കാരണം. ഒരു ദിവസം വെറുതെ പുസ്തകം മറിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ കുറച്ചു വായിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ വായന തുടങ്ങിയപ്പോൾ നിർത്താൻ തോന്നിയില്ല. ഒരുപാട് നൊമ്പരം ഉളവാക്കിയ വായനാനുഭവം. ഓരോ അധ്യായങ്ങളിലും ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച സംഭവങ്ങൾ കരുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്റെ പ്രിയ കൂട്ടുകാരൻ. ജേർണലിസം ബാച്ചിൽ അത്രയൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോയ എന്റെ പ്രിയ സഹപാഠിയിൽ നിന്ന് ഇത്ര മനോഹരമായ പുസ്തകം ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വെന്നത് അവിശ്വസ്യം തന്നെ. ഞങ്ങൾ ഉണ്ണിയെന്നു സ്നേഹപൂർവ്വം വിളിക്കുന്ന ഫ്രാൻസിസിന്റെ വളർച്ച നോക്കിക്കണ്ട വ്യക്തിയാണ് ഞാൻ. കഠിനാധ്വാനംകൊണ്ട് പോരാടി അവൻ നേട്ടങ്ങൾ കൊയ്തു. എന്നാൽ ക്യാൻസർ രോഗം അവന്റെ ശരീരത്തെ തളർത്തിയെങ്കിലും മനസിനെ പിടിച്ചുകെട്ടാനായില്ല. അവനിലെ വീര്യം പോരാളി ജീവിതത്തിലും പൊരുതി വിജയം നേടി. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം നാട്ടിലെത്തുന്ന അവൻ സമർപ്പിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം മലയാള പത്രപ്രവർത്തകർക്കുള്ള പുതുവർഷ സമ്മാനമാകട്ടെ.

റുബി ജോസി, പത്രപ്രവർത്തക, ലണ്ടൻ.

ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ വിജയം എന്താണ്? അത് വായിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, ഒന്നു രണ്ടു താളുകൾ മറിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ താഴെ വയ്ക്കാൻ തോന്നാതെ ഒറ്റയിരിപ്പിനു വായിച്ചു തീർക്കുക അതാണ് ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ വിജയം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഈ പുസ്തകം ഒരു വിജയമാണെന്നുതന്നെ പറയാം. ഒറ്റയിരിപ്പിനു വായിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച പുസ്തകം. ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും ചിന്തനീയമാണ്. ഇതിലെ പല കഥാപാത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചും നേരത്തെ അറിയാമെങ്കിലും ഫ്രാൻസിസിന്റെ രചനയിലൂടെയാണ് അവരെ അടുത്തറിയുന്നത്. തന്റെ പത്രപ്രവർത്തന ജീവിതത്തിൽ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന ഓരോ വാർത്താപുരുഷന്മാരെയും അതിസൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഓരോ അധ്യായവും എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. കരുണാകരന്റെ ഭക്ഷണരീതി മുതൽ കൗതുകം ഉളവാക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും തന്മയത്വത്തോടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നവാബ് രാജേന്ദ്രൻ എന്ന വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിലരുടെ തെറ്റായ അഭിപ്രായം ഒരുപക്ഷേ, ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഈ പുസ്തകം മാറ്റിയെഴുതുന്നുണ്ട്. ശല്യക്കാരനായ വ്യവഹാരി എന്നതിലുപരി അദ്ദേഹം കേരളത്തിന് നൽകിയ സംഭാവനകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളുമൊക്കെ രസകരമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മനസിലുടക്കി നിൽക്കുന്ന പല പത്രപ്രവർത്തന അനുഭവങ്ങളും ഈ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. കളിമണ്ണിൽ തീർത്ത ശില്പം പോലെ, തുടങ്ങിയ

നാലാം തൂണിനപ്പുറം

അനുഭവങ്ങൾ മനസിനെ വല്ലാതെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പുതിയ തലമുറയിലെ പത്രപ്രവർത്തകർ ഈ പുസ്തകം തീർച്ചയായും വായിച്ചിരിക്കണം. ആർക്കും എന്തും എഴുതാമെന്ന നവമാധ്യമ സംസ്കാരത്തിൽ വാർത്തകൾ വിശദമായി അന്വേഷിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ എത്തിക്കുക എന്ന പത്രധർമ്മം എന്തെന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെ ഫ്രാൻസിസ് മനസിലാക്കി കൊടുക്കുന്നു. എല്ലാത്തിനും ഉപരിയായി ഫ്രാൻസിസ് തടത്തിൽ എന്ന വ്യക്തിയുടെ പോരാട്ടവും അതിജീവനവും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മൂല്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

വിനീത നായർ, ബ്രോഡ്കാസ്റ്റ് ഡയറക്ടർ, റിപ്പോർട്ടർ ടി.വി,
യു.എസ്.എ.

ഓർമ്മകൾ ഏറണാകുളം പ്രസ്ക്ലബ്ബ് റോഡിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ നിറമുള്ള നാളുകളിലെ നായകനായി ഫ്രാൻസിസ് നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. പത്രപ്രവർത്തനവും ജീവിതവും ഒരുപോലെ ആസ്വദിച്ചിരുന്ന, സൗഹൃദങ്ങൾ നിധിപോലെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നയാൾ. മഹാരോഗത്തിന്റെ തുടർച്ചയായ വെല്ലുവിളികളെ അവിശ്വസനീയമായ ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ നേരിട്ട് അദ്ദേഹം നാട്ടിലെത്തുകയാണ്. സമാനതകളില്ലാത്ത അതിജീവനത്തിന്റെ പ്രതീകമായ ഈ പുസ്തകം സമീപ കാലത്ത് ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഓരോ ഫേസ്ബുക്ക് പോസ്റ്റും ആയിരത്തോളം പരിശോധിച്ചിരുന്ന അനേകർക്ക് ആശ്വാസവുമാവുകയാണ്.

ജസ്റ്റിൻ ജോസഫ്, ജില്ലാ ഇൻഫർമേഷൻ ഓഫീസർ, കോട്ടയം.

●